

**Allah'ın emridir güzel ahlâkımız
Önderimiz sevgili peygamberimiz
Yoluna kurbandır baş ile canımız
Sevelim, sevilelim mümin kardeşler**

ÖNSÖZ

Muhterem Dostlar!

Sevgili Hak yolcuları!

Bizi bugünlere ulaştıran, hayâl edemediğimiz imkânları bize ikram, ihsan eden Allah'a sonsuz hamd ü senâlar ederiz. Huzurunda daima himmet, kerem ve ihsanını can ü gönülden dua ve niyâz ile talep ederiz.

Habîb-i edîbi, iki cihan serveri, hatemü'l-enbiya, şefi-i ruz-i ceza (kıyamet gününün şefaathçisi) nebiler nebisi Hz. Muhammed Mustafa'sına (s.a.) sonsuz salât u selâm olsun. Allah bizi habîbinin izinden, yolundan, yanından bir an olsun uzaklaştırmasın.

Cenâb-ı Hak bize çok güzel bir ortam, sâdik kâtipler lütfetmiştir. Melâmet'e gönül vermiş, aşkla zevkle ahkâmıyla ahlâkıyla hedefe doğru sâdikâne yürüyen, emre itaat, telkine sadâkatle kemâle gelen çok temiz bir cemaat ihsan etmiştir.

Cemaatimiz fenâ-yı tamda bekâyı bulmuş, zandan, evhamdan kurtulmuş, şüpheden arınmıştır.

Elbetteki bu yolda zikir sâlikleri, (dervişleri) fenâfillah (Allah'ta yok olma) mertebelerinde bulunanlar var. Zikir, Allah'ın emridir: **"Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun."**¹ Zikriniz sizi mânâ âlemine yükselecek. Nefsânî olan bütün engelleri silip atacaktır.

İnşallah bu zat-ı muhteremler de fenâ-yı tamda bekâyâ erecekler, tevhidin mânevî mesuliyetini idrak edecekler.

Dua ve niyâzımız, Allah ihvanımıza âşıklık, sâdıklık, âriflik ihsan eylesin. Hatmü'l-makam olan ihvanımız, fenâ (yokluk) mertebelerinde bulunanlara ikram, ihsan etsinler, sohbet ve muhabbetullah etsinler.

Hak yolda Allah'ın lütuf ve keremiyle yürüyen mümin kardeşleriz. Gayemiz Muhammedî Melâmet'te Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkattir. Bu yolla aşamayacağımız hiçbir engel yoktur. Sadâkatimizin, zikrimizin, kahrı lütfâ, nârı nura çevireceğinden eminiz.

Ulu Yaratanım!

Kabul edeceğin duayı, razı olduğun iyilikleri bize ihsan ikram eyle. Amin!

Muhterem Dostlar!

O kadar mutlu, o kadar sürurluyuz (sevinçliyiz) ki bunları ifade edecek dil bulamıyorum. Mürşidimin, "Sabri Efendi! Siz, bu görevi yapacaksınız." ifadesinin karşısında –Aman Allah'ım!..- öyle bir ortam, öyle hâller var ki dil ifade edemez. Cihanşümûl muhterem efendim, her hâliyle büyük insan, örnek bir kâmil!

Bu kutsî ve ulvî yolun mânevî mesuliyetini idrak edebilme, ona lâyıkiyla hizmet verebilme çok önemli.

Öyle bir ortamda Melâmet'e intisap ettik ki "Biz Melâmîyiz." diyenlerin birçoğları, tamamen şeriatın ahkâmından uzaklaşmışlar. Haramı helâl itikat etmişler.

---

¹ Nahl, 16/43

Bunlar, değil tevhid ehli olmak; ifadeleriyle İslâm'ın dışına çıkıyorlardı.

Çok şükür sâdik dostlarımızla, sevgili ihvanımızla el ele, gönül gönüle, sevgi ve muhabbetle Hak mürşidin telkini ve rızası üzerine hedefe yürümekteyiz. Tabii ki elimizde Kur'an, yolumuz nurdan.

46 senelik mücadelemizde, Allah'ın lütuf ve keremiyle mürşidimizin dua ve himmetleriyle şeriatlı, ahkâmli, ahlâklı tevhid ehli kardeşler, tevhid ehli dostlar yetiştirdik.

Bunlar, Türkiye'nin, hatta dünyanın her tarafında bulunuyorlar. Bilhassa Balkanlarda, Makedonya, Kosova şehir ve kasabalarında Melâmet öyle inkişaf etmekte ki!.. Avrupa'da Almanya, Belçika, Hollanda'da ciddi bir uyanış var.

Biz dostlara sohbet ederken, onları ne cehennem ile korkutuyoruz, ne de cennetle sevindiriyoruz. Hâlde tevhid etmelerini, şuhud ve tefekkürde olmalarını sağlamak istiyoruz. Gönül ihtilâli yaparak, insanı nefsânî engellerden aşırıp Allah ve Resûlü'ne dost etmek, fenâyı tamda bekâya ulaştırmak, Hak dostların gönlünde Allah ve Resûlü'nü miraç ettirmek istiyoruz.

Dostlar!

Dervişin yolunu, dervişin sadâkati, ihlâsı açar. Lisanından inciler dökülür. Sözü, sohbeti hikmetli ve mânidardır. Hak mürşidin emrine itaat, telkinine gösterilen sadâkat dervişimizi huzura, sevgi ve muhabbete ulaştırmıştır. Bu, hakikatte Hak mürşidin himmetleri, telkinine sadâkatle bağlanmanın semeresidir.

Ulu Yaratanım!

Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etme! Bizi bize bırakma. Rızı olduğun iyilikleri ikram, ih-san eyle bize.

İnşallah bu eserde, Allah'ın lütuf ve keremiyle

çok incelikler, mânâlar bulacaksınız. Ulu Yaratanım, ihtiyacımız olan bilgileri bize lütfediyorlar. Bu büyük lütuf ve keremin karşısında âcizliğimizi ifade eder, Mevlâmıza sonsuz hamd ü senâlar olsun, derim.

Muhterem Dostlarım!

Sevgili Hak yolcuları!

Ne kadar hamd ü senâ etsek az. Düşünüp tefekkürle okuyalım ve yine okuyalım. İlk emir, "Oku!" dur. Biz buna sadâkatle bağlanalım.

Kemâlat Hakk'ımızın lütf u keremidir. Noksan kalan taraflar da bizim eksikliğimizdendir.

Bütün okuyucularımıza selâm sevgi ve dualarımla Allah'tan sonsuz iyilikler dilerim.

İzmir, 14. 07. 2005

**Tefekürle zikrederler
Hakk'ı-bâtılı seçerler
Emre itaat ederler
Ârifîyet ver Allah'ım**

GAYRULLAHA DÜŞÜRMESİN

Esselâmualeyküm

Muhterem Ağabey,

Allah'ın selâmı, şifa ve iyilikleri üzerinize olsun. Rahatsızlığınıza Ulu Mevlâ'dan âcil şifalar diler, iyilik üzere olmanızı Cenâb-ı Hak'tan dua ve niyâz ederim.

Kısa bir müddet görüştük, fakat ruhen ve kalben tevhidin iktizasına göre bilişemedik. Belki de kısa bir sohbetimde sizi kırmış olabilirim. Muhabbetin devamını beklerken bir daha görüşemeyişimiz bize bu duyguyu verdi. Sohbetimin kırıcı ve darıltıcı tarafı benim olsun.

Muhterem Ağabey,

Düşünüyor ve tefekkür ediyorum. Diyorum ki zikir bir, fikir bir. Vahdetimizde kesret, kesretimizde vahdet. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz. Nispet vücut, vücut-u Hak'ta ifnâ olmuş. Bu tecellînin mazharı ihvanımıza perde olacak ne var ki!

İlimimiz var dersek; biz, bize ait değiliz ki ilim bizim olsun. Mevlâ-yı Müteâl zatını sıfatlarıyla teçhiz etmiş. İlim ve iradesiyle her zerreden zuhura gelmiş. Eserde müessirini, sıfatından zatını ilân ederken bil-

mem nereden geliyor da eksiklik, dargınlık vesairenden bahsediyoruz.

Mevlâm buyuruyor ki: *"Beni arayan bulur. Beni bulan, sever. Beni seveni fenâfillahta yok eder, tecellî-yi zatımla diriltir, ona diyet olurum. Benimle görür, benimle duyar, benimle konuşur, benimle yürür ve her hâli benimle olur."*

"Kubbe altında öyle dostlarım vardır ki sırrıma mazhar olmuşlar, harem-i ismetime girme hakkı kazanmışlar, naz ve niyâz makamına yükselmişler."

Gir kâmil gönlüne cennet dilersen. Bu nefsi-mutmainne sırrına mazhar düşen hakikat ehli, zikir, fikir, tefekkürle mürşidinin telkinine sadâkat ve samimiyet göstermiş. At dediğini atmış. Emrolunduğu gibi doğru. Hz. Peygamber Efendimiz'in (s.a.) "Muhammediyet" sırrına güzel ahlâk ile vuslat etme hakkını kazanmış. Gerçek mânâda ümmet, zâhiri halk ile bâtını Hak olmuş. Melâmet'i bulmuş, bilmiş, sırrına ermiş, şahadet makamına yükselmiş: "Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûlühü."

Şahadette birleşen kardeşlerimizin tefrikaya (ayrılığa) düşmesi mümkün müdür? Asla değildir. Fakat samimiyetin iktizası zatiyyun meşrep, sıfatiyyun meşrep ve efâliyün meşrep ve buna benzer birçok meşrepler var. Herkes sadâkat ve samimiyetine göre zevk alırken illâ "Benim gibi zevk edin!" demeğe kimin hakkı var ki!

"Bir cemâli nice yüzbin şekle nakkaş eyledin

Cümle nakkaş içre bir yüz görünür dîdarıma" buyuran sultanlar gibi.

Ulu Mevlâm razı olduğu zikri kalbimize ilka etsin (koysun). Kenz-i mahfînin bâbını (gizli hazinenin sara yını) fetheyesin. İhvanımıza aşk, sevgi, sadâkat ve

irfâniyet ihvan etsin. Etsin de gayrullaha düşürmesin. Cenâb-ı Hak razı olmadığı fiilleri işletmesin. Amin!

Muhterem Ağabey,

Bizler hamdolsun mürşidimizin telkini üzerine hareket etmeğe Rabbimizin hidâyetiyle çalışıyoruz. İhvanımıza Kur'an-ı Kerîm'in ışığı altında daima güzel ahlâk, teslimiyet, zikir ve fikir sohbetleri yapmağa çalışıyoruz. Rabbim garazsız (maksatsız) fisebilillah (Allah yolunda) hizmet etmek nasip u mukadder eylesin. Eylesin de rızasına cümlemizi mazhar kılsın. İnşallah!

Ulu Peygamberimiz (s.a.) dua-yı şeriflerinde: *"Rab bim, ilmimi ziyade kıl. Anlayışımı ziyade eyle. Beni sâlihlerden ayırma!"* O sâlihler ki fenâ-yı efâlden tecellî-yi efâle mazhar düşmüşler. Fenâ-yı sıfattan tecellî-yi sıfata, fenâ-yı zattan tecellî-yi zata mazhar olmuşlar.

Yine peygamberimiz (s.a.): *"Beni bana bırakma"* diye dua ederken bizim nasıl olmamız lâzım geliyor? Düşünüyorum ve yine düşünüyorum da aklım tefekkürüm buna cevap veremiyor...

Mevlâ-yı Zülcelâl akl-ı küllisiyle (her şeyi kavrayan aklıyla) tecellî etsin. Etsin de ihvanımızı ârifiyet makamına yükseltsin. Hakk'ı-bâtılı seçen, iyi-kötüyü tefrika eden, Allah için seven, Allah için buğzeden, bütün hareketlerini Allah ve Resûlü'nün rızası üzerine devam ettiren kardeşlerimiz başka ne isterler ki!

İşte o zaman, kardeşlerimden ricam, beynel havf verrece (ümitle korku arasında) murakabeli, mütefekkir olmaları, hâl ve ahlâklarıyla tevhidi korumalarıdır.

Size ve sevdiğinizize Allah'tan gönül dolusu selâmlar dilerim. Buradan ihvanımız cümleten selâm ve iyilikler dilerler. Allah'a emânet eder, Mevlâ'dan sıhhat ve afiyetler dilerim.

20. 05. 1981

***Hâlde tevhid edenleriz
Ahkâm ile gidenleriz
Hak-bâtılı seçenleriz
Allah diyen dil var bizde***

RÂBITAMIZ HAKK'ADIR.

Esselâmualeyküm

Muhterem Kardeşim,

Allah'ın ve Resûlü'nün sevgisi, ruhunuzda, muhabbetinizde tecellî etsin inşallah!

Sevgili Kardeşim,

Bizler ihvanımıza kendimizi değil; Hakk'ı talim ve telkin etmekle görevliyiz. Râbitamız da mutlak olan Hakk'adır. Çünkü o Mevlâ-yı Müteâil karanlık gecede, kara taşın üzerinde hareket eden karıncasından haberdardır. Sizlerin ve on sekiz bin âlemin kalbine, ruhuna, bütün fiiliyatına nazar etmektedir. Vicdanların muhakemesi O'ndan gizli olmaz. Her hâlimizden haberdar olan Mevlâ, bizden razı olursa ve biz, O'nun itimadını kazanabilirsek, bundan daha büyük mutluluk olabilir mi?

İbrahim Ethem Hz.'leri, hazretliğe taç ve tahtından geçti de kavuştu. Bütün Allah dostları ilâhî aşk ile vücutlarında inkılâp yaptılar, aşka tutuldular, sevgiye mazhar oldular, hâl ehli, zevk ehli oldular.

Bunlardaki kemâlat, Kur'an-ı Kerîm'in emirlerini tutmak, nehyettiği haramlardan kaçınmakla gerçekleşmiştir. Hülâsa mürşitlerinin emrine itaat ederek at denileni attılar, al denileni aldılar, fenâfillahta eridiler, nâm u nişanları kalmadı. Sevgiliyle aralarına perde olacak, sevgi ve muhabbete mani olacak nedenleri zikir, fikir, ahde vefa, emre itaatle kaldırdılar.

Bu can dostlara paha biçmek mümkün mü! Hangi terazi bunları tartabilir? Hangi kantar çekebilir? Mevlâyı Müteâl bir hadis-i kudsîsinde buyuruyor ki: "*Kulum beni severse, bana teslim olup beni kendisine vekil ederse, ben onun diyeti olurum. Dünya, ukba, ûla, uhra ona perde olmaz. Benimle görür, benimle işitir. Bir nefes ben ondan, o benden ayrı olamayız.*"

İşte bu Hak erlerini ne kadar medhüsenâ etsek az. Mevlâ onlara "**İyi bilin ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.**"² buyurur.

Bunlar, Mevlâ'nın ilham-ı ilâhîyesiyle tevhidin sırrına kadem bastılar. Zâhiri halk ile bâtını Hak olup velâyet ve nübüvvetin sırrına erdiler. Aşk ve muhabbetini mürşidinden aldığı telkin üzere zevk eden, yaşayan bu kardeşlerimiz, bu Hak dostları ne kadar hamdetseler, şükretseler, Hak yolunda binlerce can feda etseler az değil mi!

Sevgili Kardeşim,

Tevhid ilmi, hâl ilmi, mânâ ildir. Kelâm, tevhidi tarif eder; ama hâlin, mânânın zevkini, yaşantısını veremez. Kardeşlerimizden istediğimiz; hâllerinin, ahlâk ve yaşantılarının tevhid olmasıdır. Güzel ahlâkla tenezül ve tevâzuyla ilham kaynaklarını çoştursunlar. Hakk'ın rızasına mazhar olsunlar. Yaşantıları Hak rızası üzerine devam etsin inşallah!

Tevhidin râbitasıyla bütün engelleri aşacaksınız.

---

² Yunus, 10/62

Nefsânî olan herşey yıkılmaya mahkûmdur. Tarif ve telkin ile Hak tecellî eder; bâtılın nâm u nişanı kalmaz. Gönül bahçemizi çok dikkatli, emrolunduğumuz gibi doğru olarak, kötü tesirlerden kurtarmalıyız. Gönül bahçemizde aşk, sevgi, muhabbetullah meyveleri, cennet meyveleri yetiştirmeliyiz. Size gelen, sizi seven ve sizin sevdiğiniz bu meyveleri tatmalı.

Ulu Mevlam sizin ve bütün ihvanımızın gönüllerini nefsânî âfetlerden, art düşünceden, maddenin ve hırsın ihlâlden (zararından) korusun. "Gel gönüle gir gönüle!" buyuran sultanlar gönüllerini imar ettiler. Güzel ahlâkla gönül kapısını açtılar. Gönülde miraç etmenin zevkine, muhabbetine erdiler de bizleri de davet ettiler.

Cenâb-ı Mevlâ ihvanımızı fenâfillâhta "Lâ ilâhe ilâallah" tevhidinde Allah'ın rızasına; "Muhammedün Resûlullah"ta da habîbinin sevgisine ulaştırın, aynı hâli yaşatsın. Zevk ve râbîta üzere olmamızı Cenâb-ı Zülcelâl, habîbinin yüzü suyu hürmetine ihsan eylesin.

Buradan bütün ihvan çok selâm ederler. Bizler de oradaki kardeşlerimize ayrı ayrı selâm eder, Cenâb-ı Hak'tan kemâl-i afiyetler dileriz.

Şunu belirtmeliyim ki "Her yüzden nazarım sen!" şuurundayız. Enfüs, âfak, ezel ve ebed sevgimiz, bağlantımız Hakk'adır. Çünkü O, daima bizimledir. Hakk'ın yolundan yürür, emrini tutar, rızası üzerine yaşantınızı devam ettirebilerseniz Hak sizden razı olacak. Onun dışındaki rıza bizi kurtarmaz.

Hudâ'ya emânet olunuz. Selâm ve sevgiler.

02. 05. 1982

***Korkutamaz sizi nefsin askeri
Siz Hak dostusunuz, dönmeyin geri
İlm-i tevhid ile daim ileri
Zaferin mübarek olsun kardeşim***

FETİH İKİ KISIMDIR

Esselâmualeyküm

Sevgili Oğlum Hasan Hilmi Hoca,

Ulu Yaratanımdan seni selâm, sevgi, muhabbet tecellîsine mazhar kılmasına dua ve niyâz eder, gözle-rinden öperim yavrum.

Serhaddin Bekçisi, Askerim Benim,

Maddî, mânevî, zâhirî, bâtinî, kutsî ve ulvî haki-katlerin anlamı ve şuuru içerisinde görevlerinizi harfi-yen yerine getireceğinize inanıyorum. Yavru vatanda hizmeti gaye edinerek, yerinde bir er, yerinde bir er-baş, bir komutan -icabında bütün mesuliyetleri üzerine almış sorumlu bir komutan- olacağınızdan şüphe etmi-yorum.

Memleket ve milletimize, şerefli sancağımıza hizmet eden askerlerimizi, erinden paşasına kadar çok seveceksin yavrum.

Sevgi, muhabbet gönüller fetheder. Topun tüfeğin yapamadığını sevgi, muhabbet yapar. Gayemiz iyiliktir. Allah bizi inandığımız Hak yolda hiçbir zaman mahcup etmesin.

Gönül kazanan, sevgiye, muhabbete, dostluk ve samimiyete gönülden inananlar bu hâli yaşadılar. Onlar ölmediler ve ölmeyecekler.

"Allah yolunda öldürülenlere «Ölüler» demeyin, zira onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz!"³ Düşün; Afyon-Uşak cephesini, Çanakkale'yi, kanlarıyla altın sayfalar yazan atalarımızı... Ruhları şâd olsun!

Sevgili Yavrum,

Fetih iki kısımdır: Biri enfüsî, vücudumuzda; biri âfakî, vatanımızda. Enfüsünde fetih yapanlar, âfakında da muvaffak oldular.

Vücudunda ihtilâl yapmış insan, nefsânî hareketlerin hepsine -hasede, inada, gurura, kibre, öfkeye, hiddete- dur demiş. Allah aşkı, vatan millet sevgisiyle dolu. Tahmid, tekbir ile enfüsî, âfakî zaferler kazanmış.

"Allah yolunda öldürülenlere «Ölüler» demeyin!" inancı ve şuuru içerisinde olan insan, hiç bir zaman ye'se (ümitsizliğe) düşmez, mağlubiyete uğramaz yavrum. **"Ölürsem şehit, kalırsam gazi!"** inancıyla hareket eder. Ulubatlı Hasanımız gibi.

Düşün bir kere yavrum! Vücuduna madde hakim olan, art düşüncenin sahibi insanı. Nefsânî, şehvî, kötü emellerin peşinde giden günlük insanı. Midesinden beslenir, yemek için yaşar. İyiyi-kötüyü, Hakk'ı-bâtılı, kârı-zararı, düşünmekten mahrum. Vücudunda nefsi-em- mâre (kötülüğe sevk eden hayvanî nefsi) hakim. Şahsî çıkarı için yapamayacağı kötülük yoktur.

---

³ Bakara, 2/154

Sevgili Yavrum,

İnsanların büyük bir kısmı sarhoştur. Yâni aklî dengesini bozmuştur; mütefekkir olamazlar. Makam, şan, şöret, maddî emeller, şehvî ve nefsânî arzular ve buna benzer birçok yönden zararlı kaynaklara kendilerini kaptırırlar. Sonra da ne aile düzeninde, ne iş hayatında, ne de buldukları yerlerde muvaffak (başarılı) ve huzurlu olabilirler. Allah böylelerin şerrinden vatanımızı, milletimizi ve siz yavrularımızı korusun!

Bizden uzaklaştıkça daha yakın olduğunuzu zevk edeceğinize inanıyorum. Sohbetimizin dilinizden, sevgi ve muhabbetimizin gönlünüzden, duygu ve düşüncemizin akl-ı seliminizden tecellî etmesini istiyorum.

İnandım ki sen benmişsin.

Ben Hasan Hilmi'mi arıyorum.

Duygu ve düşüncelerini Hakk'a ve hakikate uygun olarak Allah ve Resûlü'nün rızası üzerine akl-ı selimin muhasebesi ve muhakemesi içinde aç yavrum.

Bu Hakk'a açılan kapıdır. Ruhaniyetine, mâneviyatına, ilham-ı ilâhîyene mâni olan nedenleri; akl-ı seliminle, mânevî kuvvetinle yok edeceğine inanıyorum. İki zıt bir yerde cem olmaz. Birinin gelişi, birinin gidişine sebep olur. Çok şükür bu hususta şüphem yok. Sizi Allah için seviyorum. Sizi Allah için sevmekten, Rabbim ebeveyninizi (ana-babanızı) mahrum etmesin.

Ya Rab! Senin için sevmek, sevilme, gönül rızası kazanmak, bulunduğu mevkinin mânevî mesuliyetini idrak etmek, zikrinle, sevgi ve muhabbetinle gönüller fethetmek ne kadar güzel! Asker Hasan'ıma bunları da ima lütfet, ihsan et.

Aşk-ı ilâhîyende pervane, sohbet-i ilâhîyende hayran eyle. İyilik ve insanlık yolunda ârifîyet lütfet. Olayları yerli yerinde muhakeme ve muhasebe etme

kuvvet ve kudretini kenz-i mahfînden (gizli hazinen-den) daima ihsan et. O'nu insanlar için hayırlı, memleket ve milletimiz için daima hayır düşünen, iyiliği kendisine gaye edinen insan-ı kâmillerden ayırma. Bana da bunları görmeği nasip et. Amin! Amin!

Asteğmen Oğlum,

Babanın, çocukluğunda subaylığa hayran olduğunu, Alay Haber Merkezinde ve topçu muhâberecisi olarak görevini yaptığını düşün. Oğlu Hasan Hilmi'sini bir subay olarak Türk Ordusu'na vermenin zevki, gururu içerisinde olduğunu tefekkür et. Bana bu zevki tattırdığın için tekrar sevgiyle gözlerinden öperim yavrum.

Bizler hamdolsun çok iyiyiz. Can dostlarla sevgi ve muhabbetle hizmetlerimize devam ediyoruz. Her gün, her zaman hanemizde yâd edilirsiniz. İlâhîleriniz ve marşlarınız dinlenir. Bütün dostlar sizi sorar ve selâm ederler.

Mevlâ'nın lütf u keremi sonsuzdur. Ulu Mevlâ sizi ve bütün yavrularımızı razı olduğu iyiliklere ulaştırsın, bütün kötülüklerden korusun. Amin!

29. 08. 1983

"Rahmân'ın o kulları ki onlar yeryüzünde vakar ve tevâzu ile yürürler. Cahiller kendilerine hoşâ gitmeyecek laflar ettiği zaman onlar, selâm, derler, iyilikle muamele eder, onlara güzel ahlâkla cevap verirler."

(Furkan, 25/63)

KADERE RIZA ANCAK İMAN-I KÂMİLLE...

Esselâmualeyküm

Çok Muhterem kardeşim,

Selâm ve sevgilerimle gözlerinden öperim. İnşallah iyisinizdir. Allah razı olduğu iyilikleri bol bol ihsan eylesin. Sizin ruhsal sıkıntınız bizi de üzmüştür.

Takdire iman!.. Mukadderatın cilveleri bunlar. Sizi kemâle getirmek için, olgunlaştırmak için ilâhî zuhurat. Kadere rıza, ancak iman-ı kâmile olur yavrum. Cenâb-ı Hak belâların en ağırını peygamberlere, velilere, derece derece de müminlere vermiştir. Bir imtihandan geçtiğinizi idrak etmektesiniz.

"Kahr içre lütfâ erdim, nice bin hamd ü senâ!"

Sabır ve metânetinizle, kadere imanınızla bütün engelleri aşacaksınız yavrum. Her darlığın arkası genişlik, her sıkıntının arkası da rahat ve huzurdur. Bu küçük hâdiseler, sizi kemâle getirmek için birer vesile olacaktır inşallah!

İman ehli, zikriyle fikir ve tefekkürüyle bütün hâdiseleri hâlleder. Tevhid ehline bir şey engel olamaz. Cesaret ve metanetinizden bir şey kaybetmeyeceksiniz. Bu yol-

da akl-ı seliminiz, râbitanız, önderiniz olacaktır. Niçin, niye, neden deyip gaflete düşmeyeceğiz.

"Deme şu niçin şöyle

Yerindedir ol öyle

Bak sonuna sabreyle

Görelim Mevlâ neyler

Neylerse güzel eyler!"

Muhterem Kardeşim,

Sizde aşk nişaneleri var. Sizin, geleceğin aydın, iman-ı kâmile kemâl bulmuş, at denileni atmış, al denileni almış, kadere rıza gösteren, emre itaat, telkine riayet eden kâmil insanı olacağınızdan şüphem yoktur.

Merhametinizin ve iyi niyetinizin neticesi üzüntüye kapıldınız: *"Hakikatler apaçıkken neden millet talip ol-muyor? İyiliğe karşı neden isyankârdırlar?"* diye. Gönlnüzün merhamet köşesinden kopan merhamet damlalarıyla, iyi niyetinizin, insancıl harekâtınızın sonucu üzüldünüz.

Peygamber Efendimize (s.a.) de Cenâb-ı Hak:

"Habîbim, yakınlarını davet et ve onları kor-kut."⁴ buyuruyor.

Yine bir âyet-i kerîmede:

"Habîbim, sen, sevdiğini doğru yola eriştire-mezsın; ama Allah, dilediğini doğru yola eriştirir. Doğru yola girecekleri en iyi O bilir."⁵ buyruluyor. Yâni, habîbine, senden davet, bizden hidâyet, diyor Mevlâmız.

Taif ahalisini imana davet ettiği zaman Taif'in zenginleri, beyleri; çocuklarla köleleri, köpekleri Pey-gamberimizin (s.a.) üzerine salmışlardır. Kendileri de

---

⁴ Şuara, 26/214

⁵ Kasas, 28/56

kah kah gülmüşlerdir. Peygamber Efendimizin (s.a.) üzerine taşlar, sopalar, dikenler atılırken Peygamber Efendimiz (s.a.) dua ediyordu: "Ey Rabbim! Bunlar beni bilmiyor. Bunlara hidâyet et!"

Biz kimseye darılmayacağız, küsmeyeceğiz. Alay ettiler diye gönül koymayacağız. Tatlı dil, güler yüz, mütevazı bir hareketle selâm vereceğiz.

"Rahmânın o kulları ki onlar yeryüzünde vâkar ve tevâzu ile yürürler. Cahiller kendilerine hoş gitmeyecek laflar ettiği zaman onlar, selâm, derler, iyilikle muamele eder onlara güzel ahlâkla cevap verirler."⁶

Sevgili Yavrum!

İyiliği kimse mağlup edemez. Arzu ve emelimiz, herkese iyilikle muamele, tatlı dil, güler yüz, hoşgörû olacaktır. Allah'ın zikri, sevgi ve muhabbeti içimizden bütün hiddeti silecektir inşallah!

Babanızın yakalandığı hastalığa üzüldüm. İnşallah geçmiş olsun. Allah âcil şifalar ihsan etsin. Babana, annene, kardeşlerine, Hacı Amcaya selâm eder, hatırlarınızı suâl ederim.

Siz iyisiniz, madden ve mânen çok iyisiniz. İyiliğinize inanarak iyi olduğunuzun haberlerini bekler, Allah'tan size sonsuz iyilikler dilerim.

Cümleye selâm ederim. Allah'a emânet olun.

21. 10. 1984

---

⁶ Furkan, 25/63

Görevini yap evlâdım
Sizi Allah'a adadım
Tekbir, tahmidle yolladım
Hak erenler sizi sevsin

GERÇEK İYİLİK!

Esselâmualeyküm

Oğlum Mustafa Hoca,

Selâm ve dualarımla gözlerinden öper, hayat bo-
yu başarılar dilerim. İyilik haberlerin bizi sevindiriyor.
Biz de anne-baba olarak siz evlâtlarımıza Allah'tan da-
ima iyilikler diliyoruz.

Oğlum,

İyilik; yiyip içip gezip tozmak, yatmak uyumak
değildir. Gerçek iyilik Allah ve Resûlü'nün rızası üzerine
hareket etmek, insanlara yararlı olabilmektir.

Vatan sevgisi, sevgilerin başında gelir. Biz istiyor-
uz ki evlâtlarımız hayat veren pınarlar gibi olsun. O
pınar ki döküldüğü vadiyi ihyâ eder, ulaştığı yerde çi-
çekler, güller biter. Hayat bahşeden bu suya kıymet bi-
çilir mi?

İşte yavrum, Hz. Peygamberimizden (s.a.) bizlere
kadar intikâl eden güzel ahlâk: "*emrolunduğunuz gibi
doğru olmak, etrafına iyilikler yapmak, bilenlerle bil-
meyenler bir olur mu, iyilik yapanla yapmayan eşit olur
mu!*" anlayışı ve idraki içerisinde olmaktadır. Bu anlayışa
ulaştığımız zaman, işte o zaman, hedefimizi tayin et-
mişlerden oluruz.

Meâlen Kur'an-ı Kerîm'de Mevlâ'mız buyuruyor ki:
**"Ancak tevbe eden, inanıp yararlı iş işleyenlerin, -
işte Allah onların- kötülüklerini iyiliklere çevirir.
Allah bağışlar ve merhamet eder."**⁷

Düşün ve tefekkür et evlâdım! Allah günahı nasıl sevaba çevirir? Böyle bir şeyi nasıl kabul ediyorsunuz?

O mürşid-i kâmiller ki tevbe ettirirler, tevhidi telkin ederler, din olan nasihati verirler. Telkine sadâkat, emre itaat eden Hak yolcusunun vücudunda inkılâp olur.

Nefisle dönen dil, Hak ile Hakk'ı zikreder.

Şehvetle nazar eden göz, Allah'ın nuruyla hikmetler görmeye başlar.

Nefsânî, kötü şeylerden zevk alan kulak temizlenir, Hakk'ın sesini duymaya başlar.

Vuran, kıran, döven eller, bu sefer düşeni kaldıran, acı doyuran, insanlara iyilik etmek için bütün gücüyle çalışan hâle gelir.

Nefsin ve şehvetin yolunda durmadan koşan ayaklar akl-ı seliminden ve tefekküründen aldığı ilhamla Hak yola döner, doğru yolda memleket ve milletine hizmet etmekte yarışır.

Milleti için zararlı olan insan, bu sefer hayırlı, iyiliksever, her hâliyle örnek insan haline gelir. Bu kişinin cehennem hâli cennet haline, nâr hâli nura, işte günahları sevaba inkılâp eder. Buna hem kendi hem de insanlar şâhit olur. Gafiller gibi başka türlü düşünmeyeceğiz.

İşte biz dostlarımızın ve evlâtlarımızın aynı şekilde olmalarını istiyoruz. Vatan ve millet için karanlık tarafları olmasın. Bir güneş gibi karanlığı aydınlatan, fakirin, yetimin sırtını ısıtan, onların elinden tutan ol-

---

⁷ Furkan, 25/70

sunlar. İnsanlara şefkatli ve merhametli, hürmetkâr (saygılı) davransınlar.

İlm-i ledün, güneş gibi girdiği yere ebedî hayat veren, iyilikte yarıştıran, Allah'ın sır hazinesidir. Allah cümlemizi gerçek iyilikleri, ilâhî emirleri günlük hayatına uygulayıp hayırlı insan olmanın şerefiyle şereflenen sâlihler zümresine ilhak eylesin.

Askerlikte en büyük kazancın, vatana hâlisane (temiz kalplilikle), gönüllü yaptığın faydalı hizmetler olacaktır yavrum. Bununla daima iftihar edebileceksin.

"Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda

Şüheda fişkırarak toprağı sıksan şüheda" buyuran üstatlar bir nebze olsun ifade etmeye çalışmışlardır.

Çok şükür siz böyle yetiştiniz. Bunun anlayışı ve idraki içerisinde olduğunuzdan dolayı ben de sizinle iftihar ediyorum.

Oğlum,

Vatanını sevenin askerliği hiç bitmez. Hani o kepini havaya atanlar, "Gel tezkere gel!" diye bağırırlar, "Beş ay kaldı, üç ay kaldı, aydan düştü yirmi gün kaldı." diyenler var ya... Bu hastalığa tutulanlardan olmayacaksın.

Görevini seve seve yapanlardan ol yavrum. Hür sınırlarımızın, canımızın, sancağımızın, bayrağımızın, millî ordularımızın ebediyen pâyidar ve bahtiyar olmaları için dua ve niyâz ediyoruz.

Allah, vatan sevgisi, insan sevgisi ile vatana hizmet eden bu canları -paşasından erine kadar- başımızdan eksik etmesin.

Hamd olsun bizler iyiyiz. Ben de sana ve asker arkadaşlarına, bütün ordu mensuplarına selâmlarımı, sevgilerimi iletir, hepinizi Allah'a emânet ederim.

03. 03. 1985

**Melâmeti zevk ederler
Her hâliyle şükrederler
Vekilim Allah'tır, derler
Bunlar sâdık dervişlerdir**

HEDEFİMİZE ULAŞABİLMEK İÇİN!

Esselâmualeyküm

Muhterem Dostlar!

Allah'ın rızası, sevgi ve muhabbeti üzerinizden eksik olmasın. Mevlâ cümlemizi razı olduğu dostlarından ayırmasın. Amin!

Hak Yolun yolcuları!

Hak yolda, Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.) bizlere emânet ettiği Kur'an-ı Kerîm, Resûlullah'ın sünneti ve Ehl-i Beyt'i ile hedefimize ulaşabileceğimiz açık bir gerçektir.

O Kur'an-ı Kerîm ki içerisinde şüphe yoktur. Peygamberimizin (s.a.) en büyük mucizesidir. Zâhirî ve bâtinî mânâlarıyla insanlığı zulmetten nura, küfürden hidâyete, cehilden ilme kavuşturan hidâyet rehberi ulvî kitaptır!

Bu kitabın dışında selâmet yolu bulmak mümkün değildir. Kur'an-ı Kerîm'e gönülden bağlanacağız. Âyet-

i kerîme: **"Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.."**⁸ Kur'an-ı Kerîm'in emir ve nehiyelerine riayet etmek (uygun davranmak), yap denileni yapmak, yapma denileni yapmamak ilâhî emirdir.

Dostlar!

Kur'an-ı Kerîm'in zâhirî ve bâtınî mânâlarına ulaşabilmek için emre itaat, telkine sadâkat rehberimiz olacaktır. Her zaman dikkatli ve ölçülü olacağız. Allah'a ve O'nun Kur'an'ına, habîbi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.) Efendimize inananların elinden, dilinden zarar gelmez. Onlar, iyilikten başka bir şey düşünemezler.

Muhterem Dostlar!

Kanun-u İlâhî olan Kur'an-ı Kerîm'e saygılı olmayanlar, emirlerine itaat etmeyenler, Hak'lâ bâtılı, iyiyle kötüyü, helâlle haramı seçemeyenler, kuru lâf ile tevhid ettiklerini îmân ehli olduklarını zanneden zavalılar, hakikatten uzaklaştıklarının farkında bile değililer...

İlâhî emir:

"(Resûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir."⁹

Âyet-i kerîmelerdeki incelik, hikmet, Allah'ın Resûlü Hz. Muhammed'e tâbi olmanın lüzumudur.

Muhterem Dostlar!

Kurtuluş, selâmet Peygamberimize (s.a.) bağlanmakta, itaat etmektedir. *"Size Kur'an-ı Kerîm'i, sünnetimi ve ehl-i beytimi emânet ediyorum."* buyuru-

---

⁸ Haşr, 59/7

⁹ Âl-i İmran, 3/31

yor Hz. Peygamber. (s.a)

Kur'an-ı Kerîm'in hakikat mânâlarına liyakat kazanabilmek (lâyık olabilmek) için Peygamber Efendimizin (s.a.) sünnetine sımsıkı sarılacağız. Onun vekâletini yapan kâmillerine, mutlakten tevhidi veren Hak mürşitlere sadâkat ve samimiyetle itaat edeceğiz. Telkinlerini mutlak olarak kabulleneceğiz. Kendisine vahyolunan Peygamber Efendimiz (s.a.) için Cenâb-ı Hak : **"Onun konuşması ancak, bildirilen bir vahy ile-dir."**¹⁰ buyuruyor.

Allah'ın velilerine ilham-ı ilâhî tecellî eder. Onlar da kendilerinden bir şey söylemediler. Allah ve Resûlü'ne vekâlet eden bu Hak dostlarının rızasını kazanmak, gönüllerine girmek; at dediklerini atmak, al dediklerini almakla olacaktır.

"Mürşid-i kâmil olanın sözleri Kur'an olur." Yâni âyet ve hadisten ilham alarak sohbet ederler. Sünnete bağlılığımız, Peygamber Efendimize (s.a.) saygıdandır. Allah da şart koşuyor: **"Peygambere tâbi olun!"**¹¹

O yüce insana sorduklarında:

- İslâm nedir?

- "İslâm güzel ahlâktır."¹² diyor.

Yine "Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim."¹³ buyuruyor. Rehberimiz olan Peygamber Efendimiz (s.a.) bunun güzel örneklerini vermiştir.

O, Muhammedü'l-Emin, emin insandır. Güzel ahlâkıyla, doğru hâliyle itimat kazanıp gönülleri fetheden Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.) peygamberlik veriliyordu, âyet nâzil oluyordu. Ev edna'nın sır perdeleri açılıyordu. O, ulvî ve kutsî sohbe davet ediliyor, mi-

---

¹⁰ Necm, 53/4

¹¹ Âl-i İmran, 3/31

¹² Kenzu'l-Ummal, 3/17, Hadis no: 5225

¹³ Muvatta', Hüsnü'l-Hulk, 1

raç olayı tecellî ediyordu. Bu kutsî davanın temelinde, bakıyoruz ki, iman, sadâkat, doğruluk, itimat, sevgi var.

Süleyman Çelebi:

"*Avdet edip davet kullarımı*

Ta gelüben göreler dîdarımı." diyerek o kutsî sohbeti anlatıyordu.

Ey davet edilen insan!

Allah ve Resûlü'nün harem-i ismetine girebilmek için fenâfillâhta tam yokluk gerek. Vücut kokusu kalmayacak. Nispet efâl, nispet sıfat, nispet vücut ifnâ olacak. Tevhidin güzel ahlâkı tecellî edecek.

İtimat kazanan, sevgiye mazhar olan "**Hak geldi, bâtil gitti**"¹⁴ tecellîsine uğrayan bu kardeşlerimiz alış-verişlerinde, iş hayatlarında tevhidin hâlini yaşayacaklar. Tevhidi günlük hayatlarına uygulayacaklar. Her hâlleri murakabeli, ölçülü olacaktır. Düşünen, tefekkür eden insan; niçin, niye evhamına kapılmaz. Kadere iman, takdire rıza göstermek başlıca arzumuzdur. Bunun dışında kurtuluş yoktur. Zikir, fikir, ilham-ı İlâhî tecellî etmiyorsa bunlara mâni sebepler vardır.

Muhterem Dostlar!

Bu sebepleri yok edecek olan, telkindir. O zat-ı muhteremin tarif ve telkininde bunlar mevcuttur. Dünyanın oyunbaz hâlleri, renk ve şekli, cazip maddesi bizi ilâhî vuslattan mahrum etmesin. Bizler Muhammedî Melâmîleriz. Âşık, sâdik ve ârif olmalıyız.

Ârif insanlar adımlarını göre göre atarlar. Sözleri, sohbetleri, hâl ve harekâtları kontrollüdür. Onların ellerinden, dillerinden kimseye zarar gelmez. Kur'an makamına girer Kur'an sohbeti yapar, Kur'an sohbeti dinlerler. Hadis makamına girer peygamber sohbeti yapar,

---

¹⁴ İsra, 17/81

peygamber sohbeti dinlerler.

İtimat kazanan bu zat-ı muhteremlere, sadâkatleri nispetinde âyet-i kerîme ve hadis-i nebevîyenin sırları açılır. Kesrette vahdeti, vahdette kesreti zevk ederler. Halk arasında bunlar nişansızdır-lar. Bunlar tarife girmez, dil bunları anlatamaz. Hâl ehli olan bu zat-ı muhteremler kubbe altında gizlidirler.

Muhterem Dostlar!

Aynı telkin çok şükür hepimize yapıldı. Aynı hâl hakkımızdır. Mevlâ ihsan etsin. Amin!

Hanemizde Hak rızasının tecellî etmesi için nefsânî olan, şerre açılan kapıları kapatalım. Kapatalım ki Allah 'ın razı olduğu iyilikler tecellî etsin.

Aile birliğimize nefsâniyet girmesin. Onları yan tesirlerden, etrafın kötülüklerinden, ruhaniyetimizi im-ha eden hastalıklardan tevhid ile koruyalım. Hanemize zikir, fikir, tefekkür, akl-ı selim hâkim olsun.

Bilhassa çocuklarımızı ihmâl etmeyelim. Onları yalandan, haramdan, ahlâkı bozan kötü hâllerden ko-ruyalım. Tevhid ailesini Allah, bütün kötülüklerden ko-rusun.

Size ve aile birliklerinize selâm ederim. Allah'ın razı olduğu iyiliklerin tecellî etmesi için daima dua ve niyâz ederim. Allah ve Resûlü'ne emânet olunuz.

24. 01. 1986

"Festakim" âyetine can feda
"Sırat-ı müstakim" Hak'tan atâ
Kutsî emânet bizlere şifa
Lütfet, kerem kıl cânanım benim

İSLÂM'IN ANA KAİDESİ

Esselâmualeyküm

İhvanımız Servet Efendi,

Selâm ve dualar eder, Allah'tan iyilikler dilerim.

İslâm'ın ana kaidesi, "*Emrolunduğu gibi doğru olma*"dır. Cenâb-ı Hak, "**Sen, beraberindeki tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol.**"¹⁵ buyuruyor.

Kim emrolunmuş?

Kim tenezzül, tevâzu göstermişse, mürşide biat etmiş, yedullah sırrının mazharı olmuş, telkini Hak'tan almışsa, Hak ona emretmiş.

Nefsânî olanları at, Rahmânî olanları al. Ahkâmlı ol, erkânlı ol. Zikret Hakk'ı. Hakk'a perde olan, şirk-i hafi olan nispet efâl, nispet sıfat, nispet vücuttan soyun. Zat-ı Hakk'ın mazharı ol. "**Hak geldi, bâtil gitti!**"¹⁶ sırrına kadem bas.

Tenezzül ve tevâzuda topraklar gibi, şefkat ve merhamette güneş gibi, ayıpları örtmede karanlık gece

---

¹⁵ (Hûd, 11/112)

¹⁶ (İsra, 17/81)

gibi ol. Zâhiri halk ile bâtını Hak şuuruna er. Bulmanın, bilmenin yanında, olmanın sırlarını aç. Zikirle fikirle Hak müşdidin telkiniyle zirveye yüksel. Uruç ve nüzûlün zevkini tat.

Enfûsünüze ekilen tevhid tohumları yeşersin, büyüsün. Canda cânanın muhabbeti tecellî etsin. Bütün bu sırların, telkine riayet, emre itaatle, emrolduğumuz gibi doğru olmakla ortaya çıkacağından ve gerçekleşeceğinden şüphemiz olmayacaktır. Siz, biz aynıyız, aramızda fark yok. Telkin ve emir mutlakandır. Kurtuluşumuza vesile olacak olan, sadâkat ve ihlâsımızdır.

O bir dil ki zikrullah ile muhabbetullah ile mâsivadan temizlenmiş. O bir göz ki gaflet perdesi kalkmış, eserde müessiri müşâhade eder. "*Ona sor mahbubun vasfın ki sorma gözü âmâdan.*" O emirde, o telkinde bunlar hep mevcut.

"Şol fakir olup gezenlerde hazine dopdolu

Sâyedip ol kenz-i bîpâyânı bulmazsa ne güç!"

Kendimizi bilme, kemâlimize vesile olacak.

"Hakk'ı istersen yürü, insana bak!"

O insan ki fenâfillâhtan süzölmüş, varlığından, benliğinden nâm u nişan kalmamış. Dünya, ukba, madde, makam... Hiçbir varlık onu kendine çekemez. O'nu Hak çekmiş.

Emre itaatle, at denileni atmış, al denileni almış, yüzüne bakan onda hiç gayrullah görememiş zevki ve anlamıyla sizi ve aile birliğinizi Allah'a emânet eder, buradan bütün ihvanın selâmlarını bildiririm.

28. 01. 1987

**Melâmîler, fedailer
Varını Hakk'a verenler
Hak'la halkı bir görenler
Ehl-i tevhid derler bize**

EFENDİLERE HİTAP

Muhterem Efendiler,

Allah'ın selâmı, muhabbeti, ilhamı, sevgisi üzerle-
rinizden eksik olmasın; daima artsın inşallah!

Size karşı yazacağım mektupta itinalı ve dikkatli
olmaya çalışacağım. Çünkü öyle mümtaz, muhterem
efendilerin muhatabı bulunuyorum ki... Davet-i
Rahmân'ı duymuşlar, bu ulvî davete hemen icâbet et-
miş, Hak mürşide biat ederek fenâfillah olmuşlar, en-
der fenâda bekâ bulmuşlar, Hakk'ı kendilerine diyet
etmiş, zâhiri halk ile bâtını Hak şuhuduna ermişler.

Velâyet ve Nübüvvet'in sırrına mazhar olan, "Biz
sana havz-ı kevseri verdik!" sırrının mazharı, uruç edip
sohbet etmenin, nüzûl edip ibadet etmenin aşkı, iştî-
yakı içerisinde olan bu muhteremlere ne yazabiliriz?

Zâhirî mürşitten, mânen Hak tarafından irşada
memur edilmiş kardeşlerim!

Ulvî ve kutsî emânetin mânevî mesuliyetini idrâk
eden, emrolunduğu gibi doğru, kadere rıza gösteren,

kesrette vahdeti, vahdette kesreti şuhud eden, hâlde tevhid ederek hâlini yaşayan, zevkiyle zevkiyâp olan, Melâmet'in gerçek sırrı olan kenz-i mahfinin fahri üyeleri!

Hasan Fehmi Efendi Hazretleri'nin ve Efendi Hazretleri'nin mensubu olmak hasebiyle çok şükür Melâmet'in dönüş noktasını teşkil ediyoruz. Mânevî mesuliyetimiz çok büyük! Her hâlimizle Pîr Seyyid Muhammed Nur'u temsil etmekteyiz. Akvâlimizle (sözlerimiz), ahvâlimizde Kur'an'ın canlı örneğini vereceğiz.

Çok şükür siz Efendi kardeşlerim ahkâma, ahlâka, Pîr Seyyid'in erkân ve âdâbına riayet etmekle ihvanımız feyizli, aşklı, muhabbetli olmaktadırlar. Sizlerin samimi hizmetlerinizin, telkîni mutlaktan verişinizin, râbitanıza bağlılığınızın semeresini görmekteyiz. İnşallah çok daha kemâl üzere olacağız.

Can Dostlarım!

Öyle bir dönemde tevhide biat ettik ki, nâehlin ağzında, yalan yanlış Kur'an okumalar, indî (esassız, sahsî) mânâlar vermeler. Hadisle ilgisi olmayan sözlere hadis demeler. Kendi düşüncelerine göre şerh etmeler. (anlatmalar) Ahkâmlı olmanın tevhide engel olduğunu ifade etmeye çalışmalar. Masonik olanların ağızlarında tevhidi istismar eden sözler ve hareketler...

Zat-ı muhterem Efendi Hazretleri: "Hacı Efendi! Bu davayı beraberce yürütüp Hasan Fehmimin, Efendimin emânet ettiği Melâmet'e lâyük hizmet etmeye çalışacağız inşallah!" buyurdu.

Berberce geceyi güne katarak, uzun yıllar hizmeti gaye edinerek çalışmanın neticesinde sizler gibi muhterem dostlara kavuşmanın aşkı, sevinci içerisindeyiz. Sizinle sevinçli, sizinle mutlu, sizinle varız.

Hepinize can ü gönülden inanıyorum. Sadâkatinizden asla şüphe etmem. Anlatmak istedi-

ğim; birbirlerimizi biraz daha fazla sevelim. Mektupla tebrikle birbirimizin hâl ve ahvâlini sorup birbirimize muhabbetle daha çok yaklaşalım.

İrşâda görevli olan kardeşlerim, Allah'ın izniyle tevhid, sevgi, muhabbet, güzel ahlâk ihtilâli yapacaklar ve yapmaktalar.

Biliyorsunuz ki biz siyâset, şan, şöhret, makam, dünya üstüyüz. El ele, gönül gönüle verip sevişip kaynaştığımız zaman ne büyük kemâlat, ne zuhuratlar olacak inşallah! Sizleri her zaman ziyaret etmeyi ne kadar arzu ederim. İnşallah yakından da görüşeceğiz.

Muhterem Efendiler!

Yirmi birinci asra girerken Melâmîliğin kemâli tecellî edecek inşallah! Halkın yüzünde Hakk'ı seven biziz. Düşeni kaldıran, acı doyuran, yetimi sevindiren biz olacağız. İnsan haklarına ancak ehl-i tevhid olan saygılı olur! Ehl-i tevhid olmayan, halka saygılı davranabilir mi?..

Nasıl Peygamberimiz (s.a.) cihanşümul bir peygamber ise, Melâmîlik de aynen cihanşümul bir hakikattir. Çünkü biz, O Hak Resûlü hâle getiren, tevhid edip hâlini yaşıyoruz. Bir yüzümüz velâyetin aynası, bir yüzümüz de nübüvvetin aynasıdır. Bu aynayı kırmadan, tertemiz muhafaza etmek, bu kutsî emâneti korumak bizlere verilmiştir. Bütün tarikatlar Melâmet'i arıyorlar. Cümleye ihsan eylesin Mevlâ!

Allah'a şükür, büyük yollar kat ettik. Ahlâklı, ahkâmı, fenâfillahtan geçmiş, varlığını benliğini Hak varlığında yok etmiş çok kıymetli ihvanımız İlâhiyat Fakültelerinde, okullarda, cami kürsülerinde, televizyon ve radyolarda, hizmet vermektedirler. Bilhassa hastanelerde doktorlarımız, dairelerde memurlarımız güzel ahlâklarıyla örnek hareketler yapmaktalar. İşçilerimiz, hanım kardeşlerimiz her hâleriyle tevhidi yaşayıp etraflarına nur saçmaktalar. Allah bu yolda cümlemizin

yardımcısı olsun. Amin!

Efendiler!

Birbirlerinizle mektuplaşın ve haberleşin. Sizlerden mektup bekliyorum. Hem ahvâlinizi hem de ihvanın durumunu bildirirseniz bizi memnun edersiniz. Bazı hususlarda ihvanı kemâle getirmek üzere eksiksiz hizmet verme gayesiyle görüşüp birbirlerimize bilgilerimizi aktarsak -bu kadar mürşid-i kâmillerin bilgi birikimi bir yerde toplanırsa- ne güzel, ne büyük hizmet olur!

Bir ihvanı teveccühe aldığım zaman, "Efendimiz Ahmet Efendi Hazretleri" derim. Gayem onu Hakk'a biat ettirmektir. Acaba on-on beş tane olduk, çoğaldık mı, bölündük mü? Bunların da ayrı ayrı ihvanı... Hepimiz bir vücut. Hakikatte Hazret-i Muhammed (s.a)

Şahsen ben kimin efendisi isem, siz efendi kardeşlerim de o ihvanın hepsinin efendisidir, mürşididir. Efendiler bir vücut olduğu gibi ihvan da tefrika yapmadan bir vücutturlar. İmkân dahilinde ihvanla birlik beraberlik. Bu efendilerin hangisine biat etseler, hiç tefrika yapmadan hepsine biat etmişlerdir. Efendi kardeşler, ihvanın hepsine hizmet verecekler. Gayem, -efendilerini ve ihvanını hiç ayırım yapmadan birlik, beraberlik zevki, yaşantısı içerisinde- tevhide hizmet etmek.

Çok güzel bir dönemden geçiyoruz. Biat edenler, yüksek tahsilliler, gençler. Çok şükür ihvanımız şeriatlı. Erkâna riayet, emre itaat, telkîne sadâkat gösteren bu ihvanımıza inşallah daha iyi hizmet vereceğiz. Allah bu yolda yardımcımız olsun. Feyziniz, aşkınız, muhabbetiniz bol olsun. Allah aşkınızı, ilhamınızı kesmesin. Razi olduğu hâl üzere yaşamamızı ihsan eylesin. Amin!

Bilhassa Efendi kardeşlerimizin aile düzenleri, yaşantıları, çocuklarının durumları çevresine örnek olmaktadır. Hem hanemizle hem de ihvanın hane birlikleriyle bilhassa çocukların tahsilleriyle yaşantılarıyla, imkân

dahilinde ilgileneceğiz.

Gayemiz aileyi kurtarma, çocukları kendi zamanlarına göre iyi yetiştirme. Biz ilmin, fennin, tekniğin yanındayız. İhvanı çocuklarıyla ve gelecek soyuyla kurtarmaya çalışacağız Allah'ın izniyle! Allah bu yolda yardımcımız olsun. Amin!...

Hepinizi Allah'a emânet eder, selâm ve sevgilerimle gözlerinizden öper, Allah'tan sonsuz iyilikler dilerim.

08. 05. 1994

**Geç dünyadan-ukbadan
Bunların sevdasından
Nefsinin belâsından
Dikkat et, kendine gel**

KENDİNE DÖNEBİLSE...

Esselâmualeyküm

Muhterem Hocaefendi,

Selâm, sevgilerimle, Ulu Mevlâ'dan kemâl-i âfiyet, aydın bir gelecek dilerim. Sağlık ve esenlik dilekleriyle gözlerinizden öper, daima iyiliğinize duacı olduğumu bildiririm.

Sayın Hoca Efendi,

Gıyabî tanışmamıza vesile olan arkadaşınız dün ziyaretimize gelmişlerdi. Sizi çok seviyor ve benim de sevmeme yardımcı oluyor. Sevgi öyle bir şey ki tarife girmez. Allah için sevmek, Allah için sevilme ne kadar güzeldir!

Şu insanoğlı bir kere kendine dönebilmeli... "Ben kimim? Yaratan, yaşatan benden ne istiyor? Ben nasıl olmalıyım?" sorularını kendine sorabilmeli. İnsan, kendini muhasebeye, muhakemeye çekebilmeli. Beklemesin ki kabirde melek ona sorsun: Rabbin kim? Nebin

kim?

“Men arefe nefsehu...” sırrına mazhar olanlar, bu soruya cevap verdiler. Allah’ın öyle kulları var ki taklitten tahkike geçtiler. İman-ı kâmile şahadet getirdiler. İşte onlar nefs-i mutmainne olanlardır (huzura ulaşanlardır).

Bu sırra, bu nimet-i uzmaya ulaşan zat-ı muhteremler, bir kâmil mürşidin terbiyesinde yetiştiler. Hak mürşidin telkiniyle dil, inkılâp etti; sövmekten, malâyânîden kurtularak Allah’a aşk ilân eyledi. **“Ey inananlar! Allah’ı çok anın.”**¹⁷ âyetiyle zikreden bir dil hâline geldi. Nefsin, şehvetin esiri olan göz de esaretten kurtulup Allah’ın nuruyla nazar etti. Vuran el, veren el hâline geldi.

Bu büyük inkılâpta insan vücudunda cehenneme açılan yollar kapandı; cennete ve cemâlullaha yollar açıldı. İşte bunlar Hak dostlar! Bunlar için korku, hüzn, elem, keder yoktur. Telkine sadâkatleri, emre itaatleri bu zat-ı muhteremleri vuslata getirmiştir.

Bu dostlar, halk arasında nişansızdırlar. Zâhiri halk ile gözüdürler. Mânâları Hak’tır. Tenezzül, tevâzuda, sevgide, muhabbette yarışır. O hâlleri, tarife girmez! Sevgidir, aşktır, lezzettir. “Men lem yezük lem ya’rif”

Tatmayan ne bilsin aşkın hâlinden

Ona da ihsan eylesin Mevlâ.

Bilmek insanı kurtarmaz Hoca Efendi! Olmadıkça, hâliyle hâllenip yaşamadıkça, harem-i ismette dost ile buluşup bilişip sevişmedikçe tatmin olmak mümkün değildir. Şu insan vücudunda köklü bir değişim gerekir.

Ölmeden evvel ölmenin sırrına ermek, sıratın, mizandan geçip vuslat-ı yârla halvet eylemek, harfsiz,

---

¹⁷ Ahzab, 33/41

savtsiz (kelâmsız) sohbeta girmek Mevlâ bütün ihvanımıza ve size de nasip eylesin.

Hoca Efendi,

Kur'an-ı Kerîm, mütefekkir, akl-ı selim olan zat-ı muhteremlere hitap eder. Kur'an-ı Kerîm'in muhatabı olabilme, akl-ı selim ile düşünebilme ancak Hak mürşidin emrine itaat, telkine sadâkatle mümkündür. Hülâsa, yol ihdinas sıratel müstakîm.

Nefsî mücadelede muzaffer olmak, adımını göre göre atmak, kendisini murakabe ve kontrol altına alabilmek, mürşidin telkinine sadâkatle mümkündür.

O Hak mürşit ki fenâfillâhtan süzölmüş, Hakk'ı kendisine diyet etmiş. Emri mutlaktan alır, mutlaktan verir. Mevlâ bu zat-ı muhteremin himmetini üzerimizden eksik etmesin. Amin! İnşallah buluşacağız, bileceğiz. Candan içre sevişmeyi de Allah nasip etsin.

Hoca Efendi,

Şu anda sizden istediğim: Görevinizi tam yapın. Halka hizmetin Hakk'a hizmet olduğunu şuhud edin. İmamlığın gerçek mânâsını inşallah zevk edersiniz.

Sizi, aile birliğinizi ve cemaatinizi Allah'a emânet eder, ezel ve ebed hayırlı olmanıza dua ve niyâz ederim.

Sabırlı ol! Sakın ha, heyecana kapılmaya lüzum yok! Zaman her şeyi halledecek inşallah! Sâdık dostunun ayağına, Allah gönderir.

Buradan bütün ihvandan selâm ve sevgilerle sizleri Allah'a emânet ediyoruz.

23. 02. 1997

***Her okuyuşta siz Kur'an'ın hikmeti ile dolun
Ayrılmayın cân dostlarım Kur'an yolunda olun
Şüphle ve şirkü evhamu hayâl ile kalmayın
Vahdetle birlikte olun, Hak'ta Resûl'de olun***

BUGÜNÜN YARINI YOK!

Esselâmualeyküm

Muhterem Dostlarım!

Allah'ın selâmı, sevgi ve muhabbeti üzerinizden eksik olmasın. Mevlâ gönlünüze sevgi ve muhabbet ih-san eylesin. Amin!

Şu bir gerçek ki mektup uzaklığın ifadesidir. İsti-yorum sizinle her zaman görüşeyim, sizi ziyaret ede-yim. Buna da gerektiği gibi muvaffak olamıyorum. Herhalde yaşlılık etkisini gösteriyor. Hoşgörünüze sığı-narak kusura bakmayacağınıza inanıyorum. Allah hepi-nizden razı olsun. Amin!

Düşünüyorum, tefekkür ediyorum, şimdiye kadar özetle neler söyledik dervişânımıza? Hak mürşidin tel-kinine sadâkatle şirk-i hafi olan nispet varlıklardan so-yunun. Hak mürşidin telkini, enfüsünüzde ihtilâl yap-sın. Nefsâniyet, gayriyet, ikilik yıkılsın. Giy Melâmet hırkasını, nâm u nişanın kalmasın.

Telkini mutlaktan veren Hak mürşidin himmetleri üzerimizden eksik olmasın. O zat-ı muhteremler bizi zandan, evhamdan, şüpheden geçiriyor, kelâm-ı Hak'la

bize sohbet ediyorlar. Bize öyle telkin veriyorlar ki dil tariften âciz. Bizi harem-i ismete hazırlıyorlar. Sevgili-nin mahremiyetine hazırlanmak ne güzel!

“Süzülün varlıklardan, elenin benliklerden, var olun Hak varlıktan.

Fenâfillâha uğradıktan sonra dilin en tatlısını, sözün en güzelini siz söyleyin.

Hoşgörülü, iyilikte yarışan, tevâzuda kemâl bulan, ahsen-i takvim olup güzel ahlâkla süslenen siz olun.” Bu zat-ı muhteremler bu telkinleri yapıyorlar.

Bütün ârif-i billâh olan kâmiller, böyle seyr-i sülûk ettiler, fenâ-yı tamda bekâyı buldular. Sıfatullah ile giyindiler. Allah, dostlarına kendi sıfatlarını giydiren, tecellî-yi sıfata mazhar kılar. Hakk’ın sıfatlarını Hakk’ın rızası doğrultusunda kullanan kullarına işte buyuruyor: “Sevdiğim kulumun diyeti olurum.”

Ne mutlu Hakk’ı diyet etmiş, nefs-i mutmainnenin sırrını çözmüş olana! Bütün dava, emri, Hak’tan alarak sâdık derviş olabilme. O telkîn, bütün müşkilâtları hall ü âsan eder.

Muhterem Efendiler!

Niyâzi Sultan buyuruyor ki:

Yıkıldı kal’a-yı fikrim yapıldı dinim imanım

Fenâyım Hak’ta vallahi ne bilim kaldı ne tânım.”

İşte zat-ı muhterem çok kıymetli ifadeler kullanarak Hakk’ı diyet ettiğini, yoklukta ebedî varlığa ulaştığını ifade ederek bize ne güzel ışık tutuyor.

Hasan Fehmi Efendimiz de:

Sermayemdir yokluğum

Hak varlığıdır kârim

Muhteremler!

Muhasebeden, muhakemeden şahadet âlemine

yükselelim. Telkine sadâkatle görerek, bilerek, yaşayarak şahadet verelim. Bugünün yarını yok! Yarınlar hiçbir iş bırakmayalım. Yürü hâl ehli ol! Hâlde tevhid etmek, halkla Hakk'ı bir vücut görmek, kesrette vahdeti, vahdette kesreti şuhud, tefekkürle -bu hâli- zevk edip yaşamak Mevlâ cümle ihvanımıza ihsan eylesin.

Muhteremler!

Mevlâ ihvanımızı ikilikten korusun. Bazı hâdiseler beni derin derin düşündürüyor. Ne kadar dil döksem Efendimizin o veciz ifadelerini anlatmam mümkün değil!

Efendimiz:

Her okuyuşta siz Kur'an'ın hikmetiyle dolun

Ayrılmayın can dostlarım Kur'an yolunda olun.

Lütfen mektubum okunduğu zaman bu "Can Dostlarıma Nasihatım"ı dikkatle okuyalım, -hemen hemen herkesin evinde var- tekrar okuyalım. Bu nasihatte Kur'an yolunda gitme, Allah için birbirimizi sevmeye, birlik beraberlikle arşa kadar yükselme var. Tefrikaya düşer, bölünürseniz, yuvarlanır, kaybolur gidersiniz. Sen-ben kavgasına düşmekten Mevlâ cümlemizi korusun.

Bu nasihat sohbetini okuduktan sonra bir de 28. sayfada Efendilere yazmış olduğumuz 08. 05. 1994 tarihli mektubu tekrar okumanızı tavsiye ederim. Hem inceleye inceleye, dikkat ede ede okumanızı istiyorum. Allah ihvanımıza anlayış ve iyilikler ihsan eylesin.

Muhteremler!

Öyle bir ortamda Melâmet'e intisap ettik ki çok bozuk bir düzen vardı!.. Çizgi bozulmuş, ehil olmayan, işbaşına gelmiş, ölçü, intizam kaybolmuş.

Hasan Fehmi Efendi'nin, Efendimize, vefat ederken söylediği şu üç söz bizlere rehber olmuştur:

“Oğlum Ahmet! İhvan arasına ihtilâf sokma. Şeriat-ı Muhammediye’den ayrılma. Nasıl aldın, öyle ver!”

Biz Muhammedî Melâmîleriz. Sözümüzü, sohbetimizi Kur’an-ı Kerîm’e dayanarak yapacağız ve çok şükür yapmaktayız.

Can dostlarımızdan ricamız, ahkâm-ı şeriye’ye uygun hareket eden, ahlâk-ı Muhammediye’yi giyinen, emre itaat, telkine sadâkatle gönüller fetheden, tenezzül ve tevâzuda yarışan, elinden, dilinden, âzâlarından kimseye zarar gelmeyen olsunlar. Haneleriniz hane-yi saadet olsun. Hak Resûlün yaşatıldığı evler, sizin haneleriniz olsun.

Çocuklarınızı Allah ve Resûlünün rızası doğrultusunda yetiştirmeyi ihmâl etmeyin. Fidan küçükken eğilir. Çok ve çok dikkatli olun. Allah sizi bütün enfûsî ve âfakî tehlikelerden korusun. Gönlünüze aşk ve muhabbetini ihsan eylesin.

Bizler hamd olsun iyiyiz. Buradaki ihvan cümleten selâm ve saygılarını arz ederler. Biz de selâm ve dualarla hepinizi Allah'a emânet ederiz.

23. 04. 1999

**Gayemizi dil ifade etmekten âcizdir
Ârif olan insan mânâyı fehmetmelidir
Ehl-i tevhid her hâliyle örnek olmalıdır
Görerek bilerek şahadet getirmelidir**

HACI BABA, NELER YAPTINIZ?

Sorulursa ki: Ne yaptınız?

-32 sene imamlık yaptım. 40-42 senedir de ihvana hizmetteyim. Saltanatım, varlığım, bütün zenginliğim sizsiniz. Bana en yakınlarımdan daha yakınsınız.

İsterim haneleriniz huzurlu, bereketli olsun. Kanaat varsa, bereket de vardır. Hanelerinizi sevgiyle doldurun inşallah. Size gelen iyilikten başka bir şey bulamasın. Mahallenin en iyisi siz olun.

Bu Hak yolda ne kadar samimi, sâdık, ihlâslı olursak, o kadar aşkımız, zevkimiz, anlayışımız artacaktır. Sakın çeri çöpü ayağınıza dolamayın. Hiçbir şey size engel olmasın. Sakın milletin öylesi böylesi sizi çelmelemesin. Ko diyen desin. Allah bize rıza versin, sevgi versin. Amin! Amin! Allah hepinizden razı olsun.

Sizden tekrar tekrar önemle ricam, sabrınızı sonuna kadar kullanın. Kanaatkâr olun. Hırsın sonu yoktur. En hırslı mahlûk hayvandır. Koca ovaya, ot ambasına saldırır. Yiyeceği bir tutam ot. Hırs hayvaniyette-

dir.

Mümin kararlıdır, istikrarlıdır. Niçin, niyelere ta-kıl-maz, adımını göre göre atar. Muhakemesiz söz çıkmaz ağzından. Neye uzansa besmele ile "Çok şükür hamd olsun ya Rabbi sana!" diyerek uzanır.

İstiyorum ki yuvanıza besmele, şükür, kanaat ge-tiresiniz, kulluk getiresiniz; ibadetinizde eksiklik yap-mayasınız.

Allah'la başbaşa kaldınız mı Allah'a dua edin. Hiç isteyeceğiniz bir şey yok mu Allah'tan? Önce biraz zi-kir.

"Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin, ka-bul edeyim."¹⁸ Allah gönlünüzün muradını biliyor. İs-temesini mi bilmiyorsunuz yoksa? Gönlünüze en çok aşk versin, sevgi versin. Geleceğiniz hayırla dolsun. Birbirimizden hiç ayrılmayalım. Ayrılırsak, Allah da bizi terk eder sonra.

Evde kanaat olmazsa, bankan da olsa yetmez. Çocuklarınızın elinden başkaları tutmadan siz tutun; sonra dizlerinizi döversiniz. Çocuklarınıza besmeleyi, abdesti, namazı, zikrullahı öğretin. Helâli-haramı öğre-tin. Yalanın ne büyük âfet olduğunu öğretin.

Bu ruh, bu bedene emânettir. Ona ihânet etme. Kolunu bacağını kırma. Gözünü kör etme. Muhafaza et. Abdestli ol, zikirli, şükürlü ol. Zikirle tevhidle besle ki bundan çıkarken korkmasın. Kuş yuvadan çıkarken ka-nadı kırıkta, uçamaz. Kediye yem olur.

"İyi bilin ki, Allah'ın dostlarına korku yok-tur, onlar üzülmeceklerdir."¹⁹ Bu kafesten uçar-ken bir kanadımız şeriat-ı garra-i Ahmediye, bir kana-dımız hakikat-ı Muhammediye! O zaman ezelden ebede uçarız. Allah cümlemize çok çok iyilikler versin.

---

¹⁸ Mümin, 40/60

¹⁹ Yunus, 10/62

İsraf istemiyorum. Savurganlar var içinizde. Dikkat edin.

- Ya cimriyi, eli sıkı olanı?

- Onu hiç istemem. Orta bir yol tutun. Allah ne savurganı ne de cimriyi sever. Allah hepinize rızasını versin.

İçimdeki hırsı söyleyeyim size: Sizin fezalarda uçtuğunuzu görsem, yine tatmin olmam. Hep daha fazla, daha iyisini isterim. Allah sevgisine mazhar kılsın. Gönül semalarında uçun inşallah. O kadar ki size toz konsun istemem.

Şimdi yine nasipse gideceğim ihvana sohbete. Allah güç kuvvet versin.

Efendi Baba sohbet ediyor, sırtını siliyorum. Dur diyemiyorum. Gözlerine bakınca:

- Hacı Efendi, bu nefes, bu vücudu bir yere kadar taşıyacak. Bari Allah yolunda bitsin; beni durdurma! dedi.

Ruhu şâd olsun. Allah, Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden kaldırmasın!

Dervişlerim kalite kontrolden geçsinler, gönül eri olsunlar inşallah.

Allah razı olduğu iyilikleri üzerimizden kaldırmasın. Bizlere aşk, sevgi, muhabbet versin. Allah hepinizden razı olsun. Amin!

Alâ Resûlinâ salâvat!...

16. 06. 2001

**Yarattığın bütün nimetler bizim için
Bu kadar çeşitli lezzetler de bizim için
Çok şükürler olsun, bizler de senin için
Ya Rab, kul olabilmek için tut elimiz!..**

İLK EMİR: OKU!

Allah'tan inzal ve ikram olunan ilk âyet: **"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı pıhtılaşmış kandan (alaktan) yarattı."**²⁰

Bir katreden meydana getirilen, bu kadar kutsî ve ulvî şerefe nâil olan (ulaşan) insana ilk emir: Oku! Rabbinin ismiyle oku. Rab, terbiye edici demektir. Seni terbiye eden, yaratan, yaşatan, rızkını veren Rabbinin ismiyle oku.

O zaman, Kur'an nâzil olmamış (inmemiş). Kâinat kitabını oku! Hikmetleri oku. Nizam-ı âlemi (kâinatın düzenini) oku.

Ulu Yaratanım bu düzeni, bu âlemi öyle güzel kurmuş ki hiçbir değişime ihtiyaç görülmez.

Rüzgâr estiği zaman, bunu ayarlayıcı bir maddî güç var mı? Tabîî ki yok! İlâhî güç, daha kuvvetli esse, evleri, apartmanları yerinden oynatır, kibrit kutusu gibi savurur. Aman Allah'ım ne kuvvet!...

"Rahmetinin önünde, müjdecî olarak rüzgârları gönderen Allah'tır. Rüzgârlar, yağmur yüklü bulutları taşıdığında, onu ölü bir memlekete

---

²⁰ Alak, 96/1,2

gönderir, su indirir ve onunla her türlü ürünü yetiştiririz. Ölüleri de bunun gibi diriltip çıkarırız; belki bundan ibret alırsınız.²¹ Gökyüzünde rüzgâr vasıtasıyla bulutları sevk ediyor, istediği beldeyi suluyor, rahmetler yağdırıyor. O bulutların ağırlığını ölçmek mümkün değil. Yüz binlerce ton su taşıyorlar. Bize hizmet için.

O İlâhî rahmet yeryüzünü sularken, bir nizam içerisinde mahsullerin yapraklarını dahi incitmiyor.

Bir zamanlar bir arkadaşımınla, gece, yatsılardan sonra bir sokaktan gidiyorduk. Kadının birisi beşinci kattan kova ile su attı. Arkadaşıma su vurdu, bana suyun azı değdi. Arkadaşım ellerinin üzerine düştü, ben ise sarsıldım.

O anda düşündüm: Ya Rabbi! Beş bin metre yükseklikten -aşağı yukarı, daha eksik, daha fazla olabilir- inen ilâhî rahmet, hiçbir zarar yapmıyor. Ya birden o su bırakılsaydı... Düşün dünyanın hâlini ne olur! İlâhî nizam, onu en güzel şekilde toprağımıza indirir, mahsül- müzü, bayırımızı, kırlarımızı sular. Erozyon yapmadan, toprağı tahriş etmeden, insanlara zarar vermeden... İnsanlığa hizmet bu!

Vahşi hayvanata öyle bir duygu, düşünce vermiş ki dağlarda, ormanlarda yaşarlar. Ya şehre yürüseler!.. Hayat hakkı kalır mı bize?

Güçlü kuvvetli atlarımız, öküzlerimiz insanlığa hizmete koyulmuş, gece gündüz çalışırlar, İlâhî terbiye bu!

Şu muazzam denizlerimiz... Aman Allah'ım! Dalgalar yükseliyor, sahilden onları seyrettiğimiz zaman korkuyoruz. Bir anda şehirleri istilâ edebilecek güçleri var. Bunları ayarlayıp bir intizam içerisinde devamını sağlayan var.

---

²¹ A'raf, 7/57

"Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yürür."²² Gerek güneşimiz, gerekse ayımız, yıldızlarımız bir yörüngede hizmet eder, devreder. Bu ne ilâhî güç, ne kuvvet, ne büyük azamet!..

Geçen sene kızım, mandalina alırken, bizi tanıyan bir dostumuz -mandalina satıyormuş- bir dal mandalin vermiş ona. "Bunu Hacı Baba'ya götür!" diye. İncecik, küçücük bir dal. Har tarafı mandalin dolu. Elime aldım, hayretlerde kaldım!

Yüce Mevlâm! Bir incecik dala bu kadar meyveler vermişsin. Ben üç kilo diyeyim, sen beş kilo de. Dalda görünen yer yok. Her tarafından fıskırmış.

Hangi ağaca baksan, hangi meyveye baksan öyle!.. İnsanlığa hizmet için kurulan bu düzene bakarak, Sâni-i Âzam olan Ulu Mevlâ'nın azametinden, (büyük- lü- ğünden) hikmetlerinden titrememek, hayretlere düşmemek mümkün mü?

Ve yine... Bayburt'tayız. Çoruh nehrinin üzerinde bir köye gittik. Bayburtlu Hafız Halil'in köyü. Hafız Halil ile beraberdik. "Haydi gezelim!" dediler. Köyün yakınında bir tarlaya getirdiler. Hocanın kardeşi muhtarın tarlası. Çoruh'tan bir su bağlamışlar. Ve orada kabak yapmışlar. Bir kabağın yanına gittim, kaldıramadım yerinden.

-Ne yapıyorsun, dediler. O kabak, tam 40 kilo.

Aynı zamanda bir kabak daha var, o da 25 kilo civarında. Bir tane daha var. O da 13-14 kilo. Bu kabağlar, aynı asmanın üzerindeydi. Muhtar, onları tartarak bize kilolarını bildirdi. Aklım, şuurum durdu, şaşır-dım. Gerçi tarlanın bütün mahsulü öyleydi. Canım Allah be!.. Er rızku alallah!

---

²² Enbiya, 21/33

Güneş doğar, rahmet yağar, bahar gelir, çiçekler açar. Sayısız nimetler, mahsuller, tatları, lezzetleriyle insanlığa hizmet etmekte.

Ulu Yaratanım!

Rahimsin, Kerîmsin, Allahsın!.. Büyüklüğünün karşısında âciziz, âciziz, idrakinden âciziz. Bize hamd edecek, şükredecek, sizi her zerreten şühud ve zevk edecek idrak ver, kabiliyet ver. Allah diyecek, sadâkat ve samimiyetle sana inanacak iman ver, ihlâs ver. Tesbih, tahmid edecek dil ver bize Ulu Mevlâm, anlayış ver.

Oku can dostum, oku! Kardeşim oku! Dervişim oku! Şuur ve tefekkürle oku! Bu kâinatın inceliklerini, bu nizâm-ı âlemi, bu güzel düzeni, Huda'nın hikmetlerini, sonsuz nimetlerini akl-ı selim ile tefekkürle oku. Yalnız kâğıttaki yeterli değil. Kâinat kitabını oku. Neye baksan, seninle konuşuyor, sana bir şeyler söylüyor. Yaratandan haber veriyor. Eserden müessire doğru bir yol, bir pencere açılıyor.

Akl-ı selimle tefekkürle hikmet gözüyle baktığın zaman her şey seninle muhatap olup Hakk'ın birliğini ilân edecek, izhâr edecek.

Allah dervişanımıza, can dostlarımıza bu istidadı, bu kabiliyeti ihsan eylesin. Amin!

Ulu Sultan!

Şu insanoğlunu ne kadar güzel yaratmışsın. Kendinle süslemişsin. Sıfatınla giydirmişsin. İnsanı kendine muhatap seçmişsin. "*Bütün kâinatı insan için, insanı kendim için yarattım.*" diye buyuruyorsun.

Ey şükürünü bilen, Rabbisine kulluk eden, kadere rıza, emre itaat edenler.

Şühud ve tefekkür üzerine olan, yaratılış gayesini bilen, kadere rıza, emre itaat ile Hak yolda yürüyen, Kur'an-ı Kerîm'in ikiz kardeşi dostlar!

Allah'ın Resûlü'ne kardeş seçilen, emre itaat, telkine sadâkatle ihdinas sıratel müstakimden giden dostlar.

Kur'an-ı Kerîm'e muhatap seçilen, al denileni alıp at denileni atan, emrolunduğu gibi dosdoğru yürüyen kardeşler.

Ender fenâdan geçip Hakk'ı diyet eden, kesretvahdet tevhid eden, halkın yüzünden Hakk'ı seven, bu ilâhî kuvvetin içerisinde mânevî mesuliyetini idrak eden canlar.

Velâyette velilerle nübüvvetle nebilerle haşrolan, Kavsey'n'de Hak dostlarla sohbet eden zat-ı muhteremler!

Bu ilâhî nizamla, sayısız nimetler ihsân olunurken, insanoğluna bu sonsuz hizmetler olurken, şu insan kulluk görevini, hamd etmesini, şükretmesini bilecek. Rabbisine tenezzül tevâzu ile dua edip şükrünü edâ etmesini bilecek.

Daima şuhud, tefekkür üzere olabilmesi için, Rabbisine dua ve niyâz edecek. Günden güne aşkı, iştıyakı, zevk u safası artacak. İki günü aynı olmayacak. Olursa zararda olur.

Ulu Yaratanım! Bu sonsuz lütuf ve kereminin karşısında, ikram ve ihsanının karşısında bize lââyık kul olmayı nasip et. Nasıl müteşekkir olacağımızı, nasıl dua ve niyâz edeceğimizi, nasıl şükür ve hamd edeceğimizi bize ikram ve ihsan et.

Ne kadar şükretsek, hamd etsek, kulluk etsek, yeterli olması mümkün değildir. Âciziz, âciziz, yolundayız, Hak Resûlün izindeyiz. Dua ve niyâzımız: Lâyık kul olmayı nasip et bize. Allah bütün ihvanımıza, dostlarımıza idrak, kabiliyet, istidat ihsan eylesin. Amin! Amin! Velhamdu lillahi Rabbi'l-Âlemin.

14. 05. 2002

**Hâlde tevhid edenleriz
Ahkâm ile gidenleriz
Hak- bâtili seçenleriz
Allah diyen dil var bizde**

ZİKİRSİZ OLMAZ!

Muhterem Dostlar!

Zikirsiz hiçbir şey olmaz. İç temizlik zikirle olur. Aşk, sevgi, muhabbet zikirle tecellî eder. Ruhun abdes-tini zikir verir. Kur'an-ı Kerîm'de birçok zikir âyeti vardır. Zikir kelimesi türevleriyle üçyüze yakın kullanılmıştır.

"Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin."²³

"Zikri ehlienden talim ediniz (öğreniniz)."²⁴

Cenâb-ı Hakk'ın "Ehlinden öğreniniz." emr-i celîli, farziyete girer.

Zikrin ehli kimdir? Cenabı-ı Hak, bir ehil olduğuna işaret ediyor. Zikrin ehli, zikrullahı Hak mürşitten alandır. Hasan Fehmi Efendi'nin buyurduğu gibi:

"Biat-ı Hakk'ı, Muhammedten kılanlar merhaba!"

Hz. Muhammed'in hakikatine, mânâsına biat edenlere merhaba diyor.

"Habîbim şüphesiz sana baş eğerek ellerini verenler (biat edenler), Allah'a baş eğip el vermiş sayılırlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir."²⁵ âyet-i celîlesi de apaçık ifade ediyor.

---

²³ Ahzap, 33/41

²⁴ Nahl, 16/43, Enbiya, 21/07

²⁵ Fetih, 48/10

Anlıyoruz ki zikrin ehli, fenâfillahtan süzölmüş, zat-ı Hakk'a mazhar düşmüştür. Cenâb-ı Hak: "*Fenâfilah olanın diyeti olurum.*" buyuruyor. Zikrin ehli olan zat-ı muhterem, Hakk'ı diyet edendir. Hak'kı diyet eden zat-ı muhteremden de telkin alan kıymetli Hak yolcusu, Hakk'a biat etmiş olur.

Mutlaktan telkin alan dervişanımız, zikrullah ile iç temizlik yapacak. Zikrin aşkına, zevkine, saikasına tutulan kişi; şirk fiilinden fiilullahı, şirk sıfatından sıfatullahı- a, şirk vücudundan da vücudullahı mazhar düşer.

Ehli olan zat-ı muhterem, telkini Hak'tan alıp verir. Kelam-ı Hak'la sohbet eder.

Velâyet itibariyle Hak'ta ifna olup zatından zatına mazhar düşen bu zat-ı muhteremler, seyr ü süluk eder, fenâ-yı tamda bekâya erer. Velâyet itibariyle "El vahde bilâ kesre" kesreti olmayan bir vahdette zevkiyap olurlar.

Bu, tarife girmeyen bir haldir, bir zevktir. "Hak zâhir, halk bâtın!" Bu makama mânen erişen zat-ı muhteremler, bir lisanla ifade edecek kelime bulamazlar. Akıl, idrak, bu ilâhî tecellîyi anlatmaktan acizdir. Aklın, fikrin maverası. Ulu Yaratanım bütün ihvanımıza bu hâlde hallenip zevk ile zevkiyap olmayı, bu hâlin şuru, anlamı, idraki içinde olmayı, bu hâli fehmetmeyi ihsan ve ikram eylesin. Amin!

Burada, Hak zâhir, halk bâtın! "Sırr-ı feeynema!" Bu, makam-ı Cem'dir.

Nereye dönsen hemen Allah

O yüzden hâli yer yok bak

Bu ilâhî tecellîye mazhar olan, bu aşkı, bu zevki yaşar. Anlatmak için muhatap yok. Bu aşkını, bu zevkini daima muhafaza edecek, koruyacak. Şuhuttan, tefekkürden düşmemeye gayret gösterecek.

“Hak bâtin, halk zâhir” tafsilatına geçtiği zaman yine bu vahdet zevkini tefekkürüyle şuuruyla zevk edip mânâsını anlamaya çalışacak.

Makam-ı Cem zatın tecellîsidir. Hazretü’l-Cem de sıfatın tecellîsidir.

Zatı sıfattan, sıfatı zattan ayrı görmek, bizi şaşırır. Tafsilâta geçip kulluk makamında her ne kadar kesrette olsak da vahdetten hiç ama hiç ayrı değiliz.

Tafsilât itibariyle kullukta kemâl bulmuş, fenâ-yı tamda bekâya ermiş. Öyle kul ki Hakk’ı diyet eden kul. Tafsilât itibariyle Hz. Muhammed’in âşık, sâdık ümmeti, dervişi.

Bu kulluk, öyle bir makam ki... Fenâfillahtan süzümü, zat-ı Hakk’a mazhar düşmüş, şirk-i hafiyi atmış muhterem, bu makama ulaşır. Bu zat-ı muhteremin kulluğu aşkla zevkledir. Allah rızası için karşılıksız, hiçbir şey beklemeksizin Rabbisine kulluk eder.

Çünkü ne beklesin! Vuslat-ı yârla halvettedir, haremde, zevk u safadadır. Uruç eder, sohbet eder, nüzûl eder kulluk eder. Cemleri cem eden Cemü’l-Cem’e varır. Hikmetlere ram olur. Kesret vahdet tevhid eder. Velâyetten vahdet zevkini, nübüvvetten kesret zevkini tevhid ederek Kavseyin zevki, şuuru ile bir âlem olur.

Kurb-i ferâizle vahdet zevkine, kurb-i nevâfille kesret zevkine eren zat-ı muhteremler, Ademiyet makamı olan Kavseyin’de kesret vahdet tevhid ederler.

O zaman **“İnna atayna”**²⁶ okurlar. **“Ya Muhammed! Biz sana havz-ı kevseri verdik.”** Bunun şuuruna, zevkine ermek, bu sûre-yi celfileyi sonuna kadar okuyup zevk etmek Allah ihvanımıza ihsan ve ikram eylesin.

---

²⁶ Kevser, 108/1

Sevgili Hak yolcusu!

Hâlde tevhid etmek, Hakk'ın nuruyla nazar etmek, kesret vahdet bir görmek, haliyle hallenip zevkiyle zevkiyap olmak Allah ihsan eylesin. Hâlde tevhid edenler, ederler hep teşehhüt. Derviş, uruç edip vuslatın, sohbetin zevkini almalı; nüzul edip Hakk'a âşık, sâdık kul olmalı.

Meratib-i tevhidi, makâmat-ı tevhidi aşkla, zevkle yaşamak Mevla bütün ihvanımıza ikram eylesin.

Bu yüce ve ali makamlara yükselebilmek için zikr-i daimi, sadâkat ve samimiyetimiz rehberimiz olacaktır.

Aman dervişim, dikkat et!

Mürşidi Hak bil Hakk'ı seversen

Pîr yüzündendir Hak hidâyatı.

Ulu Yaratanım!

Can ü gönülden seviyorum, seviyorum, dua ve niyâz ediyorum: Dervişanıma aşk ver, sadâkat ver, zevk ver. Zat-ı Ulûhiyetine vuslat için nasıl olmamız gerekiyorsa, o hâl ile bizden tecellî et.

Et de "**La havfun aleyhim**"²⁷ sırrı tecellî etsin. Can ü gönülden seven dervişanım nâra yanmasın, gayrullaha hiç düşmesin. Fenâ-yı tamda bekâya ersin. Allah ve Resûlü'nü hâlde tevhid ederek geleceğe hiçbir şey bırakmasın.

Ulu Yaratanım, dualarımızı kabul buyursun. "Her yüzden nazarım sen" zevki şuuruyla cümlelerinizi Allah'a emânet ediyorum.

07. 07. 2002

---

²⁷ Yunus, 10/62

**İnsanları seveceksin
Halka hizmet edeceksin
Dost gönlüne gireceksin
Hak o zaman razı olur**

SELÂM

Esselamualeyküm

Muhterem Kardeşlerim!

Kur'an-ı Kerîm'de: **"Size bir selam verildiği zaman, ondan daha iyisiyle selam verin veya ay-niyle mukabele edin."**²⁸ buyrulmaktadır.

Selâm, Allah'ın rahmetidir, merhametidir, mağfi-retidir. İslamda ilk kelâm, selâmdır. Selâm, kardeşli-ğin, sevginin, güvenin, sembolüdür. Önce selâm, sonra kelâm, sohbet.

Mümin kardeşler selâmlaşırlar. Sonra hâl ahval sorarlar.

Selâm, âyettir, duadır. Bizi birbirimize bağlayacak en kuvvetli râbitadır.

Allah ihvanımızı selâmsız, sohbitsiz, muhabbetsiz bırakmasın. Amin!

Selâm, Kur'an'la başladığına göre, müminler, mümin kardeşliği teyit eden Allah'ın selâmını vermeli, rahmet, merhamet, mağfi-ret dilemeli. Kutsî ifade ile müminlerin birbirine mülâkatta bulunmaları, selâm ve-rip selâm almaları, hâl hatır sorup birbirlerinin gönül rı-zasını kazanmaları mümin kardeşliğin ifadesidir. Dost-

---

²⁸ Nisa, 4/86

luğun, sevginin Allah ve Resûlü'nde kardeş olmanın ta kendisidir.

Zaten müminin müminde 3 hakkı vardır:

1. Karşılaştığı zaman selâm verme. Karşılıklı selâmlaşma, hâl ahvalini sorma.

2. Mümin kardeşi hastalandığı zaman onu ziyaret etme, imkân dahilinde ona yardımcı olma.

3. Emr-i Hak tecellî ettiği zaman onun cenazesine gitme, gereken hizmeti verebilme.

Bir mümin kardeşimiz aramızdan ayrılırken, onu rahmetle anma, güzel ve iyi hâllerinden bahsetme, merhumun aile birliğine gereken ilgiyi göstermek, insanî görevlerimizdendir.

Mümin kardeşliğin üzerine hiçbir şey geçemez. Allah ve Resûlünde kardeşlik. Bir müminin arzu ve isteği mümin kardeşe selâm verme ve en iyi şekilde mukabele yapabilme, sıkıntı ve üzüntüsünü giderebilme, gönlünü ve rızasını kazanabilme, dua edebilme olmalıdır.

Dostlar!

Cihanda iyiliği kimse mağlup edemez. İyi insan olma, insanlara tatlı dil, güler yüz, hoşgörülle muamele yapma, yolda kalmış bir yolcunun halini sorup onu misafir edebilme, karnını doyurup ona bir yol hazırlığı ikram etme mümin kardeşliğin icaplarındandır.

Mümin kardeşler birbirlerine yardım ederler. Mahallenin ihtiyar kimsesizlerini, kapısı açılmayan zavallı bîçarelerini ziyaret edip halini sorma, onlara güler yüz, tatlı dille mukabele yapma, ikram, ihşanda bulunup gönlünü, rızasını kazanma çok güzel bir davranıştır.

Evlilik çağına gelmiş genç kızlar, yardıma muhtaç yetim ve fakirler var. Ellerinden tutulması icap eden bu insanlara iyilik ve yardımda bulunmanın Allah'ın rızası-

na vesile olacağından şek ve şüpheniz olmasın. Halkın rızası, Hakk'ın rızasıdır.

Ulu Yaratanım, bu lütuf ve keremini sizin elinizden işliyorsaydı, gönlünüze bu merhameti vermiş, bu tecellîye mazhar kılmışsa, can ü gönülden Allah razı olsun, derim.

Bu öyle bir yatırım ki buna ölçü, paha, sınır olmaz!

Can Dostlarım!

Muhterem Efendiler!

Allah'ın muhtaç kullarına yardım etme, Allah'a yatırım yapma demektir. Ulu Yaratanın bire on kat vereceğinden şüpheniz olmasın. *"Merhamet ediniz ki merhamet olunaszınız."*

İlâhî aşk, ilâhî sevgi, ilâhî rıza bu ihtiyar, fakir, kimsesizlerin gönlündedir. O gönlü fethedebilmek, kazanabilmek, dua alabilmek ne büyük mutluluk, ne büyük kazanç!..

Gelin dostlar, selâmlaşalım, hâl hatır sorup sevişelim, düşeni kaldıralım, acı doyuralım. İlâhî tecellîye, ilâhî rızaya ulaşabilmek için Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle, sırat-ı müstakimden dosdoğru yürüyelim. Garazsız, maksatsız Rabbimize ibadet u taat edelim. İyilikte, tevâzuda yarışalım.

Allah rızası, taatlar içerisinde gizlidir. Ulu Yaratanım sevgili ihvanımıza, muhterem dostlarımıza gizli olan rızayı kazanmak, sevgiye mazhar olmak, rıza üzerine yaşamak, kesrette vahdeti, vahdette kesreti şuhud ve tefekkür etmek, geçmiş ve gelecek kayıtlarından kurtulup hâlde tevhid etmeyi nasip etsin. Hakk'ın nuruyla nazar edip cemâle bakmak, vuslat-ı yârla halvet etmek, sevip sevip çok sevimlik, iyilikte, tevâzuda yarışmak, kadere rıza, emre itaatle âşık, sâdık, ârif kul olmak ikram ve ihsan buyursun, inşaallah.

Ben yine ifade etmeden geçemiyorum:

Selâm olsun, anneyi babayı memnun eden evlâda!

Selâm olsun, evlâtlarının elinden tutup Hak yoldan yürütenlere!

Selâm olsun, evlâtlarına memleket ve millet sevgisi, insan sevgisi verenlere!

Selâm olsun, emre itaat, telkine sadâkatle şuurlu, mütefekkir, Hak yoldan yürüyenlere!

Selâm olsun, düşeni kaldıran, acı doyuran, fakirlere yardım edenlere!

Selâm olsun, bayrağını, sancağını, memleket ve milletini sevenlere!

Selâm olsun, fenâyı tamda bekâyı bulan, velilerle haşrolan, nebiler yolundan yürüyen, uruç edip sohbetin zevkine, muhabbetin aşkına tutulanlara!

Selâm olsun, Kur'an yolundan gidenlere!

Selâm olsun, bizi fenâfillaha getiren, zat-ı Hakk'a, kenzi mahfinin sırrına mazhar kılan, diyetimizi Hak eyleyen, kurb-i ferâizi, kurb-i nevâfili telkin edip yaşatan, zevkiyle zevkiyap eden can mürşidime selâm olsun, rahmet olsun!

Hak, himmetlerini üzerimizden eksik etmesin. Amin! Amin! Amin!

Vel hamdulillâhi Rabbi'l-Âlemin.

09. 07. 2002

***Dinle yavrum: Kâmil iman, mürşidin telkinindedir.
Emri Hak'tan alarak, onunla amel etmektedir.
Bunlar sırat-ı müstakîmde dosdoğru gitmektedir.
Sonra pişmanlık fayda vermez, düşün yavrum, dikkat et!..***

NE İSTİYORSUN!..

Sevgili Dervişlerim!

Bana diyorsunuz ki:

-Ne oluyor sana Hacı Baba? Bizden ne istiyorsun? Geceni gündüze katar, sohbetler, muhabbetler, mektuplar, hiç durmazsınız. Yoksa bizim kaderimizi mi değiştireceksin? Hem "Kader değişmez!" dersin, hem durmadan mücadele verirsin.

Cevap vermedik anlayasın diye. Yine susturamadık sizi. Yaşın yetmiş aşmış. Hâlâ dört bir tarafa koştu-ruyorsun!

Biz zikrediyoruz. Allah deriz. Fâil Allah zevk ederiz. Siz yine tatmin olmazsınız. "Mûtû kable en temûtû!" sırrının mazharı olduk. Hakk'ı diyet ettik. Ender fenâdan bekâya ulaştık. Siz yine durmazsınız...

Sevgili Dervişlerim!

Hak Yolun yolcuları!

Bu öyle bir hâl ki durdurmaz insanı. Şu insan,

atın izinde su görür de umman zanneder. Kalkar burada gemiler yüzdürmeye.

Şu insanın hayâlini, düşüncesini, evhâmını yıkmak o kadar zor ki! Anlamış, zevk etmiş gibi gözükür. Bakarsınız ki hiç de öyle değil!

Tevhidi, Melâmet'in aşk ve zevkini diller ifade etmez ki! Hâlde tevhid etme, ol dost ile hemdem olma, sevgisine mazhar olma, harem-i ismetine girip itimadını kazanma Mevlâ ihсан eylesin.

Ben ancak dervişimin ruhunu, mânâsını beslediğim zaman, vuslat-i yârla halvet ettirdiğim zaman, dervişimi, sevgilinin sevgisine, aşk ve muhabbetine, harem-i ismetine koyduğum zaman mutluyum!..

Bu öyle bir mutluluk ki dil tariften âciz! Can dervişimin suskun dilini Allah dedirtmek, onu, kesafetten letafete geçirmek, ahkâm-ı şeriyye, ahlâk-ı Muhammediye ile giydirmek, fenâ-yı tamda bekânın zevkini vermek, sevgiliyle hemdem etmek ne güzeldir!.. Bundan daha büyük mutluluk mümkün değildir.

Yine soruyorsunuz:

- Peki sonunda ne olacak?

- Ah dostum! Anlattık ya! Kesret vahdet tevhid edeceksin. Naz ve niyâza yükseleceksin. Velâyette velilerle nübüvvetle nebilerle haşrolacaksın.

Hâlis muhlis derviş olursan, mahallenin şeref abidesi, karanlıkları nurla aydınlatan, düşeni kaldıran, yolunu şaşırmışlara yol gösteren, anneye babaya hayırlı evlât olan, hanımına iyi bir efendi, çocuklarına hayırlı baba, komşularını incitmeyen, onların derdine derman olan; hülâsa iyilikte yarışan olacaksın.

- Söyle söyle Hacı Baba, daha neler söyleyeceksin?

- Hak mürşit, şu insanı -sâdik dervîşi- sırattan,

mizandan geçirir. "Rabbim Allah, dinim İslâm" dedirtir. Görerek, bilerek şahadet verdirir. Canım, dostlar, gerçek şahadeti, görerek, bilerek tasdik etmeyi Hak mürşidim verdirir.

- Anladık, Hacı Baba anladık; ama ne zaman?

Can Dostlarım!

Zamanla mukayyet değiliz. An, bu an. Dem, bu dem. "Yürü hâl ehli ol, kali n'idersin!" Yeter ki biz sevilen kul olalım. Kadere rıza, emre itaat, telkine sadâkat ile gönüller fethedelim.

Hem bizler yarınlar veya geçmişlere bakıp da şaşılardan olmayalım. Ledün ilmi, kişiyi geçmiş ve gelecek kayıtlarından koparır, hâle getirir. Görerek, bilecek şahadet verdirir, vuslat-ı yârla halvet ettirir. Öyle bir hâl, öyle bir zevk, öyle bir mânâ ki anı cihanı değer!..

Ah sâdik dervişlerim!

Emre itaat, telkine sadâkat gösteren dervişlerim!

Hak mürşidin telkinine gönülden bağlanmış, iman-ı kâмили mürşid-i kâminden almış, farzla kurbiyyet, nafiyle kurbiyyet yapmış sevgili dervişlerim!

Sizi dil tarif edemez ki! İşte bu dervişler, yer çikiliğinden kurtulmuşlar. Naz ve niyâza yükselmişler. Sevgilinin gönlünü fethetmişler.

"Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek bu zat-ı muhteremler hesap."

Ölmeden evvel öldüler. Sırta kadem bastılar. Hikmetlere râm oldular. Zâhiri halk ile bâtını Hak şuhuduyla yaşadılar. Akl-ı selim terazisiyle tartıldılar. Muhasebeden, muhakemeden geçip akl-ı selimle hesaplarını verdiler.

Bu dervişlerle haşrolmak, Hak'tan aldığını halka

vermek, seyr i sülûk edip vuslata giden bu dostlara yardım ve hizmet etmek ne şeref, ne meziyet!..

Ulu Yaratanım! Bizleri Allah demekten mahrum etme. Yüzüne perde çekip de gayrıymışsın gibi gösterme! Tende ruh, canda cânanımsın benim. Aşkta rehber, sevgide mihmânımsın benim.

Dilimin mihmânı, gönül tahtımın sahibi ulu sultanım!

Enfûs âfakı ihâta etmişsin. Bir zerre boş bırakmazsın. Settâru'l-Uyûpsun. Gaffâru'l-Zünûpsun. Rahimsin. Kerîmsin. Affedicisin, affı seversin! Allah diyen dostları zatına mazhar kıl. Nur cemâlinden, harem-i ismetinden mahrum etme! Seninle sana iltica ederim. Kelâm-ı Hak'la dua ederim.

Ey ruhuma ruh, canıma cânan olan dost!

Tarife girmeyen, lisânlara sığmayan, güzelliğinin, büyüklüğünün haddi hududu olmayan sevgili!

İhvanımızı, Allah diyen dervişanımızı velâyette velilerle nübüvvette nebilerinle haşreyle. Bir an olsun bizi sevginden, muhabbetinden, zikir ve fikrinden ayırma ulu sultanım!

Sevgili Dervişlerim!

“Ne istiyorsunuz bizden?” diyorsunuz.

Perdeli olmanızı istemem. Duvar arkasında kalmanızı hiç ama hiç istemem.

Hakk'ı diyet eden dervişim!

Sevilen kul olan dervişim!

Ender fenâdan bekâya geçen dervişim!

İlâhî aşk, ilâhî zevk, ilâhî muhabbet öyle sonsuz ki buna hadd i kenar olmaz. Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat ile Ulu Sultan'ın rahmetini, merhametini, sevgi ve muhabbetini çoşturalım. Günden gü-

ne, saatten saate, dakika ve saniyeden saniyeye öyle bir âlem olalım ki dil ifade edemesin!..

"Kim ne hâlidir ve mâli ol mahâl

Akl u fikr etmez o hâli fehm u hâl!"

Sevgili bizi bir an olsun kendinden ayırmak istemez. Yeter ki biz emre itaat, telkine sadâkatle, Hak müürşidin rızası doğrultusunda sırat-ı müstakîmden yürüelim.

Hâlde tevhid eden, Allah ve Resûlü'nün lütuf ve keremine uğrayan ledün ilminin vârisleri! Hak yolunun sâdıkları!

Çevrenize ahlâkınızla, ahkâmınızla, tatlı dil, güler yüzünüzle, hikmetli ve mânidar sözlerinizle, merhamet, tevâzu, tenezzül, güzel ahlâkınızla örnek insan olacağınıza inanıyorum. Aşkla, zevkle sizi tebrik ediyorum.

Hikmet ve mânâ ilminin talipleri, vârisleri!

Seyr i sülûk eden dervişanım!

Muhammedî Melâmî olduğumuzu hiç hatırımızdan çıkarmayalım. Güzel ahlâkımızla, emre itaat, telkine sadâkatimizle Hak Resûlün izinde ve yanında olduğumuzu tefekkür edelim.

Hakikatte mânâ itibariyle Hakk'ın tecellîsi! Ahkâm-ı Şeriyeye, zevâhir yanıyla Hz. Muhammed'in vârisleri, yolunun sâlikleri!

Hak Yolun yolcuları!

Mevlâ ezel ebed bizi bir an olsun kendinden ayırmasın. Elimizden tutsun. Hak müürşidin himmetini üzerimizden eksik etmesin.

Râbitanızın vuslat rehberi olacağına işaretle sizi ve sizi sevenleri Allah'a emânet ederim. Râbîta üzerine yaşamınızı can ü gönülden dua ve niyâzla Allah diyen dostlara Allah'tan sonsuz iyilikler dilerim.

Selâmlar size! Sevgi, muhabbetler size. İlhamınız, aşk ve muhabbetiniz sonsuz olsun.

Hak dostlar, hoşça kalın!

16. 01. 2003

**İçin, dışın abdestli, tertemiz olacaksın.
Uzaklarda sandığın kendinde bulacaksın.
Dil tarif edemez, halini yaşayacaksın.
Yürü yavrum, sen, Hak Resûlün izinden yürü !**

KİŞİYİ HUZURA ÇIKARTAN ABDEST

Esselâmualeyküm!

Can Dervişlerim!

"Ey iman edenler! Namaza kalktığınız zaman, yüzünüzü yıkayınız. Ellerinizi dirseklerinizin arkasına kadar yıkayınız. Başınızı mesh ediniz. Ayaklarınızı yıkayınız."²⁹

Bu abdest kişiyi huzura çıkartır. Yâni namaz kıldırır. Abdestin dört farzından, bu âyet-i kerîme bahsediyor.

İnsanın en mukaddes yeri başıdır. Bu yüzde gözler var, dil var, koku alan burun var, kulak var.

Zâhir yönden bunu yıkarken, hakikat yönünü de düşünüp tefekkür edeceğiz. Ağzımızı Allah'ın nehyinden, dedikodudan, malâyanîden, haram olan şeylerden yıkayabilme.

---

²⁹ Maide, 5/6

Şu insan, dilini nefsânîyetten yıkayıp Allah'ın zikrine bağlayabilmeli. Gözünü nefsin etkisinden kurtararak Allah'ın nuruyla nazar edebilmeli. Burnunu haram kokulardan koruyup onun güzel kokular almasını sağlamalıdır.

Yüzü günah ve hataların etkisinden kurtarıp onun ayın on dördü gibi parlamasını temin edebilmeli. Zâhir yönüyle suyla hakikat yönüyle zikrullahla yüzü ayın on dördü gibi parlatabilme.

Kulaklarını gayrimeşru sohbetlerden, dedikodudan, hiçbir önemi, kıymeti olmayan sözlerden temizleyebilmeli.

Ellerimizi yıkıyoruz. Yalnız elleri yıkama sünnettir, üç defa tertemiz. Dirseklere kadar yıkanması farzdır. Bu ele zâhirî yönde su, hakikat yönüyle mânâ abdesti vermektir.

Bu eli Allah'ın haram kıldığı şeylerden çekebilme! Vuran değil, veren el, düşeni kaldıran el yapabilmeli.

Ellerimizi haramdan, Allah'ın nehyinden çekeceğiz. Ellerimiz efâl-i İlâhîye ile çalışacak. Ellerimiz ilâhî emre itaat ederek al denileni alıp at denileni atacak. Abdestli olan el, herhalde zarar yapmaz. Allah'ın emir ve rızası doğrultusunda hayat boyu hizmet verecektir. Abdestli el, düşeni kaldıracak, fakirin, yetimin ellerinden tutacak. Emre itaat, telkine sadâkat ile Allah'ın rızasını tahsil için sây ü gayret edecek.

Peygamber Efendimize soruyorlar: "Sizin razı olduğunuz ve sevdiğiniz insanları bize tanıtır mısınız?"

Buyuruyor ki: "*Benim sevdiğilerimin elinden, dilinden, âzâlarından kimseye zarar gelmez.*" Önemli olan şu âzâların mânevî abdestini verebilme!..

- Ne var bunda, günde beş defa elimizi ıslatıp tepemize koyuyoruz?

Dervişim!

Başına su verirken, mesh ederken düşün tefekkür et. Mürşidim bir sohbetinde: "*Allah demeyen kafayı omzunuzda taşımayın. Allah'a secde etmeyen âzâları taşımayın.*"

Taşıyalım dostlar, taşıyalım!.. Ama Allah'ın emri üzere taşıyalım. Başına mesh verirken: "Ey baş düşün!" O başın içinde yanlış düşünceler, nefse meyletmeler olabilir. Hülâsa bu başın içine abdest verebilme!..

Derviş adını göre göre atar. Dervişin her hâlî murakabeli ve kontrollüdür. Derviş, Allah'a gönül vermiş, kadere rıza gösteren, emre itaat eden, al denileni alıp at denileni atan insandır. Bu dervişimize tevhide telkin ediyoruz, abdest aldırıyoruz.

Ayağımızı Allah'ın nehyinden, haram kıldığı yerlerden yıkayacağız. Onu Allah'ın razı olduğu kutsî mekanlara taşıyacağız. Ayağımızın hidâyet olunan yoldan yürümesi, Hakk'ı-bâtılı fark etmesi, niçin, niye, nedenlere takılmaması lâzım.

Mümin, zâhir abdestle Mekke'ye; mânâ abdestiyle de âşiklar kıblesi semme vechullaha döner. Hak mürşidin verdiği zikrullah ile vücutta ihtilâl ve inkılâp yapılır. Ruhanî ve mânevî olan bu abdest ile kılınan namaz, müminlere miraçtır. Vuslat-ı yarla halvettir. Kesafetten letafete geçmenin ta kendisidir.

Dostlardan ricam: Allah'ın emri olan şeriâtın bütün kurallarına emir ve nehiyelerine çok dikkat edip hikmetler arayalım.

Ehlullahlar buyurmuştur ki:

Şeriat, tarikat yoldur varana

Hakikat, marifet andan içeru"

Sevgili Hak yolcuları!

Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat ile vuslata yürüyen Hak dostlar!

Âzamî derecede dikkatli ve uyanık olacağız. Hak mürşidin telkin ettiği ledün ilmi ile aşılamayacak hiçbir engel yoktur. Önemli olan nefsânî varlığından soyunup Rahmânî olan Hak ile giyinmek. Niçin, niye, nedenlere takılmamak!

Allah bu yolda elimizden tutsun.

Biz ne geçmişin, ne geleceğin mensuplarıyız. Hâlde tevhid edenleriz. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet verenleriz. Ulu Mevlâm, bizleri Allah demekten mahrum etmesin.

Görüyorsunuz şeriatın içinde hakikat arıyoruz.

Sakın soyma onu nâmahrem içre

Yüzü suyu hayâsıdır şeriat.

Yürü yavrum, sen, Hak Resûlün izinden yürü.

Muhterem Dostlar!

Melâmet, hâl ilmidir, hakikat ilmidir. Kelâmla, kalemle anlatılacak gibi değildir. Hâliyle hâllenmek, zevkiyle zevkiyap olmak, sırrına vâkîf olmak Mevlâ bütün ihvanımıza ikram ve ihsan eylesin.

27. 01. 2003

***Şahâdetin sırrı bizde
Kâmil iman gönlümüzde
Hak'tan gayrı yoktur bizde
Ehl-i Tevhid derler bize.***

MELÂMETİ GÜNLÜK HAYATA UYGULAMAK

Melâmeti günlük hayatına uygulayan, çok azdır. Melâmîlerin içinde de Melâmeti günlük hayatında yaşayan, çok azdır.

Dünya pazarından geçecek, ukbanın cazibesinden yakasını kurtaracak Melâmî. Terk-i dünya, terk-i ukba, terk-i terk edececek.

Gerçek Melâmî, hâlde tevhid edendir. Muhabbetul- lahi Hak'tan dinleyendir. Kelâm-ı Hak'la sohbet edendir. Ehl-i tevhittir. Ehl-i hâl, ehl-i zevktir.

Hem ehl-i tevhid olacaksın, hem de kıyl u kâlle uğraşacaksın... Olmaz canım! Melâmet'e gönül veren, fenâ-yı tamda bekâyı bulan, ol dost ile hemdem olanın gözü, hiç ağıâre bakmaz. Şuhud onda, tefekkür onda, hâlden öte hâl var onda.

Ehl-i tevhid olan dostların sözlerinde, hikmet ve

mânâlar vardır. Sohbeti Hak'tan alır, halka verirler. Hâlde tevhid ederek, görerek, bilerek şahadet verirler ve verdirebilirler. Bunların yoktur hiç telâşu. Çünkü hâl ehlidirler, Hakk'ı diyet etmişlerdir.

Bu canlar "**Lâ havfun aleyhim**"³⁰ sırrının mazharı...

Dostlar!

Dikkat edelim! Engellere takılmayalım. Muhasebeye, muhakemeden şahadet âlemine yükselelim. Kurb-i ferâizle Kur'an'ın hikmetlerini çözelim. Mânâsının sahibi olarak ehl-i Kur'an, ehl-i hâl, ehl-i zevk olalım.

Kurb-i nevâfille âşık, sâdık kul olalım. Garazsız, maksatsız Rabbimize ibadet u taat edelim. Hiçbir şey beklemeksizin!..

Canım bekleyecek ne var ki! Sevilen kul olmuş, Hakk'ı diyet etmiş. Hak, sevilen kulun gözünden görmeye göz, dilinden söylemeye dil olur. Bu zat-ı muhteremlerin harem-i ismette yerleri var. Kur'an, hadis, hadis-i kutsîlerden nasipdardılar. Urucun ve nüzûlun sırrına ermişlerdir.

Ulu Yaratanım! Seyr-i sülûk eden ihvanımızın tut elinden. Hiç ama hiç kendinden ayırma. Gaflete düşürme. Aşk ver, aşkla Allah diyelim. Sevgi, muhabbet ver, her zerreden sizi sevelim.

Ufkumuzu aç, seyrangâh olalım. Sen-ben sürütüşmesi yapmayalım. Hâlde tevhid ederek nazarımız sıfatından zatına olsun. Açık seçik habîbini bize tanı. Yolundan, izinden gitmemize yardımcı ol. Görerek, bilerek şahadet verenlerden eyle bizi. Zatına yemin ederim, Sabri candan içre sever sizi.

Ey sevdiği kulunun diyeti olan!

---

³⁰ Yunus, 10/62

Kulağından duyan!

Dilinden söyleyen!

Gözünden gören!

Elinden tutan zatına mazhar kılan!

İlham, aşk ve anlayışımızı ziyade eyle. Hâlimin lisânı yok. Keyfiyeti anlatacak bir ilim, bir irfân yok. Harfsiz, kelâmsız, sohbet ve mânâ tecellîne mazhar kıl.

Canda cânanımsın benim. Aşkta mihmânımsın benim. Seninle olmanın zevkini, aşkını, mânâsını bize ihsan ve ikrâm ettiğin için sonsuz hamd ü senâlar!..

Kemâl-i edeple Hû derim, Ya Hayy, Ya Kayyum derim. Lisân-ı Hak'la Allah derim. Kul hüvallahu ehad'sin. Allahü's samedsin. Lütuf ve keremine muhtacız. Aşk ile Allah deriz. Bizi Allah demekten hiçbir zaman mahrum etme.

Hûûû!...

18. 05. 2003

***Bana nâr-ı cehim, uzak durmaktır.
Gafletin nârına böyle yanmaktır.
Zikirsiz, ilhamsız, ebter olmaktır.
Sen vallahi can u cânanımızsın!***

SADÂKAT SADÂKAT SADÂKAT!..

Esselâmualeyküm

Muhterem Hak yolcuları!

Sevgili Dostlar!

Mektupla da olsa hâlinizi, hatırlarınızı gönül sormak ister. Ulu Mevlâ'ya nihayetsiz hamd ü senâlar olsun. Çok muhterem, mümtaz bir cemaate hitap etmekteyim!

Bu zat-ı muhteremler ki "yedullah" sırrına mazhar olmuşlar. Mürşid-i kâminden tevbe ve zikrullah almışlar. Mânen Hakk'a bağlanmışlar. Biat-ı Hakkı, Muhammed'den nasipdar olan muhterem dostlarıma Allah razı olsun, der, Ulu Mevlâ'dan sonsuz hidâyetler dileirim.

Bu muhteremler, zikrullah ile gönül evini temizler. Mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle şirk fiilinden fiilullaha, şirk sıfatından sıfatullaha, şirk olan vücuttan vücudullaha mazhar düşer. Fenâ-yı tamda bekâyı bulur, kesret vahdet tevhid eder, sözü-sohbeti kontrollü ve murakabelidir. Muhammedî Melâmet'te âşık, sâdık, ârif insanlardır!

Kur'an-ı Kerîm'in canlı örneği. Uruç eder, ol dost ile sohbet eder. Sohbeti Hak'tan dinler. Nüzûl eder, kulluk eder. Öyle kul ki garazsız, maksatsız, fisebilillah ibadât u taat eder. Zâhiri yönüyle Beytullah'a yönelir. Hakikat yönüyle salât-ı daimûnle "semme vechullah"³¹ sırrının mazharı!

Tarife girmeyen, kalemlle, kelâmla anlatılmayacak mahremiyetin sahibi! Can mürşidin telkini, himmeti neler neler yapar!..

Muhterem Dostlar!

Elbette ki Hak mürşidin telkini, ilm-i Ledün bizi bizden alacak, kendimizi açacağız. O zaman Hak, diye-timiz olacak. Hakk'ı diyet eden can mürşidim "Sultanların sultanıyız!" dedi.

- Nasıl olur, diye sorduğumda

- "Hû'dur huzurumuz, Haktır zuhurumuz. Nasıl olmaz!" dedi.

Elbette ki fenâ-yı tamda bekâ bulan, hikmetlere râm olan, kesafetten letafete geçen Hak dostlar neler neler söylediler. Hâlde tevhid ettiler. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet verdiler. Hakikat güneşiyle aydınlanıp gecesi olmayan bir güne kavuştular..

Düşünüyorum ve yine düşünüyorum: Bunlar, bu hâle nasıl geldiler? Cevap arıyorum. Kutsî ve ulvî bir duygu: *Sadâkat, sadâkat, sadâkat!* diyor.

Ve yine soruyorum: Nasıl sadâkat? Hak mürşidin emrine, telkinine can ü gönülden sadâkat.

Sadâkatin yolun açar.

Dostun diyarına uçar.

Emre itaat telkine sadâkatle gönüllerde yer tuttu zat-ı muhteremler. Onlar, tarif edilemez. Lisan, onları

---

³¹ Bakara, 2/115

anlatamaz. Hak mürşidin telkini neler yapar, neler yapar!..

Ve yine ulvî bir hitap: Biz Hz. Muhammed'in (s.a.) bendeleriyiz. Şeriatı rehberimizdir. İlâhî emirlere can ü gönülden bağlananlar, kadere rıza, emrine itaat, telkine sadâkatle kesafetten letafete geçerek mânâ olup uçtular.

Can dostlarımıza bu telkinler yapıldı. Kutsî ve ulvî mahremiyetin yolu böyle açıldı. Bu hakikatler gün gibi ayan beyan iken, Hak yolcusu, vuslata giden yolcu, bütün engelleri Hak mürşidin telkiniyle kaldıracak.

Nefsin engelin yıksana

Düşmanınla harp etsene

Yolda kalmak ziyan sana

Zikret Hakk'ı gir meydana

Ânımız hiç boş geçmeyecek. Hak yolcusunun öyle zaman, öyle hâl, öyle ânı olur ki cihana değer. O ânına "konuşan Kur'an" derseler, eyvallah! Hakk'ı diyet etmiş, kelâm-ı Hakk'ı söyler derseler, eyvallah!

Ne maziyem, ne müstakbelem yâni ne geçmiş, ne gelecek derse eyvallah! Hâlde tevhid etmiş, şahadet sırrını açmış. Dostun yüzünden nikâbını (örtüsünü) kaldırmış, derseler, eyvallah!

Âyet, hadis, hadis-i kutsînin sırrına mazhar düşmüş, kesret vahdet tevhid etmiş, ister kurb-i ferâizle, ister kurb-i nevâfille sohbet eder, derseler eyvallah! Kurb-i ferâiz, kurb-i nevâfilin hâliyle hâllenmiş, zevkiyle zevkiyap olmuş, günlük yaşantısında bu hâle girmiş, derseler, eyvallah!

Bütün perdelerden geçip "ehlen ve sehlen!" hitabına muhatap olan zat-ı muhteremlere eyvallah!..

Pîr Seyyid'in mensubu, Melâmet'e gönül vermiş, fenâ-yı tamda bekâya ermiş, içi dışı tertemiz, abdestli,

kutsî vâdinin fahri üyesi ey can dostlar!

Sizi bu hâle ne getirdi? Nasıl geldiniz?

Yine kutsî bir hitap: "Sadâkat! Sadâkat! Sadâkat!" diyordu. Hak Resûlün emrine itaat, telkinine sadâkat, izinden gitmekle bu kutsî tecellîler zuhur ediyordu.

Dost!

Ey gönüller fatihi dost!

Ey canından can veren, ruhundan ruh veren,

"Zikredin beni, zikredeyim sizi" diyen.

"Sevdiğim kulumun diyeti olurum." buyuran!

Lisanımızdan bize hitap eden, sıfatıyla bizi süsleyen, gönlümüzü karargâhı eden!

Sen vallahi can u cânanımızsın!..

Sizi sevmek için bize güç kuvvet ver, aşk ver, muhabbet ver. Lâyık kul olabilmek için tut elimiz.

Bütün aşkımız, zevkimiz, muhabbetimiz merhametinin tecellîsidir. Aşk ile Allah deyişimiz, sıfatınla zatına secde edişimiz, merhametinizin, hidâyetinizin tecellîsidir.

Ey yüce sultan!

Bir emirle kâinatı yaratan! Bütün mahlûkatı yaratıp rızıklandıran! Rahmân sıfatının tecellîsi. Canım, Allah oluşunun kemâlatı.

Ben yine lisan-ı Hak'la Allah Allah Allah, illallah derim. Kemâl-i edeple âciz kemter kul, kemâlat diler, "*Rabbî zidni ilmen ve fehmen ve elhıkni bissâlihın*" der.

Muhterem Dostlarım!

Kur'an-ı Kerîm'inde Allah "***Bana dua edin ki dumanıza icabet edeyim. Bana kulluk etmeyi büyük-***

lüklerine yediremeyenler alçalmış olarak cehennemine gireceklerdir³² buyurmuştur.

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir."³³

"De ki: Allah'ı seviyorsanız bana uyun. Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah affeder ve merhamet eder"³⁴

Bu kutsî ve ulvî zevklere sahip olan zat-ı muhteremler, hep Hak mürşidin telkiniyle bu sırlara ulaştılar. Can mürşitten olur himmet.

Bir an olsun mürşidimizin kuzeyine düşmeyelim. Hep güneyinde olalım. Emrine itaatle candan içre sevelim.

Allah ihvanımıza bol ilham, feyiz, aşk versin. Amin!

Muhterem Efendiler!

Sevgili Dervişler!

Sizlere mektup yazma ihtiyacını hissediyorum. Gönülden size hitap etmek istiyorum. Hiç olmasın mektubumla ziyaret edeyim, diyorum. İhvan birbirlerini çok sevsinler. Allah, Hak mürşidin rızası dışına hiçbirimizi çıkartmasın.

Günden güne farka gelmek, Melâmet'e, râbıtaya can simidi gibi sarılmak, hâlde tevhid ederek, görerek, bilerek şahadet vermek ihsân etsin. Meratib-i tevhidi, makâmat-ı tevhidi aşkla yaşamak, sevgili efendilerden, Melâmî şeyhlerinden eksik kalan dersleri tamamlamak nasip eylesin.

Mevlâya sonsuz hamd ü senâ! Çok bozuk bir dü-

---

³² Mu'min, 40/60

³³ Haşr, 59/7

³⁴ Âl-i İmran, 3/31

zende bulduğumuz Melâmetin randımanını, yüzde onlardan yüzde yetmişlerin üzerine çıkarmayı Allah bize nasip etti. Bu, sizin şeriatınız, hakikatiniz, telkine sadâkatiniz, mürşidimin emir ve rızası doğrultusundaki hizmetleriniz sayesinde gerçekleşti. Sonsuz şükürler olsun!

Yine günden güne farka gelip lâıık olunan yere ulaşmak Cenâb-ı Hak cümlemize nasip eylesin.

Sizi ve sizi sevenleri, aile birliklerinizi Allah'a emânet ediyorum.

Ben yine çocuklar, çocuklar, çocuklar ve torunlar diyorum... Devamımız olan çocuklarımızı inşallah tevhide lâıık şekilde yetiştiririz de gözümüz açık kalmaz. Onları Pîr Seyyid'e lâıık aşklı, zevkli inşallah ârif derviş yapacağız. Allah bu yolda her zaman her yerde elimizden tutsun inşallah!

Allah bize Kur'an'ın hâliyle hâllenmek, canlı örneğini yaşatmak, kesret vahdet tevhid etmek, hikmetle nazar edip hakikatleri görmek, âşık, sâdıık, ârif insan olmak şuurunu, anlamını, zevkini, idrakini ihsan eylesin. Amin! Amin!

Sizi Allah'a emânet ediyorum. Cümleye selâm ve sevgiler. Hoşça kalın!..

29. 05. 2003

**Nasihata kulak veren
Mânâsını fehmeyleyen
Gündüz gece Allah diyen
Âşık, sâdık, ârif insan**

NE KADAR SADÂKAT O KADAR HUZUR

Sevgili Dostlar!

Şu insanın mizan üzere olması, terazi üzere olması elbette mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle gerçekleşecek. İnsan, bu sadâkatinin nisbetince huzur bulur, sevgi bulur, vuslat-ı yârla halvet olur.

Herkes çalıştığının karşılığını bulur. Herkesin aşkı, zevki, muhabbeti, kemâlatı, sadâkatinin karşılığıdır.

Dostlara tavsiyelerimiz; âşık olsunlar, illâ ve illâ sâdık olsunlar. O zaman ârifiyete ulaşırlar. Ârifiyet, sadâkatin meyvesidir. Sâdık olursan, etmez mi gör ih-san sana. Bütün arif-i billah olan kemâl sahipleri, sadâkatleriyle huzur buldular. Kesafetten letafete geçtiler. Naz ve niyâza yükseldiler. Sevgilinin yüzünden perdeyi kaldırdılar.

Allah bu yolda elimizden tutsun. Bizi sâdık derviş eylesin. Sadâkatin arkasından ârifiyet gelir.

Arif isen semme vechullahı bul.

Kande baksan ol güzel Allah'ı bul.

Gayre bakma sende iste sende bul yahu

İlmi Ledün, gayriyeti kaldırır, hâlde tevhid ettirir. Şu insanı kesafetten letafete geçirir. Ledün ilmi, mânâ ilmidir, hikmet ilmidir. Bir mürşidi kâmilin telkiniyle gerçekleşir.

Fenâfillah olanların diyeti Hak olur. Sevilen kulun diyeti Hak'tır. O zaman ilmullah tecellî eder.

Allah bu yolda elimizden tutsun. Bize rızasını, sevgisini, muhabbetini versin. Amin!

Mânâ ilmi, kalemlle yazılamaz. Harfle, kelâmıla ifade edilemez. Hâldir, zevktir, hikmetler hazinesidir.

Güzel ahlâkımızla, emre itaat, telkine sadâkatimizle Hak mürşidin himmetiyle inşallah ilmullahın vârisi olur da harfsiz, sözsüz sohbetin sırrına ereriz.

Bu yolda kemâl bulanlar, arif-i billah olan zevat-ı kiram, açtılar bekâya kanat, mânâ âleminde devri âlem oldular.

Allah bu zevat-ı kiramın adedini çoğaltsın. Bizleri onlardan hiç ayırmasın. Amin!

Selâm sevgiler dostlara!

17. 10. 2003

**Âyet, hadis, sünnetle yol gösterir ümmetine.
Felâh bulmak isteyenler, sarılsınlar bu dine.
"Kad eflahal müminûn" Hak mürşit ile biline.
Essalât u vesselâm Muhammed Mustafa'sına...**

BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

Esselâmualeyküm

Muhterem Dostlarım!

Allah cümlemize razı olduğu iyilikleri ihsan eylesin. Hak yolda giderken, âşık olmak, sâdık olmak, ârif insan olmak nasip eylesin. İllâ ve illâ arifiyet!

Şeriat, tarîkat, hakikat, marifet! Bunlar birer denge unsurudur. Bunları eşit hâle getirebilme!

Alabildiğine şeriatı var, fakat tarîkat-ı Muhammediye'den haberdar değil. Böylelerini de görüyoruz ki şeriatı farzı yerine getirmiyor ya da çok az getiriyor. "Ben ehli tarikim!" diyor.

Şeriatsız hakikatin, hakikatsiz de şeriatın kemâl bulması mümkün değil. Şeriat, Hz. Muhammed'in (s.a.) Allah tarafından bize tebliğ ettiği ilâhî emirler demektir. Bunlardan feragat, hatta cüzünden feragat veya inkâr etme, "Lüzum yok!" deme, insanı telafisi mümkün

olmayan felâkete sürükler. Değil hakikatten hissedar olmak; bazı ölçüsüz, ayarsız, farzı inkâr mahiyetindeki ifadeler, insanı İslâm dininin dışına çıkartır.

Muhterem Dostlarım!

Şeriatı inkâr, Hz. Muhammed'î inkârdır. Cenâb-ı Hak âyet-i kerîmesinde "**Beni sevenler Habîbime tâ-bi olsunlar.**"³⁵ buyuruyor. Bir başka âyeti kerimesinde de "**Habîbim, tarafımdan neyi getirip alın dediyse, onu alın. Neyi sizden yasakladıysa, terk edin dediyse, onu da terk edin**"³⁶ diyor.

Şeriat-ı Muhammediye, Kanun-u İlâhîdir. Ona can ü gönülden bağlıyız. Tarikat-ı Muhammediye onunla zevk edilir, yaşanır. Ölçümüz, intizamımız Kuran-ı Kerim'in gösterdiği hakikat yoludur. Hakikat-ı Muhammediye'ye bu erkân üzerine varılır. O zaman Marifet-i ilâhîyenin kapıları açılır.

Allah, dostlarımızı ve cümlemizi, bu erkân üzerine vuslata giden Hak dostlardan ayırmasın.

Sevgili Dostlar!

İfrat ve tefrit aşırılıktır. Aşırılık bizi kemâle getirmez. Dikkat edip ölçülü, ayarlı, hareket edeceğiz. Bir bardağa bir kova su dökmeyeceğiz.

Hem şu insan, akl-ı selimiyle çok kıymetli bir varlıktır. Ârifane hareketlerde bulunacağız. Aile düzenimizde, Allah'ın hediyesi olan hatunumuza ve çocuklarımıza, yakın akrabalarımıza, bilhassa hayattaysalar, anne ve babalarımıza, karşı çok kutsî görevlerimiz vardır.

Şu insan, hayatını bir intizam içerisinde devam ettirecektir. Sağlıklı ve verimli bir durumda olabilmesi için önce kendi sağlığını hiç ihmâl etmeyecek. Aşırı ol-

---

³⁵ Âl-i İmran, 3/31

³⁶ Haşr, 59/7

mamak şartıyla yeme içmesine, uyuyup dinlenmesine dikkat edecek. Edecek ki Allah'a kulluk görevini yapsın, anne, babaya, evlâd u iyaline, yakın akrabaya faydalı bir insan olsun!

"Sizin hayırlınız, insanlara iyilik edendir." buyuruyor Peygamber Efendimiz. (s.a.)

Melâmet, insanı ârifiyete getirir. Biz milletin sırtından geçinen, asalak olan, zavallı durumda dervişlik arayan zihniyete karşıyız. Cenâb-ı Hak: "**Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur. İnsan sây u gayret edendir.**"³⁷ buyurmakta.

Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "Veren el, alan elden hayırlıdır."

Hizmeti gaye edinmek, yardımlaşmak, düşeni kaldırmak, açığı doyurmak, iyilikte yarışmak hepimizin görevidir. İnsan gücünün tarihte ne büyük hizmetler yaptığını okuyoruz. Hatta karadan gemiler yüzdürmüşler. Başarıdan başarıya koşmuşlar.

Ben, dostlara çok çalışmalarını, veren el olmalarını, insanlara iyilik etmelerini can ü gönülden tavsiye ederim. Çünkü vatanımız da çok çalışan, âdil vergilerini veren vatanperver kişilerin omuzlarında kalkınacak.

Hedefimize ulaşabilmek için, âşıkane, sâdıkanne, ârifane hareket etmeliyiz. El ele, omuz omuza, gönül gönüle iyilikte, tevâzuda yarışmayı, sevgi ve muhabette kardeşliğimizi kuvvetlendirmeyi Allah cümlemize nasip eylesin.

Muhterem Dostlar!

Memlekete, anne, babasına ve yuvasına hizmet eden kişinin uykusu da ibadettir. Onun için her hâlimizle örnek olmak, aşırılık yapmamak şartıyla, Allah'ın razı olduğu yoldan rızası üzerine gitmek Allah ihsan et-

---

³⁷ Necm, 53/39

sin. Amin!

Memlekete hayırlı evlât yetiştirme çok önemlidir. Öyle evlâtlar ki vatan sevgisi onlarda. Bayrak ve sancak sevgisi onlarda. Edep, ahlâk, insanlık onlarda.

Öyle gençler ki İslâm'a bağlı, insanlara karşı mütevazı, alçakgönüllü. İman-ı kâmil, amel-i sâlihle Hak yolda yürümekteler. Küfrün, zulmün, vatan hainlerinin karşısında azimli, cesaretli, göğsünü siper edebilen, gözünü budaktan sakınmayan gençler. Vatana hizmetin imandan olduğunun zevkiyle mânâsiyla "Ölürsem şehit, kalırsam gazi!" inancını taşıyan evlâtlar.

Bu imanın fethedemeyeceği hiçbir zorluk, yoktur. Erzurum, Hasankale, Bayburt cephelerinde binlerce şehit verilmiştir. Kanlarıyla iz bırakan bu şehitlerin sarılsız bir imanla, cennet vatana ne muazzam bir hizmet verdiklerini akıl, idrakten acizdir.

Bizzat şâhit oldum, gezdim, ziyaret ettim. Erzurum-Hasankale yaylalarında, Bayburt, Trabzon yaylalarında ne şehitler yatıyor: Sultan Murat Şehitleri, Harmanlar Yaylası Şehitleri, Çimenyayla Şehitleri...

Şehit oldular, gazi oldular, memleketi düşman istilâsından kurtardılar. Erzurum'dan Afyon-Uşak cephesine kadar yürüyerek geldiler. Bin beş yüz kilometrenin üzerinde bir yol yürümüşler. Harp ederek, cephanelerini sırtlarında taşıyarak... Akif'in dediği gibi:

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?

Gömelim gel seni tarihe desem, sığmazsın!

Ne kadar medhüsenâ edilse, bunların hakkı ödenmez. "Medhüsenâ bu kadar olur!" denmez. Allah onları Kur'an'da, Peygamber de hadislerinde methediyor.

İşte ben, sevgili babalara sesleniyorum, gözlerinden öpüyorum. Davanın önemini idrak ederek hareket etmelerini sevgili babalardan istiyorum. Çok çalışacak-

lar, vatani imar edecekler. Vatana hizmet edecek evlâtları da çok iyi yetiştirecekler.

Öyle evlâtlar ki helâli-haramı, Hakk'ı-bâtılı, yaratılış gayesini idrak eden evlatlar!..

Bu yavrular adımlarını göre göre atsınlar. Memlekete hizmeti gaye edinsinler. Bu evlâtları vatanperver yetiştirecek olan hayırlı anneleri hayırlı babaları, hayırlı öğretmenleri, can ü gönülden tebrik ediyor, Allah'tan sonsuz iyilikler diliyorum.

Muhterem Efendiler!

Cidden öyle bir dönemden geçiyoruz ki dikkat kelimesi bana yetmiyor. Çok uyanık, anlayışlı, ölçülü, pek çok dikkatli olmak, cennet vatani bize emânet eden atalarımıza lâyük bir nesil yetiştirmek mecburiyetindeyiz. Allah bu yolda elimizden tutsun.

Doğrusunu ifade etmek gerekirse, ki gerekir, borçlu olmak, bizden olmayanlara boyun eğmek, yanlış hareketlerine *dur* diyememek, haksızın karşısında susmak veya susturulmak Ya Rab ne zor, ne ağır! Hani "Sen şehit oğlusun, incitme yazıktır atanı!" sözünün mânâsını idrak etme?

Allah'ın Resûlü:

"Çocuklarınızı kendi zamanınıza göre değil, kendi yaşayacakları zamana göre yetiştirin."

"Düşmanın silâhından daha üstün silâhla düşmana mukabele edin!" buyuruyor.

Müşriklerin, inkârcıların karşısında güçsüz, kuvvetsiz, cesaretsiz kalmak ne felâket, ne ağır bir yük!..

Ey söz sahibi olanlar! Yöneticiler! İdare edenler!

Ağalar! Paşalar! Zenginler! Fakirler! Anneler! Bacılar!

Gelin, Allah aşkına barışalım, vatana hizmette yarışalım. İmanda, İslâm'da kardeşliğimizi kuvvetlendire-

rek, memleketimizde huzurlu, sevgi, muhabbet dolu bir ortam meydana getirelim.

Düşeni kaldırıp acı doyururarak, birlik ve beraberlik anlayışıyla atalarımızın ruhunu şâd edelim. Şehitle-rimizi sevindirerek, onlara lâıyk birer evlât, birer torun olduğumuzu ispat edelim. Başımız dik, alnımız açık, maddî-mânevî zaferlere ulaşmış, temiz bir nesil, mu-zaffer olan temiz bir toplum olalım.

Allah ve Resûlü'nün rızası doğrultusunda hizmet veren bu necip milleti, Allah bize en kısa zamanda ih-san etsin, ikram etsin. Memleketimize barışı, kardeşliği yaşamak nasip u mukadder eylesin.

Gayemiz barıştır, sevgi ve muhabbettir. İmha de-ğil, ihyâdır. Allah necip milletimize; insana insan oldu-ğu için en iyi hizmeti getirebilmeyi, zâlime haddini bil-dirme yi, mazlumun elinden tutup kaldırmayı, ikram ve ihsan eylesin.

Selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet olun.

Sevgili Dostlar!

İnsanın yetişmesi kalıbıyla değil, ilmî, ahlâkî yö-nüyledir. Bir insan tarihini çok iyi bilecek. Yaratılış ga-yesini bilecek.

Haksızlıkların karşısında susmak ne büyük ızdırap, ne büyük felaket! Güçlü, kuvvetli olmak mec-buriyetindeyiz. Ezilen, mazlum milleti kurtarmak için, zâlime dur diyebilmek için, mazlumu tutup kaldırabil-mek için, barışı getirmek için güçlü kuvvetli olmalıyız.

Memleketin en büyük ihtiyacı barıştır, sevgi ve muhabbettir. İlimde, fende, teknikte el ele, gönül gönüle seferber olabiliriz!

Sömürü düzenini, zâlim yönetimi, Allah'a imanı zayıf, insanlara tepeden bakan, insanları ezen zihniye-ti, materyalist dünyayı Allah islâh eylesin.

İşte bunlara karşı güçlü kuvvetli olacağız. Onları durdurabilecek kuvvette olacağız. Sonra da barışı ilân edeceğiz.

Melâmet hakim olduğu zaman, Allah'ın hükmü hükümler olur. Barış gelir, sevgi gelir, kardeşlik gelir. Çünkü melâmette halkı sevmek, Hakk'ı sevmektir.

Melâmet'e dünyanın ihtiyacı var. Silâh terbiyesiyle değil; ilim terbiyesiyle zulümle değil, sevgi, muhabbetle insanı yetiştirme Melâmet'te! Huzur Melâmet'te!

Nefsî mücadelede muzaffer olmak, kendisinde Allah ve Resûlünü söz sahibi etmek, kadere rıza, emre itaat ile Hak yoldan yürümek, görerek, bilerek şahadet vermek, Melâmet'te kemâl bulanlarda. Allah bu yolda Hak mürşidin himmetlerini üzerlerimizden eksik etmesin.

Allah ihvanımıza kesret vahdet tevhid etmek, Hakk'ın nuruyla nazar ederek gayrullahı silip atmak, fenâ-yı tamda bekâya ermek, ihsan, ikram eylesin.

Selâm olsun dostlara!

Selâm olsun Hak yoldan gidenlere!

Selâm olsun Hakk'ı batılı, helâli-haramı fark edenlere!

Selâm olsun aşkla zevkle Allah diyenlere!

Emre itaat, telkine sadâkat ile gönüller fethedene selâm olsun!

Selâm dostlar size! Allah'tan sonsuz iyilikler size!

Allah'a emânet olunuz.

23. 12. 2003

**Melâmîler; ilmin, irfânın yanındadırlar
Tekniçe, bütün yeniliklere açkırtılar
Her tecellîyi Hakk'ın ilmiyle zevk ederler
Hakiki insan, Hakk'ı-bâtılı fark edendir**

BABALAR DİKKAT!

Sevgili Dervişim!

Babasın, baba olacaksın inşallah! Hayırlı baba olmanıza dua ve niyâz ederim.

Sevgili dervişimden istediklerim; hanesine huzur getirsin, sevgi ve muhabbet getirsin. Dilin en tatlısını, sözün en güzelini söylesin.

Öyle bir derviş ki çocuklarına örnek bir baba. Yuvasının mânevî mesuliyetini idrak eden, yavrularının elinden tutan bir baba! Memleket ve millet için hayırlı evlât yetiştiren baba. Sây u gayret ederek evlâtlarını yaşadıkları zamana göre en iyi şekilde yetiştiren baba. Evlâtlara dostu-düşmanı, Hakk'ı-bâtılı, iyi ve kötüyü öğreten baba!

Açık bir gerçektir ki tehlikeli bir dönemden geçiyoruz. Halk yaratılış gayesini unutmuş. Görevini idrakten âciz. Bugünkü Avrupa'dan üzerimize dalga dalga gelen ahlâksızlık, ahlâkı bozuyor, inancı, yıkıyor. Öyle bir vahşet ki!.. Şu insanoğlu, bu büyük tehlikeyi idrakten âciz.

İşte sevgili dostlar!

Böyle bir dönemde içkiler, kumarlar, filmler, televizyonun ahlâk bozucu görünüşleri... Hülâsa sevgili yavrumuz nereye baksa, büyük bir tehlikeyle karşı karşıya, günahla burun buruna.

İki elle çocuklarınızı tutun demek bana yetmiyor; dört elle!.. Yavrularımıza Allah'a iman, kadere rıza duygusu, vatan sevgisi vermeliyiz. Emre itaat, telkine sadâkat ile Hak yoldan yürümek ve onları yürütmek Allah bütün ihvana ihsan eylesin. Amin!

Biz Melâmîyiz. Ama öyle pejmürde, şuursuz, başkalarının sırtından geçinen asalak derviş değiliz. Veren el olabilmeliyiz. Hayırlı derviş olabilmeliyiz! Sây u gayret edip çocuklarımızı en iyi şekilde yetiştirebilmeliyiz. Zamanın tekniğinden, ilim ve irfanîyetinden gerektiği kadar yardım görmeliyiz. Modern cihazları, en güzel vasıtaları biz kullanmalıyız. Bizler ilmin, tekniğin, fenin yanındayız. Âyette: **"Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu?"**³⁸ buyruluyor.

Elcevap: Olmaz!

Onun için dostlara tavsiyemiz, çocuklarını kendi zamanlarına göre değil; yaşayacakları kendi zamanlarına göre iyi yetiştirsinler.

Kendimizi de hiç ihmâl etmemeliyiz. Kitap okumalıyız: Kur'an-ı Kerîm ve meâlini, tasavvufî eserleri okumalıyız.

Peygamber Efendimize (s.a.) soruyorlar:

-Ömrümden üç gün kalırsa ne yapayım?

Buyuruyor ki: "Farz ibadetten sonra ilim öğrenin."

-Bir gün kalırsa ne yapayım?

-Yine aynı!

---

³⁸ Zümer, 39/9

-Ya Resûlullah, ömrümden bir saat kalırsa ne yapayım?

Buyuruyor ki: *"İlim öğren. Çünkü ilim, Allah'ın sıfatıdır."*

Sevgili Dostlar!

Virdimiz (alışkanlığımız) olsun: Kitap okuyalım. Bu eserlere ne göz nurları dökülmüş, ne hizmetle meydana gelmişler! Her insanın bir kütüphanesi olmalıdır. Öyle güzel eserler var ki... İnsanın bunlara şiddetle ihtiyacı var. "Ne kadar?" diye sorarsan, suya, ekmeğe olduğu kadar, okumaya da ihtiyaç vardır. *Sizin hayırlınız okuyan ve okutandır.*

Peygamber Efendimiz, (s.a.) harp esiri aldığı kişilere şart koşmuş: *"On kişiye okuma yazma öğretin, serbest bırakayım sizi."* Sonra ilim öğrenmenin yaşı yoktur. Bir eserde okumuşum, şair öyle diyor: *"Durma öğlum, hemen tahsil, hemen tahsil!"*

Çocukların başarılı olabilmesi için sevgili anneyle baba çok dikkat etmelidirler. Birbirleriyle çok iyi geçinmelidirler. İşte o zaman, çocuklar hayırlı ve başarılı olurlar. Aynı huzur, çocuklara yansır.

Ailede, kavga, çekişme, tartışma olursa, çocuklar bundan çok etkilenirler. Dersi düşünemez hâle gelirler. Okuldan soğurlar. Hatta hayattan bile soğurlar. Zaten hayatta en güzel şey, sevgidir. Sevgi; muhabbet getirir, huzur getirir. Sevgi giren yere, kötülükler giremez.

Allah için aile bireylerini, mahremlerimizi, yakın akrabayı, canım, bütün insanları çok sevelim. Sev ki sevilesin. Allah bizi razı olduğu iyilikten, sevgi ve muhabbetten mahrum etmesin.

Yazdıklarımız uzun senelerin tecrübesi, şâhit olduğum olaylardır.

Dostlarım!

Ailede sevgi hakim olduğu zaman, dilin en tatlısı, sözün en güzeli konuşuluyor. Çocuklar başarılı oluyor. Anne babalar birbirlerine iyilikte, tatlı dilde yarışıyorlar. O zaman ne güzel huzur, ne güzel başarılar meydana geliyor. İşte o zaman, bu hane, cennetle değiştirilmez. O hanede; Allah ve Resûlü'nün rızası, karşılıklı sevgi, muhabbet! Emre itaat, telkine sadâkat o hanede. Allah hanelerimizi hane-yi saadet eylesin inşaallah!

Muhterem Efendiler!

İyi insan olmak, kolay bir dava değil! Senelerin yetiştirdiği insan, süzülmüş varlıklardan, elenmiş benliklerden. Sözünde, sohbetinde nefsanîyet yok. Telkine sadâkat, emre itaat onda. Al denileni almış, at denilen nefsânî şeyleri atmış.

Bizim davamız, memleketine, milletine hayırlı insan yetiştirme. Elinden dilinden zarar gelmeyen insan. Niçin, niye, nedenlere takılmayan insan. Nefsî mücadelede muzaffer olan insan. Gönül kalesine tevhid bayrağını çeken insan. Kendisinde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi eden insan...

Dervişanımızın, çok müstesna insan olmalarını can ü gönülden istiyorum. İşte dervişanı vuslata getirecek, harem-i ismete ulaştıracak olan, Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkattir. Bütün Hak dostlar, Hak mürşidin telkinine sadâkatle kemâl buldular.

Ulu Yaratanım!

Ezel ebet tut elimizden. Nefsânî bütün kötülüklerden ihvanımızı koru. Dilimizi Allah demekten mahrum etme. Gözümüz nurunla nazar etsin. Ender fenâdan geçir bizi. Diyetimiz ol Mevlâm!

Ulu Yaratanım!

Sana kul olmak, emrine itaat etmek, habîbinin yolundan, izinden gitmek nasip et bize.

Dervişlerimden, sevgili dostlarımdan ricam, sözle-

ri, sohbetleri kontrollü ve murakabeli olsun. Yaşantıları ve hareketleri İslâm'a uygun olsun. Âzamî derecede harama, yalana dikkat etsinler. İlâhî rızayı kazanmak üzere âzamî derecede gayretli olsunlar.

Mevlâ cümlemizi fenâ-yı tamda bekâya eren, kesret vahdet tevhid eden, kadere rıza, emre itaat ile Hak yoldan giden sevgili Hak dostlara, ezel ebet dost eylesin. Hiç ayırmasın!

Dostlarım!

Bizi bu âli derecelere Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat ulaştıracaktır inşallah!

Arzu ve isteğim: İyi derviş olmanız, çok iyi derviş olmanız. Ailede huzuru gerçekleştirmeniz. Şeriat-ı Muhammediye ile yürümeniz. Çocukların elinden tutmanız. Çok çalışıp veren el durumuna gelmeniz.

Verimli duruma gelmeniz hem vatan için hem de çocuklarınızın yetişmesinde büyük hizmet olacaktır. İşte bizim istediğimiz derviş!

Dervişim yaratılış gayesini bilsin. Verinin alının hesabını muhasebesini iyi yapsın. Gelirine göre giderini ayarlasın. Kontrollü olsun. Alacaklıyı kapısına getirtip kapısını çaldirtmasın. Ailenin vakarını korusun. Çocuklarını kötü alışkanlıklardan âzamî derecede muhafaza etsin.

Dervişim; âşık olsun, Hak yolda sâdık olsun. İllâ ve illâ ârif insan olsun. Bizim tevhid anlayışımızda ârifiyet var, kemâlat var, iyilikte, tevâzuda yarışma var.

Muhterem Efendiler!

Ne yazsak, ne söylesek az. Dervişanımızdan istediğimiz, insanların hayırlısı olmalarıdır. Bir derviş bakıyorsunuz hep ekside, hep zevâlde. Nedenini araştırıyorsunuz. Kursağında, midesinde haram var, başka nefsânî hareketler var veya şekte (şüphede) kalmıştır.

Önemli olan Hak mürşide sadâkatle biat etmek.

Sadâkatin yolun açar

Dostun diyarına uçar.

Sâdık derviş, harem-i ismete girme hakkını kazanır. Allah bu Hak dostları korusun. Allah'ın dostları kubbe altında gizlidir, nâm u nişanları yoktur. Zâhirî halk ile gözükse de bâtınları Hak'tır. Allah bu zat-ı muhteremlerin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin.

Muhterem Dostlar!

Yarınlara iş bırakmayalım. Hâlde tevhid edelim. Görerek, bilerek, şahadet verelim.

Hak erenler tutsun elimizden inşallah. Hak dostları can ü gönülden tebrik ediyorum. Selâm, sevgi, dualarımla Allah'a emânet ediyorum.

Selâm size, sevgi size, mânâ ve hikmetler gönlünüze.

Allah'a emânet olun.

25. 12. 2003

***Hakk'ı bâtınla halkı zâhir şuhud ederiz
İslâm'ın beş şartın aşk ile ikrar ederiz
Sıdk ile zevk ile kabul eder de yaşarız
İmanla, ahlâkla varılır sırr-ı tevhide***

ANALARIN AYAĞI ALTINDA

Esselâmualeyküm

Hanım Dervişlerim!

Siz hanenizin huzurusunuz. Sevgi ve muhabbet kaynağısınız. İnşallah hanenizi, hane-yi saadet yapacaksınız. Öyle hane ki Allah ve Resûlü'nün emirleri tutulur, rızası doğrultusunda hareket edilir.

Öyle derviş hanım ki zikrullah ile Hak mürşidin nasihatiyle hareket eder, öfkesini yutar. Sabırlı ve metanetli derviş kızım, hanesinin sırrını dışarıya vermez. Efendisinin eksikliklerini sabırla, tatlı dille, hoşgörülle telâfi etmeye çalışır.

Kıymetli Dervişlerim!

Tatlı dilin, güler yüzün, hoşgörünün karşısında değil karlar ve buzlar; taşlar bile erir. Bazı annelere "Cennet Anne" derler. Hanesini cennet ettiğinden, çocuklarına en iyi anne olup görevini eksiksiz yaptığından dolayı. Peygamberimiz de (s.a.) "Cennet annelerin ayağı altındadır." buyurmuştur.

Siz; vatana hizmet verecek, vatanın imarında, kalkınmasında, müdafaasında katkısı olacak evlâtlar yetiştireceksiniz.

Çocuğun yetişmesinde en büyük, en kutsî ödev, anneye aittir. Allah, senden senin kucağına çocuk verdiği zaman, onu büyütürken, besmeleyle şükür ve hamdeleyle ilâhîlerle Kur'an'larla büyüteceksin. Küçükken ona Allah ve Resûlü'nü sevdireceksin. Yaratan kim, yaşatan kim öğreteceksin. "Rızkımızı veren, bize bu güzellikleri veren, yavrum, seni bu kadar güzel yaratan Allah'tır." diyeceksin.

Çocuk ufakken ne verirsiniz, onu alır. Ona güzel şeyler verin. İncancını, itikadını sağlamlaştırın. Vatan sevgisini, bayrak ve sancak sevgisini, büyüklere saygılı olmayı, sözün en güzelini öğretin. Öğretin de örnek bir evlât meydana gelsin.

Bazı çocuklar görüyorum: Anasının, babasının ağzından sözü alıyorlar. "Hayır, öyle değil. Siz bunu yanlış söylüyorsunuz!" diyorlar. Büyüklere itaat, saygı yok. Sofra âdâbı yok.

Öyle aileler görüyorum ki İslâm âdâbından, hâl ve hareketinden çok uzak bir yaşantıları var. Doğrusu hepsini anlatmaya vicdanım razı olmuyor ve bana da ağır geliyor.

Söyleyin Allah aşkına, söyleyin... Günlük olaylarla, nefsin ve art düşüncenin doğrultusunda yetişen çocuğa ne dersiniz?!. Ateist de olur, Allah ve Resûlü'nü, dini inkâr da eder. İslâm'a, inanca "gericilik, yobazlık" der. Ben bunu nasıl ele alayım! Nasıl kurtulur bu yavru? Suç o yavrunun mu?

Düşün bir kere köprüaltı çocuklarını!.. Hanlarda, bodrumlardakileri. Sokağa atılmış bu çocukları biz dışarıdan getirmediğimiz. Bunlar da anne baba yavruları! Uyuşturucu, alkol gibi kötü alışkanlıklar edinmişler. Tutulacak bir taraf kalmamış. Yürekler acısı durumlar...

Bu büyük felâketin karşısında anneye babaya düşen görev o kadar ağır, o kadar önemli ki nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum.

Sevgili Kızım! Derviş Kızım!

Kulağın aç ve beni güzel dinle. Fırsat elde iken vaktini iyi değerlendir. Çocuklarının üzerine titre. Bizden olmayanlar, onları kapmasın.

Bu yolda babaya da büyük görevler düşer.

Anneler! Babalar!

El ele gönül gönüle verin. Yavrularınızı din için, memleket ve millet için birer şeref abidesi, insanlığın timsâli olarak yetiştirin. Hayırlı, iyilikte mücadele edip zaferlere koşan, anneyi babayı dillerde yâd eden, onlara rahmet okutan, aslını, soyunu temsil eden bu yavruyu en iyi şekilde yetiştirin!

İşte böyle anne babaların defterleri kapanmaz. Hasene-yi câriye olan hayırlı evlât, onların ruhlarına büyük mükâfatlar, ikram ve ihsanlar eder.

Düşünün bir kere! Hayırlı evlât cihana bedel. Elbetteki hayırlı evlât; yaratılış gayesini bilen, adımını göre göre atan, helâli haramı fark eden, Allah'ın emirlerini tutup yasaklarından sakınan, memlekete hizmeti gaye edinen, nefsânî olan bütün kötülöklere dur diyebilendir. İşte bu hayırlı evlâtların omuzları üzerinde vatan yükselir. Halkımız hükümrân olur.

Bu sevgili gençleri koyacak yer bulamazsınız. Ne kadar medhüsenâ etseniz az. Halkın tehlikelere yuvarlanıp gittiği bir devirde şuurlu, düşünen, vatanperver bir evlât cihana değer. İşte ben onun için diyorum: "Durma yavrum hemen tahsil, hemen tahsil!"

Anne-babaların dikkatini çekerek söylüyorum: Çocuklarımızı ihmâl etmeyelim. Midesinden daha önemlidir; beynini, gönlünü, ruhunu tatmin edici, besleyici mânevî güç vermek. Bu yolda elimizden gelen

gayreti sarf edelim. Boş kalan, boşlukta kalan yıkılır, hedefe ulaşamaz.

Kıymetli Anne-Babalar!

Bunun tam tersini düşün:

Yaratılış gayesini bilmeyen, helâli-haramı fark etmeyen, anneye, babaya, büyüklere saygısı, sevgisi olmayan, aklî dengesini haramlarla bozan, memleketin ve milletin sırtında bir asalak olan genci düşünün!.. Yazık, günah değil mi! Bunları bu hâle kim getirdi? Kim bu hâle düşürdü? Yoksa sormaya hakkımız yok mu?!

Bunlar birer yürek acısı... Sokağa itilmişler, sıcak bir yuvadan, sıcak bir çorbadan mahrumlar! Yavrularımızı imhâ eden, bu hâle düşüren sebepler kahrolsun! Asya'dan, Avrupa'dan üzerimize esen melânet küfür dalgaları var. Allah kıymetli yavrularımızı bu büyük tehlikeden muhafaza eylesin.

İnsandan insana olan farkı; yazacak, izah edecek kalem mi var! Öyle insan ki mânâ dolu, sevgi muhabbet dolu. İnsana, insanlığa hizmet için yarışmakta. Ve yine öyle insanlar var ki aman Allah'ım! Lisâna alınacak, tutulacak, anlatılacak yanı mı kalmış! Bunları anlatacak cesaret mi var bende! Acındığımdan, üzüldüğümünden, anne-babanın, cemiyetin ihmâl ettiği ve harcadığı bu yavrulara bilmem ki ne desem!

Yine ben derim ki:

Gelin dostlar, el ele verelim. İnsanları sevelim. Merhamet elimizi uzatalım. Bir zamanlar zenginlere, âlimlere seslenmiştim. Şimdi de bütün insanlara sesleniyorum: İnsanlığı bataktan kurtaracak, tevhitir, iman-ı kâmil, amel-i sâlihtir. Kur'an-ı Kerim'e can ü gönülden bağlanıp emrine itaat etmektir. Allah bizi razı olduğu yoldan, iyiliklerden mahrum etmesin, uzaklaştırmasın.

Ben yine anne anne ve baba derim. Kızlarımızın

ve oğlanlarımızın ellerinden tutalım. "Bunlar çok küçüktür, ne olacak" demeyelim. İhmâl etmeyelim. Taş küçüğü değil, insan küçüğüdür. Aniden büyür de sen fırsatı kaçırmış olursun. Küçükken verdiklerini alır. Gönlü, ruhu, zekâsı buna müsait. Sonra yanlışlarla dolarsa, bunları alacak yeri olmaz. Yâni faydalı bilgilere yer kalmaz.

Anlıyorum, anne baba bana çatmak istiyor. İstiyorlar da ne demek istiyorlar:

- "Hocam, sen hep bize mi çatacaksın? Çatacak başkaları yok mu? Basına çatamazsın, yayına çatamazsın. Televizyonu da mı görmezsin? Onlara da söyle de çocuklarımıza hayırlı şeyler, faydalı şeyler versinler."

Çok haklısınız, yerden göğe kadar haklısınız... Allah onlara da konuşma, yazma fırsatını bana versin de zararlı, kötü alışkanlıklardan, ailenin huzurunu bozan davranışlardan, çocuklarımızı Asya'ya, Amerika'ya uygun şekilde yetiştirmekten kurtarmanın çarelerini anlatayım. Dinimizi, vatanımızı, kendi göreneklerimizi, aslımızı, asaletimizi onlara öğretmek duygu ve düşüncesini Allah hepimize versin. Hem yöneticiye, amire, hem memura ve bütün insanlara...

Ben yine birilerine çatmak istiyorum. Belki yüzüne söyleyemem, ama arkalarından çatacağım. Sorma bana "*Kim onlar?*" diye. Memleketin can damarı olan millî eğitim, öğretim.

Sevgili Öğretmenlerim!

Biz çocuklarımızı ihmâl ediyorsak, ben yine de bizim kabahatimiz değil diyeceğim. İyi yetiştirilmemiş anne baba, nasıl iyi evlât yetiştirecek?.. Dert çok büyük!

Sevgili Öğretmenim!

Lütfen elinize gelen yavruları iyi ve çok iyi yetiştirin. Onlara insan sevgisini, vatan sevgisini, birbirlerini

sevmenin önemini anlatın. Anneye babaya itaat etmenin, öğretmenini çok sevip ve saymanın nasihatini siz vereceksiniz. Ne gençler bu yolda kayıp oldu, heder oldu...

Okulun camını kırdılar. Sırasını masasını kırdılar. Öğretmenleri öldürdüler. Birbirlerine harp ilân ettiler. Öldüler, öldürdüler. Neler neler neler oldu...

Biz bu acıları hep çektik. Gönlümüzde, ruhumuzda hissettik. Göz yaşlarımız içimize aktı. Çünkü ölen de bizim, öldüren de. Okul da bizim, sırası-masası da. Memlekete en güzel hizmet veren öğretmeni de bizim. Bunlar görev başında hayatlarını kaybederseler, öldürülürseler, bu acıyı yüreğinde hissetmemek mümkün mü? Sevgili öğretmenim niçin öldü? Düşün bir kere!..

Ben yine yalvararak, rica ederek, sevgi ve muhabbetimle diyorum ki:

Ey Sevgili Anne-Babalar!

Ey Sevgili Öğretmenlerim!

Yöneticilerim, İdare Edicilerim!

Zenginlerim! Âlimlerim!

İnsanlığın ve vatanın saadet ve selâmeti için el ele, gönül gönüle vererek hizmet edelim. Bizden sonra gelenlere ve geleceklere temiz bir vatan, güzel bir idare bırakalım. Beyazı siyah göstermekten kurtulmuş, hırs ve emelleri için, nefsânî arzuları için, maddî çıkarları için yaptığı bütün kötülüklere pişmanlık duymuş, tevbe demiş insanlar yetiştirelim.

Tek gayesi hizmet olan, cennet vatana, sevgili millete hizmet verebilecek duygu ve düşünceye sahip, imanlı, ahlâklı, tertemiz insanlar yetiştirelim.

Haramdan, yalandan, art düşünceden, kötü emellerden kurtulmuş, ruhu hür, vicdanı hür insanlar yetiştirelim.

Aman Allah'ım! Bu iyi insanları bize nasip et. Bunlar benim arzu ve isteklerim. Memleketimize barışı, kardeşliği getir. Öyle kardeş olalım ki gönül gönüle vatan sathında, dünyaya kardeşliğimizi ilân edelim de dünya hayretlere düşsün ve bize "Maşallah!" desinler.

Canım Kardeşim!

Olmaz şeylerden bahsetmiyorum. Hayâlperest değilim. İmanlı, ahlâklı, namuslu, kötülöklere dur, diyen insanların yapamayacağı ne var ki!

Ben yine öğretmenlerime can ü gönülden seslenirim: El ele, gönül gönüle verin. Hizmeti gaye edinin. Çocuklarımızı çok iyi yetiştirin. Onlara barışı, kardeşliği işleyin. Ben size dua eder, hizmetinizden dolayı teşekkür eder, ebediyyen iyilikler dilerim.

Yine anne babalara seslenerek diyorum ki: Kıymetli vakitlerinizi, çocuklarınızı iyi yetiştirmekte kullanın. Onların dersleriyle yakından ilgilenin. Sokak çocuklarından, edep ve hayâdan mahrum kişilerden onları koruyun ve ellerinden sınımsız tutun. Biraz evvel elinden tutulmayan, sokağa itilen çocukların kötü yollara düştüğünü,-Aman Allah'ım!- içki, uyuşturucu, kumar alışkanlıkları olduğunu, hırsızlık, edepsizlik yaptıklarını ifade etmişim.

İşte bunları yazmaktan vicdanım üzüntü duyuyor. Ama bunları sizlere hatırlatmak, söylemek bir uyarı mahiyetinde!

Allah'ım, o yavruları da büyük tehlikelerden korusun. Onları bu hâllere düşürenlerin, kötü emellerine âlet edenlerin şerrinden korusun Mevlâm! Bu yolda hepimiz sorumluyuz. Peygamber Efendimiz (s.a.) **"Siz hanelerinizin çobanlarıdır. Yâni bekçilerisiniz."**³⁹ Koyununu, kuzusunu dikkatli beklemeyen, korumayan çoban, kurda kaptırır.

---

³⁹ Buhâri, Ahkâm, 1; Müslim, İmâret, 20; Tirmizî, Cihât, 27

İşte diyorum ki bizden, bizim gibi görünmeye kalkanlar, halbuki bizden olmayanlar, içi başka dışı başkalar var. Böyle fikir taşıyanların şerrinden koru Mevlâm. Kötülüklerinden muhafaza eyle.

Çok hoşuma giden bir ilâhîde Hak dostu ne güzel yazmış: *Gelin dostlar, eyvah demeden Allah diyelim.* Ay bacadan aşmadan, dünyamız kararmadan, kötü emeller bizi esir almadan; el ele, gönül gönüle İslâm Âlemi olarak, sevgili vatan mensupları olarak can ü gönülden uyanmak ihsan etsin. Dostu düşmanı fark etmek, seçmek, akl-ı selim ile olayları güzelce muhake-me etmek, şuurulu, anlayışlı örnek insan olmak Allah bütün dostlara ve cümlemize nasip eylesin. Amin!

Selâm ve sevgilerimle Allah'tan iyilikler dilerim.

02. 01. 2004

***Şehitler yıkanmazlar, kanlarıyla gömülür
Aynı şekilde huzurullah'a çıkarılır
Vatan için ölenler halka, Hakk'a sevilir
"Vatan sevgisi imandandır!" bunu bilelim***

ÂFAKÎ VE ENFÜSÎ MÜCADELE

Komutan bir harpte hata yaptığı zaman, zayıat verir. Harp güzergâhında askerleri güzelce siperlendiremeyen, düşmanın nasıl geleceğini, nereden, nasıl baskın yapabileceğini hesaplayamayan komutan, açık verdiği yerden yara alır, kayıplar verir. Sonra "Eyvah! Burayı neden görmedik? Düşman buradan baskın yaptı!.." diye dövünür.

Düşman sizin hiç hesaplayamayacağınız bir yerden de size saldırabilir. Binde bir ihtimâl olsa da ona dikkat edeceksin, önem vereceksin. Eyvah dememek için bütün tedbirleri akl-ı selim ile alacaksın. Tarihimizde bazı ihmâller yüzünden çok kayıplar, çok şehitler vermişizdir.

İnsanı başarıya götüren, akl-ı selimdir. Bunu her zaman gerektiği gibi kullanmak, tedbirli ve dikkatli olmak gerekir.

Bazıları zaferin sarhoşluğuna düşer, "Kazandık!" der. Dikkat etmez. Düşünmez ki mağlup olan düşman şimdi ne tedbir alıyor... Önemli olan zaferi kazanmak ve onu muhafaza etmek. Yaralı tilki, aslanlar parçalamış-

tır.

Ben yine dostlara tavsiye ediyorum: AKI-ı selim ile hareket etsinler. Sözüünü sohbetini bulunduğu cemiyette dikkatlice konuşup açık vermesinler. Çok zamanlar, cephede kazanılır, masada kaybedilir.

Muhteremler!

Biliyorsunuz ki mücadele hem âfakî, hem de en-füsîdir. Yâni hem zâhirî, hem de bâtınîdir. Zâhirî yünden muvaffak olabilmek; maddî güçle birlikler arasında ittifakı sağlamakla komutanlara saygılı olmakla "Ölürsem şehit, kalırsam gazi!" inancını taşımakla mümkündür.

Allah için, din için, vatan ve namus için mücadele edip zafere ulaşmak, aman Allah'ım ne şeref ne meziyet! Bu yolda seve seve canını vermek de en yüksek derece: Şehitlik derecesi!

İmanlı, ahlâklı, vatanperver, "*Hubbul vatan minel iman*" duygusuyla uygulanan, cennet vatani düşmanın kirli ayağından, istilâsından koruyanlar ne şerefli, ne meziyetli insanlar!

İşte bunlar, Mehmet Âkif'in dediği gibi:

"Bedrin aslanları ancak bu kadar şanlı idi."

Selâm olsun vatana göğsünü siper edenlere!

Selâm olsun vatan için, din için şehit olanlara!

Selâm olsun memleket ve milletine hizmet uğrunda canını feda edenlere!

Selâm olsun bize bu cennet vatani hediye eden aziz geçmişlerimize.

Ruhları şâd olsun. Makamları âli ve cennetü'l-âlâ olsun. Amin!

Ruhları için el-Fatiha!

Bu âfakî mücadele idi. Bir de nefsi mücadele var!

Hani derler ya, "Su uyur düşman uyumaz." Su da uyumaz, nefis düşmanı da hiç uyumaz. Düşmanı yendiğimiz zaman serhatlara bayrağımızı çekeriz. Nefis düşmanını da yendiğimiz zaman gönül kalesine tevhid bayrağını çekeriz. İşte o zaman kendimizde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi etmiş oluruz.

Samimiyetle ifade edeyim ki nefsî mücadelede muzaffer olmak, kolay bir zafer değildir. Allah'ın Resûlü "*Ulu Yaratanım, ezel ebed tut elimiz*" diye dua ediyor. "*Beni bana bırakma.*" diye yalvarıyor.

Gecesini gündüzünü zikre, ibadete, tevhide veren zat-ı muhteremler, dikkatimizi çekerek ne kıymetli ifadeler kullanmışlardır. Nefsî mücadelede muzaffer olabilmek için mürşid-i kâmilin telkin ettiği zikrullah, rehberimiz olacaktır inşallah!

Sizin hayırlınız, öfkesini yenen, insanları af eden, insanlara iyilik edendir. Bu nefsî mücadelede zafere erebilmek için dikkat üzerine dikkat edeceğiz. Bu yolda küçük ihmâl, büyük felâketler getirir.

Maddî yönden zafer, insanı dünyada rahata, huzura kavuşturur. Mânevî yönden zafer, insana dünya ve ukba saadeti verir. Ölümsüzlük âlemine geçirir. İnsan ilâhî hitaba muhatap olur: "***Ey Allah'ın velileri! Sizin için korku, hüznün yâni üzüntü yoktur.***"⁴⁰

Bu, ancak nefsî mücadelede muzaffer olanlara, gönül kalesine tevhid bayrağını çekenlere, Allah ve Resûlü'nün itimadını kazananlara yapılan ilâhî hitaptır.

Muhterem Efendiler!

Şu insanoğlunu lâıyk olduğu makama yükseltmek, muzaffer kılmak, onu maddenin, nefsin, nefsanî hareketlerin etkisinden kurtarıp Allah ve Resûlü'ne dost edebilmek çok önemlidir! Allah bu yolda elimizden

---

⁴⁰ Yunus, 10/62

tutsun, yardımcımız olsun **"Onlar, Allah'ı ayakta-
ken, otururken ve yaslanırken zikrederler. Sonra
tefekkür makamına yükselirler de, Rabbimiz bâtil
bir şey yaratmamış, şuhuduna ererler."**⁴¹

Bu mânevî kazanca ulaşan zat-ı muhteremlerin her an dikkatleri artacak. Kazandıkları kemâlatı muhafaza edecekler. Şeriatın ahkâmıyla, Kur'an'ın ahlâkıyla ahlâklanacak, öyle dikkat edecekler ki şuhuttan, tefekkürden düşmesinler.

Allah ve Resûlü'ne muhatap olmuşlar. Kur'an-ı Kerîm'in ikiz kardeşi bunlar. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet vermişler. Bu kutsîyeti ve ulvîyeti korumak, pek kolay değil! İşte daima bunu kaybetmenin korkusu içerisinde "Beynel havfi ver recâ!" hâlinde olacaklar.

Ulu Yaratanım, bizi Allah demekten mahrum etmesin. Şuhuttan, tefekkürden düşürmesin.

Peygamber Efendimiz (s.a.) kendisini o kadar ibadet u taata vermiş ki... Zikir onda, fikir, tefekkür onda, ibadât u taat onda. İlmin, irfânın hazinesi, hikmetler menbaı. Bütün kâinat O'nun nurundan yaratılmış. "*Habîbim, sen olmasaydın on sekiz bin âlemi yaratmazdım!*" ifadesinin muhatabı. İki cihan serveri, Rabbisine dua ederken: "*Rabbim! Beni bana bırakma, tut elimden ezel ebed.*" buyurmuş.

Ulu Sultanın gösterdiği tenezzül ve tevâzunun karşısında taşlar erir. O, böyle dua ederken, biz nasıl olmalıyız? Akl-ı seliminize bırakıyorum.

Allah cümlemize bu yolda anlayış versin. Huzur, sevgi, muhabbet versin. Bizi tefekkürden mahrum etmesin. Amin!

31. 01. 2004

---

⁴¹ Kehf, 18/109

***Hakikat ilmîne gönül verenler
Gönülde Mevlâ'yı hâkim edenler
Hak ile gönülde miraç edenler
Zaferin mübarek olsun kardeşim***

BAYRAM VE HUZUR

Bayram demek huzur demektir. Nefsî mücadelede muzaffer olmak demektir. Gönül kalesine tevhid bayrağını çekmek, nefsânî olan bütün kötülöklere dur diyebilmektir.

Kesafetin bayramı, yâni maddemizin bayramı, yemek içmek, giyinmek, gezmek, et yemek, dört gün beş gün tatil etmek. İşte bayram (!)

Letafetimizin bayramı, yâni mânâmızın bayramı, huzurdur, sevgidir, muhabbettir. Nefsî mücadelede muzaffer olmanın bayramıdır. Kendisinde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi etmenin, kadere rıza, emre itaatle Hak yoldan yürümenin bayramıdır. Ol dost ile hemdem olmak, vuslat-i yârla halvet etmek, sevgiliyi sevmek ve sevgiliye sevimlik, aradan engelleri kaldırmanın bayramıdır.

Bu da Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle Hak yolda emrolunduğu gibi dosdoğru yürümekle gerçekleşir. İşte bayram, bununla olur.

Nefsinin esiri, materyalist olanın, mânâdan haberi olmayanın bayram neyine! Allah'ı tanımaz, emrini tutmaz, haramdan, yalandan, kötülöklükten sakınmaz. Bayram onun neyine? İşte materyalistin, maddecinin, ehli nefsin bayramı, gününü gün etmek, nefsini tatmin etmek. Buna bayram denmez. Gafillerin israfına, ne yaptığını bilmezlerin hareketlerine bayram mı denir? Allah

şerlerinden korusun!

En büyük mücadele, nefsi mücadeledir. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki: "*Küçük harpten büyük harbe gidiyorsunuz.*"

- Aman ya Resûlallah, yine harp mi var?

- Evet! Nefsinizle harp.

Ne mutlu Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat gösterip zikrullah ile nefsinin mağlup eden kişilere ne mutlu!..

Büyük harbi kazanıp nefsi arzularına dur deyip Allah ve Resûlü'nün rızası doğrultusunda muzaffer olan zat-ı muhteremlerin bayramları mübarek olsun.

Dost ile bayram, onların bayramlarıdır. Fenâ-yı tamda bekâyı bulmuştur. Zatından zatına mazhar düşmüştür. Kurb-i ferâiz zevkiyle zevkiyap olan bu zat-ı muhteremlerin bayramları mübarek olsun!

Kesret vahdet tevhid eden, halkın yüzünden Hakk'ı seven, her yüzden nazarı Hakk'a olan zat-ı muhteremlerin bayramları mübarek olsun!

Allah gerçek bayramı yaşamak, zevk etmek, hâliy- le hâllenmek, zevkiyle zevkiyap olmak bütün ihvanımıza, dostlarımıza nasip eylesin.

Peygamberimiz (s.a.) bayramı miraçta yapmıştır. Bize de bu kapıyı açmıştır.

Senin esrar-ı miracın fenâfillah olan bildi

Bekâbillah bulan erdi, o zevke ya Resûlallah

Ulu Yaratanım!

Bize bulmanın, bilmenin, hâliyle hâllenip zevkiyle zevkiyap olmanın aşkını, zevkini, muhabbetini ihsan eyle! Amin!

Velhamdulillahi Rabbi'l-Âlemin!..

04. 02. 2004

***İhvanımızı Kur'an'dan ayırma Mevlâm
Hak yolda vuslatın zevkini tattır Mevlâm
Zikrimiz, fikrimiz seninle olsun Mevlâm
Yuvalarında huzur sevgi ver Allah'ım***

İNSANI VUSLATA GETİREN NEDİR?

Derviş Kızlarım!

Allah'ın selâmı, iyilikleri, merhameti üzerinizden eksik olmasın. Allah sizi ve sizin sevdiklerinizi sevsin, korusun.

Yolumuz âşıklık, sâdıklık, âriflik yoludur. Aşk olmazsa hiçbir şey kemâle gelmez. Bizi vuslata getiren, sevgilinin harem-i ismetine ulaştırın, aşktır.

Aşksız, muhabbetsiz olur mu derviş?

Dervişi ezelden çün Allah sevmiş.

Aşk öyle yakıcı bir ateş ki târife girmeyen bir hâl... Kemâle eren, olgunlaşan, sevgilinin harem-i ismetine giren bütün Hak dostlar, aşkla yetiştiriler. Âşık, maşuk yolunda yer ile yeksan gerek.

İlâhî aşk, hakiki aşktır. İşte ben bu yolda bütün dostların aşka tutulmasını istiyorum. Aşk; hasedi, inandı, gururu, kibiri, bütün benlikleri yıkar, yakar, yok eder. Süleyman Çelebi'nin buyurduğu gibi:

Bir kez Allah dese aşk ile lisân

Dökülür cümle günah misl-i hazân.

Derviş Kızlarım!

Bu yolda, yâni Hak yolda âşık olacağız, fakat sâdık olacağız. Öyle sâdık bir derviş ki emre itaat eden, telkine sadâkat gösteren, al denileni alan, at denileni atan. Sadâkatiyle Allah'ın rahmetini coşturan.

Sadâkatin yolun açar

Dostun diyarına uçar.

Sâdık insan, sevip sevip çok sevilen insandır. Allah sâdık kulunu kapıda koymaz. Bütün insanların kemâlatı, olgunlukları, sadâkatleri nispetindedir.

Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat gösteren dervişler kemâle erdiler. Sizden istediğim Hak yolda sâdık olacak, emre itaat ederek, al denileni alıp at denileni atacaksınız yavrum.

Derviş Kızlarım!

Biz size neyi alın deriz? Allah'ın zikrini, aşkını, muhabbetini, tatlı dili, hoşgörüyü, kadere rıza, emre itaat etmeyi, insanlara en tatlı sözü konuşmayı, iyilikte, tevâzuda yarışmayı... Canım, Allah'ın razı olduğu bütün iyilikleri almanızı isteriz. Biz iyilikte, tevâzuda yarışacağız.

Ben de istiyorum ki siz derviş kızlarım, tatlı dilinizle, güler yüzünüzle, güzel ahlâkınızla etrafınıza nur saçasınız. Karanlıklara mahkûm olanları, tevhidin nuruyla aydınlatasınız.

Bakın hanım kızlarım!

Sizler iyiliklerin melek annesi olacaksınız. Size gelen huzur bulsun, sevgi bulsun, muhabbet bulsun. Allah bütün dervişanımı sevgisine mazhar kılsın inşallah.

Sadâkatinizin nispetinde Allah ve Resûlü'nden mânâ ve hikmetler tahsil edeceksiniz. Öyle sâdık derviş

olacaksınız ki melekler size gıpta etsin, hayran olsunlar.

Tabî ki biz Hak mürşidin emrine itaat, telkin ettiği tevhide can ü gönülden sadâkat göstereceğiz. İnşallah Hz. Sıddîk gibi sadâkatle kemâle ermek Allah bize ihsan eylesin. Amin!

Âşıklık, sâdıklık illâ âriflik gerekir hanım kızlarım. Ârifiyet yüksek makamdır. Ârif, her hâliyle örnek insan. Sözü sohbeti kontrollü ve murakabeli. Yaşantısı halk içerisinde farklıdır. Gelirine göre giderini ayarlar. Niçin, niye, nedenlere takılmaz.

Ârif insan, kaderine rıza gösteren, emre itaat ile Hak yolda emin adımlarla yürüyendir. Ârifiyet kemâl makamdır.

Ârif insanın yüzüne âlem hayran. Sözünde, sohbetinde nefsanîyet yoktur. Nefs-i emmaresinden geçmiş, nefs-i mutmainneye mazhar düşmüş. Onun idaresinde olan insanlar, ona hayrandır. Çünkü onda Allah ve Resûlü söz sahibidir. Nefs-i mutmainneye ermiş, "**Dönünüz**"⁴² emrini duymuş. Vuslat-i yârla halvettedir. Nazda niyâzdadır.

Bu zat-ı muhteremlerin idaresinde olmak, bunlara hizmet etmek aman Allah'ım ne fazilet ne şeref! Çünkü bu zat-ı muhteremler aşka tutulmuşlar, varlıklarını Hak'ta yok etmişler. Zikri ehlinden talim etmişler. Nefsaniyetten Rahmânîyete ulaşmışlardır. "**Hak geldi, bâtil gitti.**"⁴³ âyetinin mazharıdır.

Bunlar iç temizliği zikrullah ile yapmışlar. Dış temizliği şeriatin ahkâmıyla, ahlâkıyla yapmışlar. Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle, sadâkat örnekleri vermişler. Ârifiyete yükselmişler de gönüller fethetmişler.

---

⁴² Fecr, 89/28

⁴³ Isra, 17/81

Onlar Kur'an'ın canlı örneği. Naz ve niyâza yükselmiş, ol dost ile hemdem olmuşlar. Bu zat-ı muhteremler, fenâ-yı tamda bekâyaya erenlerdir. Canda cânanla tevhid etmenin safasına nâil olmuşlardır.

Allah bizi bu Hak dostların yolundan izinden, himmetinden bir an olsun mahrum etmesin.

Derviş Kızlarım!

Öyle ârife hanımlar olacaksınız ki sözünüz sohbetiniz kontrollü ve murakabeli olacak. Öfkesini yenen, gönül kalesine tevhid bayrağını çeken, kendisinde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi eden, sizler olacaksınız yavrum!

Hanenizde nereye uzanırsanız besmele ile uzanacaksınız. Tatlı dilini kullanan, sözünde sohbetinde nefsânîyet olmayan, sizler olacaksınız yavrum. Kanaatkâr, sabırlı, metanetli, mütevazı, alçakgönüllü, iyilikte yarışan, kadere rıza gösteren, emre itaat ile al denileni alan, at denileni atan sizler olacaksınız yavrum.

Ben istiyorum ki size gelen huzur bulsun, sevgi muhabbet bulsun. En tatlı dili, en güzel hâli, ahlâkı sizde bulsun inşallah! Tevhidin hâliyle hâllenip zevkiyle zevkiyap olduk mu neler neler, ne güzellikleri yaşayacağız inşallah!

Derviş Kızlarım!

Hanenizi cennet edin. Haneniz, Hak ile bâtılın, helâle haramın seçildiği, kendisinde zikrullah, ibadat u taat edilen, hikmetler hazinesi, Allah ve Resûlü'nün razı olduğu hane-yi saadet olsun inşallah!

Sevin birbirinizi Allah için Resûl için, gönüller fet-hedin. Allah razı olduğu iyilikleri ebediyen üzerinizden almasın. Sizi ve aile birliklerinizi ebediyen Allah'a emânet ederim.

Sevgili Kızlarım!

Biz aşırı uçlara karşıyız. Aşkın, sevginin, muhabbetin yanındayız. Tahsile, ilme, tekniğe, fenne çok kıymet verenleriz. Melâmîlik münevver insanların yoludur. Kör taassuplara, bâtil itikatlara, nefsânî hareketlere karşıyız. Yolumuz vuslata giden, Hakk'a giden ârifler yoludur.

Hanım Kızlarım!

Bu yolda şeriatın bütün emirlerine harfiyen riayet etmeliyiz! Haramdan sakınmalıyız. Yalandan, bilhassa kul haklarından çok sakınmalı ve bunlara dikkat etmeliyiz. Dinimizin bütün emirlerine harfiyen riayet edeceğimiz yavrum.

Ne mutlu Allah'ın emirlerini tutup yasaklarından sakınanlara!

Ne mutlu Hak Resûlün yolundan, izinden gidenlere!

Ne mutlu "*emr-i bil maruf ve nehyi anil münker*"i günlük hayatında kullananlara!..

Siz dostlarıma samimi ifadelerle Kur'an yolundan gitmenizi tavsiye ediyorum. İnsanlara iyilik etmenizi, birbirinizi çok sevmenizi, hanelerinizi huzur, sevgi muhabbet hanesi yapmanızı istiyorum.

Hanelerinizin Allah ve Resûlü'nün razı olduğu, sevdiği kişilerin haneleri olmasını tavsiye ile Allah'tan sonsuz iyilikler diliyorum.

Selâm ve dualarımla Allah'a emânet olun, derim.

11. 02. 2004

***Kul her nefeste Allah Allah desin
Âşık olduğunu beyan eylesin
Her âzâsı Allah diye inlesin
Güzel ahlâk açar gönül kapısını***

ALLAH'IN ZİKRI YETER

Sevgili Dervişimiz!

Ulu Yaratandan sevgi ve dualarımla sonsuz iyilikler, aşk, muhabbet, kemâlat vermesini dua ve niyâz ederim.

Sevgili Evlât!

Hâlisâne, sadâkat ve samimiyetle telefon görüşmelerinizde bizi memnun ediyorsunuz. Şu gençliğin keşmekeş, şuursuz, düşüncesiz olduğu, nefsânî yollara düşüp gittiği bir devirde sizin genç hâlde kendinizi bu uçurumdan geri çekip Hacı Baba'ya can ü gönülden derviş olmanıza pahâ biçmek mümkün değildir.

Sevgili Yavru!

İnşallah, tevhid ilmiyle ilm-i Ledünle can ü gönülden tanışıp sevişeceğiz. Şu insan vücudu, Hak'la bâtılın, iyiliklerle kötülüklerin, nefsânîyetle Rahmânîyetin mücadele ettiği bir yerdir.

Aldığınız zikrullah ile zâlim nefsin başını ezeceksiniz inşallah! Zikredenler, fikrederler. Zikirle nefsî mücadelede muzaffer olup inşallah gönül kalesine tevhid bayrağını çekeceksiniz. Kendinizde Allah ve Resûlü'nü

söz sahibi edeceksiniz yavrum.

Kendisinde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi edenler, zikrullah ile nefsinin yenmişler, gururu, kibiri, inadı silmiş atmışlar. Bu zat-ı muhteremler, emre itaat, telkine sadâkat, kadere rıza ile kemâl bulmuşlar.

Biz de siz dervişimizden, sevgili evlâdımızdan nefsî mücadelede muzaffer olmanızı, niçin, niye, nedenlere hiç takılmamanızı, kendinizde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi etmenizi istiyoruz. Allah'ın emrini tutup nehyin- den yasaklarından kaçmanızı istiyoruz.

Nefsî mücadelede muzaffer olduğunuz zaman, Allah gönlünüzde karargâhını kuracak.

Bir kutsî hadisinde buyuruyor ki: *"Ben sevdiğim kulumun gören gözü, işiten kulağı, söyleyen dili ve ben, onun diyeti olurum."*

Hakk'ı diyet etmek; emre itaat, telkin olan tevhidin sayesinde olacaktır yavrum. Biz size; nefsî mücadelede muzaffer olun, zikrullah ile bütün kötülükleri silin atın, gönlünüz Allah'ın karargâhı olsun, mekânı olsun diyoruz.

Kıymetli Yavru!

Bizi daha, yakından tanıımıyorsunuz. Biz girdiğimiz hanelere sevgi getiririz, tatlı dil, hoşgörü getiririz. Bizim dostlarımız iyilikte, tevâzuda yarışacaklar.

Önce hanelerini hane-yi saadet, sevgi ve muhabbet evi yapacaklar. Anneye babaya itaatkâr olup Allah'ın hediyesi olan hanımına en iyi muameleyi yapacaklar.

Çocuklarına mukayyet olacak, onları hiç ihmâl etmeyecekler. Allah'ın lütuf ve kerem kıldığı yavruları, Allah ve Resûlü'nün rızası doğrultusunda yetiştirecekler.

Sevgili Evlât!

Bizim gayemiz, suskun dilleri Allah dedirtmek. Nefsânî olan bütün kötülüklerden kurtarıp Allah ve Resûlü'ne dost eylemek. Etrafınıza nur saçacaksınız. İnsanlığın şeref âbidesi, nur saçan meşalesi siz olacaksınız inşallah! Allah'tan size sonsuz iyilikler diliyorum.

Görünümde bir genç var. Ama öyle bir değişim istiyorum bu gençten ki eski gençten eser kalmasın. Vurana vurmasın. Sövene sövmesin.

Benim gencim, düşeni kaldırsın, acı doyursun, fakirin elinden tutsun. Gözü, Allah'ın nuruyla nazar etsin, cemâle baksın. Sevgili dervişimin lisanı, zikir ve tefekkürle Allah'ın rahmetine, merhametine, mülâkatına mazhar düşsün. İnşallah!

Size gelen, eski gençten nâm u nişan bulamasın. Her şeyiyle değişmiş, yerine bambaşka bir genç gelmiş. Öyle bir genç ki dilin en tatlısını konuşan, mütevazı, alçakgönüllü, iyilikte yarışan, çevresine nur saçan bir genç. Sizde târifin ötesinde bir hâl tecellî etmesini istiyorum. Öyle olmanızı istiyorum ki sizi örnek olarak gösterebileyim.

Sevgili Dervişim!

Size gelecekte bir şeyler va'dederek sizi oyalamak, sizi aldatmak peşinde değilim. Hâlde tevhid etmenizi istiyorum. Vuslat-i yârla halvet olmanızı istiyorum. Nefsî mücadelede muzaffer olup gönül kalesine tevhid bayrağını çekmenizi istiyorum.

Sakın ha, zikri ihmâl etmeyeceksin! Sakın ha, eski sözlerden, niçin, niyelerden, dedi demedilerden hiç kullanmayasın. Allah'ın zikri muzaffer olmanıza yeter. Gönül yıkmayacaksın yavrum. İnsan darıltmayacaksın. İnsanın gönlü Allah'ın mekânıdır. Bu zikrin kemâlinde güzel ahlâkın tecellî ettiğini göreceğiz inşallah!

Sevgili Evlât!

Bizi elbetteki yakından tanımak istersiniz. Ama zamana da ihtiyaç var. Biz siyaset üstüyüz. Hiçbir siyasetçi bizi etkisi altına alamaz. Bir tarîkat şuurunda değiliz. Tarîkatçılara hedef ve gayeyi gösterenlerdeniz. Biz tasavvufî tevhid inancıyla, Allah'a gönülden bağlıyız. Taassup ve bâtil itikatlara karşıyız. İlmin, tekniğin, fennin yanındayız.

Çocuklarınızı kendi zamanınıza göre değil, kendi yaşayacakları zamana göre yetiştirin. Ellerinden tutun, onları asla ihmâl etmeyin.

Biz halkın yüzünden Hakk'ı severiz. İnsanlara iyilik etmek için varız. Allah için sevmek, hizmet edip insanı lâıyk olduğu yere getirmek için varız.

Sizi ve aile birliğinizi Allah'a emânet eder, sonsuz iyilikler dilerim.

17. 02. 2004

**Ulu Mevlâm her şeyimizi verensin
Sıfatlarınla bizleri süsleyensin
Sevdiğinin kulunun diyeti olansın
Allah Hak yolda bize anlayış versin**

AKIL ERDİREMİYORUM

Esselâmualeyküm

Sevgili Dostlarım!

Muhterem Efendiler!

Akıl erdiremediğim birçok şeyler var. Başta gelenlerden bir tanesi de şu tarikatlardaki bölünmeler, ayrıcalıklar, siz-bizler, hayır, niçin, niye, öyle değil böyle, tartışmalar... Buna benzer neler neler!..

Yaratan, yaşatan, rızığımızı veren, bize, *kulum*, diyor, "**Zikredin beni, zikredeyim sizi.**"⁴⁴ buyuruyor. "**Ey iman edenler çok zikrediniz.**"⁴⁵ diyor. "**Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru!**"⁴⁶ ifadesini kullanıyor.

Dostlar!

Allah'ı ayaktayken, otururken, yaslanırken zikre-

---

⁴⁴ Bakara, 2/152

⁴⁵ Ahzap, 33/41

⁴⁶ Âl-i İmran,3/191

din, tefekküre yükselin. Allah'ın bâtil bir şey yaratmadığını müşahade edip yaşayacaksınız ki gönlünüz, ruhunuz huzur bulsun.

Yolumuz vuslata giden bir yol. Hak yoldayız. Hidâyet olunanların yolu, sırat-ı müstakîm. Allah bizi vuslata giden bu hidâyet yolundan bir an olsun mahrum etmesin.

Samimiyetle ifade edeyim ki ehli turûk olan dostların kasıt ve gayeleri; Allah'a dost olma, yolundan izinden gitme, aşkla, zevkle Allah deme. Hangi bir tanesine dil uzatabiliriz, "Siz bilmiyorsunuz!" diyebiliriz! Tövbe yahu...

Allah diyen sâliklerin asâ olsam ellerinde

Hakk'a giden dervişlerin hâdim olsam yollarında

Gelin dostlar, nedenlerden, niçin, niyelerden, oldu-olmadılardan tevhidin râbıtasıyla kurtulalım. Halkın yüzünden Hakk'ı sevelim. Siz-biz kavgasına tutulup yuvarlanıp gitmeyelim.

Ârif insan atar adım göre göre

Hiç basmazlar çukur yere

Her hâlimizle örnek insan olalım. Kontrollü ve murakabeli hareket edelim. Zahîri halk ile bâtını Hak şuhuduna erelim. İllâ tevhidin râbıtasına sımsıkı sarılsalım. Nefsin dünyasına açılan kapıları bir an evvel kapatalım.

Çok da verme kendini dünyaya, bir dem çek elin

Kati ağırdır, döndüremezsün bu dolap.

Muhterem Efendiler!

Biz Kur'an'ın sâlikleriyiz. Hak Resûlün ümmeti, Pîr Seyyid Muhammed Nuru'l-Arabî'nin de dervişleriyiz. Bu

kutsî ve ulvî hakikatin sahipleri olan siz zat-ı muhteremlere ne yazsam hiç yeterli değil!

Ulu Yaratanım! Bu kutsî ve ulvî davanın mânevî mesuliyetini idrak etmeyi bize nasip et. Lâyıkıyla ona hizmet etmek mümkün değil. Ezel ebet tut elimiz.

Ulu Sultanım!

Fenâfillâhtan süzülürken zayıt vermekten, sırat-tan düşmekten kuru. Hak mürşidin telkini ve râbitasıyla vuslata giden yolda hâfızımız, nâsırımız (yardımcımız) ol.

Zatından zatına mazhar düşmeyi, varıp bir ile bir olmayı, ol dost ile hemdem olmayı lütfet. Vahdet şuhuduyla zevkiyap olmayı cümlemize kerem kıl.

İki cihanın serveri, Hatemü'l-Enbiyana bizleri ümmet eyle. Vahdeti kesrette zevk etmeyi, helâli-haramı, Hakk'ı-bâtılı, iyi ve kötüyü fark etmeyi, hülâsa farkiyet sahibi olmayı ihsân eyle. Velâyette velilerinle, nübüv-vette nebilerinle buluşmak, bilişmek, sevişip kaynaşmak cümle ihvanımıza nasip et Mevlâm.

Kurb-i ferâiz, kurb-i nevâfili yaşayarak farzla sünneti birleyip Kavseyn'e ermeyi, Ademiyet sırrını çözmeyi, vâcibâtı zevkle yaşamayı lütfeyle.

Can u cânanım benim!

Bu kutsî makamda sohbetlere gönül vermek, ol dost ile muhabbet etmek, sevip sevip çok sevimlik ikram, ihsan et bizlere.

Muhammedî Melâmet'te Allah ve Resûlü'nü tevhid edip hâlde tevhid ederek, görerek, bilerek, yaşayarak şahadet vermenin sırrını, hikmetlerini ihvanımıza ve hepimize nasip et Mevlâm!

Bu sırta kadem basan, hikmetlere râm olan, hakikatlere eren zat-ı muhteremleri şuhud ve tefekkür üzere yaşamayı, onların zevkiyle zevkiyap olmayı,

şuhud üzre mânâya ermeyi ihsân eyle. Ezel ebed bu kutsî ve ulvî hakikatleri muhafaza etmeyi, râbitanın mânâ ve hakikatiyle hemdem olmayı ihvanımıza ve hepimize nasip eyle Mevlâm!

Nihayetsiz hamd ü senâ, sonsuz şükürler Mevlâmıza. Hz. Muhammed Mustafa'sına (s.a.) bizi ümmet olarak yaratmış. Nebiler nebisi, iki cihanın serveri, Hatemü'l-Enbiya, Mucize-yi Muhammedîye olan Kur'an-ı Kerîm'i bize emânet etmiştir. Sonsuz salât ve selâm nebiler nebisine.

Soyundan gelen Gavsü'l-âzam, Pîr Seyyid Muhammed Nuru'l-Arabî Hz.'lerinin mensubu eylemiş. Hâlde tevhid etmenin, görerek, bilerek, yaşayarak şahadet getirmenin, -bu kutsî ve ulvî hakikatin- sırlarını açmış ihvanımıza. Ne kadar hamd ü senâ, şükr ü senâ, ne kadar dua ve niyâz etsek bu hakikatin, bu lütuf ve keremin, sonsuz ihsanın bir zerresini ödeyebilmek mümkün değil!..

Ulu Sultanım!

Lütuf ve kereminle bizi bir an olsun kendinden ayırma. Şuhud ve tefekkürümüzle vuslat zevkini tattır.

"Bana dua edin ki duanıza icabet edeyim."⁴⁷
âyetine dayanarak, ondan cesaret alarak dua ve niyâz ediyoruz. Kabul et Mevlâm!

Can dostları ve bütün ihvanımızı Allah'a emânet eder, sonsuz iyilikler dilerim!

25. 02. 2004

---

⁴⁷ Mümin 40/60

***Uruç eder, Hak'la sohbet ederler
Nüzûl eder Hakk'a kulluk ederler
Doğru yolda Kur'an ile giderler
Ezelden Hak sözü vermiştir bunlar***

URUCUN NÜZÛLÜN YOLU

Esselâmualeyküm

Muhterem Dostlar!

İnsan vücudunda nefsânî olan kötülükler -ki nefsi emmarenin mahsûlü bunlar- hiç ihmâl etmeye gelmez. Kim derse ki "Ben nefsî işlerimi hâletmişim." kendini kandırmaktan başka bir şey değildir. "Su uyur, düşman uyumaz." sözündeki düşman, nefs-i emmâredir, nefsin mahsûlü kötülüklerdir.

Kemâlata, olgunluğa ulaşabilmek için, Hak mürşitlerimiz tevbe-yî Nasuh ile zikr-i daimi veriyorlar. Abdestli olmayı telkin ediyorlar. Yalnız dış abdest değil, iç abdesti de almalıyız. Dış abdestimizle Beytullah'a döneriz. Bu ilâhî emir, bütün müminlere farzdır. Bunu, yerine getirmeyen, günahkâr olur, inkâr eden de din-den çıkar. Hak mürşidin telkin ettiği zikr-i daimi ile de iç abdesti alınır ki o zaman için-dışın abdestli tertemiz olmuşsun demektir.

Ehl-i tevhid bu konuda şöyle buyurmuştur:

Ey içi dışı abdestli olan Hak âşığı,

Âşıklar kıblesi semme vechullah

Hak mürşidin telkin ettiği zikrullah ile iç temizliği

yapanlar da salât-ı daimûne girerler. Bu zat-ı muhteremler, hâlde tevhid edenlerdir. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet verenlerdir. Hâlleri târife girmeyen, hâl ehli olan bu zat-ı muhteremleri Allah korusun.

Sakın ha, kim bunlar diye sormayasın! Bunlar fenâfillâhtan süzölmüş, yoklukta yok olmuşlar. Yokun târifi mümkün mü? Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle ender fenâdan bekâ bulan, kesret vahdet tevhid edip hikmetlere râm olan bu zat-ı muhteremler, halk arasında nişansızdırlar.

Hak mürşidin rehberliğinde bu kubbe altında, abasına bürünmüş, tevhidin râbitası, zevki ve shuhuduyla "Halkla görüşmüş Hak'la görüşmüş" bu zat-ı muhteremlerin sırrına sırdaş, yoluna yoldaş olunur.

"Habîbim, sana biat edenler, bana biat ederler."⁴⁸ O biatı vermek için görevli olan zat-ı muhteremin telkiniyle erkân ve âdâbıyla hidâyet olunan yolda yürünür.

Urûcun, nüzûlün yolunu can mürşit açar. Emrine itaat, telkinine sadâkat rehberimiz olacak inşaallah! O sırra erildi mi, o sır nâdâna söylenmez, anlatılmaz, târife girmez. Tadı alınır, yaşanır, anlatmak için kelâm, harf, ses yok.

Yürü hâl ehli ol, kıyl u kâli n'edersin.

Aman Allah'ım! Biz yine neler yazıyoruz... Kimi kime anlatıyoruz. Hem târife girmez yokluğun kemâlidir bu ilâhî tecellî.

Yine Hak dost bize der ki:

Sermayemdir yokluğum

Hak varlığıdır kârım

Gönlümdeki mihmânım

---

⁴⁸ Fetih, 48/10

Bildirdi beni bana

Zaten hep o gönüldeki mihmân anlatır bunları.

Ey Hakk'ı diyet eden dost!

Kelâm-ı Hak'la sohbet eden sultan!

Söyle Allah aşkına! Söyle de dervişanımız, ihvanımız hissedar olsunlar. Kelâmınızı mutlaktan alsınlar. Sizinle hemdem olmak, sevip sevip size sevimlik, ne büyük mutluluk, ne şeref, ne meziyet!..

Bu yolda kemâle eren zat-ı muhteremler, sadâkatleri nispetinde hissedar oldular. Hak mürşidin telkinine, can simidi gibi sarıldılar. Sarıldılar da mânâ olup uçtular. Bize mânâ âleminden veciz ifadelerle hikmetler sundular. Hak dost diyor ki:

Kâh çıkarım gökyüzüne, seyrederim âlemi

Kâh inirim yeryüzüne, seyreder âlem beni

Ey abasına bürünen zat-ı muhterem!

Urûcun, nüzûlün zevkini yaşayan, kesret vahdet tevhid eden!

Söyle Allah aşkına! Sırrını gizleme. Biz seni çok seviyoruz. Yoksa bu hikmetlere Hak mürşidin telkiniyle mi erdin? Kurb-i ferâiz, kurb-i nevâfili hâlde yaşayarak mı hikmetlere ulaştın?

Bütün kâinattan, her zerreden hikmetleriyle tecellî eden! Sıfatıyla kâinatı süsleyen, kulunun lisânından "Enel Hak" diye haykıran! Ne kadar abana bürünsen de

Sen vallahi can u cânanımızsın!

Gönülde mihmânımızsın!

Habîbinin yolundan yürümekle, kaderine rıza, emrine itaatle, şariat-ı Muhammediye, ahlâk-ı Muhammedî ye ile haremine girileceğini haber verdin dost. Telkin ettin dost! Nice yüz binlerce can, yoluna

fedâ.

Ulu Yaratanım!

Aşkınla yanmak, zikrinle pişmek, sevip sevip sevilmeğe ihsan eyle. Habîbine ümmet olmak, rızasını kazanmak, emrine itaat, telkinine sadâkatle gerçek derviş olmak nasip eyle bizlere.

Mânâ ve hikmetler hazinesi olan Hz. Derviş! Ey Hakk'ı diyet eden, bize bizim lisânımızla sohbet eden! Gel dervişlikten haber ver bize.

Ölmeden Fehmi bu zevke nâil oldu sanmayın.

Hamdulillah Hak dostlar ışık tuttular, telkin ettiler, vuslat-ı yârla halvet ettiler, ettirdiler. Selâm, sevgi dostlara. Allah'tan sonsuz iyilikler dostlara. Hepinizi Allah ve Resûlü'ne emânet eder, telkine sadâkatli olmanızı can ü gönülden ister, iyilikler dilerim.

Muhteremler, sizi çok seven Hacı Babanız var.

-Canım neden bizi çok seviyorsun, diye bana soruyorsunuz öyle mi?

Niçin sevmeye can anı

Ki buldu anda cânanı

Sevgili Dervişlerim!

Muhterem Dostlarım!

Halk arasından seçilmiş, kendini tevhide adanmış, nefsi mücadelenin telkini kendisine yapılmış, Allah'ı sevmenin ve sevilmenin yolları açılmış, garazsız, maksatsız Allah'a ibadet ve kulluk eden canlar!

Fîsebilillah (Allah rızası için) Allah diyen, bazen kelâm-ı Hak'la Allah diyen, bazen de kul lisânını kullanan, mahremiyete girmeye Hak kazanmış, mukaddes vâdinin mensubu dostlar!

Kur'an ve hadisın sırrına mazhar olan, gönlünü Allah'a veren, "halkı seven Hakk'ı seven" şuhudunda

ve tefekküründe olan ahkâm-ı şeriye, ahlâk-ı Muhamme- diye ile müzeyyen olan, bu kutsî ve ulvî hakikatlerin mensubu veya tâlibi olan canlar!

Hakk'ı diyet eden dervişleri can ü gönülden sevmek ne güzel! Mâsivaya, gayrullaha gözünü yumup hikmetle halka bakan, gayrı ne bulacak a canım!

Bu râbita, bu şuhud, bu tefekkürle ihvanımı çok seviyorum. Çok, daha çok seviyorum. Sevmek, sevilme mutadımız. Çok şükür yoktur gayriyetimiz.

Ayniyettedir safa

Kelâmla olmaz ifâ

Derviş ahde et vefâ

Her yüzden nazarım sen.

Selâm ve dualarımla Allah'a emânet ediyorum. Ulu yaratanımdan zikrin, sadâkatin, aşkın, muhabbetin zevkiyle zevkiyap, hâliyle hâldaş olmanızı dua ve niyâz ediyorum.

Allah'a emânet olun.

26. 02. 2004

**Rahimsin Mevlâm, aşkınla hep yanam
Himmat et kuluna seninle kanam
Canım feda olsun, ben sana varam
Sen vallahi can u cânanımızsın**

ŞİÂRIMIZ, CEZA DEĞİL, AFTIR

Biz Rahmetenli'1-Âleminin mazharıyız. İmha için değil, ihyâ için varız. Kin, öfke, garaz, taşıyamayız. Kader ne tecellî eder, ne zuhurat gösterirse, ona can ü gönülden bağlıyız.

Gayemiz âşıkane, sâdikane, illâ ve illâ ârifane hareket etmektir. Biz iyilikte, hoşgörüde yarışacağız. Şiârımız ceza değil, aftır. Kim kendi bardağını taşırır da kendini tehlikeye atarsa, onu kurtarmak bizim elimizde değildir. **"(Resûlüm!) Sen sevdiğini hidâyete erdirmezsin; bilakis, Allah dilediğine hidâyet verir ve hidâyete girecek olanları en iyi O bilir."**⁴⁹

Hayatımızı, yaşantımızı, bütün olayları, tevhid süzgecinden süzeceğiz. Akl-ı selim terazisiyle tartacağız. Kararlarımızda hüküm, Allah'ın olacak.

Can mürşit, Hak mürşit, krokiyi çizmiş, bize râbitanın ışığı altında hedefe ulaşmayı telkin etmiştir. O ilâhî telkin ve râbita, rehberimiz olacaktır.

---

⁴⁹ Kasas, 28/56

Hak mürşidin telkinine sadâkat gösterdiği zaman şu insanoğlunun, akl-ı selimi, vicdan murakabesi harekete geçer. Sırat-ı müstakîmden bu telkinle Allah ve Resûlü'nün rızası doğrultusunda hedefe ulaşmak Cenâb-ı Hak cümlemize ihsan eylesin. Amin!

“Bu hedef nedir?” diye sorarsanız:

O! dost ile haremde vuslattır. Hakk'ı diyet etmektir. Kurb-i ferâiz zevki ve şuhudu ile sırr-ı fe eynema'yı yaşamaktır. Kesret vahdet tevhid ederek Hak erenler meclisinde yer tutmaktır. Sırta kadem basmak, dost ile hemdem olmak, sevip sevip çok sevilmeaktır.

Hak mürşidin telkinine sadâkat, emrine itaat ile gerçekleşir bu yadıklarımız.

Dervişanıma sevgi ve muhabbetlerimi bildirirken çok uyanık olmalarını, harem-i ismete girmelerini, hikmetler hazinesinden, sonsuz mânâlardan hissedar olmalarını istiyorum, dua ve niyâz ediyorum.

Çok iyi bilmeliyiz ki bu hakikatler Hak mürşidin rızası doğrultusunda gerçekleşir. Günden güne tenez-zül ve tevâzumuz artmalıdır. Fenâfillah mertebelerini çok iyi yaşamalı, zevk etmeliyiz. Fenâ-yı tamda bekânın zevkine ereceğimiz bir gerçektir.

Ne istiyorsan, nereye ermek istiyorsan, nasıl kemâle erişmek istiyorsan, merâtîp ve makâmâtın zevki ve şuhudu ile gerçekleşeceğinden asla şüphe etme! Bunun dışında bir şey arayanlar, hiçbir şey bulamazlar.

Fenâ-yı tamda bul bekâ

Yetmez mi sana bu safa

Selâm, sevgilerimle, şuhud ve tefekkürde olmanızı dua ve niyâzımla Allah'a emânet ederim.

27. 05. 2004

***Şeriatı bileceksin
Gerçek ümmet olacaksın
Hak Resûle uyacaksın
Dosta vuslat etmek için***

HAKİKATİN ELBİSESİ

Muhterem Dostlarım!

Şeriat ilmimizi hakikat ilmiyle tevhid ilmiyle süslersek, bunun zevk u safasına paha olmaz. Buna değer biçilmez. Hikmet ilmi, ilm-i Ledündür. Peygamberimiz Ledün ilminin sahibidir. Peygamberimiz, (s.a.) güvenini kazananlara, ahlâkı güzel olanlara bu ilmi de vermiştir. Bu hakikat ilmi, herkese verilemez.

Şeriat, tarikat yoldur varana

Hakikat, mârifet andan içeru.

Hakikat ilmine aşına olanlar, onu, şeriatla giydirenlerdir. Şeriata can ü gönülden bağlanmışlardır.

Sakın soyma anı nâmhrem içre

Yüzü suyu hayâsıdır şeriat.

Şeriatsız yürüme râhe noksandır.

Hakikatle şeriat, ruhla beden gibidir. İnsan vücudunu bir şeriat olarak kabul edersen, hakikat ilmini de

bir ruh olarak kabul edeceksin.

Buluştun bir ten ü bir can

Bu mülkü ettiler seyran.

Mektupla zarf gibidir. Mektubun sırrını, edep ve erkânını zarf muhafaza eder. Zarfsız mektup, ehli olmayanların elinde heder olur. Bozulmadan sahibine ulaşamaz.

"Habîbim, tarafımdan size neyi getirip alın, dediyse onu alın. Neyi sizden atın, dediyse, onu atın."⁵⁰ İşte bu alacak olduğumuz, Peygamberin (s.a.) şeriatıdır. Şeriatın ölçüsü ve kaideleri içerisinde hakikat verilir.

Düşün bir kere! Balı koymaya bir kavanoz, sütü koymaya bir tencere nasıl ki şarttır. Hakikat ilmi de ancak sadâkat ve ihlâsla Allah rızası için şeriata bağlı olanlara verilebilir.

Mahremiyetini ifşa eden, ölçü ve ayarı bozanların, Hak'la bâtilı karıştıranların, haram helâl fark edemeyenlerin yaptıkları hezeyandan (saçmalıktan) ne taşlar yedik, ne laflar yedik!.. Ne yazıktır ki Melâmet ismini taşıdılar.

Bazıları da haklı olarak taş attılar. Attıranlar günahını çeksin. Atanlar samimi. Attıranlar bizden değildir.

Kimsenin zoruna gitmesin. Ağır yazdı, demesinler. Ne gençlerimiz harcadı!.. Yol kesiciler, neler neler yaptılar... Aman Allah'ım!

Şeriatı olup da hakikatten haberi olmayanlar, bizler niçin bu yola girdik, diye bize hakaret ettiler, hâlâ ediyorlar. Ama biz onlara gönül koymuyoruz.

Ya bir de *"Biz de ehli tevhidiz. Biz de fenâfillâhtan*

---

⁵⁰ Haşr, 59/7

geçtik” deyip de bizim haccımızı, ilmimizi, imamlığımızı alay konusu yapanlar... Onlardan da taş yedik.

Çektiğimiz sıkıntıları, üzüntüleri, şahsımıza yapılan hakaretleri helâl ediyorum. Ama hakikat ilmine, Pîr Seyyid’in yoluna, Melâmet’e yapılan hakaretleri affetmeye, bu suçu bağışlamaya kimsenin gücü yetmez.

O hakîkat ilmi ki, kişiyi zulmetten nura çıkarır. Âşıklık, sâdıklık, ârifiyet verir. Fenâ-yı tamda bekâya erdirir. Hâlde tevhid ettirip görerek, bilerek şahadete ulaştırır. Kesret vahdet tevhid ettirir. Halkın yüzünden Hakk’ı sever ve sevdirebilir.

Bu hakikat ilmi bize ait değildir. Allah ve Resûlü’nün ilmidir. Hak Resûlün mânâ ilmine, vuslata, hâlvete, zevk u safaya getiren ilmullah hakaret olmuştur. Kâinatın sahibi, kendi davasını kendi görür.

Hikmet ve mânâ ilmini alay konusu yapanlar, öyle cereyana çarpıldılar ki! Bu ilâhî cereyana çarpılanlar, feleğini şaşırılar, ne hâllere uğradılar... Allah bu hâle düşmekten korusun.

Ulu Mevlam!

Bizleri rızan dışına çıkarma. Aşkından, zevkenden, muhabbetinden mahrum etme. Aşkımızı, zevkimizi, muhabbetimizi rızan üzerine ihsan ikram eyle ya Rab!

Çok şükür ihvanımız Hakk’ı-bâtılı, helâli-haramı fark ettiler. 2002 senesinde Makedonya, Ustrumca’da Pîr Seyyid Muhammed Nur’un sene-yi devriyesinde yapmış olduğumuz sohbeti Makedonya’nın başmüftüsü dinlemişti. Ben onu sohbetten evvel tanıımıyordum. Sohbetten sonra geldi, bana sarıldı:

- Allah aşkına sen nerden geldin? Burada öyle Melâmîler var ki asla şeriatı kabul etmiyorlar. Haramı, helâl itikat ediyorlar. Sizin bu sohbetinize mest u hayran oldum. Bende o kötü intibalar yıkıldı gitti. Ben Melâmîleri candan gönülden seveceğim. Demek gerçek

Melâmîlik böyle imiş. Ne olur gitme, sen kal bir sene, iki sene. Bu yanlışlıkları düzelt.

Ben de kendisine teşekkür ettim. Teşrif edip dinleyip hakikati fark ettiklerinden dolayı kendilerinden Allah razı olsun. Bu muhteremlerin bir suçu yok. Suç, taş attıranlarda. Eksiklikler muhakkak nispetten, varlıktan, benlikten gelir. Hasene, güzellik, iyilikler Allah'tan. Allah bizi Allah demekten, Hakk'ı-bâtılı, helâli-haramı fark etmekten mahrum etmesin.

Çok şükür, dostlarımız Pîrin erkânı ve âdâbı üzerine hedefe doğru can ü gönülden aşkla zevkle yürüme teler. Çok şükür yolumuz aşk yoludur, sevgi yoludur, muhabbet yoludur. Hâlde tevhid etmenin ta kendisidir!

Mânevî mesuliyeti çok büyük olan bu hakikat ilmine can simidi gibi sarılalım dostlar! Sarılalım da bize sarılanlar da saadet, selâmete erenlerden olsun inşaallah!

Çünkü biz, bize değil; Hakk'a biat ettiririz. Fehmi Efendi'nin buyurduğu gibi

Biat-ı Hakkı, Muhammed'den kılanlar merhaba

Buldunuz iman-ı kâmil, cümle yârân merhaba!

H. Muhammedin (s.a.) öz ve mânâsına biat edenlere sesleniyor H. Fehmi Efendi.

İnşallah fenâ-yı tamda bekâyı bulmak, can müridin târif ve telkiniyle hedefe yürümek, ihvan arasında kardeşlik, sevgi, muhabbet, bilhassa güzel ahlâkı işleyip yaşamak Cenâb-ı Hak cümlemize ve bütün ihvanımıza nasip eylesin.

Muhterem Dostlar!

Nâehle emâneti verdiler. Kadr u kıymetini bilmeyenlerin eline düştü. Biz Melâmet'e intisap ettiğimiz

zaman çok bozuk bir düzen vardı. Yalan yanlış bir şey okur, âyet der, hadis der. Ne âyete benzer, ne de hadise.

Çok şükür böylelerin sonu geldi. Şimdiki dostlar, âlim, kâmil, fâdıl. Ölçsüz, ayarsız yok ihvanımızda. Yine de sağdan-soldan bazı şeyler duyuyoruz. Allah ihvanımızı böyle tehlikelerden, korusun.

Selâm olsun, Hak yoldan gidenlere!

Selâm olsun, helâli-haramı, Hakk'ı-bâtılı seçenlere!

Selâm olsun, Pîr Seyyid Muhammed Nur'un yolundan, izinden gidenlere!..

Bütün ihvanı Allah'a emânet ediyor, Allah'tan sonsuz iyilikler diliyorum.

29. 11. 2004

**Âyet, hadis, sünnetle yol gösterir ümmetine
Felâh bulmak isteyenler, sarılsınlar bu dine
"Kad efilehel müminûn" Hak mürşit ile biline
Essalât u vesselâm Muhammed Mustafa'sına**

HZ. MUHAMMED (S.A.) NEYİ GETİRDİYE...

Sevgili Dervişlerim!

Emre itaat eden, telkine sâdık olan, emri bil ma'ruf ve nehî anil münker eden muhterem ve muhtereme Hak yolcuları!

Şeriat, tarîkat yoldur varana

Hakikat, mârifet andan içeru

diyen üstatlarımızı rahmetle yâd ederiz.

Şeriat-ı Muhammediye, Kanun-u İlâhîdir. Kur'an-ı Kerîm'in emir ve tebliğleridir. İslâmî emirlere gönülden bağlanmayanların, sadâkatle o emirleri yerine getirmeyenlerin, tarîkat-ı Muhammediye'ye, Hakikat-ı Muhammediye'ye girmeleri mümkün değildir.

Muhterem Dostlarım!

Allah'ın Resûlü Hz. Muhammed (s.a.) Allah tarafından neyi getirdi ise onu almakla mükellefiz. Neyi bizden yasakladı ise, onu da terk edeceğiz. İslâmî emirlere sadâkatle bağlanıp onları yerine getirip yaşamak üzerimize farz kılınmıştır.

İslâm'ın beş şartını kabullenip bu şartları yerine getirmek farzdır. Namaz kılma, oruç tutma, hacca gitmek, zekât vermek, kelime-yi şahadet getirme. Bu şartlardan ilk dördünün ikmâli, kişiyi kelime-yi şahadet

getirmeye yeterli kılıyor.

İmam-ı Âzam efendimiz, "İman, dil ile ikrâr, kalp ile tasdik" buyurmuştur. İmam-ı Şâfi Hz.'leri de "Dil ile ikrâr, kalp ile tasdik buyurmuş" ve amel işlemeyi de şart koşturmuştur. Bu zat-ı muhterem de büyük bir imamdır. İmam-ı Âzam'dan sonra dünyaya gelmiştir. Hatta İmam-ı Âzam'ın vefat ettiği gün doğmuştur.

"Ben müslümanım" deyip de erkânı, farzları yerine getirmeyenleri görünce, "Amelsiz iman olmaz!" demiştir. Bu iman, iman-ı kâmil olmaz; taklitten öte geçmez.

İmam-ı Âzam'a soruluyor mânâda:

- Ya imam, siz ameli şart koşmadınız.

Buyuruyor ki zat-ı muhterem, büyük imam:

- Allah'a iman edip de emirlerini tutmamayı hiç düşünemedim. Hem iman ettim diyeceksin, hem emirlerini tutmayacaksın! Hatta iman edene "Amel işle!" emrini hayâ ettim. Zaten iman eden, O'nun emrini tutacaktır.

Sevgili Hak yolcuları!

Biz Melâmîyiz, deyip de İslâm'ı kabullenmeyenler, çok taş attırdılar ve hâlâ attırmadalar. Bizim onlara bir düşmanlığımız yok. İlâhî emirler, Peygamberimiz (s.a.) tarafından bizlere tebliğ edilenlerdir. **"Habîbim, tarafından size neyi getirip alın, dediyse onu alın. Neye sizden atın, dediyse, onu atın."**⁵¹ Hz. Muhammed'in (s.a.) alın, dediklerini alacağız; atın, dediklerinden de uzak olacağız.

Muhterem Dostlarım!

Malum-u âlinizdir, ilk emir, "Oku!"

"Hiç bilenlerle bilmeyenler, amel işleyenlerle iş-

---

⁵¹ Haşr, 59/7

lemeyenler müsavi (eşit) olur mu?

Elcevap: Olmaz!

*"İlim, Çin'de olsa bile imkân dahilinde onu öğreniniz."*⁵²

*"İlim öğrenme erkek ve kadın üzerine farz kılınmıştır."*⁵³

Kur'an-ı Kerîm, akl-ı selime hitap ediyor. Şu insanoğlu akl-ı selimle Kur'an'ı okuyacak, meâllerine dikkat edip tefekkürle okuyacak. Allah neleri helâl kılmış, araştırarak.

Ne yapmamız gerekli ise onları Kur'an-ı Kerîm'den, Hadis-i Nebevîden, ilmihallerden öğreneceğiz. Cenâb-ı Hak, neleri haram kılmıştır? Onlardan nasıl uzak olacağımızı yine âyet ve hadisten öğreneceğiz.

Bak şu kişiye ki neler ve ne hatalar işliyor... İslâm'ı bilmeden, İslâm'ı yaşamadan, "Ben tarîkatçiyim veya ben Melâmîyim, Nakşîyim, Kâdirîyim, Rûfâîyim..." diyor. Bunlar ancak İslâm'ın içinde etkili olabilir. İslâm'ın ölçüleri içerisine girmeyenlerin, hiçbir iddia etmeye hakkı yoktur.

Soruyorum, "Ben dervişim!" diyene:

- Bana itikadını, amelini anlat.

Diyor ki:

- Ben Melâmî dinindenim.

Melâmet bir din değildir, yanlış bu!.. Din İslâm'dır. Amaç İslâm'dır. Tarîkatlar da bir araç olabilir. Ona itirazımız yok. Kur'an'a, hadise, ilmihallere dayanmayan tarîkatların sonu felâket olmuştur.

Biz yine dostlarımıza deriz ki:

Ey Hak yolcuları!

---

⁵² Keşfu'l-Hafâ, 1/397

⁵³ İbn-i Mâce, Mukaddime, 17

Ahkâm-ı şeriyeye, ahlâk-ı Muhammediye'ye gönülden bağlanalım. Allah rızası için ibadetlerimizi hâlisane, ihlâs ile yerine getirelim.

Hak dostlar sırat-ı müstakîmde, hidâyet olunan yolda yürüdüler de kemâle erdiler. Vuslat-ı yârla halvet ettiler.

Şeriatsız yürümeyin. Şeriat Kur'an-ı Kerîm'dir, Allah'ın emridir. Hz. Muhammed'in (s.a.) dostlarına tebliğidir. Şeriatın içinde hakikat-ı Muhammediye'ye erilir. Vuslat-ı yârla halvet, bu erkân ve âdâp üzerine gerçekleşir.

Kur'an-ı Kerîm'in emirlerini ve nehiylerini bileceğiz, emrolduğumuz gibi amel edeceğiz.

Muhterem Dostlar!

İslâm'ın şartı, farzı, beş: savm, salat, hac, zekât, kelimeyi şahadet.

Şahadet başta olması gerekirken ekseri ulemâ bunu sona yazmışlar. Tabî ki başa da yazılabilir. Anlıyoruz ki bu şartları yerine getirenler ancak kelimeyi şahadeti okuyup onu idrak eder. O şahadetin hâliyle hâllenme, zevkiyle zevkiyap olma, bu şartları yerine getirenlerin hakkıdır.

Fakire, zekât vermek, hacca gitmek farz değildir. Onlara da Allah ikram, ihsan eylesin. Beytullahı tavaf eylesinler, zekâtlarını versinler inşallah!

Kelime-yi şahadette "Eşhedü, ben şahadet ederim Allah birdir, şeriki, nazîri yoktur. Ve eşhedü ben yine şahadet ederim ki Hz. Muhammed (s.a.) Allah'ın kulu ve Resûlüdür." İhlâs ile bu şahadeti verenler, İslâm'ın şartlarını da harfiyen yerine getirirler.

Ne mutlu İslâm'ın şartlarını yerine getirenlere!

Ne mutlu Allah ve Resûlü'ne şahadet edip emirlerine itaat edenlere.

18. 01. 2005

Salâti kılmak, erkânı bilmek
Miraç eylemek, sohbet dinlemek
Şuhutta durmak, şekilsiz olmak
Lütfet, kerem kıl, âciz kuluna

NAMAZ KILMAK

Kur'an-ı Kerîm'de 83 yerde "**Namaz kılınız.**"⁵⁴ emri vardır. Nedir namaz kılma? Namaz, huzur demektir.

Namaz kılarken bazı insanları görüyorum. O amelde ne inanç, ne sadâkat, ne ihlâs var. Huzu, huşû yok. Tâdil-i erkân yok. Bir angarya gibi baştan savma hareket.

Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki:

*"Namaz dinin direğidir."*⁵⁵

"Namaz, müminin miracıdır."

"Allah'la kul arasındaki şirkin birisi de namazı kasten terk etmektir."

Namazı dosdoğru kılma. İnanarak, sadâkat ve ihlâs ile Allah'ın emri olduğunu bilip zevkle yerine getirme. Bu miraç olan namaza girebilmek için tertemiz boy abdesti alma, abdest alma. Allah'ın huzuruna kemâl-i edeple inanarak, sadâkatle Allahuekber diyerek girme.

---

⁵⁴ Bakara, 2/43

⁵⁵ Keşfü'l-Hafa, c. 2, s. 31

Tâdil-i erkân üç mezhepte farzdır. İmam-ı Âzam'da da vacip. Vacip de hemen hemen farz kadar kuvvetlidir. Tâdil-i erkânı öğrenip tatbik etmek! Namazı bozan şeyleri, sehiv secde gerektiren hâlleri bilmek ve icabında yerine getirmek.

Yine tekrar ediyorum: *İlim öğrenme, okuma her müminin üzerine farzdır.*"⁵⁶

Bak şu insana! Namazı kasten terk eder. Sen mi namazı kılmadın, namaz mı seni kabul etmedi? Kılmak istesen de kılamazsın. Çünkü namaz seni kabul etmemiştir. Miraç olan namaz, herkesi kabullenmez. Zaten, namaz, müminlere farz kılınmıştır. O mümin kul da onu severek edâ eder. Çünkü o, namazdan, namaz da ondan memnun. Miknatis kendi cinsinden olanı çeker. Paslanmış tenekeyi tutmaz. Namaz da kendi cinsinden olanı çekiyor.

Şu insanoğlu namazı aşkla, zevkle kılmalıdır. Rabbisiyle mülâkata, sohbeta giriyor. Zâhirî bâtınî temizlik ister namaz. Zâhirî yönden şeriatın ahkâmıyla vücudumuz, elbisemiz, namaz kıldığımız yer tertemiz olacak.

Bâtınî yönden, iç temizlik, mânevî temizlik! İnsan nefsânî olan bütün kötülüklerden, dedikodudan, malâyanîden, şirk fiilinden, şirk sıfatından, şirk vücudundan soyunacak, hülâsa kendinden geçecek. Kendini aşacak! Ne dünya önüne set çekebilirsin ne de ukba!

Zâhirî ve bâtınî bu temizliği yapan kişinin ibadeti aşkla, zevkle olur. İşte onlar, felâh bulanlardır. Huzu ve huşû ile huzura varanlardır. Kemâl-i edeple Allah'a kulluk edenlerdir.

Mânevî temizliği yapmayan insanlar, namazda

---

⁵⁶ İbn Mâce, Mukaddime, 17

huzur bulamazlar. Aşkla, zevkle ibadet edemezler. Allah ve Resûlü'nün harem-i ismetine giremezler. Fenâfillah olmayan bu kişilerin ilminde, ibadetinde şirk vardır. Allah şirki affetmez. O şirk-i hafi ki gizli şirk. Bu şirk, ancak Hak müşşidin telkinine gösterilen sadâkatle kalkar. Allah, Hak müşşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin! Cenâb-ı Hak:

"Sizi yaratan, sonra rızıklandıran, sonra öldüren, daha sonra da dirilten Allah'tır."⁵⁷

Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir."⁵⁸ buyuruyor. Sizi hiçbir varlık, bu vakadan kurtaramaz. Ne cesaretle Allah'a isyankar oluyorsunuz?

Muhterem Efendiler!

Cenâb-ı Hak kullarına hitaben buyuruyor ki:

"Biz yeryüzünü bir beşik, dağları da onun için birer direk kılmadık mı?"⁵⁹

"Parlak ışık veren güneşi varedtik;"⁶⁰

"Taneler, bitkiler, ağaçları sarmaş dolaş bahçeler yetiştirmek için, yoğunlaşmış bulutlardan bol yağmur yağdırdık."⁶¹

Arzı bizim için döşedi Allah. Havasıyla, suyuyla, sayısız nimetleriyle öyle yaşanacak bir ortam hazırladı ki... Sayısız nimetleri bizim için ve bizi da kendi için yarattı.

Ey Allah için yaratılan Hz. insan!

Dağların, deryaların kaldıramayacağı kutsî ve ulvî emânet bize verildi. Bu büyük lütuf ve keremin karşı-

---

⁵⁷ Rum, 30/40

⁵⁸ Kaf, 50/43

⁵⁹ Nebe, 78/6,7

⁶⁰ Nebe, 78/13

⁶¹ Nebe, 78/14, 15, 16

sında ne yapsak, ne kadar şükür, zikir, ibadât u taat etsek az! Bu kadar sayısız nimeti bizim için, bizi ise kendisi için yaratmış Ulu Mevlâ.

İşte ben de onun için şu emre itaat eden, telkine sadâkatle Hak yoldan yürüyen insana, Hz. insan diyorum.

Allah'a muhatap seçilen, kutsî emâneti teslim alan, emre itaat, telkine sadâkat ile Hak yoldan yürüyen, sözünde sohbetinde nefsanîyet olmayan ey Hak yolcusu!

Hakikat ilmine can ü gönülden hürmet ve saygı gösterelim. Allah'ın sır ve hikmet hazinesi, insandır. Ahsen-i takvim insandır. Fenâdan bekâya uçan, kesafetten letafete geçen, kesret vahdet tevhid eden, hikmetlere râm olan Hz. insanı tartacak bir terazi, anlatacak bir dil yok. Bu zat-ı muhteremlerin Allah adedini çoğaltsın. Himmetlerini üzerimizden eksik etmesin. Ey-le himmet Sabri'ye çün yolundayım ben bir geda.

Elbettteki bu zat-ı muhteremler, severek, Rabbisi ile mülâkata girerler. İşte onların ibadetleri miraç olur. Onlar karşılık beklemezler. Rızaenlillah (Allah rızası için) ibadet ederler. Öyle bir hâle gelmişler ki nasıl anlatsınlar! Harem-i ismete girmişler, kesafetten letafete geçmişler. Dostun yüzünden nikâbı çekmişler. Harfsiz, savtsiz sohbet onlarda. Dost ile dost olanların hâlini kalem yazamaz, dil de ifade edemez.

Ey Derviş! Ey Hak'la yürüyen sevgili!

Kimin dil bağları çözüldü ise, ona sor sevgilinin hâlini, ahvâlini. Gözü perdeliye sorma. Gözü perdeliden yol sorma. Denize düşüp yılanlara sarılanlardan olma.

Gir kâmil gönlüne cennet dilersen

Fedhûli buyurdu Kur'an içinde.

Her yerde sabır sabır, ama dosta vuslat için, ona da mı sabır!.. Allah; mücahit, gözü kara, Hakk'a aşk

ilen eden, sevdiğini izhar eden Hak dostların himmetlerini üzerimizden eksik etmesin. Amin!

Bir toplum içerisinde "Allah'ı seviyoruz, Hak yoldayız, Allah ve Resûlü'nün gösterdiği hidâyet olunların yolundayız." iddiası, davası görülürken bir seçim yapılsa:

Ey Hz. Muhammed'in (s.a.) dostları! Ayrılın mücrimlerden. Cennet fırkası cennete, cehennem fırkası cehenneme. İlâhî hitap:

Ey namaz kılıp ibadet edenler! Ey zikir, fikir, tefekkürlü olanlar! Siz emniyettesiniz, güvendesiniz

"Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön. Has kullarım arasına katıl ve cennetime gir!"⁶²

Bu ulvî ve kutsî hitaba **"Sizin için korku, hüzn yok."**⁶³ hitabına muhatap olmak ne mutluluk!

Muhakkak ki hulûs ile ihlâs ile Allah'a ibadet edenlere bu hitap yapılıyor. Düşün ve tefekkür et! Allah ve Resûlü, dostlarını seçip alırken, ya biz seçilenlerden olmaz, kalite kontrolden geçemezsek! Ya gönüllerde yer tutup sevgiye mazhar olamazsak... Düşün hâlimiz ne olur, nasıl olur!..

Yaratan, yaşatan, rızkını veren yaratıcının, iki cihan serveri Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.) kabulü olmamak, bu İlâhî davetten mahrum kalmak... Allah bu hâle kimseyi düşürmesin.

Gelin dostlar, aşkla zevkle Hak mürşide uyalım. İşimizi yarınlara, mezarlıklara bırakmayalım. Hata yapmışlardan olabiliriz. Çok şükür tövbe kapıları kapanmadı. Aşkla zevkle Allah diyen dil var bizde.

Emre itaat, telkine sadâkatle Hak Resûlün izinden

---

⁶² Fecr, 89/27-30

⁶³ Yunus, 10/62

giden, ehl-i tevhid, ehl-i hâl, ehl-i zevk olan zümre-yi sâlih'in her an, her zaman mevcuttur. Bir kâmil mürşide varmadan olmaz. Onların verdikleri tövbe, seyyiatı hasenâta çevirir. Yeter ki kul emre itaatle Hak mürşidin izinden yürüsün.

Ehl-i sünnet olmayanlar Melâmî olamaz

Kur'an yolundan gitmeyenler huzur bulamaz.

Şeriati olmayan Hakikate eremez

Yürü yavrum, sen, Hak Resûlün izinden yürü.

Zararın neresinden dönersen kârdır. Aşkla zevkle tövbe ya Rabbi! **"Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler."**⁶⁴ şuuru ve mânâsı içerisinde seyrangah olan, perdelerden öte geçen, fenâ-yı tamda bekâya eren can dostların adedini çoğalt Mevlâm! Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etme!

Dostları selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet ederim!

18. 01. 2005

---

⁶⁴ Fetih, 48/10

**Allah için oruç tutan
Varlık, benlik bahre atan
Malâyanîden kurtulan
Hak orucun kabul etsin**

ORUÇ TUTMAK

Oruç, çok önemli, çok hikmetli, mânidar bir ibadettir. İnsan, onun faziletine inanarak, Allah'ın emrine itaat ederek, yemeden, içmeden, nefsi arzulardan kendisini geri çekecek.

Avam orucu değil; havas, havassü'l-havas orucu tutabilme! Sade midesine oruç tutturma değil; gözü oruçlu olsun, Allah'ın nuruyla nazar etsin. Dili oruçlu olsun, Allah'ı zikretsin, Allah'la mülâkata girsin. Kulak, muhabbetullah dinlesin. El, ayak Allah'ın emrini yerine getirerek düşeni kaldırsın, acı doyursun, sırat-ı müstakîmden yürüsün.

Allah rızası için yapılacak ibadete Cenâb-ı Hak buyuruyor ki:

"Sadâkatle tutulan orucun mükâfatını bizatihi ben veririm. Oruç benim içindir." Herkes sadâkatinin, ihlâsının karşılığını bulur.

"Kimler Ramazanın gelişiyse ferahlanır, sevinirse, Allah o zat-ı muhteremlerin vücutlarını nâr-ı cehime haram kılar."

Ve yine *"Her kim Ramazan-ı Şerifin farziyetine, kutsîyetine inanır, sadâkat ve samimiyetle onu tutarsa, Allah bu zat-ı muhteremin geçmiş günahlarını bağışlar."*

Şunu da ifade edeyim ki Cenâb-ı Hak bu emirlerde, hep zat-ı ulûhiyetine iman edenlere hitap ediyor: **"Ey iman edenler! Size namaz farz kılındı."**⁶⁵ Yine

---

⁶⁵ Nur, 24/56

"Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz."⁶⁶ Bu ilâhî emir ve tebliğ müminleredir. Ne mutlu bu emirleri duyabilen, zevkle kabul edip yaşayanlara ne mutlu!.. Allah bizi Allah demekten mahrum etmesin. Lâyık kul olmayı bize nasip etsin. Amin!

Bak şu insana! Orucu tutmaz. Bir de tutanlarla alay eder: Ben oruç tutmam, o kadar saf değilim.

Oruç seni tutmuyor. Oruca âşına olan zat-ı muhteremler, öyle severek edâ ederler, dil târiften âciz. Oruç, namaz, müminlere farz kılınmıştır. Bu farz olan ibadetlerin inkârı küfrü iktiza ettirir. Allah korusun!..

Allah dostları, ancak Allah rızası için oruç tutarlar. Mükâfatlarını da bizatihi Allah verir.

Şu insan, sabahlara kadar, oruç tutamadığından, namaz kılamadığından dolayı ağlasa, feryat etse, az! "Aman Allah'ım, niçin bende farz ibadetlerin sevgisi yok? Bana ne oluyor ki bu güzel ibadetleri yapamıyorum? Yoksa Allah beni kulluğuna kabul etmiyor mu?"

Ah bunun ne kadar büyük bir felâket, bir uçurum olduğunu idrak edip sadâkatle tövbe edip Allah'a bir yönelebilmek!

Ulu Mevlâ kulunu yakmak için değil, sevmek için yaratmıştır. **"Sadâkat ve samimiyetle tövbe eden kulun, Allah, seyyiatını hasenata, cezasını mükâfata çevirir"**⁶⁷

Allah bizleri hakkıyla tövbe eden, ahbine vefa, tövbesinde sabit olan zümre-yi sâlihine ilhak eylesin.

18. 01. 2005

---

⁶⁶ Bakara, 2/183

⁶⁷ Furkan, 25/70

**Allah için beytini edelim tavaf
Bütün günahından Mevlâm edecek af
Kur'an'ın meâli yok anda hiç hilâf
Haccımız mübarek olsun kardeşlerim**

HACCA GİTMEK

İslâm'ın beş şartından biri de hacca gitmektir.

"Ona (Kâ'beye) bir yol bulabilenlerin (gücü yetenlerin) Beyti hac (ziyaret) etmesi Allah'ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır."⁶⁸

Peygamberimiz (s.a.) de şöyle buyurmuştur:

*"Kim Allah için hacceder de hac esnasında kötü sözlerden ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, annesinin onu doğurduğu günkü gibi döner."*⁶⁹

Haccın farz olması için kişi sağlıklı olacaktır. Hasta kişi, bu farzı yerine getiremez, vekil gönderir. Sağlıklı kişinin arkada bırakacağı evlâd ı ayâli, bakmakla yükümlü olduğu kişilerin, ihtiyaçları o gelinceye kadar temin olacak. Gidip gelinceye kadar ailesinin ihtiyaçlarını karşılayacak miktarda parası olacak. Bu imkânları olmayanlara hac farz değildir.

Haccın farzı üçtür: ihram, Arafat'ta vakfeye durma, farz olan tavafı yapma. 14 de vacibi vardır.

Haccın edâ şekli üçtür:

---

⁶⁸ Âl-i İmran, 3/97

⁶⁹ Buharî, Hacc, 4

1- İfrad haccı, 2- Temettu haccı, 3- Kıran haccı.

1- İfrad Haccı

İfrad haccı, umresiz yapılan haccıdır. Aynı yılın hac ayları içinde, hacdan önce umre yapmaksızın hac niyetiyle ihrama girilir ve yalnızca hac yapılırsa ifrad haccı yapılmış olur.

2- Temettu Haccı

Temettu haccı, aynı yılın hac ayları içinde önce umre yapıp ihramdan çıktıktan sonra yeniden hac için ihrama girerek yapılan haccıdır.

Temettu haccı yapacak olanlar, mikat sınırında veya daha önce umreye niyet ederek ihrama girerler. Umre yaptıktan sonra ihramdan çıkarlar. Daha sonra zamanı gelince hac için ihrama girerler. Haclarını edâ ettikten sonra ihramdan çıkarlar.

3- Kıran Haccı

Kıran haccı, aynı yılın hac ayları içinde umre ve hacca birlikte niyet ederek ikisini aynı ihramla yapmaktır.

Kıran haccı yapacak olanlar mikat sınırında veya daha önce umre ve hacın her ikisine birden niyet ederek ihrama girerler. Umre yaptıktan sonra ihramdan çıkmazlar, aynı ihramla haccı da edâ eder, sonra ihramdan çıkarlar.

Kıran ve temettu haccı yapanların şükür kurbanı kesmeleri vaciptir. İfrad haccı yapanların şükür kurbanı kesmesi gerekmez.

Bir hacının hac risalesinden ilmihallerden bunları en iyi şekilde öğrenmesi gerekir. Hac Rehberi vardır. Çok güzel izah eder. Hacıların başında da rehberler, hoca efendiler vardır. Onlar lâzım gelen bütün bilinmesi gereken erkânı hacılara hem öğretir hem yaptırırlar.

Sakın hacca gitmek ne olacak, ne lüzum var, demeyesin. Diyenleri gördük. Hatta bana bile söylediler: "*Hac, burada olmaz mı?*" diye.

Haccın farzietini inkâr etmek, lüzumsuz görmek kişiyi dinden, imandan çıkartır. İşlememek imandan çıkartmaz da farzietini inkâr çok büyük suç. Kur'an-ı Kerîm'i inkâr mânâsına gelir.

Önemli olan hidâyet olunan yolda Allah'ın emir ve rızası doğrultusunda yürüme. Bir şeyin cüzünden feragat, küllünden feragattir.

Şu insan, ehli sünnet itikâtı üzere amel edecek. Bu farzlar hakkında hüküm vermeye asla kalkmayacak. Bunlar Allah'ın emridir. Allah-u Zülcelâl, emir ve rızası doğrultusunda hac yapmak cümlemize nasip eylesin. Amin!

Haccın kutsîyet ve ulvîyeti çok büyük! İslâm'ın genel kongresi. Zenginlere farz kılınmış. Büyük bir toplandı. Müslümanlar gerektiği gibi tanışıp sevişip kaynaşsalar, fakir devletlere yardım için kararlar alsalar, Müslüman devletlere yardımcı olmak için el ele, gönül gönüle verseler ne kadar güzel olur!..

Milyonlarca hacı Arafat'ta vakfeye duruyor. Mina-Müzdelife yolunda aynı dava, aynı gaye, aynı inanç ve imanla tekbirler, tahmidler getiriliyor. Peygamber Efendimiz (s.a.) "*Hac Arafat'tır!*"⁷⁰ buyuruyor.

Bu farz olan vakfeden sonra hacılar yollara dökülüyor, şeytanları taşıyorlar. Farz olan tavafa koşuyorlar. Öyle bir tavaf, öyle bir samimiyet, öyle bir ihlâs ki... Aman Allah'ım!..

Memleketleri, ırkları ayrı, renkleri ve lisanları ayrı, ama inançları, imanları aynı! Hiç ayrıcalık yok. Herkes birbirine en güzel muameleyi yapmaya çalışıyor.

---

⁷⁰ Tirmizî, Tefsiru'l-Kur'an, 3; Ebu Davud, Menasik; İbn-i Ma'ce, Menasik, 57

Çünkü müminler ancak kardeşler.

Muhterem hac yolcularına tavsiyelerimiz: Çok, çok sabırlı olmaları! Mâli ve bedenî olan bu ibadetin bazı sıkıntıları olabilir. Çünkü Peygamber Efendimiz (s.a.) yalnız hac için dua etmiştir: "*Ya Rabbi! Haccı bize kolaylaştır.*"

Sadâkatle haccı edâ edenlerin anadan doğmuş gibi olmalarında şüphe yok. Veda tavafı yaparken gözleri Beytullahı seyrederken, dualar, tekbirler, gözlerden akan yaşlar, ihlâs ile yapılan dualar ne samimi...

Hacca gitmek, hacı olmak, hacı yaşamak Allah bütün dostlara nasip eylesin. Hac farzını edâ ettikten sonra Medine'ye gitme. Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "Önce hac yapın, sonra Medine." Bu mukaddes Medine-yi Tahire'de Peygamber Efendimizin (s.a.) Ravza-yı Mutahhara'daki kabri saadetlerini ziyaret etmek! Peygamberimiz: "*Kim benim kabrimi ziyaret ederse, onun için şefaati vacip olur.*"⁷¹ Kırk vakit Medine'de namaz kılabilme. O da Ravza-yı Mutahhara'da.

Önemli olan hacdan döndükten sonra hacdaki hâlet-i ruhiyeyi yaşayabilme. İslâm'ın şartları mensuplarını bütün tehlikelerden kurtarır. Beş şartı, erkânı ile yerine getiren kişi, Allah'ın izniyle saadet, selâmet, huzura kavuşmuş olur.

Vaktiyle hac yapmak, Allah'ın emrini yerine getirip rızasını kazanmak, haccın hâliyle hâllenip zevkiyle zevkiyap olmak Cenâb-ı Hak cümlemize nasip eylesin. Amin! Amin!

18. 01. 2005

---

⁷¹ Keşfu'l-Hafa, 2/250, Beyrut, 1351, II, 250.

Zekâtı vermek, mal temizlemek
Helâl mal yemek, ilhamlı olmak
İbadet etmek, hakkını vermek
Lütfet, kerem kıl âciz kuluna

ZEKÂT VERMEK

İslâm'ın beş şartından biri de malının zekâtını vermek. **"Onların mallarında muhtaç ve yoksullar için bir hak vardır."**⁷² Zekât, öyle bir ibadettir ki öyle bir ameldir ki kişinin vicdanına hitap eder. Kendi mâli durumunu kendin bilirsin. Malından, seneden seneye devreden malın kırkta birini Allah rızası için fakire, muhtaç olanlara verme.

Tabîî ki bu nevilere göre değişir. Parada kırkta bir diyoruz. Koyunda, keçide, nevilere göre bunlarda değişir. Arazi zekâtlarında da oşür denilen bir vergi vardır.

Bu zekâtın önemi o kadar büyüktür ki... Canım diyeceksiniz: "Allah'ın farz kıldığı İslâm'ın beş şartından hangisi küçümsenir!" Evet, hepsinde sonsuz hikmetler ve mânâlar vardır.

Zekâtı verdiğin zaman fakir, zengine düşmanlık yapmaz. Hatta hürmet ve saygı gösterir. Zengin de zekâtı vermekle Allah'ın emrini yerine getiriyor. Haddizatında kendinden vermiyor, fakirin hakkını ona veriyor.

---

⁷² Zariyat, 51/19

Ne hikmettir ki anne-babaya, evlâd u ayâline, çocuklarına, torunlarına, buna usûl ve fûru deniyor, zekât veremezsin, fitre veremezsin. Anne, baba, dede, büyükanne, büyük dedeler... Bunlara zaten bakmak mecburiyetindedir. Evlâtlar, torunlar, onların çocuklarına da veremezsin. Ancak amcazâdelere, halalara, teyzelere, yeğenlere, yeğenlerin çocuklarına verebilirsin.

Samimiyetle ifade edeyim ki hakkıyla zekâtlar verirse, kimse kimseye düşmanlık etmez. Hatta memleketimizde fakir kalmaz. Hırsızlık olayları kalkar.

Bu farz olan zekâtı yerine getirdiğimiz zaman memleket huzura kavuşur. Ne güzel şey!

Zengin-fakir tartışmaları, kavgaları, sürtüşmeleri olmaz. İşçiyle işveren kardeş gibi geçinirler. Çünkü işçinin alın teri verilmiştir, zekât hakkı da verilmiştir.

Zekât malını ilmiyelerden öğrenip gerektiği gibi yerine getirmek her müminin üzerine farz kılınmıştır.

Tabii ki zekâta bir nisap aranır. 80.18 gr altın veya karşılığı parası olursa nisaba mâlik olur. Vermekle mükelleftir. Allah'ın emridir. Allah'ın emrini yerine getirmek, Allah cümleye nasip eylesin. Amin!

Muhteremler!

Ticarî mallarda değerleri hesap edilir. Her ne tür-lü ticaret malı varsa. Borçlar hesap edilir, ticarî maldan düşülür. Kalanından zekât verilir. Bunlar ilmiyelerde geniş geniş izah edilmektedir. Okunmasını tavsiye ederim.

Muhterem Dostlar!

Allah ahseni takvim olan bu insanı, kendi sıfatlarıyla süslemiştir. İnsan ne kadar güzel bir varlıktır. Dört yeminle Allah'ın medhüsenâ ettiği insan, sevilen kuldur, gerçek insandır. Maddî mânevî âzâları tertemiz...

*Söyler kelâm, bakar sana
Görmez gözü hiç mâsiva
Vermiş gönül Haktan yana
Hep gördüğü dâdar olur*

Kutsî ve ulvî emâneti kaldıran insan, Hakk'ın nuruyla nazar ederse, gayrı ne bulacak!..

Ulu Yaratanım!

Tefekkür eden, sözü, sohbeti kontrollü ve murakabeli, zâhirî halk ile bâtını Hak olan, ârifibillah olan zevât-ı kirâmın himmetlerini üzerimizden eksik etme. Lütfet, kerem kıl, sultanım benim!

18. 01. 2005

***Gel dervişim dikkat eyle
Tefekkürle sohbet eyle
Sözünü ölçülü söyle
Âdemiyet bulacaksın***

HADDİNİ BİLMEK

Ne güzeldir haddini bilmek! Sözünü ölçülü söylemek. Murakibesiz, kontrolsüz söz söylememek. Yorganına göre ayağını uzatmak. Hülâsa çok dikkat edip itibarını yükseltmek. Dikkat etmezsek, halkın güvenini kaybederiz, itibarımız da sifıra kadar düşer.

Bir şeyi çok iyi bilersen söyle de dinleyenler faydalansın. Şayet bilmiyorsan, bilmediğin şey üzerinde hüküm vermeye kalkma. Böyle yalan yanlış hüküm verenlerin sonu hiç iyi olmamıştır.

En büyük nimet, akıldır. Ama o akıl ki yan tesirlerden kurtulmuş. Akl-ı maaş, akl-ı maaddan akl-ı küliye ulaşmış. Düşünen, tefekkür eden bir akıl! Bu akıl, sahibini yücelttikçe yüceltir.

Muhteremler!

Aklımızı iyi kullanalım. Kur'an-ı Kerîm de akl-ı selimlere hitap eder. Şayet aklımızı aşan olaylar olursa, itimat ettiğimiz zat-ı muhteremlere akıl danışırız. Onun için meşveret (danışma) sünnettir. 3 kişinin, 5 kişinin aklını toplama, danışma, görüşlerini alma ne kadar gü-

zel olur!..

Karar verirken önce dikkat edeceğimiz husus: Allah ve Resûlü'nün rızaları doğrultusunda karar vermek. Önce, bu işimizden Allah ve Resûlü razı olurlar mı? Halka faydalı olabilir miyiz?

Muhterem Dostlar!

Hüsn-i zan sahibi (iyi niyetli) olmalıyız. İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır. Komşumuzu, çevremizi kendimiz kadar düşüneceğiz en az. Kararlarımızda Allah ve Resûlü'nün rızalarını aldığımız gibi çevremizin de komşunun da rızasını kazanmaya çalışacağız. Bakıyorsun ki komşunun hastası var. Yardımcı olmak için imkân arayacaksın. Biri ağlarken biri gülemez! Hatta komşu aç iken, biz, tok olamayız.

Haddini bilme ne güzel şey! Ne kadar bilgili olursan ol, zengin ol; ama kendini halktan uzak tutma, üstün görme. "Benim var, ben bilirim. Ben ben!" deme. İlim Allah'ındır. Malı, mülkü veren de Allah'tır. Bir anda yok olmaya mahkûm olabilirsin. Allah zengindir, kullar fakirdir.

Maddemiz, makamımız, rütbemiz bizi halktan ve Hak'tan uzaklaştırmasın. Halktan uzaklaşanlar, Hak'tan da uzaklaşırlar.

Şu insanın gayesi; iyilik etme, faydalı olma, düşeni kaldırıp acı doyurmak olmalıdır. İnsan mütevazı, alçakgönüllü olup insanlarla deşarj olabilmeli. Gerek maddi gücüyle, gerek ilmiyle insanlara iyilik edebilmeli. Yâni insanların hayırlısı olabilmelidir. İnsanların hayırlısı, insanlara iyilik edendir.

Aman Allah'ım! Gönül kazanma, yetimi sevindirip güldürme, başını okşama, ihtiyacını giderme, yetimliğini ona unutturup bir baba şefkati, bir anne şefkati gösterme ne fazilet! Bir fakirle eşit seviyede dost olup ona üstünlük kurmadan, en mütevazı şekilde onun ek-

siğini giderme ne mutluluk, ne şeref!..

Dikkat edelim, zengin olup da halka tepeden bakanların âkıbetleri hiç iyi olmamıştır veya fakir olup da isyankâr olanların! Allah, zengini zenginliğiyle fakiri fakirliğiyle imtihan eder. Ya imtihanda muvaffak olamazsak? Hâlimiz nasıl olur!..

Hani bir söyleyiş vardır: "İslâm'ın şartı beştir, altıncısı da haddini bilmektir." Altıncı diye İslâm şartı yok; ama bunu ilâve eden, haddini bilmenin İslâm'ın şartlarından bir tanesi kadar önemli olduğunu söylemiş.

Şu insan, haddini bilse; gönül yıkmaz, insan darılmıyaz. Sözü sohbeti kontrollü ve murakabeli olur. Kimseyi incitmez. Asla yalan söylemez. Mahkemede hâkimin kararını değiştirmez. Hakkı olmadığı şeyde hak dava edemez. İğnenin ucunu kimseye dokunduramaz.

Haddini bilen; düşünen, tefekkür eden, insandır. Sorar kendisine: Ben kimim? Benim görevlerim, ödevlerim, nelerdir? Yaratan, yaşatan, rızkımı veren, bana aile, çocuklar ihsan eden Ulu Mevlâm, benden neler istiyor? Ben nasıl olmalıyım? Kendisini akl-ı selim terazisinde tartar.

Sor be dostum komşuna, aile birliğine: *Söyleyin Allah aşkına benden memnun musunuz, şikayetçi misiniz?*

Soralım dostlar soralım! Halkın güveni ve itibarı insanı yüceltir, Allah'ın cennetine, cemâlîne kavuşturur. *"Sizin hayırlınız, insanlara iyilik edendir."*

Muhterem Dostlar!

Malına, aklına, gücüne güvenenler gördük; ama sonra perişan ve pişman oldular. "Beni bilir misin, ben kimim? Bilmiyorsan öğren, bana kim derler! Var mı bileğimi bükecek olan? Benim sözümün üzerine söz söylenemez..."

Bak şuna yahu veya şunlara... Hadlerini bilsinler!
Söyleyin şol kişilere ki etsinler Hak'tan hayâ.
Bir sinekle gitti Nemrut, Firavun gark oldu suya
Zannederdi ol lâinler mâbud olmuşlar güya
Sonra çarptı yüzü üzre canı ateşten doya.

Yâni böyleleri de haddini bilmeyenlerdir. A canım, tarihte bu olaylar gelip geçmiş.

Bilmem ki bunlardan misâl vermesek, bugünkü-lerden misâl verebilecek miydik! Meselâ vurguncular-
dan, tefecilerden, hortumculardan, soygunculardan,
ilmini, bilgisini, makamını hep kendi çıkarına kullanan-
lardan misâl verebilecek miydik?

Bana öyle geliyor ki dolaylı olarak Firavun da
Nemrut da diyorlar ki: "Bizim devrimizden binlerce se-
ne geçti. Kendi yaşadığınız zamanda, bizden çok daha
ipin ucunu kaçıranlardan, n'ettiğini bilmeyenlerden, bu
kadar insanın hakkına hukukuna tecavüz edenlerden
bahsetmiyorsunuz da neden bize kadar geliyorsunuz?
Tabiî ki senelerdir bizden misâller verirsiniz. Bizden si-
ze bir zarar yok. Nasıl hakkımızda böyle konuşursunuz?
Hep vaizlere, sohbet edenlere konu olduk. Suçumuz,
haddimizi bilmemek! Bilmem neden bizden ibret alıp
da kendilerini derleyip toparlamıyorlar?"

Allah haddini bilmeyenlerin şerrinden, kötü emel-
lerinden, nefsânî çıkarlarından, zulmünden müminleri
korusun, muhafaza eylesin.

Muhterem Dostlarım!

Haddini bilenler, yaratılış gayesini bildiler. Allah
ve Resûlü'ne karşı görevlerini, yerine getirdiler. Kom-
şularına hayrun nas olarak iyilik ettiler. Ölmezden ev-
vel öldüler. Nefsî mücadelede muzaffer oldular. Gönül
kalesine tevhid bayrağını çektiler. Kendilerinde Allah ve
Resûlü'nü söz sahibi ettiler. Onlar; din için, devlet için,

memleket ve millet için hep iyilik düşündüler, iyilik ettiler.

Onlar hem dünya hem de ukba saadetini kazandılar. Sözleri, sohbetleri hikmet ve mânâ dolu, ölçülü ve ayarlı. Kabirdeki sorulara burda cevap verdiler: Rabbim Allah, dinim İslâm, kitabım Kur'an, yolum nurdan, peygamberim iki cihan serveri, Hatemü'l-Enbiya, Hz. Muhammed (s.a.) Şahadet getiririm ki Allah bir, Peygamber, Hak Resûlü'dür.

İşte bu zat-ı muhteremler için ehlullah, Allah dostu, buyuruyor ki:

Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek onlar hesap

Dünyada verdiler hesap

Hep gördüğü didar, cemâl, olur.

Zaten bu zat-ı muhteremleri tartacak terazi mi var! Melekler yüzüne hayran!

Ulu Sultanım!

Bizleri dostluğundan mahrum etme. Kulum de, de affına mazhar kıl. Bu zümreyi hatırladıkça, Kur'an'dan, eserlerden tanıdıkça bu zat-ı muhteremlerin hayranı oluyoruz. Allah, Hak dostların himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Hak dostlara bir soru sorsak:

- Söyleyin Allah aşkına bu hâle nasıl geldiniz veya nasıl getirildiniz?

Bizlere cevabı ne olur ki ne söylerler? Hak erenler, vuslat-ı yârla halvet olanlar, sevip sevip çok seviyenler, dünya ukbanın ötesine geçen bu zat-ı muhteremler neler neler söylerler!..

Yaşantılarıyla, güzel ahlâklarıyla bütün dünyaya mesajlar verdiler. Öyle bir mesaj, öyle bir uyarı, öyle

güzel ifadeler ki dil târiften âciz!

Âyet: "**Onlar namazlarını dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.**"⁷³

Allah'ın Resûlü:

"Sizin hayırlınız, insanlara iyilik edendir."

"Kendisi tok, komşusu aç yatan bizden değildir."⁷⁴

"Yeryüzünde olan bütün mahlûkata, ruh sahibi olan bütün varlıklara merhamet ediniz ki semadakiler de size merhamet etsin."⁷⁵

Hz. Sıddık efendimiz bütün malını din için, Allah için, Allah yolunda veren insan. Ve bir duasında: "Ya Rab! Vücudumu cehennemi dolduracak kadar büyük et de cehennemini benimle doldur."

Aman Allah'ım! Merhamete bak... Bütün insanlığı kurtarmaya çalışıyor.

Hz. Ömer, halife Ömer (r.a.) ne fedakârlıklar, ne hizmetler yapmış. Bir gün evine gelmiş, hanımının sırtında yeni bir entari görmüş.

- Hayret, demiş, nerden bu entari?

Hanımı:

- Oğlum Abdullah, verdiğin mutfak masraflarından 3-4 aydan beri iktisat ediyor. Entarim tamamen eskimişti. Bana bir entari aldı.

Hz Ömer:

- Demek bizim yiyeceğimizin dışında fazlalık da oluyor.

Kâtipleri çağırıyor: 3 veya 4 ayda iktisat ederek bir entari almışlar. O nispette maaşımdan kesin.

---

⁷³ Enfâl, 8/3

⁷⁴ Et-Tergib ve't-Terhip, III/358

⁷⁵ Ebu Davud, Edep, 66; Tirmizî Birr, 16

H. Osman'ın (r.a.) mali durumu iyiydi. Malının üçte ikisini fakire fukaraya tasadduk etmiş. Allah yolunda vermiş. Bunlar hakkında yazılacaklar kitaplara sığmaz.

H. Ali efendimiz (k.v.) de, İslâm'a, ilme, irfana kendisini vakfeden bu zat-ı muhterem, hiçbir zaman üç günlük nafakayı biriktirmemiştir. Ekâbirlerden bir tanesi ona çatmış:

- Halife olacaksın! Kış günü yazlık elbiseyle oturuyorsun.

- Ben nefsim için halife olmadım; halka hizmet için halife oldum. Yazlıkmış, kışlıkmış, bunları düşünecek vaktim yok!

Diyorlar ki:

H. Sıddık, malının hepsini, H. Ömer yarısını, H. Osman üçte ikisini verdi. Siz ne verdiniz?

- Allah'a şükür ben hiç mal toplamadım.

Bir gün Mevlâna H.'lerinin oğlu, dergâha, babasının yanına geliyor,:

- Baba, evimizde hiç yiyecek yok, diyor.

Mevlâna:

- Allah'a hamd ü senâ, bugün benim evim H. Muhammed'in (s.a.) evi gibi diyor.

Kalkıp iki rekat şükür namazı kılıyor. Halbuki silolar buğday dolu. Mevlâna için gelmiş onlar. Ambarların memuru da Hüsamettin Çelebi.

- Hadi oğlum, biraz sonra Hüsamettin gelip fakirlere yiyecek dağıtacak. Sen de gider, nasibini alırsın.

Akşamüstü soruyor:

- Oğlum eve yiyecek aldın mı?

- Aldım baba.

- Nasıl oldu?

- Sıraya girdim. Birer ölçek dağıttı. Bana da aynen verdi.

Elini kaldırıp dua ediyor: Allah'ım beni Hüsamet-tinsiz bırakma!

Bütün ehlullah, Allah dostları merhamet ettiler, kemâle öyle erdiler. Çevrelerine ışık tuttular. Allah, himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Hedefini bilen, Hak yoldan giden, gönüller fetheden, düşeni kaldırıp acı doyuran, halka hizmeti gaye edinen, halkın yüzünden Hakk'ı sevip görevlerini eksiksiz yerine getiren, bu yolda bütün zorlukları sabırla, metanetle aşarak, kahır lütfâ, nârı nura çeviren bu zatı muhteremleri Allah için çok çok seviyoruz. Allah, himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Sene 1949. Kur'an okuyoruz. Kur'an-ı Kerîmi ezbere çalışıyoruz. Yiyecek, içecek yok. İstanbul'dayız. Hafız arkadaşlarla Kur'an kursunda sabah kahvaltısını yapmamıştık. Öğle ezanı okundu. Dünden kalan kuru fasulye var. Hocamız Hacı Tefvik Baba, benim hem amcam aynı zamanda da kayınpederim.

- Hadi namazı kıla da yiyelim, dedi.

Tabî ki o, imamdı. Yemek dünden kalmış, yetmesi mümkün değil. Ona bayağı su döktü, çoğalttı onu. Namazdan sonra sofrâ kuruldu.

- Çocuklar, caminin etrafında dolaşın, aç insanlar varsa, alın gelin.

O da çıktı, aç aramaya biz de. Sokaktan, üstü başı dökük, kirli, iki kişi aldı geldi. Biz de 2-3 kişi bulmuştuk. Sofraya oturduk. Fasulyeye ekme banarak yedik. Tabî doyacak kadar değil; bitene kadar.

Ruhun şâd olsun Hacı Tefvik baba!

O fakir günlerde bizi besledin, okuttun, ne sıkıntı-

lar çektin. Yerin ceneti'l-âlâ olsun. Merhamette çok ama çok ender idi. Merhamette lider idi. Fakir fukaraları sever, onlardan hiç iğrenmeden yanına, sofrasına alırdı.

Kedilerine de çok iyi bakardı. Bize sofraya kuruldu mu muhakkak "Önce kediler!" derdi. Çocukluğundan son nefesine kadar hep çevresine merhametli davranmış. "Bu nasıl adamdır, evin yiyeceğini misafirlere yediriyor, evdekileri aç bırakıyor." diye hakkında şikayet bile edilmiş.

Ne yapıyorsunuz, demiş. Allah yediğimizden razı değil; verdiğimizden razıdır. Merhamet ediniz ki merhamet olununuz.

Zaten bu merhametliler olmasaydı, düzen bozulurdu. Onların yüzü suyu hürmetine Mevlâ, güneşi doğduruyor, rahmeti yağıdırıyor, bizlere bereket veriyor.

Allah'ım!

Bize hamd etmeyi, şükretmeyi, halimize rıza göstermeyi ihsan eyle. Çevremize merhamet etmeyi, iyilikte, tenezzül, tevâzuda yarışmayı lütfeyle. Haddini bilerek halka hizmet etmeyi, onların gönlüne göre sohbet, muhabbet etmeyi, gönül yıkmamayı, insan darıltmamayı nasip eyle.

Bize bu anlayışı, bu olgunluğu ihsan, ikram eyle Mevlâm!

Allah'a emânet olun!

23. 02. 2005

***Ehl-i Sünnet olmayanlar, Melâmî olamaz
Kur'an yolundan gitmeyenler, huzur bulamaz
Şeriatı olmayan, hakikate eremez
Yürü yavrum, sen, Hak Resûlün izinden yürü***

BİRBİRİNDEN AYRILIR MI!

Muhterem Dostlarım!

Bir gerçeği size ifade etmek isterim: Şeriatla hakikati birbirine ters düşürmüşler. "*Şeriatla hakikat bir yerde olmaz.*" ifadelerini kullanmışlar. Nâehil olanlar, hile ile başa gelmişler veya getirilmişler.

Öyle ifadeler kullandılar ki bunlara bizzat şâhidim. Değil tevhid etmek, küfrü gerektiren kelimeler kullanıldı. Öyle ifadeler ki helâli haram itikat etme, farziyeti inkâr etme gibi. Biz 45 seneden beri bu mücadeleyi vermekteyiz.

Bir çok hurafeler uydurmalar. Pîr Seyyid'in telkinine ters düşmeler. Sohbetleyken namaza kalkmamak, "İşte biz şimdi huzurdayız, lüzum yok." demeler. "Kadınlara namaz kılmak, oruç tutmak farz değil" gibi ifadeler kullanmalar. Kadını şeriat örtüsünden çıkartarak, kadın erkek karışımı toplantılar yapmalar...

Bu olaylar karşısında cephe alıyorsun, böyle olmaz, diyorsun, "Hocadan zaten ehl-i tevhid olmaz. Bak, hocanın hakikatten haberi yok." diyorlar.

Onlarla bu mücadeleyi verirken, "Şeriatsız haki-

kat olmaz." derken; bir taraftan şeriatı bulup hakikatten haberi olmayanlardan da ne hakaretler, ne taşlar yedik.

Biz iki arada kaldık. Çok şükür Hak mürşidin himmeti, dostların da sâdikane hizmetleri bizleri bu günlere ulaştırdı.

Bazı yörelerde Melâmet sıfırlaşmıştı. Bazı yerlerde yüzde onlarda iken, Hak mürşidimin himmetleri doğrultusunda 1960'tan bu yana geceyi güne katarak yapılan büyük hizmet, gösterilen sadâkat neticesi şu anda dostlarımız, randımanı yüzde yetmişlerin üzerine çıkarıdılar.

Şeriatsız hakikat olmaz. İhvanımız şeriatın ahkâmı ile güzel ahlâkla tevhide hizmet vermekteler. İhvanımız abdestlidir. Sigara dahi içmezler. Toplantılarımızda, sohbetlerimizde sigara içilmez. Belki hiç içilmez, ama terk edemeyenler de olabilir. Sigaranın, içenlere maddî ve mânevî zararı vardır. Biz herkese içmemeyi tavsiye ediyoruz. Şayet içiyorsa da onu darıltıp kıracak değiliz ya!

Şeriatın ahkâmına, erkân ve adabına can ü gönülden bağlıyız. Eksikliklerimizi telâfi etmek birinci görevimizdir. Bütün kemâlatımız, varlığımız Hakk'ındır. Eksiklikler nispet varlıklarımızdandır yâni nefsimizden-dir.

Muhterem Dostlarım!

Hiçbir hocanın, mürşidin sözleri, Kur'an-ı Kerîm'e dayanmadıkça bize rehber ve delil olamaz. Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "*Kur'an-ı Kerîm'e dayanmayan veya Kur'an-ı Kerîm'de karşılığı olmayan hadisler benden değildir!*" Onun için sahih olmayan hadislerden sakınmak gerekir. Nerde kaldı ki namazda, oruçta, hacda, zekâtta, farzda değişik ifadeler kullananları rehber kabul edeceğiz... Allah korusun!

Muhteremler!

Şu iki zümreye darılamıyorum, ama gönül koyuyorum. Darılamadığının sebebi, yanlıştan dönecekler diye. Gönül koymamın sebebi hakikate neden ve niçin itiraz ediyorlar?

Bu iki zümre:

Birisi, şeriatı alıyor, ama şeriatın hakikatini kabul etmiyor.

Yapma dostum! Beden, ruhsuz olur mu? Şeriat-ı Muhammediye bizi öyle bir hakikate çekmektedir ki tarifi mümkün olmayan bir hakikat.

Hakikatsiz şeriat iddia edenler, plastikten yapılmış meyveler var ya, onlar gibidir. Bütün meyveleri yapmış, bir meyvelikğin içerisinde masanın üzerine koymuşlar. Gözün gördü mü imrenirsin, ne kadar güzel meyveler, diye. Bunların hakikati yok. Hakikati nedir? Onun aslıdır. O, gücünü kuvvetini, topraktan, güneşten alacak. O zaman diline, damağına faydalı olacak, lezzet verecek.

Şeriatı da hakikatten ayırmaya kalkarsan, aslından ayırmış olursun ki bu asla, aslı gibi olmaz ve bunda huzur bulamazsın, zevk, lezzet bulamazsın.

İç temizlik yapmadan, Hak müşşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle al denileni alıp at denileni atmadan Ledün ilminin hakikatine ulaşmak mümkün değildir.

Hasan Fehmi Efendi buyuruyor ki:

Gerek âlim gerek zahit

Ki bilmez nefsinin hem tahkik

Onların imanını hep taklit

Eder inkâr "Ev edna"yı

Şeriatçıyım deyip de hakikati inkâr etmek ve hakikate cephe almak, büyük bir felâkettir. Ruhsuz beden

yürür mü? Öylesini yapmış; parklara, vitrinlere koymuşlar. Konuşur, söyler, güler mi?..

Gelin Dostlar!

Zâhiri bâtından, bâtını zâhirden ayrı göstermeye kalkmayalım. İkisini de imha etmiş oluruz.

İkinci zümre: Hakikat ehliyim deyip de şeriata cephe alıyor.

Dikkat et, ne yapıyorsun? Şeriat, Allah'ın emirleri. Hz. Muhammed (s.a.) insanlara şeriatın ahkâmıyla, ahlâkiyle ışık tutuyor, onları düştükleri karanlık çukurdan kurtarıyor. "Biz hakikate erdik, şeriat gerekmez." diyenler, dini tahrif ediyorlar, kendilerini felâkete atıyorlar.

Şeriattır dinin nizamını koruyan. Şeriattır; namusu, ahlâkı, dini muhafaza eden.

Şeriatsız yürüme râhe noksandır.

Şeriat; mülk-ü Ahmet'tir, şeriat aynen hakikattir.

Şeriatsız hakikat, bâtıdır. Hakikatsiz şeriat, âtıdır. Lâ ilâhe illâllah, hakikattir. Muhammedün Resûlul- lah, şeriattır.

Allah'a iman edenlere, Allah: "**Muhammedime tâbi olun. Taraf-ı âliyemden neyi getirip alın dediye, onu alın; neyi yasakladıysa ondan kaçın.**"⁷⁶ buyuruyor. Ümmetine tebliğ ettiği şeriat, Allah'ın emirleri ve nehiyleridir. Alın dediği emirleri farzlar, vacipler, ilâhî emirlerdir. Atın dedikleri de dinen haram olanlardır.

Allah bizi Kur'an-ı Kerîm'in yolundan, Habîbinin ahkâmından ayırmasın.

Amin!..

03. 04. 2005

---

⁷⁶ Haşr, 59/7

**Kur'an-ı Kerîm onlardan bahseder
"Evliyaullahâ korku yoktur!" der
Hak dostları daim zikirdedirler
Şekilde kalma, gel, mânâyı fehmet**

TAKLİTTEN TAHKİKA

Sevgili Dostlar!

Allah veresiyeci değıldir. Kuluna peşinen ihsanını, ikramını yapmaktadır. Avam-ı nas da "*Bura bizim mezz-ramızdır. Burada geçiciyiz, burada kazanıp ahirette bulacağız.*" der.

Şu insanların bir kısmı ehl-i dünyadır, dünyasını yaşar. Bir kısmı ehl-i ahirettir, ahirete hazırlanır. Yine bir taife var ki onlar ne dünya ne ukba ehli! Hakk'ı yaşarlar. Onları ne dünya engelleyebilir, ne ahiret sevindirip kendine çekebilir! Hak dostlar, işlerini kesinkes halletmişler.

"Müminler felâh buldular. Korktuklarından kurtulup felâhâ, huzura kavuştular."⁷⁷ Felâh bulan, huzur bulan bu zat-ı muhteremler, bir gelecekle tatmin olmazlar. Hâlde tevhid etmişlerdir. Görerek, bilerek şa-

---

⁷⁷ Müminûn, 23/1

hadet vermişlerdir. Taklit müminlikten tahkik müminliğe ulaşmışlardır. Bunlar için Hak dost:

*Geçmeyecek onlar sırat,
Vermeyecek onlar hesap
Dünyada verdiler hesap*

Bir hadis-i şerifte: "*Hesaba çekilmezden evvel hesaba çekiliniz.*" Ve yine: "*Tartılmazdan evvel tartılı-*
nız." buyruluyor. Onlar tartıldılar, akl-ı selim terazisiyle. Ehl-i hâl, ehl-i şuhud bunlar.

Bu sırra ehlullahlar ererler. Fenâfillah olup Hakk'ı diyet edenlere Hak: "***Sizin için korku, hüznün yok!***"⁷⁸ buyuruyor âyeti kerimede.

İşte bunlardır sevilen kullar. Bu zat-ı muhteremleri "*Mezarlıkta bulacaksın, gelecekte göreceksin!*" sözleri tatmin eder mi!? Hak, "Ben sevdiğim kulun diyeti olurum." buyuruyor. İşte o mümin kul ki felâh buldu, huzur buldu, korkudan emin oldu.

Ulu Sultan, ruhundan ruh verir. "*Sevdiğim kulumun diyeti olurum.*" der. Tecellî-yi Efâl, tecellî-yi sıfat ile insanı süsler. Bu tecellîden nasipdar olan zat-ı muhteremlerin öyle anları olur ki cihana değer! Bunların tarifi mümkün değildir. Bunlar ehl-i hâl, ehl-i zevk ve ehl-i mânâdır. Allah yaşantısını ihsân, ikram eylesin bütün dostlara!

Hâlde tevhid edenler, ederler hep teşehhüt! Şahadet sırrına ererler. Taklitten tahkika geçerler. İşte kâmil iman onlarda.

O zat-ı muhteremler bize sesleniyorlar:

Gözünüzde katarakt var. Hak mürşidin telkiniyle ameliyatı ile o kataraktan kurtulun da bu âleme hik-

---

⁷⁸ Yunus, 10/62

metle bakın.

Aç gözün hikmetle bak

Görünen değil mi Hak

Fehmi'nin sözü mutlak

- Hayret!.. Fehmi'nin sözü nasıl olur mutlak? Mutlak demek, Hak sözü demek.

- Evet evet, doğrudur!.. Demek bu Fehmi Efendi Hak'ta yok olmuş, ender fenâdan bekâyâ geçmiş, sevilen kul olup Hakk'ı diyet etmiş. O zaman Fehmi'nin sözü mutlak olmuş.

Muhterem Fehmi Efendi!

Bütün inancımla bu ifadenizi tasdik ediyorum.

Ulu Sultanım! Bizi de sevilen kullar zümresine ilhak eyle. Eyle de diyetimiz ol. On bin, yirmi bin, tarihi belli olmayan uzun bir müddet kabirde bir bekleyiş içerisinde bırakma bizi. Bekleyiş içerisinde kalanlara da hidâyet et Ulu Mevlâm.

Ehli dünya, dünyada

Ehli ukba, ukbada

Her biri bir sevdada

Ehl-i tevhid buyuruyor: *Bize Allah'ım gerek. Bize Sultanım gerek.*

Canım ne mutlu hâlde tevhid edenlere! Fenâfillah olup Hakk'ı diyet edenlere. Şahadetin sırrına erip kâmil imanla şahadet verenlere ne mutlu!

Allah bu zat-ı muhteremlerin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Muhterem Dostlar!

Hak dost diyor ki:

Eğer bir can ise hüsnün pahası

Nice yüz bin anın olsun pahası.

Niyâzi'nin kadim u aşinası

Haber ver bize cânan illerinden

Niyâziler, Yunuslar, Bedrettinler, Muhiddinler, Seyyit Nesimiler, Bayezıd-ı Bestamiler, Hacı Bayramı Veliler hazır bulmadılar. "*Bin canım olsa feda ederim, bu uğurda.*" diyecek kadar kıymet arz ediyorlar.

Biz de hazır bulmanın, yorulmadan, terlemeden Hak müşşidin himmetine uğramanın ne büyük lütuf ve kerem olduğunu idrakten âciziz.

Muhterem Efendiler!

Herkes, sadâkatinin semeresini, mükafatını alıyor. Öyle sâdık derviş olalım ki...

"Öl dedin de ölmedim mi

Ahde vefa etmedim mi"

Ölüm, fedakârlıkların en küçüklerinden bir tanesi. Biz ölümü isterken, yeter ki vuslat olsun. İrdi kâminden himmet. İman-ı kâmile ölüm tecellî etti. "*Mûtû kable en temûtû.*" Ölmezden evvel ölme...

Ölmeden evvel ölüp kabre giren anlar bizi

Haşrolup haşrolmadan mahşer gören anlar bizi.

Biz o zerre-i muhitiz, şemse karıştı varımız

Ol hakikat şemsine ilhak olan anlar bizi.

Ehli suret, dünyacı, ukbacı anlamaz. Onlara da ihsan eylesin Mevlâ.

Biatsiz olmaz dostlar! Melâmet'in sırrına ermeden olmaz dostlar! Hak müşşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle müşkilâtlarımız hâll u âsan olacak inşaallah!

Muhterem Efendiler!

Yolumuz Hak Resûlün yoludur. Yürü yavrum, sen, Hak Resûlün izinden yürü. Bütün ehllullahlar, ârif-i bil-

lâh olan zevât-ı kirâm, bu yoldan geçtiler. Seyr ü sülûk ederek fenâyâ erdiler. Fenây-yı tamda bekâyâ erdiler. Hâlde tevhid ederek, geçmiş ve gelecek kayıtlarından sıyrıldılar. Vuslat-ı yârla halvetteler. Nazda, niyâzda, ol dost ile celvetteler.

Bu kutsî ve ulvî makamları, Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle buldular. Tevbe-yi Nasûh aldılar. Allah onların seyyiatını hasenâta çevirdi. Onlar aldıkları telkinle emre itaat, telkine sadâkatle kahrı lütfâ, nârı nura çevirdiler.

Bunlara denir mi ki: "*Siz burada mezradasınız, pikniktesiniz, serinlemektesiniz.*" Ama ehli dünya, ehli ukba için doğru. Ehlullahı ise, tatmin etmez. Bunlar bütün müşkilâtlarını halletmişler. Sıratın, mizandan geçip ol dost ile halvet etmişler.

Bu zat-ı muhteremler hâlde tevhid edip hikmetlere ulaşmışlardır.

Allah himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Amin!

11. 04. 2005

**İmanda kardeşiz, sevimlik hakkımız
İhtilâfımız olursa, sulh ederiz
Çok şükür müminiz, doğruyu söyleriz
Sevelim sevelelim mümin kardeşler**

MÜMİNLER KARDEŞTİRLER

Muhterem Kardeşlerim!

Cenab-ı Hak **"Müminler kardeşirler. Aralarında bir sürtüşme, bir çekişme olursa, onu sulh ediniz."**⁷⁹ buyuruyor.

Bakıyoruz ki tarîkatlarda; ayrıcalık, gruplaşma siz-biz, biz herkesten daha kemâlliyiz (olgunuz) hâlleri var.

Ahkâm-ı şeriyeye tâbi olan, Allah ve Resûl'ünün al dediğini alan, at dediğini atanlar, hürmete, sevgiye lâyıktırlar. Allah rızası için Allah'a ibadet eden kula, "Ben senden daha iyiyim." demek hiç doğru olur mu?

Âyet-i kerîmede **"Suç araştırmayın!"**⁸⁰ buyruluyor. Muhakkak ki eksiklikler nefsimizdendir. Müminler, suçlu örterler. Eksiklik varsa, nefsimizden der, kendimize alırız. Başkalarını eksik görmekle, suçlamakla bir yere varamayız.

Gelin Dostlar!

Birbirimizi çok sevelim. Sevgide, muhabbette, kardeşlikte yarışalım.

---

⁷⁹ Hucurat. 49/10

⁸⁰ Hucurat, 49/12

Eksikliğin eyle kabul

Olursun indallah makbul

Yıkma sakın hiçbir gönül

Gönüldedir zevk u safa

Elbetteki bir iyilik isabet ederse, o, Allah'tandır. Bir eksiklik olursa, o da nefsimizden, nispet varlıklarımızdandır.

Günlük hayatımızda mümin kardeşliğimizi yaşayabilssek, kimseyi kırmaz, üzmez, darıltmayız. Çünkü Allah ve Resûlü'nde kardeşiz, tevhitte kardeşiz.

Bütün zuhurat Hakk'ındır. Birisine âsarından tecellî eder, eder de o zat-ı muhterem kendinden geçer. Eserdeki tecellîlerine baktıkça güzellikler görür. Biz şimdi onu eksik mi görelim? Hayır!

Bazılarını fenâ-yı efâlden tecellî-yi efâle uğratar, tecellî-yi efâl zevki verir. Ne kadar güzel! Efâlullahı zevk etmiş, onu yaşamakta. Bütün kâinatta ve kendisinden işleyen fâil-i Hakikiyi zevk ediyor. O bir şey anlattı mı "Hayır, öyle olmaz!" denilir mi?..

Dostlar!

Ne zaman birbirimizin görüşlerine sadâkat göstereceğiz? Herkes görüşünde, meşrebinde, zevkinde iyidir. Bu iyiliği lütfen kabul edelim.

Deme şu niçin şöyle

Yerindedir ol öyle

Bazı meşrepler de sıfatiyyun meşrep olur. Bu zat-ı muhteremler de efâlullahı da zevk ederler, âsar-ı İlâhî-yeyi (İlâhî eserleri) de zevk ederler. Bu meşrep sahiplerine de "İllâ benim zevk ettiğim gibi edeceksin, öyle değil; böyledir." denilmemesi gerekir. Allah bize anlayış versin!

Bazı zat-ı muhteremler de zatiyyun meşreptirler.

Bu yüksek meşrep, yüksek makam sahibi olanlar, tevâzu gösterecekler. Tenezzül, tevâzu ile herkesin nabzına göre sohbet edecekler.

Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "*İn-sanlara sohbet edin, istidat ve kabiliyetlerine göre.*" Kabiliyetlerini aşarsak, bizim kıymetli eserimiz heder olur, karşiki taraf da ondan hiç faydalanamaz.

Yine burada görev, zatiyyun meşrep olan zat-ı muhteremlere düşüyor ki herkesin kabiliyetine göre sohbet eder, nüzûl eder, uruç eder, ihvana hizmet verir.

Ârifiyet, kırmadan, bir üstünlük göstermeden bulunduğ u yerde ziyaret edip onun zevkine iştirak ederek, onunla sohbet etmek. O, sizin bulunduğ unuz yere çıkamıyorsa, siz onun bulunduğ u yere tevâzu gösterek inin.

Merâtib-i Tevhidi, makâmat-ı Tevhidi râbıta üzerine zevk edip yaşayarak, taliplerine verebilme ârifiyetini göstermek görevimizdir.

Allah, Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin! Allah bu anlayışı, bu kemâlatı bütün dostlara ve cümlemize nasip etsin.

Ehl-i tevhid, niçin, niye, nedenleri kaldırmıştır. En füs-âfak fâil-i hakikiyi zevk eden, bu halle hâllenip yaşayan; kıyl u kalde, lafta, sözde kalır mı?

Muhterem Hak yolcuları!

Sizler kemâl üzre tevhidin ışığı altında adımlarınızı göre göre atanlırsınız. Sizi başkaları idare ederse, üzülürüm.

Bizler; iyilikte, tevâzuda yarışan, eksikliği kendimize alan, herkesin istidadına, kabiliyetine göre görüşüp sohbet eden olacağız. Allah bu kutsî ve ulvî yolda elimizden tutsun.

Ehl-i tevhid olan dostlar, bütün cihanla barışıktır. Onların bardağı taşmaz. Bu âleme nazar ederken iki gözlük kullanırlar. *Biri Rabbü'l-Âlemin'in gözlüğü*. Ezel-le ebedi birleştiren bir gözlük! Bu gözlükle bakınca Hak'tan gayrı nem var, elhamdulillâh!

Allah için sevmek, Allah'ı efâliyle, sıfatıyla, zatiyla zevk edip yaşamak, Allah bütün dostlara ihsan ikram eylesin.

Bir gözlük de Hz. Muhammed'in (s.a.) Ârifiyet gözlüğü! Hak'la-bâtılı, helâl-le-haramı, iyiyle-kötüyü fark ettiren gözlük. Bunu kullanmak kolay değil. Buna ârifiyet denir. Allah için sevmek, Allah için buğz edebilmek! Oraya nefsin de, nispet varlıkların da girerse, Allah korusun, işte o zaman kaş yaparken göz çıkartırsın.

Hz. Ali (k.v.) düşmanıya harp ediyor. Düşmanı; Hz. Ali (k.v.) gibi cengaver, kılıcını çok iyi kullanan, kendinden emin olan zatı harbe davet ediyor. Birbirleriyle savaşırken, Hz. Ali (k.v.) bu kişinin elinden kılıcını, kalkanını attırmış. Tabî ki kılıcıyla, ustaca hareketleriyle. Yere düşürmüş, kılıcını koymuş boğazına. Bu esnada o kişi Hz. Ali'nin yüzüne tükürmüş. Tükürünce, Hz. Ali nefesine uyup da "Bir de yüzüme mi tükürüyorsunuz!" gibilerinden hareket etmemiş. Hemen üzerinden kalkmış, kılıcını, kalkanını rakibine vermiş. Adam şaşırılmış:

- Ya Ali, böyle bir şeyi nasıl yaparsın? Tam beni öldüreceğin sırada son çare, yüzünüze tükürdüm. Ne olsa başım kesiliyor... Fırsat eline geçmişken, siz beni tutup kaldırıyor bana kılıcımı, kalkanımı veriyorsunuz. Bunun sebebini anlayamadım.

Diyor ki:

- Ben sizi Allah için öldürecektim. Siz yüzüme tükürdüğünüz zaman, nefsim bundan bir pay alır mı, diye düşündüm: "Bir de yüzüne tükürüyor." Nefsim pay

almasın diye veya bunu nefsimde mal etmemek için tekrar sizinle mücadeleye karar verdim.

- Ya Ali, götür beni Allah Resûlü'ne. Hz. Muhammed'e (s.a.) inanıyorum artık, diyor ve iman ediyor.

Bunların ayak üzeri yaptıkları konuşmayı Peygamber Efendimiz (s.a.) uzaktan seyretmiş. Ali bunu tam keseceği zaman neden ayağa kaldırmış da konuşuyorlar?.. Sormuş:

- Ya Ali, ne konuştunuz ayakta?

Durumu anlatınca, Peygamber Efendimiz (s.a.): "*Allah'ın aslanı Ali'den başka ne beklenir!*" buyuruyor.

Allah şefaatlerine cümlemizi nail eylesin. Amin!

Burada anlıyoruz ki sâlik varlıklardan öyle süzülecek ki... "Mûtû" "ölünüz" hadisini yaşayacak. Nispet fiilden, nispet sıfattan, nispet olan vücuttan tamamen geçip tecellîye mazhar olacak. Enfüsünde zerre kadar bir nispet kalmayacak.

İşte o zaman her hizmeti Allah için olur. Allah için hizmet edebilecek bir insan, muhakkak mürşid-i kâmilin terbiyesinden geçecek. Sözüne sohbetine nefsâniyet girmeyecek. Süzülecek varlıklardan. Pırıl pırıl, içi dışı tertemiz. Hak mürşidin merdiveninden çıkılır bu kutsî âleme. Fenâ-yı tamda bul bekâ. Etmez mi gör ihsan sana. Mürşidin en büyük ihsanı, ikramı; verdiği tövbe, telkin ettiği zikrullahıdır.

Zikirsiz, fikirsiz olur mu derviş

Dervişi ezelden çün Allah sevmiş

Şeyhi ancak ona bir yol göstermiş

Allah bu yolda elimizden tutsun. Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Alâ Resûlinâ salâvat.

12. 04. 2005

***Cennet vatanım, sana asla ayak bastırmam
Uğruna ölürüm de senden asla ayrılmam
Sensiz cennet verseler de ebediyen kanmam
"Vatan sevgisi imandandır!" bunu bilelim***

İSLÂM'DA, İMANDA KARDEŞLİK

Allah yolunda birleşme. Sevişip kaynaşma. Helâli-haramı fark etme. Allah'ın emrini tutup nehyinden uzak olma. Vatan sevgisi, insan sevgisi... Bunlar hep imana dayalı.

Birlik beraberlik ruhu ile şerefli tarihimiz bize çok şeyler anlatıyor. Kur'an-ı Kerîm'i başımıza kaldırdığımız zaman, Asya'da, Avrupa'da, güneyde, kuzeyde fetihler yapmıştık. "Ölürsem şehit, kalırsam gazi!" inancını taşıyorduk. Atalarımız bu iman, bu inançla başarıdan başarıya koştular. Karadan gemiler yüzdürdüler.

Ama onlar, haram yemiyorlardı. Tefecilik, vurgunculuk, soygunculuk yapmıyorlardı. *Önce vatanım*, diyorlardı da başarıya ulaşıyorlardı. Fitne fesat yoktu. Maddecilik yoktu. *"İnsanların hayırlısı insanlara iyilik edendir."* hadisine uyarak bu iyiliği etmek için yarışıyorlardı.

Osmanlı'nın kıymetli eserlerini Balkanlar'da, Yunanistan, Bulgaristan, Makedonya, Kosova'da gördük mü ciğerimiz sızlıyor. Suriye'de, Şam'da ne muazzam eserler, vakıflar, okullar, çarşılar, camiler, medreseler, ne büyük hizmetler yapmışlar.

1966 senesinde Ürdün'den -Amman'ın yakınlarında Maan diye bir kasaba var- Maan'dan çöle girdik. O çölün bazı yerlerinde tren rayları gördük. Bu çölden bu treni nasıl geçirmişler? Bugünkü teknik, ilim onu yapamaz. Şimdi oraya bir asfalt yapmışlardır.

Ben yine diyeceğim ki birlik beraberlik! Güç kuvveti İslâm'ın ruhundan almışlardı. Kilometresini bilemeyeceğim, ama biz o çölden iki günde çıktık.

Medine-yi Münevvere'ye vardığımız zaman da orada muazzam bir tren istasyonu, yanında Osmanlı eseri cami ve vakıf hanlar, medreseler... Mekke-i Mükerre- me de talebelerin kaldığı vakıf oteller, yurtlar...

Hatta vaktiyle hacılar o otellerde kalır, otel parası vermezlermiş. Beytullah'ı korumak için en güzel gözetleme yerine Osmanlı kalesi yapılmıştı. Yakın zamana kadar o, duruyordu. 2002 veya 2003 senesinde kaleyi de yıktılar.

Suriye'ye girdiğimiz zaman beş otobüsümüz vardı. Humus'ta bir caminin yanına yaklaştık. Çok geniş avlusu, medreseler, şadırvanlar... Mimar Sinan'ın eserleri tipinde güzel bir cami. Orada öğle namazı kılalım ve istirahat edelim, dedik. Çok ihtiyar bir zat yanımıza yaklaştı. Selâmlaşık, hâl hatır sorduk. Biz onunla Arapça konuşurken, o bizimle Türkçe konuştu. "Ben Arabım, dedi; ama Türkleri çok severim. Türkçe'yi de onun için öğrendim. Sordum:

- Bu eser kimin eseri?
- Evlât, böyle eser, kimin eseri olur? -Cami ve

bütün müştemilatı 7-8 bin metrekare civarında- Bu, Osmanlı'nın eseri evlât! Sizin babalarınızın, dedelerini- zin. Ah Sultan Hamit, ah Osmanlılar nerdesiniz? diye ağladı.

Onlar Suriye'ye adalet getirmişlerdi. Onlar Kur'an yolundan giden, İslâmiyet'i yaşayan büyük insanlardı. Onlar Hak yolda gidenlere saygı, hürmet ediyorlardı. Bizzat kendileri de ibadât u taatı eksiksiz yerine getiriyorlardı. Şimdi biz burada hiç huzurlu değiliz.

Gözyaşlarını tutamadı. O devirleri yaşamış çok yaşlı bir zat-ı muhteremdi. Ruhu şâd, yeri cennet olsun.

Son sözü:

- Dayanamıyorum, evlât, beni fazla konuştur- ma!..

Bu fetihler, bu başarılar, Allah yolunda birleşip sevişmenin başarısıdır. Çanakkale, Dumlupınar... Bun- lar da imanın, Allah yolunda bir olmanın, sevişip kay- naşmanın başarısıdır, zaferidir.

Peygamber Efendimize (s.a.) soruyorlar:

- Müslümanı bize tarif et.

Buyuruyor ki: "*Müslümanın, elinden, dilinden, âzâ larından kimseye zarar gelmez.*" Şu anda bizim en önemli ihtiyacımız, İslâm kardeşliğimizi ilân edebilme. Vatan sathında birlik, beraberlik, sevgi ve muhabbetle birbirimize sarılma. Düşeni kaldırma, acı doyurma, fa- kirin, yetimin elinden tutma. Hülâsa insana ve insanlı- ğa hizmet edebilme.

Muhterem Dostlar!

İslâm'ın girdiği yerde kardeşlik var, barış var. Can dan gönülden sevişip kaynaşma var. Kimse kim- senin hakkında yanlış düşünemez. Hakk'a hukuka te- cavüz edemez ve etmezler. Medeniyet imanda, İs-

lâm'da, güzel ahlâktadır. Allah bizi bütün tehlikelerden, nefsânî hareketlerden korusun.

Muhteremler!

Osmanlı'yı duraklamaya, gerilemeye, hatta yıkıma götüren sebepler ortada: Bizden olmayanlar, bizden göründüler. Fetva makamlarına kadar yükseldiler. "Bu mukaddes kitabı, Kur'an-ı Kerîm'i bunların elinden nasıl alırız?" planları yaptılar. İşte şimdi birçoklarının elinde Kur'an-ı Kerîm, mezarlık kitabı oldu. Çıkar sağlamak için gelir temin eden ticaret aracı oldu.

Kur'an-ı Kerîm bize sây u gayret etmeyi, veren el olmayı, düşeni kaldırıp acı doyumayı, zamanın tekniğini, fennini, ilmîni en iyi şekilde öğrenmeyi emreder. Bütün yeniliklere açık, ilim hazinesi olan Kur'an-ı Kerîm, gerektiği kadar anlatılamadı. Günlük hayatımıza uygulanamadı.

Allah gönülden, bu duygu ve düşünceyle uyanmak cümlemize ihsan eylesin.

13. 04. 2005

***Hakk'ı seven tâbi olsun nebiler nebisine
Ehl-i Sünnet itikadı rehberdir velisine
Kulak ver, dinle, server-i enbiyanın sesine
Essalâtu vesselâm Muhammed Mustafa'sına***

KUTLU DOĞUM

Allah'a hamd ü senâ, habibi Muhammed'ine bîni-haye salât u selâm olsun. Bugün şerefli, meziyetli bir gün. Peygamber Efendimizin (s.a.) doğum haftası, doğum günü. Bu şerefli, meziyetli günü tebrik etmek, Hak Resûlün doğumuna ilgi göstermek ne güzel!

Öyle bir doğuş ki beşeriyet zulmetten nura, kavuşuyor. Büyük insan, tek başına kutsî ve ulvî davayı savunup mücadele veriyor.

Doğuşundan mânâ âlemine geçinceye kadar, hayatı hikmet ve mânâlarla, mucizelerle dolu. 63 senede göstermiş olduğu olgunluk, başarı asırlara sığmaz.

Mekke-yi Mükerrerme'de bir çocuk doğuyor. Babasız bir çocuk. Babası vefat etmiş. Küçük yaşta iken annesini kaybetmiş. Dedesi Abdulmuttalib'i kaybetmiş. Anadan, babadan öksüz, amcası Ebu Talip tarafından himaye edilmiş, bakılmış. Söz ve sohbetlerinin, hareketlerinin büyük bir asâlete, mânâ ve hikmetlere sahip olduğu âşikardır.

Kimselerle görüşmez, kendi âleminde, başka

âlemlerde esrarengiz mânâlar içerisinde yaşıyor. O'nu gören hayretlere düşüyor. Kendisine Muhammedü'l Emin, "Emin İnsan" diyor. Doğru insan. Hz. Hatice tarafından ticaretin, kervanların yöneticisi, idarecisi olarak Şam'a gönderiliyor. Bir defa, iki defa bu ticari yolculukta Hatice valideye büyük kazançlar getiriyor. Hatta herkes malını Şam'da bile satamazken, vereceğini verip alacağını alamazken, O, yolda bu işi en iyi şekilde hallediyor.

Hz. Hatice'den (r.a.) evlenme teklifi geliyor ve bunu kabul ediyor. 25 yaşında iken 40 yaşındaki bir hanımla evleniyor. Kendisine bir çok teklifler, kızlar, zenginler talip olduğu hâlde O, Hatice valideyi (r.a.) kabul ediyor. Çünkü O'nun düşüncesi başkaydı. Bütün çocukları Hatice validemizden (r.a.) meydana geldi. Peygamber Efendimizin (s.a.) maddî mânevî en büyük destekçisi, Hatice validemiz (r.a.) olmuştur. Hanımlarda ilk iman eden Hatice validemiz (r.a.) erkeklerde Hz. Sıddık (r.a.) çocuklarda ise Hz. Ali'dir. (k.v.)

Allah'ın Resûlü tek başına bir ihtilâl yapıyor. Küfürü yıkıp yerine imanı, zulmü yıkıp yerine adaleti, cahli yıkıp yerine ilim ve irfanı getiren büyük lider!.. Allah'ın medhüsenâsına mazhar olan büyük insan. Allah şefaatinâ nail eylesin.

Hikmetler dizisinden bir tanesi:

Binlerce meşakkate katlanarak, gündüzleri taş kovuklarında, mağaralarda geçirip geceleri yol alan Allah- ın Resûlü, Hz. Sıddık'la beraber Medine'ye varıyorlar. Halk bunları karşılıyor. İltifat edip hürmet gösteriyorlar.

Peygamber Efendimizi (s.a.) Medine'nin zenginlerinin hepsi davet ediyordu. Fakirler cesaret edemiyordu. Neleri vardı ki!.. Ne yapsın, gönül kırmak, insan darılmak da istemiyor büyük insan. "*Devem kimin kapısında çökerse, onun misafiri olacağım.*" diyordu.

Herkes koşup evinin önüne, geçeceği yollara yeşillikler, yemler koyuyor. Peygamberimizin devesi çökün diye. Üzerinde iki cihan serveri Hz. Muhammed Mustafa'yı taşıyan deve vakur, emin adımlarla öyle edepli, ölçülü, öyle dikkatli yürüyordu ki... O yürüdü yürüdü... Kapının önüne bir avuç kuru diken konmuştu. Orada durdu. Peygamber Efendimizden (s.a.) müsaade alırcasına, öyle edebî bir hareketle, orda çöküverdi. O ev, Eba Eyyübe'l-Ensari'nin eviydi. Peygamber Efendimizi (s.a.) misafir eden bu zat-ı muhterem, öyle sevinçli, öyle memnundu ki! Bir tek keçisi vardı. Keçiyi sağıyor, sütü bitmiyor. Sağdıkça arkası geliyor. Sağmaktan yoruluyor, süt yine bitmiyor... Kısa bir zamanda evi bereket doldu.

İşte bu zat-ı muhterem İstanbul'da Eyüp Sultan Hz.'leri denilen mahalde medfundur. Hergün kabrini binlerce insan ziyaret eder. Âşık şairlerden bir tanesi buyuruyor:

Yetişmez mi bu şehre bu lütf-u Rabbanî

Habibi Ekrem'in dostu Eba Eyyübe'l-Ensari.

Peygamberimizin şu veciz hadisine mazhar olmak için İstanbul'a geldiler: *"Elbette Kostantiniyye fethedilecektir. Onu fetheden kumandan, ne büyük kumandandır. Onu fetheden asker ne mutlu askerdir."* Peygamber Efendimizin (s.a.) vefatından sonra İstanbul'un fethi için yola çıktılar. Bu büyük fetih de Fatih Sultan Mehmet Han Hz.'lerine nasip oldu.

Peygamber Efendimiz (s.a.) 23 defa bizzat harbe iştirak etmiştir. 83 defa da harp hazırlıkları yapmış, yalnız iştirak etmemiştir. Allah cümlemizi şefaatlerine nail eylesin.

O'nu anlatmakla bitirmek mümkün değildir. 63 yaşında Medine-yi Tahire'de vefat etmiş.

Peygamber Efendimizin (s.a.) mânâsına geçmeye

kalkarsak, O'nu anlatabilmek kolay değil. Evvela Allah Muhammed'inin nurunu, o nurdan bu âlemi yaratmış. Letafeti, mânâsı o kadar engin ki ezelle ebedi tutmuş. "Ben peygamber iken, Adem su ile toprak beynindeydi." **"Habîbim biz seni başboş, gelişigüzel, tesadüfi göndermedik. İllâ bir gayeye, bir hakikate mebni olarak gönderdik. Âlemlere rahmet edici, bir kurtarıcı olarak gönderdik."**⁸¹

Süleyman Çelebi diyor ki:

"Doğdu ol saatte ol sultan-ı din

Nura gark oldu semâvat u zemin."

Dinin sultanı doğdu. Mekke-yi Mükerrerme'de, Âmine Hatun'dan doğdu. Ama hakikatte mânâ olarak Süleyman Çelebi bu tecellîye, O'nun mânâsına vâkıf olunca, bu doğuşu zevk etti, mevlidi yazdı.

Ehli tevhidin hâlinde bu doğuş tecellî edecek. Aşkla zevkle, mânâ ile zuhura gelecek. Gelecek de işte o zaman insan kesafetinden letafetine geçmiş olacak. Ehl-i tevhid olan herkesin özünde Muhammediyet vardır.

Hak mürşidin telkiniyle Muhammediyet doğar. Bu öyle bir doğuş ki öyle bir hâl ki öyle bir durum ki akıl fehmetmez onu. Aklın maverasında, aklın ötesinde, bir hâl. Allah'ın Resûlü gerek kesafetiyle gerekse mânâsıyla hikmetler hazinesi. "Habîbim sen olmasaydın onsekiz bin âlemi ne sebeple yaratırdım!" buyuyor Cenâb-ı Hak.

Bizler Hak Resûlün idaresini, gösterdiği, kemâlatı idrak edebilseydik, huzur bulurduk. O'nun letafet tarafına geçen, ölümsüzlüğünü bulan, görerek bilerek şahadet getiren zat-ı muhteremler, O'nun hâlet-i ruhiyesini yaşamakta.

---

⁸¹ Enbiya, 21/107

Ehl-i tevhid, görerek, bilerek, yaşayarak şahadet getirir. Hak mürşidin telkinine sadâkat, emrine itaat, bütün müşkilâtları hâll u âsan eder. Allah bu yolda hepimizin elinden tutsun.

Dünya devletleri, Hz. Muhammed'in hayatını inceleseler, huzur bulacaklar. Peygamber Efendimiz (s.a.) veciz ifadeleriyle yaşantılarıyla, dünyaya huzur getiren, kardeşlik getiren, mazlumun hakkını koruyan, zâlime haddini bildiren hadisleriyle hikmetler hazinesi sohbetleriyle bunu kanıtlamıştır.

Peygamber Efendimiz'i (s.a.) sene-yi devriyesi olarak 20 Nisan gününe şahsen sığdıramam.

Madde vücudunun doğuşu böyle. Ya mânâsı? Cihana hayat vermekte. Biz Allah ve Resûlü'nü hem ke-safetiyle maddesiyle hem de letafetiyle yâni mânâsıyla zevk edip yaşayacağız inşallah.

Allah'ın Resûlü'nü mânâ olarak zevk etmek, O'nu yaşamakla olur. O'nu yaşamak da ancak Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle olur. Güzel ahlâkla, fenâyı tamda bekâyı bulmakla, hâlde tevhid edip şahadet getirmekle olur.

Vahdeti velâyetten; kesreti de tafsilât-ı Muhammediye'den alarak, Kavseyn'de görerek, bilerek, yaşayarak şahadet getiririnin zevkini Allah bütün ihvana nasip eylesin.

20. 04. 2005

**İç temizlik zikirledir
Ruhun abdestin verdirir
Kulu Allah'a sevdilir
Allah deyin huzur bulun**

KALPLERİN HUZURA KAVUŞMASI

Esselâmualeyküm

Allah'a sonsuz hamd ü senâ, Habîbine salât u selâm olsun.

Muhterem Dostlar!

Gözümün önünde bir levha. Okuyorum. Ondan ilham alarak söylemek istiyorum. **"Dikkat edin, kalbler ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur, mutmain olur."**⁸²

Dışarıdan gelen, nefisten gelen bütün oklar, kalbe gider. Amaç, kalbi ifsat etmek. (bozmak) Çünkü kalp, vücudun kalesidir.

İnsan vücudunda büyük bir mücadele vardır. Kalbeyi nefs-i emmâre ele geçirirse, vücudun her âzâsı nefsin eline geçer. Dilin dönmesi, gözün görmesi, kulağın duyması, elin çalışması, vücudun bütün âzâları gü-

---

⁸² Ra'd, 13/28

cü kuvveti nefis-i emmâreden alır.

O zaman "Ne kurnaz insan. Ne uyanık insan. Canım kurt gibi... Şeytan bile bunun yanında masum kalır." dedikleri zaman o da bununla iftihar eder: Ben kurt gibi adamım!..

Çünkü nefî mücadelede, nefis, kaleyi ele geçirmiş. Allah bu büyük tehlikeden, nefsânî hareketlerden bütün dostları korusun.

Nefsin insanı olanın eksiğini, saymakla bitiremezsin. Her türlü kötülüğün başında hazırdır. Asla dinine saygılı olmaz. Anneye babaya saygılı olamaz. Canım nefsin insanı olanın, dostu olmaz. Ona ancak nefsidir dost. İhvanımız bu tehlikeyi bilecek, çok dikkatli olacak. Allah ihvanımıza anlayış, Hakk'ı-bâtılı seçme kabiliyeti versin. Amin!

Allah'ın zikri kalpte tecellî ederse, kalp, zikrullah ile mutmain olursa, bundan daha güzel, hiçbir şey olamaz!..

Nefsî mücadelede muzaffer olmuş, Allah'ın zikriyle bütün kötülükleri, nefsânî olan şeyleri silmiş atmış, kendisinde Allah ve Resûlü'nü söz sahibi etmiş bu zat-ı muhteremin bütün âzâları, nefis-i emmârenin esaretinden kurtulmuştur. Göz, kulak, dil, akl-ı selim, tefekkür gerçek hürriyetine kavuşmuştur.

Gözleri, Allah'ın nuruyla nazar eder. Dostun cemâlin seyrederek. Kulakları, muhabbetullah dinler. Dil, bütün etkenlerden kurtulmuş, kelâm-ı Hak'la sohbet eder. Allah'ın zikri, bu zat-ı muhteremi öyle bir âleme yükseltir ki dil tariften âciz.

Ben can ü gönülden tebrik edip diyorum ki:

Ey nefî mücadelede muzaffer olan dost!

Gönül kalesine tevhid bayrağını çeken zat-ı muhterem!

Zaferin mübarek olsun. Gönül kalesini fethetme, en büyük fetihlerdendir. Bundan daha büyük fetih yoktur. Peygamber Efendimiz (s.a.) buna "*cihad-ı ekber*" demiştir.

Bu fetihleri yapan zat-ı muhteremlerin gönlünde Allah ve Resûlü miraç eder. Bunlar sevilen kul olur, Hakk'ı diyet ederler. Hakk'ı diyet eden zat-ı muhteremlere methiye kelimesi yetmez.

Bu kutsî ve ulvî makamları, muhafaza etmek elbette ki Hak mürşidin telkiniyle olacaktır. O telkin, verilen râbîta; sahibini istikametten, talip olduğu kutsî ve ulvî makamlardan, -kurb-i ferâiz, kurb-i nevâfil makamlarından- asla ayırmaz. Yeter ki sadâkatini tam yapsın.

Sevgili Dostlar!

Günden güne aşkımız, zevkimiz, ârifiyetimiz yükselmelidir. Bizi vuslata getirecek, orada muhafaza edecek olan, sırat-ı müstakîmden yürüme, Hak mürşidin telkinine can ü gönülden bağlanmaktır.

Günden güne farka gelmenin, aşkı, zevki, muhabbeti arttırmanın, Hak mürşidin telkiniyle gerçekleşeceğinden emin olunuz.

Zikrin olsun zikrullah

Hubbun olsun hubbullah

Hiç kalmasın gayrullah

Şüphesiz olmuşsun ehlullah.

Ehlullah olmak, zikr-i Hak'la zafere ulaşmak, bu zaferi korumak, canda cânan ile sevişip kaynaşmak; yedullah sırrına ermiş, telkini Hak'tan almış, kesret vahdet tevhid etmiş bu zat-ı muhteremlerin hakkıdır.

Allah bütün dostları, razı olduğu zümre-yi sâlihine ilhak eylesin. Amin! amin!

07. 05. 2005

***Hakk'ı bâtınla, halkı zâhir şuhud ederiz
İslâm'ın beş şartın aşk ile ikrar ederiz
Sıdk ile zevk ile kabul eder de yaşarız
İmanla, ahlâkla varılır sırr-ı tevhide***

İMAN VE AMEL-İ SALİH

"O insanlar ki iman ettiler, sadâkat ve samiyetle Allah'a bağlandılar. İmanlarını güzel ve yararlı amellerle süslediler. Müjdeler ve mutluluklar bu zatı muhteremlere. Onlar için çok güzel bir yer var."⁸³

Muhterem Dostlar!

Mutlak iman, Hak mürşidin telkinine sadâkatle olur. Kâmil imanı Hak mürşit telkin eder. İmanı kâmil olup nefsî mücadelede muzaffer olanların imanlarına, nispet fiilleri, nispet sıfatları, şirk olan vücutları karışmaz. Çünkü fenâfillah olmuşlardır.

Fenâfillah olanın diyeti Hak olur. Amel-i sâlihi, ancak bu zatı muhteremler işleyebilirler. Şirk olan amelleri, Allah kabul etmez. Şirk-i hafi ki fiilinde şirk, sıfatında şirk, vücudunda şirk.

Mürşid-i kâmilin fenâfillah telkiniyle merâtib-i

---

⁸³ Rad, 13/29

tevhîde sadâkatle bağlanması, kişiden şirk-i hafiyi kaldırır. İşte o zaman imanı, iman-ı kâmil; ameli de amel-i sâlih olur. Bunlara müjde ediliyor. Bu zat-ı muhteremlere müjdeler olsun. Onları çok güzel bir akibet beklemektedir.

Sevgili Hak yolcusu!

Kur'an-ı Kerîm'in emirlerine sadâkatle bağlanacağız. Zâhirî yönüyle amel etmeyenlerin, bâtinî mânâlarına girmeleri mümkün değildir. Elbetteki bâtinî mânâlara da ulaşmak için Hak mürşidin telkini rehberimiz olacaktır.

Mürşide ihtiyaç hissetmeyip de "Ben kitaplardan okuyorum." diyenler çok. Katiyetle Hak mürşidin telkini olmadan hikmet kapıları açılmaz.

Zikr-i hafiyi peygamberimiz (s.a.) mağarada yol arkadaşı Hz. Sıddık'a (r.a.) vermiş. Emânetleri yerlerine teslim etsin diye Hz. Ali'yi (k.v.) ölüm yatağına koymuş. O, "*Ben yatarım bu yatakta.*" demişti. Müşrikler o gece yarısından sonra peygamberimizi öldürmeyi planlamışlardı. Başını getirene yüz deve va'dedilmişti. Peygamberimiz o gece Hz. Ali'ye de (k.v.) yatakta zikr-i celi (açık zikri) veriyor.

Şunu da sırası gelmişken ifade edeyim ki Melâmîlik'te cehri zikir Hz. Ali'den (k.v.) hafi zikir de Hz. Sıddık'tan (r.a.) gelmektedir. Melâmet tarikatında -ki aynı zamanda Melâmet, tarîkattan öte bir hakikattir- hem cehri, hem hafi zikir, Hz. Sıddık (r.a.), Hz. Ali (k.v.) yoluyla devam etmektedir. O günden bugüne kadar bütün zikrullahlar bu zat-ı muhteremlerin yoluyla gelir.

Pîr'den sonra uzun bir zaman erkân ile ahkâm ile Melâmet devam etmiştir. Sonra Yugoslavya'da Osmanlı'nın idaresi yok olmuş. İdare müşriklerin eline geçmiş. Müslümanların orada düzenleri değişmiş. Melâmîler arasına ihtilâflar girmiş. Erkân ve âdâp bozulmuş. Tür-

kiye'ye gelmişler. Bazı kollarda masonik fikirler ortaya çıkmış. Kur'an-ı Kerîm'in dışına çıkmış. Şeriatsız bir hakikat savunucuları türemiş. Nâehle görev verilmiş. Öyle bir hâle gelmiş ki: "Oldun Melâmî, buldun belânı..." Aman Allah'ım!..

Öylelerle tanıştık ki namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek, zekât vermek, İslâm'ın dört şartına inanmıyorlar. Din olarak Melâmîliği kabul ediyorlar.

Hele şükür ki biattan evvel bunları öğrenmedik. Eğer biz bu durumlara vâkıf olsaydık, biattan evvel öğrenmiş olsaydık, katiyetle biat etmeye cesaret edemedik.

Ahmet Efendi Hz.'leri H. Fehmi Efendi'yi bize açık seçik tanıttı. Yaşantısından, ahlâkından, her hâlinden malûmat verdi. 59 senesinden beri 19 sene mürşidimle geceyi güne katarak mücadele verdik.

Efendimin oğlu Hasan Fehmi Hoca'yı İmam-Hatip'e verdik. Libya İlahiyat Fakültesi'ne gönderdik. Biz üç oğlanın ikisini İmam-Hatip ve İlâhîyat'ta okuttuk.

Biz bu yolda, Hak yolda, devam ederken öylelerle karşılaştık ki onları size anlatmaya, size duyurmaya hayâ ederim.

Bazı yerlerde Melâmet her şeyini kaybetmiş, sıfırlara kadar inmişti. Bazı yerlerde randıman yüzde onların altına düşmüştü.

Mürşidim Ahmet Efendi: "*Sabri Efendi, bu işi üzerine alacaksın, sen yapacaksın.*" buyurdu. 19 senemiz hep beraber geçti. Mürşidimden sonra, O'nun telkini, mânevî desteği çok şükür bizi ayakta tuttu.

Hasan Fehmi Efendi, Ahmet Efendi'ye vefatından bir gece evvel, şu üç nasihatı söylemiştir:

Oğlum Ahmet!

1. Şeriat-ı Muhammediye'den ayrılmayacaksın.
2. İhvan arasında tefrika yapmayacaksın.
3. Nasıl aldın, öyle vereceksin.

Mürşidim bunu bize defalarca anlatmıştı. Şeriatın ahkâmına ve ahlâkına can ü gönülden bağlıydı mürşidim. O'nun gösterdiği sadâkat, bizleri çok Şükür bütün tehlikelerden korudu. Randımanımız yüzde yetmişlerin üzerine çıktı. Yine de bu kutsî ve ulvî yolda görevimizi yapmış sayılmayız.

Dört defa Makedonya, Kosova, Pîr Seyyid'in talebelerine ders verdiği dergâhları ziyaret ettik. Oralarda biat aldık, sohbet ettik. İnşallah pek yakında beşinci seferimiz olacak Makedonya, Kosova'ya. Oralarda ihvanı ziyaret edeceğiz. Onlara faydalı olup Şeriat-ı Muhammediye'in içerisinde Hakikat-ı Muhammediye'yi duyur- maya çalışıyoruz.

Tabii ki bu yolculuklarımız hep dostlarla beraber oldu. Fehmi Özden Hocaefendi bu yolda bize hep öncülük yaptı. Çok büyük hizmetler verdi ve vermekte. Can ü gönülden Allah razı olsun diyor ve dua ediyorum.

Benimle her zaman yola çıkan Hafız Halil Efendi, Allah kendisinden razı olsun, beni hiç yalnız bırakmadı. Hizmeti imkân dahilinde beraber yaptık. Bu sefer bizimle Hasan Fehmi Kumanlıoğlu Hocaefendi de geliyor. Bu sene yine Bursa'dan Mürsel Karaca Efendi, İzmit'ten Mehmet Soyyiğit Efendi Kuşadası'ndan Hoca Ramazan Efendi, esnaftan Tevfik Efendi geliyorlar. 8 arkadaş, 18 Mayıs 2005 tarihinde iki araba ile yola çıkacağız inşallah! Bu arkadaşlar hep hizmet için geliyorlar. Hepsinden Allah razı ve memnun olsun! Beraber oluşumuza çok seviniyorum.

Pîr Seyyid'in tevhide verdiği hizmeti, gösterdiği üstün başarıyı dil tariftten âciz. Sayesinde Ledün ilmine

çok şükür, ulaştık. Pîr'e hürmet ve saygımızdan dolayı biz de O'nun hizmet verdiği yerlere hizmet vermeye çalışıyoruz.

Üzülerek ifade edeyim ki orada her şey bozulmuştu. Erkân, âdâp, Melâmet'e ait bir şey kalmamıştı. Çok şükür inançlı olanları bulduk. Sadâkat gösterdiler. Maya-yı Muhammediye'yi tekrar tutturmanın aşkı, zevki, iştiyakı içerisindeyiz.

Orada çok sâdık dostlar var. İnşallah kemâl tecellî eder de biz de bu hizmetin karşılığını alır ve Mevlâ'ya sonsuz hamd ü senâlar ederiz.

Çok şükür bizler Muhammedî Melâmîleriz. Hz. Muhammed'in (s.a.) yolundan gidenleriz. Bu yol o kadar hassas, o kadar temiz, o kadar güzel ki dil tariften âciz. Bütün ehlullahlar, Melâmet zevkine erdiler de kemâl buldular. Vuslat-ı yârla halvet oldular.

İNŞALLAH ömrümüzün sonuna kadar Allah bizi hizmetten mahrum etmesin. Bu yazılarımız, canlı şâhit olan kâtibimin kâleminden dökülmekte. Mükâfatını Allah versin. Biz de can ü gönülden dua ve niyâz ediyoruz. Allah razı olsun, diyoruz.

07. 05. 2005

*İhvanımız cihanşümûl bir hakikate sahiptirler
Tatlı dil, güler yüz, hoşgörüyü Hakk'a bağlıdırlar
Aşkla, zevkle, muhabbetle örnek hareketler yaparlar
İhvanımız uruç nüzûl etmenin sırrını bilirler*

SEVGİNİN HÂKİM OLMASI

Biz dünya barışı için varız. Tarîkatlar üstü, siyasi partiler üstü öyle bir görüşe sahibiz ki bütün dünyanın nefese, havaya, suya ihtiyacı olduğu gibi bu görüşe de ihtiyacı vardır. Bu görüşe sahip olmak için insan kendini hazırlamalıdır.

Yemek, acıkan için önemlidir. Su, susayanlar için çok önemlidir. Hava, havasız kalanlar için çok önemlidir. İlaç hastaya, değerlidir. Aşka düşmeyen de maşuğu aramaz.

Burada önemli olan, kişinin ne yaptığını, nerede bulunduğunu, ne yapması gerektiğini idrak etmesidir.

Ehl-i tevhidin görüşü öyle bir görüş ki onlar, Hakk'ın nuruyla nazar ederler. Rabbü'l-Âlemin'in nazarıyesine sahip olan zat-ı muhteremler âlemin nizamını yerinde seyrederek.

Bu görüş, ehli tevhide verilmiştir. Hak mürşit enfüs-âfak her zerrede fâil-i hakikinin Allah olduğunu bildirmiştir. Tevhid-i Sıfatta, bütün sıfatların -"hayat, ilim, semî, basar, irade, kudret, kelâm, tekvin"- Allah'ın sıfatları olduğunu, mürşid-i kâmil hem telkin etmiş

hem de yaşatmıştır.

Bu nazariyeye, bu fikre, bu ilmullaha mazhar olan dostlar, dünyada barış isterler. Kesret vahdet tevhid ederler. İnsanlar arasında sevginin hâkim olmasını isterler.

Gelin Dostlar!

Silâhı elimizden, gönlümüzden, içimizden atalım. Silâhımız barış olsun, sevgi olsun. Gönlümüzde Allah'ın zikri hâkim olsun da düşmanlıklar dostluğa çevrilsin.

İnsana nasıl ihânet edilebilir? Her çeşit insanı getir bir yere. Aralarında nasıl ayırım yaparsın? İnsanlar birinci, ikinci, üçüncü sınıflara ayrılacak, biri öbürünü sömürecek, zulmedecek, ezecek... Bu insanlığa sığar mı?

Bu yavrular anne baba kuzuları. Farz edin ki bizim çocuklarımız. Ha senin çocuğun, ha karşığı tarafın çocuğu aç bırakılıyor, silâhla taranıyor, başlarına bombalar atılıyor.

Bunlar kardeşlik istiyorlar, barış istiyorlar. İllâ illâ sevgi istiyorlar. İnsan-ı kâmil, insanın gözünü açsın da baksın bakalım! Tevhid akidesiyle nazar eden ehl-i tevhid için var mı bir gayriyet?

Allah bu yolda anlayış versin, merhamet versin.

Heyhat!

- Eee Sabri Hoca, insanlar uykudadır. Ne zaman ölecek, o zaman uyanacaklar?

Biz değil uykudakine, ölene feryat ediyoruz. Ruhü ölmüş, mâneviyatı ölmüş, duygu ve düşünceleri imha edilmiş kişilere ne anlatabilirsiniz ki!

Aman Allah'ım! Şu yapılan olaylar tefecilik, vurgun culuk, sömürü... İnsanın hafsalası bunları kaldırmıyor. İnsan bu kadar zâlim olabilir mi?

Ehl-i tevhid olan can dostlarım! Yoldaşlarım!

İşte ehl-i tevhid, zâlimin elinden bu silâhı atmasını ister.

Gelin acın, fakirin, yaralının, kimsesizin yanında yer alalım. Din, ırk, renk, şekil düşünmeksizin insana insan olduğu için hizmet verelim. Ehl-i tevhidin görevi Hak nuruyla nazar edip halk görmeyecek, hizmeti halkın yüzünden Hakk'a edecektir.

Zulmeden zâlimler, vicdanlarına nasıl hâkim olacaklar? Nasıl huzur bulacaklar?.. "Biz de insanız." deme hakkını çoktan kaybettiler. Allah ve Resûlü'nün huzuruna bu yüzle çıkılabilir mi?

Muhterem Dostlarım!

Bunları düşündükçe hayretlere düşüyor, Allah'a dua ve niyâz ediyorum. Sonsuz hamd ü senâ Rabbim! N'olurdu halimiz, böyle zümrelerden olsaydık?!

Dostlar!

Allah dediğiniz için şükredin. Hakk'ı-bâtılı, helâli-haramı fark ettiğiniz için şükredin. Ehl-i tevhid, ehl-i hâl, ehl-i zevk olduğunuz için şükredin.

Ulu Yaratanım! Bizi Allah demekten mahrum etme. Sevginden, muhabbetinden uzaklaştırma. Bize kulum de, gayrısınız, deme. Bu duyguyla, bu düşünceyle bizi haşret. Beraber olmanın aşkını, zevkini kalbimize nakşeyle.

Muhterem Dostlarım!

Bakıyorum ki dünyadaki sistem ya zâlim ya mazlum. Ya ezen, ya ezilen. Biz elbetteki mazlumun yanında yer alırız. Allah zâlimlerden, ezenlerden etmesin. Bizim görüşümüz, zulmü de mazlumluğu da kaldırır. Eşitliği, sevgiyi hâkim kılar.

Biz yalnız Melâmet zümresine hitap etmiyoruz. Dünyaya, her sınıf insana sesleniyoruz. Melâmet'in görüşü öyle bir görüş ki barışı, kardeşliği, iyilikte yarış-

mayı, bizlere tavsiye etmekte.

Allah'ın Resûlü 1400 sene evvel "*Merhamet ediniz! Merhamet ediniz! Merhamet ediniz! Yeryüzündeki bütün mahlûkata merhamet ediniz, bölünme yapmadan.*"

Allah'ın Resûlü tefrika yapmadan kardeşliği, sevgiyi ilân etmiştir. Barışı bize tavsiye etmiştir.

Hak yolda yürüyen Hak dostlar; ehl-i tevhid, ehl-i hâl, ehl-i zevk, ehl-i mânâdır.

Dar bir görüşe sahip değil; ezelden ebede ufku açık, engin mânâlara sahip sizler olacaksınız. Merhamette, iyilikte, hoşgörüde yarışacaksınız. Düşene basmak değil; düşeni kaldıracaksınız. Acı doyuracak, fakirin elinden tutacaksınız.

Ehl-i tevhid; ahlâkıyla, ahkâmıyla hâl ve güzel tavırlarıyla, güzel yaşantılarıyla çevresine mesajlar verecek.

- Söyleyin Allah aşkına siz kimsiniz? Biz zâlim liderlerden, zâlim idarelerden, sömürü düzenlerden neler neler çektik, neler gördük... Söyleyin Allah aşkına siz kimsiniz?

Öyle bir soru ki cevabı çok zor. Kim olduğumuzu nasıl anlatalım? Hâl ilmidir, lisana nasıl getirelim? Bir kâmil mürşidin telkinini almadan, terbiyesine girmeden, olgunlaşmak mümkün değil.

O Hak mürşit ki Hakk'ı diyet etmiş, fenâ-yı tamda bekâya ermiş, Rabbü'l-Âlemin'in sırrını açmış, sâliklerini naz ve niyâza yükseltmiş, kesret vahdet tevhid ettirmiş, "El halku hüvel Hakk" diye buyuran Muhiddin-i Arabîler gibi. Bu görüşe, bu şuura sahip olanlar, halkın yüzünden Hakk'ı severler. Elbetteki bu zat-ı muhteremler, iyilikte, tevâzuda yarışacaklar.

Muhterem Efendiler!

Sevgili Dostlar!

Üzerimize aldığımız kutsî ve ulvî görev, o kadar mukaddes, o kadar önemlidir ki bilmem nasıl anlatabilirim!

Ehl-i tevhid, diyoruz, tevhid ehli, Hak ehli, Allah'ın nuruyla nazar eden. Hakk'ın sıfatlarıyla süslenmiş Hz. insan. Dağların kaldıramayacağı kutsî ve ulvî emâneti Allah, bu insanoğluna vermiştir. Çünkü insan, en kutsî, en ulvî, en mukaddes varlıktır. Aman Allah'ım! Bir lisan var ki Allah ile mülâkâta geçer, Allah der. **"Zikredin beni, zikredeyim sizi"**⁸⁴ emrine uyararak zikre girer. Kelâmı Hak'tan duyar, semi sıfatıyla.

Allah, insanı kendisiyle süslemiş. Ahsen-i takvim olarak yaratmış. Ve insanı medhüsenâ etmiş. Peygamber Efendimiz (s.a.) *"Ne Arap, ne Acem, ne Kureys... Hiç kimse üstün değildir. İllâ üstünlük, amel-i salih, iman-ı kâmil, münevver olmaktadır."*

Nefsine uyup ipin ucunu kaçıranların âkıbetleri büyük felâket olmuştur ve hâlâ olmakta. Nefislerine göre ne kadar maddî çıkar sağladılar da tatmin olmadılar ve ebediyen olamazlar.

Huzur, insana hizmet etmekte. Huzur emri Hakk'ı tutup Allah'ın emrini tutup yasaklarından sakınmakla olur. Huzur, haram lokmada olmaz. Yalanda, insan haklarına tecavüzde huzur olmaz. Bunlarda huzur arayanlar bulamadılar, asla bulamayacaklar.

Dostlar!

Huzuru mürşid-i kâmilin telkininde, emri bil ma'ruf ve nehyi anil münkerde bulacağız.

Ulu Mevlâ insanın kalbine şâhittir. Er geç herkese hak ettiğini vermekte ve verecektir. Gelin dostlar, aşkla, zevkle Allah diyelim. Günden güne farka gelerek iyi-

---

⁸⁴ Bakara, 2/152

likte, tevâzuda yarışalım.

Öyle bir yaşantı, öyle bir hâl zuhura getiriniz ki dünya milletleri size hayran olsunlar. Öyle bir zümre-yi sâlih ki adimini göre göre atan, maddeye eğilmeyen, ehl-i mânâ, acı doyuran, fakirin elinden tutan.

İnsanların hayırlısı insanlara iyilik eden, iyilikte yarışandır. Çevresine yaşantısıyla, güzel ahlâkıyla tatlı diliyle hâliyle neler neler söylemekte. İşte ehlullah der ki: Yürü hâl ehli ol, kıyl u kâli n'idersin?

Bizler günlük hayatımızda tevhidi yaşayıp Melâmet'in sırrına vâkif olabilseydik, yaşantısıyla örnek hareketler yapabilseydik; o zaman dostluk olur, düşmanlık olmazdı. Herkes hak ettiğini alır, zulüm olmazdı. İnsanlar sınıflara bölünmezdi. Huzur, sevgi olurdu. Dünya saadete, selâmete kavuşurdu. İşte o zaman insan, halkı sever, Hakk'ı severdi.

Ulu Yaratanım!

Ezel ebet tut elimiz. Bu yolda saadet, selâmet, istiyoruz. Aşkla, zevkle, Allah demek istiyoruz. Fenâ-yı tamda bekâya ermek, velâyette velilerle nübüvette nebilerle haşrolmak istiyoruz. Kesret vahdet tevhid ederek Kavsey'n'e girmek istiyoruz.

Canım dostlar, Melâmet'in hâline hâldaş, yoluna yoldaş, sırrına sırdaş olmak istiyoruz.

Dua ve temennimiz Ulu Yaratanımdan ezel ebet tutsun elimizi. Bizi bizden olmayanlara bırakmasın. Yed-i kudretiyle (sonsuz gücüyle) bizleri korusun, muhafaza eylesin.

Mevlâya sonsuz hamd ü senâ, habîbi, edibi Muhammed Mustafa'sına sonsuz salât u selâm olsun.

Allah cümlemizi şefaatine nail eylesin.

Selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet ediyorum.

12. 05. 2005

***Nefsine ârif olmak
Cânanı canda bulmak
Her yüzden onu sevmek
Ne güzeldir ne güzel***

ZORLUKLARI HÂLLEDEN NE?

Esselâmualeyküm

Sevgili Kızım, Dervişem ve Aile Birliği!

Allah cümlelerinizi saadet, selâmet, huzur, sevgi, muhabbetle memnun eylesin.

Şu anda kâtibim, mektubunuzu ve ilâhîlerinizi bana güzelce okudu. Çok samimi ifadelerinize sevindim, memnun oldum. Memnuniyetim, Allah ve Resûlü'nün rızasını tahsil etmeniz olacak. Gönülde yer tutmanıza, sevginin insanı, iyiliklerin melek annesi olmanıza can ü gönülden dua ve niyâz ediyorum.

Kıymetli Dervişim!

Allah'ın sır ve hikmet hazinesi, insandır. Bu insan varlığı, Allah'ın sıfatlarıyla süslenmiştir. İnsan bunu idrak edebilirse, ona yeter. Allah, insanı kendine muhatap seçmiş, sıfatlarıyla süslemiş, insanı medhüsenâ etmiş. Dağların kaldıramayacağı kadar kutsî ve ulvî emâneti insana ikram, ihsan etmiş. Bu kutsî ve ulvî hakikatleri idrak etmek, mânâsını anlamak, hâlde tevhid ederek şahadet getirmek, Allah bütün dostlara

ikram, ihsan eylesin.

Derviş Kızım!

Allah'a gönül vermiş kızım!

Nefsânî olan bütün kötülüklerden arınmış, fenâ-yı tamda bekâya ermiş, Allah'ın "*Sevdiğim kulumun diyeti olurum.*" ifadesine göre Hakk'ı diyet eden derviş kızım!

Sizde sevgilinin emâreleri, işaretleri gözükmekte. Bu da sadâkatinizin, Allah'a bağlılığınızın ifadesidir. Mektubunuz ve ilâhîleriniz beni hayretlere düşürdü. İnşallah çok daha kemâlli, irfâniyetli mektuplar, ilâhîler yazacaksınız.

Ben sizin yalnız kendinizi kurtarmanızı değil; çevrenize nur saçmanızı, karanlıkta kalmışlara ışık tutmanızı istiyorum. Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "*İnsanların hayırlısı, insanlara iyilik edendir.*"

Çevrene iyilikte yarışacaksın yavrum. Nasihatlerinde hep Allah'ın emri, rızası doğrultusunda ifadeler kullanıp yolunu şaşırmışlara, çıkmaza girenlere hedef gösterip öncülük edeceksin inşallah!

Benim, dervişlerimden istediklerim:

* Kadere rıza, emr-i Hakk'a itaat ederek Hak yoldan yürüsünler

* Halkı sevsin, Hakk'ı sevsinler.

* Niçin, niye, nedenlere hiç takılmasınlar.

* Tenezzül, tevâzuda yarışsınlar. Öyle mütevazı olsunlar ki Allah'ın rahmetini çoğursunlar.

Tevâzu göstereni Allah yüceltir. Kime tevâzu gösterirsek, Hakk'a göstermiş oluruz. Sultanlar sultanını her zerreden tanıyalım. Halk onun dışında bir varlık değildir. Halkı sevelim ki Hakk'ı sevmiş olalım. İnşallah bu yazdıklarımız kâğıtta kalmaz da günlümüzde etki

yapar, haliyle hâllenir, yaşantısına gireriz.

Sevgili Kızım!

Size ikram, ihsan olunan; tevhid ilmi, mânâ ilmi. Bunu ilerde idrak edeceksiniz inşallah! Merâtîp ve makâmatları gördüğünüz zaman.

Bu hakikate eren Hak dost buyuruyor ki:

Eğer bir can ise hüsnün pahâsı

Nice yüzbîn anın olsun fedası

Ve yine Hak dost buyuruyor ki:

Duysa bunu şâh-ı cihan

Katresine verirdi ol can

Olmaz paha kevn ü mekân

Bu tevhidin lezzetine

Yâni dünya, ukba bu tevhidin lezzetine, aşk ve muhabbetine paha olmaz. Bu, sevgilinin yüzünden perdeyi kaldırır. Kişiyi naz ve niyâza, ol dost ile vuslata getirir. Allah bütün dostlara ihsan, ikram eylesin.

Şimdi diyeceksin ki:

- Anladık; ama bu hâle nasıl gelinir? Yahut mürşit, insanı bu hâle nasıl getirir?

Hak mürşit tevhidi telkin edecek. Derviş telkini Hak'tan alacak. Hak mürşidin emriyle al denileni alıp at denileni atacak.

Biz, siz evlâtlarımıza, dervişlerimize neyi *atın* deriz? Attıktan sonra neleri *alın* deriz? Çünkü dolu kabı boşaltmadan, gerekeni o kaba koyamayız. Hak mürşit ile ahitleşip ders alana ne der mürşidimiz?

Bize "*Nefsânî olan, nefisten, benlikten kaynakla-
şan, gurur, kibir, benlik, nispet fiiller, nispet sıfatlar-
dan, nispet vücuttan geçin.*" der. "*Soyunun şirkten,
benlikten.*" Hak kelâmıyla sohbet eder. Telkini Hak'tan

verir. Emrine itaat, telkinine sadâkat görevimizdir.

Bu mücadelede muzaffer olup bu soyunmayı yapana, Hak yolunda fedakârlık yaparak, benliğinden geçip Hak varlığına ulaşan sevgili kuluna Allah "*Ben sevdiğim kulunun diyeti olurum.*" der. *Ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, söyleyen dili ve ben onun diyeti olurum.*"

Allah'la kulun burada öyle bir kaynaşması var ki öyle bir bağlılıkları var ki bunun ânı cihanı değer. Bu, tarife girmez bir hâl. Cihanın şahı katresine bin defa canını verir.

Muhterem dervişim ve dervişlerim!

Allah aşkına, Hak Resûl aşkına:

Aç gözünü hikmetle bak

Görünen değil mi Hak

Fehmi'nin sözü mutlak

Zâhirim dedi Allah

Ne garip şeydir ki haberi gözü âmâdan sorarlar. Haberi gözü açık, şirk fiilinden, şirk sıfatından soyunmuş, tecellî-yi efâl, tecellî-yi sıfat ve tecellî-yi zata mazhar olmuştan sor. Haberi sorarsan ki sor sor, vuslat edene sor. Dostun diyarından haber verebilecek âşık, sâdik insana sor. Ki sorma gözü âmâdan.

Derviş Kızım!

Size yazdığım bu mektup, sizi aşar, biliyorum. Ama sizde, mektubunuzda alâmetler görüyorum. İnşallah bir gün bunları aşkla, zevkle okuyacaksın, yaşayarak okuyacaksın. O zaman çok çok memnun olup bana da kâtibime de dualar edeceksin.

Biliyorum, şimdi bir soru sormak istersin bana:

- Hacı Baba, senin bu işte çıkarın ne? Gece gündüz mektuplar, cd'ler, sohbetler, muhabbetler... Doğru-

su nedir, ne istiyorsun? Öyle mektuplar yazıyorsun ki öyle yazılar yazıyorsun ki insan vücudunda ihtilâli gerçekleştirecek!..

Evet evet, hanım kızım!

Çok güzel anlamış, çok güzel soruyorsun. *Tek arzu ve isteğimiz: Genç yavruları; nefsin, nispetin, gurun, nefs-i emmârenin kötü emellerinden kurtarıp Allah ve Resûlü'ne dost etmek.* Bu tehlikeli ortamda Allah'a dost kazandırmak! Öyle bir dost ki suskun dili Allah der. Nefs-i emmârenin esaretinde mahkûm olan göz, bu sefer Allah'ın nuruyla nazar eder, cemâl-i yâre bakar.

Sevgili dervişlerim, zarar hanesinden Allah'ın zikri, Hak mürşidin telkiniyle kâr hanesine geçerler. Bu öyle bir telkin, öyle bir tövbe, öyle bir nasihat ki kahır lütfâ, nârı nura çevirir. Muhasebeden, muhakemeden sahibini şahadet âlemine yükseltir. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet veririr. Allah'a böyle bir dost kazandırmanın ne büyük mutluluk olduğunu akl-ı selimi-nize bırakıyorum.

Allah bir soru sorarsa ki:

- Ne yaptın?

- Nefsin esaretinden şu insanları, rızanız doğrultusunda, zikrinizle, muhabbetinizle kurtarıp size ve Resûlünüze dost etmenin sevinci içerisindeyim Ulu Sultanım!

Allah bizleri kendinden ayırıp gaflete düşürmesin. En büyük cehennem Allah'tan uzak kalmaktır. Yoksa cehennemi küçük mü görürsün? Yoksa ondan korkmuyor musun? Yapma dervişim!..

Allah, Allah diyen insanı methetmiş, cehennemi değil. Allah bizi zikirsiz, fikirsiz, tefekkürsüz bırakmasın. Allah'ın zikriyle ne nârlar nura döndü, ne kahırlar lütuf oldu... Sevgili dostlarla kurarız halka-yı zikri, aşk-

la, zevkle Allah deriz. Nâr, nura inkılâp eder. Kahırlar, lütuf olur.

Sevgili Hak yolcusu!

Allah'ın zikri, Allah'ın muhabbeti, Allah'ın sevgisi bütün müşkilâtları hâll u âsan eder.

Ulu Sultanım! Ey âlemleri yaratan, yaşatan sevgili mâhım!

Azamet-i İlâhîyen hakkı için, perdelerinden öte geçip canda cânanla vuslat eden dostların hakkı için, aşkımızı, zevkimizi, ilhamımızı bol bol ihsan eyle.

Bir ve beraber olduğumuzu ilân ediyorsun. Bu aşkı, bu zevki, bu mânâyı bize idrak ettir, yaşat ulu sultanım!

Bu hâle gelen dervişanımız,

Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek onlar hesap

Mürşide verdiler hesap

Hep gördükleri dîdar, cemâl, olur.

Uzak değil çok yakınsın.

Yemin ederim canda, gönülde sen varsın.

Anladım ki sen, benmişsin.

Böyle olduğu hâlde nedir benim ah u feryadım? Ne istiyorum? Yoksa gözü kapatıp da âlemi karanlık mı zannediyoruz?..

Ey Hak Yolcu!

Aç gözünü hikmetle bak

Görünen değil mi Hak?

Hakk'ın sözüdür mutlak

Zâhirim dedi Allah

Muhterem Dostlarım!

Sevgili Hak yolcuları!

Yazılarımız, mektuplarımız her okuyuşta size değişik mânâlar verecektir. Bir gün, okurken hayretlere düşeceksiniz. Dünya-ukbadan geçeceksiniz. Aklın, tefekkürün, zekâ ve kabiliyetin idrâk edemeyeceği bir hâl tecellî edecek. Mürşidimin buyurduğu gibi:

“Sen ben, ben sen olmuşuz hem” zevki, anlamı, mânâsıyla bir devr-i âlem olacak ve olmakta...

Ulu Sultanım!

Hâlde tevhid etmek, görerek, bilerek, şahadet vermek, ol dost ile hemdem olarak zevk u safaya ermek, Hakk'ı Hak ile efâl, sıfat ı zat ile tevhid etmeyi ih-san eyle Mevlâm.

Çok şükür Hak mürşidin telkiniyle nâil olduk. Hak zâhir, halk bâtın “sırr-ı feeynema” Nereye dönsen hemmen Allah. Bu yüzden hâli yer yok. Hû derim, ya Hak derim. Ya Hayyel Kayyûm derim. Ev ednânın bahrında her nefes derim Allah.

Cebrail'in buradan öteye geçemeyeceği hâli mi öğrenmek, sormak istiyorsun? O, dille söylenmez ve anlatılamaz. Akıl, zekâ, kâbiliyet onu idrak edemez. Zevk edilip yaşanılır, ama lisâna, harfe, kelâma dökülemez.

Hâlden öte hâlde hâlleşenler, zevkten öte zevkullah ile hayat bulanlar, dünya-ukba pazarından geçip ol dost ile halvet edenler!

Lütfen ve keremen bulunduğunuz makam hakkı için, dervişanıma himmet edin, tutun ellerinden, sırat-tan, mizandan geçirin. Ol dost ile halvete getirin...

Hak dostların himmetidir güneş doğar, karanlıklar zâil olur. Öyle Hak dost ki Hakk'ı diyet etmiş. İlâhî hazinede tasarruf sahibi.

- Bu hâle nasıl geldiniz, nasıl getirildiniz? Lütfen...

- Melâmet ilmi, ilm-i Ledün, hakikat ilmi, elbette ifşa edilemez, nâehle anlatılamaz.

Ehil olmamızı, ikram eyle, ihsan eyle sultanım. Varlığını, benliğini ilân edecek, vuslatın zevk u safasını yaşayacak, kesret vahdet tevhid ederek mânâ âlemine geçecek sevgili dostları dünyamızdan hiç eksik etme. Hurafattan, şüpheden âri olmuş, (sıyrılmış) zat-ı İlâhîyenizi, gönüllere eksiksiz aktaracak olan Hak mürşitlerin himmetlerini üzerimizden bir an olsun eksik etme.

Biliyorum biliyorum himmet olan zikri verdiniz. Hz. İsa'ya Ruhullah, Hz. Musa'ya Kelimullah, Hz. İbrahim'e Halîlullah telkinini ihsan ettiniz. Habîbin, sevgili Muhammed'ine bu telkin ile Habîbullah dediniz.

Zat-ı Vahdaniyetinize yemin ederim ki bu telkin hiç susmadı, hiç tazeliğini kaybetmedi!.. Hâlde tevhid edenler, bu hâl ile hâllendiler, yaşayıp zevk u safasına erdiler.

Dünyayı ayan beyan gören hakikat ehli bazen naz eder, parmağının ucunu gözünün üzerine kor da "Haberim yok!" der, "Karanlık her yer."

Geldi kâmil himmetiyle zanları, evhamları, şüpheleri kaldırdı. Kelâm-ı Hak'la bize sohbet verdi.

Keyfiyeti ifade edecek söz bulamazsın. Bulsan da söyleyemezsin veya muhatap bulamazsın.

Bu zat-ı muhteremleri bu hâle getiren, Hakk'ı diyet eden Hak mürşitlerin telkinidir. Şeriatın ahkâmı, Hz. Muhammed'in (s.a.) güzel ahlâkıdır. İlm-i Ledün, telkin edilen kitap ve hikmet ilimleridir. Dervişanın, Hak mürşidin telkinine sadâkat, emrine itaat göstermesi, al denileni alıp at denileni atmasıdır.

Selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet olunuz!
15. 05. 2005

**İçi dışı bir değildir
Bütün işleri hiledir
O, nefsinin esiridir
Allah şerrinden korusun**

VAR ONLARLA KAL

Ahmet Efendi Hz.'leriyle Hasan Fehmi Efendi'nin oğlu Hikmet'in sünnetine gitmiştik. Melâmî şeyhleri, Melâmîler, Hasan Efendi'nin dostları oldukça ilgi göstermişlerdi. Efendimiz de bizi getirmişti.

Ben farkında değildim. Bahçede ayrı bir sofraya kurulmuştu. Ruhu şâd olsun, baktım, Efendim kaşlarını çatmış. Hikmet'i çağırdı.

- Hikmet, bu ne? dedi.

Ben o zaman farkına vardım, bahçede kurulan sofranın.

Efendi'ye dedi ki:

- Ahmet! Biz tek taraflı değiliz senin gibi. Bizim böyle de arkadaşlarımız var.

O zaman Efendimiz:

- "İki zıt bir yerde cem olmaz. Onların olduğu yerde biz olamayız. Bizim olduğumuz yerde onlar olmaz. Madem tercihin onlarıdır. Sen var onlarla kal." dedi ve bizi aldı yürüdü.

Şimdi öylelerini görüyorum ki iki zıttı bir yerde cem etmeye çalışıyorlar. Bunu nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum.

Bazıları Hak mürşidin yolundan dosdoğru gider, emre itaat ederler. Hak mürşide can ü gönülden bağlıdırlar. Telkine sadâkat ile hedefe doğru yürürler ve Allah onları korur.

Hak Resûlün izinden gidenler, huzura erdiler. Emre itaat ile Hak yoldan yürüdüler.

Bazıları ikili hareket ettiler. Avam dostlarıyla, ahkâmsız Melâmîlerle de ilişkiyi sürdürdüler. Kendileri de yerine göre ahkâmlı, yerine göre ahkâmsız oldular. Onlara sorsan akıllıca hareket ediyorlar, her tarafı idare ediyorlar.

Biz onların bizden olduğuna inanıyor, birçok yerde aldaniyoruz. Cemiyetlerine, törenlerine karıştığımız zaman bakıyoruz ki tevhide ters düşen, ahkâmı olmayanlarla kaynaşip sevişiyorlar. Bize diyorlar ki: "Canım, bizim bu yönümüz de var."

Allah'ın ve Resûlü'nün yolundan gidenler, açıkça, mertçe Allah için sevecek, Allah için buğz edecekler.

Ehl-i tevhid ile zikre karşı olanları, tevhitte nasipdar olmayanları, hidâyete, nura bütün kapıları kapalı olanları aynı kefeye koymak, bir ölçüde görmek... Bu ne kitapta, ne bir mezhepte vardır! Hiçbir yerde yoktur.

Allah bütün ihvanımıza hidâyet olunan yoldan, sırat-ı müstakîmden, şeriatın ahkâmıyla ahlâkiyle yürümek nasip etsin. Amin!

Nurlu yol, tevhid yolu, hidâyet olunanların yolu. Bu, asla gayriyet, ikilik, ahkâmsızlık, erkânsızlık kabul etmez. Bu kutsî ve ulvî yolda, Hak yolcusu, nefsânî olan bütün kötülüklerine dur, diyecek. Al denileni alıp at denileni atacak.

Muhammedî Melâmet'te İslâm'dan taviz verilmez. Ya olduğun gibi görün veya görüldüğün gibi ol! İkiyüzlü olup iki tarafı da aldatanlar var. Sırat-ı müstakîmden

gidenlerin yanına gider, "Biz sizdeniz!" derler. Şeriat-sız, ahkâmsızların yanına giderler, "Biz onları aldatıyoruz, biz sizdeniz." derler.

Böyle ikiyüzlülük, hileli, aldatıcı hareketler bir müslümana yakışmaz. Bu hâller münafıklık alâmetidir.

Ahmet Efendi Hz.'lerinin asla hoşlanmadığı kişiler; hilebaz, ikiyüzlü olan ve tevhide ters düşenlerdi. Ehl-i tevhid, katiyetle yalan söylemez, Hak Resûlün izinin dışına çıkmaz derdi. Melâmîler şeriatın ahkâmını, güzel ahlâkını yaşayanlardır. Melâmîler, güzel ahlâkla-riyla, hâl ve tavırlarıyla çevreye nur saçarlar.

Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek onlar hesap

Mürşide verdiler hesap

Allah Hak mürşidin emrini, rızasını, sevgi ve muhabbetini üzerimizden eksik etmesin. Amin!

Derviş, va'dinde sâdik olacaktır. Va'dinde hulf edenlerin (sözünde durmayanların) âkıbetleri çok fena olur.

Biz de bazılarına üzülüyoruz. Bizi gördüler mi, "Aman efendim, yaman efendim, biz seni çok seviyoruz. Gelemezsek kusura bakma..." Bir çok özür dilemeler... Biz de iyi niyetimizin kurbanı oluyoruz. "Tamam yahu!" diyoruz.

Bakıyorsunuz ki bu durumda olanlar, tevhitte hiç nasıpdar olamamışlar. İlhamları yok, feyizleri yok, aşk, muhabbetleri yok. Şu insan ancak kendini kandırır.

Dostlar!

Allah'a gönülden bağlanalım. Kadere rıza, emre itaat ile Hak yolda ihlâs ve sadâkatle yürüyelim.

Ehl-i tevhid, iyilikte yarışır. Birbirimize asla hile düşünemeyiz. Gönül yıkamayız. İnsan darıltamayız.

Tevhitle, Allah'ın Resûlü'nde kardeşiz. Bu kardeşliğimizi yaşamak, hâlde tevhid ederek şahadet vermek, hülâsa iyiliklerin insanı olmak Allah cümleye nasip eylesin. Amin!

Bu hâllere alıştık, diyemem. Vaktiyle bunlar Allah'ın Resûlü'nü de aldatmaya kalktılar. Allah böylelerin şerrinden korusun.

Sevgili Dostlar!

Melâmet, öyle bir hakikattir ki katiyen, ikilik kabul etmez. Doğru yolda, şeriatın ahkâmıyla ahlâkıyla yürüyecek derviş.

Ehl-i tevhid, hâlde tevhid edenler, görerek, bileerek, şahadet verenler, kesret vahdet tevhid edenler, Hak Resûlün sevgilileridir. Onların elinden, dilinden, âzâlarından kimseye zarar gelmez. Bu zümre-yi sâlihine Allah saadet, selâmet, iyilikler ihsan eylesin.

Can Dostlarım!

Bizler Hak Resûlün izindeyiz. Nefsânîyete açılan bütün kapılar kapanacak. Kapanacak ki rahmet kapıları açılsın. Melâmet, tarîkat üstü bir hakikattir. Bu hakikat ilmi, asla nefsânîyet, kötülük kabul etmez. Kendi kendimizi aldatanlardan olmayalım.

Ehl-i tevhid, velilerle haşrolur, nebilerle haşrolur. Kesret vahdet tevhid eder, gayriyet kabul etmez. Kur'an-ı Kerîm'in fahri üyesidir bunlar. Sırr-ı Velâyet, sırr-ı Nübüvvetin sahibidir bunlar.

Çok dikkat edip tevhid düşmanlarına açık veremeyeceğiz. Tefekkür eden, adımını göre göre atan ehl-i tevhide selâm olsun.

Allah bizi kendinden hiç ama hiç ayırmasın.

Selâm, sevgi ve dualarla bütün ihvanı Allah'a emânet ediyor, hepimize Allah'tan iyilikler diliyorum.

19. 06. 2005

**Mürşid-i kâminden çok şükür telkini aldık
Zikrettik Mevlâm seni, gönülden Allah dedik
Sarıldık râbitamıza hikmetlere erdik
İmanla, ahlâkla varılır sırr-ı tevhide**

NÂR NURA DÖNDÜ MÜ?

Muhterem Dostlar!

Cenab-ı Hak, âyetinde buyuruyor ki:

"Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir."⁸⁵

"Sadâkatle tövbe nârı nura, cezayı mükâfata döndürür. Peki sizinki döndü mü?

Nefsânîyet ve kötülük üreten düşünceler, insan vücuduna hakimiyetini kor. Şer kuvvet, insan vücudunda tahribat yapıp arzu ve isteklerini yerine getirir.

Tövbe, Allah'la ahitleşme, Allah'a söz verme. Yaptığı hatalardan nedamet (pişmanlık) duyup Allah'a yönelme.

Mürşid-i kâmilin telkin ettiği bu tövbe, tövbe-yi

---

⁸⁵ Furkan, 25/70

Nasuh'tur. Yoksa tövbe tutmamış kişinin tövbe verdirmesi mümkün değildir.

"Zikri ehlerinden sorunuz, öğreniniz."⁸⁶ âyetine istinaden zikri telkin eden mürşid-i kâmiller, önce tövbeyi verdirirler. İşte o tövbe, insanın şuurunda, düşüncesinde etki yapar, inkılâp yapar.

Bu tövbeyi almadan evvel, beyninden aldığı emirlerle göz, dil, kulak ve bütün âzâlar haramla meşgul olur. Hak mürşidin tövbesi, insan beyninde inkılâbını yaptı mı, duygu ve düşünceler değişir. Değişir de dil aşk ile Allah demeye başlar. Kulak, Allah sohbeti dinler. Göz, nefsin kötü emellerinin esâretinden kurtulur da Allah'ın nuruyla nazar eder. Vuran el, veren el hâline gelir. Nefsin arzu ve isteklerinde yol alan ayak, şimdi ihtilâl görmüş beyinden emri aldı mı, sırat-ı müstakîmden gidecek.

Hak mürşidin telkiniyle vücutta büyük bir ihtilâl gerçekleşiyor. Günah işleyen bu âzâlar, bu günah aletleri, bu sefer hayır işlemeye, sevap işlemeye, Hak yolunda hizmet etmeye başlıyor.

Ehl-i tevhid olan Hak yolcusunun nârı nura böyle dönüyor. Seyyiatı hasenâta dönüyor. Cezası mükâfat oluyor.

Bir hadis-i kutsîde de: "*Ben sevdiğim kulumun işiten kulağı, gören gözü, söyleyen dili, tutan eli, yürüyen ayağı ve ben onun diyeti olurum.*" buyruluyor. Elbetteki Hakk'ı diyet eden bu zat-ı muhteremlerin seyyieleri açık seçik hasenâta, cezaları mükâfata dönüştür. Allah bu zümre-yi sâlihînden bizleri hiç ama hiç mahrum etmesin.

Ey nârı nura, kahrı lütfa çeviren Hak yolcusu!

---

⁸⁶ Enbiya, 21/7

Tebrik ederim! Hak tövbe sizi tutmuş. Can mürşidin telkini etkisini göstermiş. Sûrette bir Mehmet; hakikatte öyle bir değişiklik, öyle bir ihtilâl, öyle bir hakikat tecellî etmiş ki!..

Sûrette nem var benim

Sîrettedir madenim

Kopsa kıyamet bugün

Gelmez perişan bana

İşte bu zat-ı muhteremler, bu veciz ifadelerini tevhitte aldıkları ilhamla söylediler. Hakk'ı diyet etmenin kemâlatı tecellî etmekte.

Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek onlar hesap

Mürşide verdiler hesap

Bunların seyyieleri hasenâta, cezaları mükâfata döndü. Şu anda zat-ı muhteremlere saygıyla, sevgi ve muhabbetle dikkatlerini çekerek ifade edeyim ki kazanmaktan daha zor, kazanılanı muhafaza etmektir.

Sevgili Hak yolcuları!

Hakk'ı diyet eden dostlar!

Hak mürşidin telkini, verdiği râbita bizi daima hedefe taşıyacak, vuslata getirecek, koruyacaktır. Hak mürşidin telkinini rehber edenler, kemâle erdiler.

Her gün biraz daha farklı hâlinizle, ahlâkınızla, yaşantınızla çevrenize nur saçacaksınız. Size gelen, âyet bulsun, hadis bulsun, hadis-i kutsî bulsun. Makâmat-ı tevhidi sizinle yaşasın.

Bu zat-ı muhteremler, hâlde tevhid edenlerdir. Görerek, bilerek, yaşayarak şahadet verenlerdir. Sırr-ı velâyette velîlerle sırr-ı nübüvvette nebîlerle haşrolmuş- lar. Makâmat-ı tevhidi zevken yaşamış, varıp Kavseyn' de tevhid etmişler. Ev edna'ya yolunu

açan bu zat-ı muhteremlerin himmetlerini üzerimizden eksik etme sultanım!

Şükürler olsun Mevlâya! Ulu Yaratanım! Ne büyük lütuf ve keremin... Dilimiz döner, kulağımız duyar, gözümüz görür. Hem söyler hem dinleriz. Hem görür, hem görünürüz. Hem bilir, hem bildiririz.

Tevhid etmenin yaşantısıyla, zevk u safasıyla büyük, sonsuz lütuf ve kereminin karşısında aşkla zevkle kemâl-i edeple eğilir, kulluğumuzu ispat için, kullukta sultanlığı yaşamak için, râbitamızın telkin ettiği zevk u safayla Allah deriz, Hak deriz, Hû deriz.

23. 06. 2005

**Dünya seni aldatmasın
Ukba seni şaşırtmasın
Hiçbiri engel olmasın
Gel dervişim bilişelim**

ENGELLERİ KALDIRMAK

Peygamber Efendimiz (s.a.): "*İnsana eziyet veren bir engeli, diken, taş, herhangi bir şeyi yoldan kaldırmak, iyiliklerin iyilerinden bir tanedir.*" buyuruyor.

Bu çok derin ve engin mânâlar taşıyan bir ifadedir. Elbetteki insanların önüne çıkacak olacak olan engelleri kaldırmak büyük sevaptır. İnsanlığa hizmettir. Herkes bunu görev edinse, birçok engeller kalkacak ki insanlar rahata kavuşur.

Bir yol vardır, komşuya gider, komşu köye gider, kasabaya gider. Komşu köy ve kasabaya gidecek yollardaki engelleri kaldırma ne kadar güzel! İnsanlığa hizmet.

Bundan daha önemlisi vardır ki o da, Allah ve Resûlü'ne giden yolun üzerindeki engelleri kaldırabilme.

Bu yol hidâyet olunanların yolu. Bu hakikat yoldan gidenler, vuslata gittiler. Varlık ve benliklerinden geçip Hak benliğine ulaştılar.

Gözle görüneni kaldırmak kolay. Önemli olan, gözle görülmeyen elle tutulmayan engelleri kaldırabilme. Bu engelleri kaldıracak olanlar da mânevî yönden

irşatla görevli, Hak mürşidin himmetine ermiş, dua ve rızasını kazanmış ve irşatla görevlendirilmiş mürşitlerdir. Allah bu zat-ı muhteremleri hiç eksik etmesin.

Bunların görevleri çok mukaddestir. Allah ve Resûlü'ne giden yolu bunların telkiniyle temizleyebiliriz. Verdikleri tövbe, telkin ettikleri zikrullah, seyyiatı hasenâta çevirir. Vuslata mani olan haset, inat, gurur, kibir mürşitlerin telkiniyle yok olur.

En güzel ihtilâl, insan vücudunda yapılan ihtilâldir. Öyle bir ihtilâl ki kahır lütfâ, nâr nura dönüyor. Seyyie (günah), hasene (sevap) oluyor.

Hak mürşidin telkiniyle neler neler gerçekleşiyor. Onun için mürşidin telkini, insanoğlunu kemâle erdirir. Nefsî mücadelede muzaffer kılar. Emre itaat, telkine sadâkatle gönüller fetheder.

Allah Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

27. 06. 2005

**Güzel ahlâk alanlar
Resûl'e bağlananlar
İzinden yürüyenler
Yolunuz açık olsun**

TEMİZLİK İMANDANDIR

Peygamber Efendimiz (s.a.) buyuruyor ki: "*Temizlik imandandır.*" Temiz olmayı kendimize şiar ederseniz, görev bilsek ne güzel olur! Çevre temizliği ne kadar önemlidir. İnsan yalnız çevresiyle evinin önünün temizliğiyle yetinmemelidir.

Şu insan önce evini temiz tutmalı, üzerini temiz tutmalı, insanlara temizlik hareketiyle örnek olabilmelidir. Üzeri temiz değilse veya evi temiz değilse, halk ondan tiksindir. Mikroplardan, hastalıklardan korkar haklı olarak.

Temizliğe yeteri kadar özen gösteremiyoruz, dikkat edemiyoruz. Çok dikkatli olmalıyız.

Hiçbir zaman temizliği tek taraflı düşünmemeliyiz. Maddî temizlik elbetteki suyla yapılır. *Dış temizlik Şeriat-ı Muhammediye ile olur. Mânevî temizlik iç temizlik mürşid-i kâmilin telkinine sadâkat, emrine itaatle olur.*

Bu mânevî temizliği elde etmek, onu korumak kazançların en iyisidir. Bir ilâhîmizde ifade etmeye çalışmışızdır:

İçin dışın abdestli, tertemiz olacaksınız

Beden ve ruh temizliği birleşti mi, dünya-ukba ona engel olamaz. Hiçbir varlık onu Hak'tan perdeleye-

mez.

Bazıları iç temizliğe lüzüm görmezler. Halbuki buna şiddetle ihtiyaç vardır. Bütün ehllullahlar böyle yetişmiştir. Bazıları da iç temizliğe karşıdırlar. Bize şeriat yeter, derler.

İşte onun için biz diyoruz: Biz öyle bir yerde bulunuyoruz ki bizim bulunduğumuz yere, bütün insanlar muhtaç. Bir kanadımız Hakikat-ı Muhammediye'nin kanadı. Bir kanadımız da Şeriat-ı Garra-i Ahmediye'nin kanadı. Bunlar ezelle ebedi tutmuş. İki birleşti mi, işte kemâlat, irfaniyet, ârifîyet orada. Vuslat-ı yârla halvet orada. Öyle bir hâl ki tarifi mümkün olmayan hakikat hâli.

Çok şükür, ikisine sarılmamız, bize bunun mükâfatını gösterdi. Tek kanatla uçmak isteyenler, hakikatin karşısında susmak mecburiyetinde kaldılar. Elbette susacaklar.

Tevhid ilminde Lâ ilâhe illallah, fenâfillah halidir. Muhammedün Resûlullah, bekâbillah hâli. Bunları tevhid edip hâlde yaşayanlar kemâle erdiler. Bütün engellerden aştılar. Aştılar da ol dost ile vuslat ettiler.

Söyle Allah aşkına: Yine mi "Şeriatsız olacağız." diyeceksin veya hakikatten uzak duracaksın!..

Bizler kesret vahdet tevhid edenleriz. Halkla Hak bir vücut, gelin edelim sücûd. İnan dostum, hiç duracak vaktimiz yok.

Biz çift kanatlı olduğumuz için hiç çekinecek tarafımız yok. Görevimiz insana hizmet, Hakk'ı söylemek, Hakk'a ittiba etmek, bâtıldan uzak kalmak.

Bu yolda Allah ezel ebet elimizi tutsun ve bizleri bir an olsun gaflete düşürmesin. Amin!

27. 06. 2005

***Haset, inat at, dedik de suç mu ettik
Hak olanı al, dedik de suç mu ettik
Mutmaine ol, dedik de suç mu ettik
Cânanını bul, dedik de suç mu ettik***

TEK DÜŞÜNCEMİZ...

Muhteremler!

Muhakkak ki yazılarımızın hepsi okunacak, işlerimizde ve davranışlarımızda mutlaka hepsi uygulanacak kaydı yok. Bu bir gönül meselesidir. Zaten gönüllü olursa, fayda temin eder. Gönülsüz olursa, zararı olur; kârı olmaz.

Diyeceksiniz ki: Öyleyse ne oldu da yazıyorsunuz? Zaten üç beşini okuyup tatbik etsek, bunlar yeterli.

Dostlar!

Tek düşüncemiz, faydalı olabilme. Tabî ki bardağı taşırmadan, gönül yıkmadan. İllâ şu insanı okumaya veya yüzde yüz söylediklerimizi kabul etmeye hiç kimse zorlayamaz.

Melâmet'in büyük olaylar geçirmesine rağmen, onu tekrar rayına oturtmak için çalışmamız, açık seçik ifade edeyim ki samimiyetimizdir. Can mürşidimin emir ve rızası doğrultusunda ihvana ve tevhide faydalı olmayı, azim ve cesaretle hizmet etmeyi kendime bir

görev biliyorum.

33 günlük seferimden dönüşümde aynı gün kâtibim yazmaya başladı. Bunu, "Al defterini, kâlemimi, otur!" diye hangi kuvvet zorluyor? Biz de memnuniyetle ne tecellî eder, ne zuhur ederse, onu kayda almaya çalışıyoruz. Kendimizi Mesnevîleri yazan Mevlâna'ya, Muhiddin-i Arabîlere, yahut da Âşık Yunuslara benzetip de "Biz de böyle görev yapıyoruz." demeye utanırım.

Onlar yazılarından, hizmetlerinden dolayı ne tenkitler, ne hakaretler gördüler. Biz de o zat-ı muhteremlerin himmet ve rızaları doğrultusunda dostlara bir şeyler verebilirsek ne âlâ! Bu verdiklerimiz, fenâfillahın tecellîsidir. Bu verdiklerimiz bekâbillahın, Hak Resûlün himmetidir.

Elbetteki her tecellî Hakk'ın ve Hakk'ın zuhurudur. Hak dostlar bir gün uyanacak ve bu yazıları inceleyip bize de rahmet okuyacaklar. Garazsız, maksatsız, Allah rızası için yapılan hizmetin karşılığı yine Allah rızasıdır. Bunu tartacak terazi yok.

Ulu Sultanım!

Anlayış ve idrakimizi çoğalt. Sadâkat ve samimiyetle tövbe ederek, seyyiatını hasenâta çeviren zümreyi sâlihîne cümlemiz ilhak et. Can mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etme. "**Bana dua edin ki dua-nıza icabet edeyim.**"⁸⁷ âyetine dayanarak dua ediyorum. Kabul edeceğin duaları bizden tecellî ettir, zuhura getir.

45 sene evvel geçen bir olayı kâleme aldık 202. sahifede.

Hasan Fehmi Efendi'nin oğlu Hikmet, mürşidime dedi ki:

- Ahmet! Benim böyle de arkadaşlarım var. Biz

---

⁸⁷ Mümin, 40/60

senin gibi tek taraflı değiliz.

- Öyle mi!. İki zıt bir yerde cem olmaz. Demek böyle de arkadaşların var. Madem ki onları tercih ediyorsun, var onlarla kal!

Mevlit, Kur'an bitmişti. İkrâm zamanında efendimiz bize hiçbir ikram aldirtmadan "Hadi biz gidelim!" deyip dostları ordan kaldırdı. Elbetteki bu olay, Melâmet'i ahkâmsızlıkla suçlayanlara bir vesikadır.

Allah bizi böyle kötü hâllerden korusun, muhafaza eylesin.

45-46 senedir mücadele veriyoruz. Ulu Yaratanım, bu samimi hizmetin karşılığında bize büyük ikram ve ihsanlarda bulundu. Temiz, adımını göre göre atan, güzel bir randıman yakalayan cemaatimiz var. Çok şükür, erkân ve âdaba muhalefet edenlerin Allah, mumlarını söndürdü ve söndürmekte. Zaten onların mumu yatsıya kadar da yanmaz...

Belki diyeceksiniz ki: "Siz çorbada yandınız, yoğurdu üflüyorsunuz." Evet, bu da doğru. Çünkü çok dikkatli olmak mecburiyetindeyiz. Helâli-haramı fark edecek kadar bilgisi olmayan, tehlikelerden korunmayan ve koruyamayan nâehil kişilerin elinde tevhid, ilmi Ledün, büyük zaafiyete uğramış. Biz de şimdi dikkat kesilmek mecburiyetindeyiz.

Allah bu yolda bize iyilik versin, ezel ebed, dostların ve hepimizin elinden tutsun. O büyük felâkete bir daha dostları sürüklemesin inşallah! Çöküntüyü meydana getiren sebepleri biliyoruz.

Bu yüzden Muhammedî Melâmet'te güzel ahlâk, Hakikat-ı Muhammediye, ahkâm-ı şeriye ile yürümek Allah cümlemize nasip eylesin. Amin! Amin!

27. 06. 2005

**Her şey Hakk'ı zikretmekte
Lisaniyla Hak demekte
İnsan kendini bilmekte
Allah deyin huzur bulun**

ZİKİR NE YAPAR?

Zikir bizi bizden alır. Biz o zaman bizi aşarız. Benliğimizi aşar, Hak benliğine ulaşırız. Zikir, Allah'ı sevmenin ifadesidir. Hak müşşidin açtığı bir yoldur ki kulu Allah'a ulaştıran en kutsî vasıta, zikrullahtır.

Zikirsiz, fikirsiz olur mu derviş? Demek, zikir, fikrimizi, tefekkürümüzü, düşüncemizi açar. **"Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin"**⁸⁸ diyen Allah'tır. kurtuluş, saadete, huzura zikirle ulaşılır.

Bahçemizdeki meyve ağacına hizmet eder, sular, gübresini eksiksiz verir, vaktinde ilacını atarsak, meyve toplamaya, yemeye yüzümüz olur.

Zikrullah da insan vücudunda bir ihtilâli gerçekleştirir. Gerçekleştirir de ne tecellîler, ne zuhuratlar olur. Allah'ın zikri, girdiği yerde ne haset, ne gurur, ne kibir, ne öfke bırakır. Nefsânî hareketler yok olmaya mahkûm olur. İşte o zaman derviş, gönül bahçesinde

---

⁸⁸ Ahzap, 33/41

aradığını bulacak. Bu zevke eren Hak dost, diyor ki:

Gitti kesret, geldi vahdet, oldu halvet dost ile

Dostla halvet edebilmek için zikrin sâikasına, ihtilâl ve inkılâbına uğrayacak derviş. İşte o zaman aşkullah, zevkullah, muhabbetullah tecellî edecek ki derviş gönül bahçesinden inciler, mercanlar, yakutlar toplayacak.

Bak şu dervişin hâline

Âlem hayran ahvâline

Akıl ermez kemâline

Kesret vahdet tevhid etmiş

Derviş, bu kemâle erebilmek için, nefsî mücadelede muzaffer olmuş, Hak mürşidin emrine itaat, telkinine, sadâkat göstermiş. Göstermiş de sadâkatinin karşılığı Hakk'ı diyet etmiş.

Hakk'ı diyet eden dervişimize canu gönülden selâmlar, sevgiler, hürmetler...

Ey Hak dostu!

Ne mutlu size!.. Hakk'ı diyet eden, Hak dostlarına ne mutlu! Ne mazi ne müstakbel! Hâlde tevhid etmişler. İman-ı kâmile görerek, bilerek, yaşayarak şahadet getirmiş bu zat-ı muhteremler de hâlde tevhid etmenin kemâline ermişler.

Hak dostu sorarsak: Bu kemâle nasıl erdiniz?

Cevaben bize diyor ki: Hak mürşidin telkinine sadâkatle, emrine itaatle hidâyet olunan yoldan giderek.

Geçmeyecek onlar sırat

Vermeyecek onlar hesap

Hak mürşide verdiler hesap

Hep gördükleri dîdar, cemâl, olur.

Hak erenler bu yoldan gittiler. Gittiler de mânâ oldu, uçtular. Dünya, ukba onları etkisi altına alamaz. Velâyette velilerle haşroldular. Nübüvvetle nebilerle haşroldular. Velâyettele nübüvveti tevhid ederek, Kavseyn'e erdiler. Âlem, gözlerinden sır oldu, kayboldu. Öyle bir âleme ulaştılar ki renkten, şekilden, kelimededen arınmış bir âlem. Devr-i âlem oldular.

Can mürşidin, Hak mürşidin telkini neler neler neler yapar! Yeter ki Hak dost; sadâkat, ihlâs, samimiyetle hidâyet olunan yolda yürüsün. Derde devâ bulur. Canda cânanla sohbet, muhabbet olur. Etmez mi gör ihsan sana!

Ey yüceler yücesi! Sultanlar sultanı!

Lütfun, keremin olmazsa, en küçük bir kıpırdama olamaz. Güneş doğmaz, rüzgâr esmez, rahmet yağmaz. Rahmetin, merhametin sonsuz ulu sultanım. Sonsuz lütuf ve keremin karşısında zat-ı Ulûhiyetine kemâl-i edeple, hayâ ederek, ifade edeyim ki: Âcizem, âcizem, âcizem...

Dilimiz döner, gözümüz görür, elimiz tutar; rahmetindir, merhametindir. Aklımız, zekâ ve kabiliyetimiz, istidat ve idrakimiz, zat-ı Ulûhiyetine yemin ederim ki şüphesiz ikramındır, ulu sultanım!

Nefes alıp vermemiz, sonsuz nimetlerine ulaşmamız, ihsanıdır Ulu Sultanım!

Aşkla, zevkle, muhabbetle Allah dersek, diyen sizsiniz Sultanım! Sizensiz dil döner mi? Göz görür mü? Kulak duyar mı? Şah damarından yakınsın. Canda cânansın. Tende mihmansın. Yakınlığının zevkini, duygu ve tefekkürünü, aşk ve muhabbetini cümle ihvanımıza ihsan eyle ulu sultanım!

Ben şu derviş kardeşime hayranım!

Ne mutlu tefekkürle Allah diyen dervişe!

Ne mutlu, fenâ-yı tamda bekâya erip Hakk'ı diyet

eden dervişime ne mutlu...

Hâlde tevhid ederek, şahadet sırrına ermiş, halkı sevmiş, Hakk'ı sevmiş; Hakk'ı sevmiş, halkı sevmiş. Ah canım, sırta kadem basmış. Ulu sultanın sevgisine ermiş, varından geçip Hak varlığına eren bu zat-ı muhteremlere gönülden tebrikler.

Vuslatınız, halvetiniz, ol dost ile sohbetiniz mübarek olsun. Allah dervişanımızı ezel ebed korusun, muhafaza eylesin.

Ey Hak dost!

Kelâm-ı Hak'la sohbet eden mürşidim. Fenâ-yı tamda bekâyâ erdiren, sırttan, mizandan geçirip ol dost ile halvet ettiren can mürşidim. Harfsiz, kelâmsız, sessiz sohbetin sırrını açan, gönülden gönüle ilka olan (dolan), ilka ettiren (dolduran) yüce sultan mürşidim! Neler neler yaparsın... Lütfet, kerem kıl da kurbanın olayım! Canda cânanımsın benim. Tende mihmanımsın benim. Ulu Sultanımsın benim.

Ey Hakk'ı diyet eden Hak mürşit! Kelâm-ı Hak'la sohbet eden can mürşidim!

Bilmem ki sizi nasıl anlatayım! Lâzım ki ben, siz olayım.

Ey Sabri Hoca! Ey Derviş Sabri!

Hayâ et, nasıl ben, siz olayım, diyebilirsiniz?

Bu da ulu sultanın himmeti, lütuf ve keremidir. Buyuruyor ki:

Sen-ben, ben-sen olmuşuz hem

Budur bana himmet şeyhim.

Bize lütf u keremin zikrin, muhabbetindir. Bize ikram, ihsanın aşkın, zevkindir. Perdelerden öte geçirip canda cânanla buluşturup biliştirip sevgiye mazhar kılmanızdır

Dünya ukba engellerinden geçirip ol dost ile vuslat ettirdiniz. Hâlde tevhid ettirdiniz. Görerek, bilerek, şahadet getirmenin sırrına erdirdiniz. En büyük ikram, ihsanıdır bize.

Biliyorum 60-70 kiloda gizlenmişsiniz. İsminizi Ahmed'e takmıştınız. Çok iyi biliyorum, zevk ediyorum ki Hakk'ı diyet edensiniz. Kelâm-ı Hak'la sohbet eder, tevhidi mutlaktan verirsiniz.

Bazen öyle kul olurdunuz ki bizi hayretlere düşürdünüz. Bazen de dünya, ukba pazarından geçer, öyle bir âleme gelirdiniz ki sultanlara sultan olurdunuz.

İşte bu hâlinize iman etmek, sizi candan sevmek iman-ı kâmilin ta kendisidir.

*Ey mürşidim cansın bana
Canlar feda olsun sana
Ettin himmet ben kuluna
Sensin hayat veren bana*

*Hem ârifsin, hem kâmilsin
Şahadetle bilinirsin
Kemâlinle görünürsün
Nur-i Huda senden bana*

*Sabrin senin yolundadır
Himmetinle yanındadır
Emir senden söz senindir
Şeyhim delil oldu bana*

Selâm, sevgi, dualarımla Allah'a emânet ederim!

05. 07. 2005

**Ayniyettedir safa
Kelâmla olmaz ifâ
Sabri ahde et vefâ
Her yüzden nazarım sen**

MELÂMETİ ANLATMAK

Muhterem Dostlar!

Biz Melâmeti gerektiği gibi anlayamadık. Anladığımızı da anlatmaktan âciz kaldık. Koca bir ummanı bir kovaya doldurmaya çalıştık. Bu mümkünattan değil!

Melâmeti diğer tarîkatlar dizisine koyduk. Bu, tarîkatlar üzeri bir hakikattir. Tarîkatların en son ulaşacağı bir noktadır. Öyle bir hâldir ki dil tariften âcizdir. Dünya, ukba pazarından geçenler, Melâmîlerdir. Nefsini lev- metmiş, benliğinden geçip Hak benliğine ulaşmış. Hakk'ı diyet etmiş bu zat-ı muhteremler. Ehl-i hâl, ehl-i zevk, ehl-i mânâdırlar.

Kelâmın ifade edemeyeceği, yaşanılıp da anlatılamayan bir gerçektir, hakiki Melâmîlik. Dervişinin elinden tutar. Zikirle tefekkürle onu mânâ âlemine getirir. Harem-i ismete kor. Canda cânanla buluşturur, seviştirir. Hak dostlar, hep bu erkâna uydular, merâtibi tevhid, makâmat-ı tevhid ile mânâ âlemine geçtiler.

Şimdi bana söylersiniz:

- Hani anlatılmazdı!.. Siz onu anlatıyorsunuz, bildiriyorsunuz.

A Canım!

Ben bana kadar anlatıyorum. Sakın ha!.. Tevhidi kühüyle (bütün esaslarıyla) anlatmak, "Bu, budur!" demek kimsenin haddine değil.

Melâmet, fenâ-yı tamda bekâyı bulmak, Hakk'ı diyet etmek, kelâm-ı Hak'la sohbet etmektir. Zatından zatına mazhar düşerek, velâyette velilerle nübüvvetle nebilerle haşrolmak, kesret vahdet tevhid ederek muhabbetullah etmektir Melâmet!

Bir ehl-i tevhidin yegâne gayesi, kesret vahdet tevhid etmektir. Bunu da bize Hak mürşidin telkinine sadâkat, emrine itaat kazandıracaktır.

Melâmet meşrebine giren, Hak mürşidin telkinine sadâkatle gönüller fetheder. Allah dostu, ehl-i mânâ, ehl-i hakikat olan zat-ı muhterem, uruç ve nüzûlü yaşamakta. Merâtib-i tevhidi, makâmat-ı tevhidi gezip zevk etmekte.

Bu zat-ı muhteremler, harem-i ismetin fahri üyesidirler. Bunlar öyle bir ehliyete sahiptirler ki bunlara yasak yok. Çünkü bunlar fenâ-yı tamda bekâyı bulmuş, Hakk'ı diyet etmişler. Yolları "Ev Edna"ya kadar açıktır.

Yine bana sorarsınız:

- Peki, buraya, nasıl ulaştınız?

Can Dostlarım!

Biz bu âli makamlara ulaşmayı tarif ediyoruz. Tarif, tevhid olmaz ki! Hâliyle hâllenmedikçe, zevkiyle zevkiyap olmadıkça, merâtib-i tevhidi, makâmat-ı tevhidi hâlde yaşamadıkça, "Ben de Melâmet'in sırrına erdim." ifadesini kullanma hakkımız yoktur. Hâlde tevhid edenler, ederler hep teşehhüt.

Yine ben derim ki: Allah Hak mürşidin himmetle-

rini üzerimizden eksik etmesin! Bütün güçlükleri mürşidimin telkini kaldırır. Yeter ki sâdık derviş olalım. Yeter ki Hak dostların rızası ve telkini doğrutusunda hareket edelim de devri âlem olsun.

Mürşidinin aynısı olmayan, onu aynen yaşamayan derviş, nasıl bize yansıtacak?

Bana "İleri gidiyorsun!" deme. Hz. Ali (k.v.) Hz. Muhammed'e (s.a.) öyle hizmet etmiş ki "Ya Ali! Senin kanın benim kanım, senin etin benim etim, senin vücudun benim vücudum!" ifadesine mazhar olmuştur.

Hz. Muhammed (s.a.) : "Beni gören Hakk'ı gördü." diyor. Peygamberimiz (s.a.) zatiyyûn zevkiyle Hz. Ali'ye aynen tecellî ediyor. O zaman Hz. Ali (k.v.) de: "Ene nâtiku'l Kur'an! Ben konuşan Kur'an'ım!" diyor.

Öyle bir tecellî, öyle bir zuhurat ki Hakk'ı zuhura getiren Hz. Muhammed (s.a.), aynı hâli, Hz. Ali'de (k.v.) yaşıyor ve yaşıyor.

Bugün de mürşidinin aynı olmuş, onunla deşarj olmuş mürşidimin buyurduğu gibi:

Sen-ben, ben-sen olmuşuz hem

Budur bana himmet şeyhim.

Böyle, bütün mürşitler, birbirinin aynı olursa ne-reye dayanır? Elbetteki Hak Resûl'e ve Allah'a dayanır. Aynı intiba, aynı zevk, aynı yaşantı olmasaydı, mürşidim,

"Sultanların sultanıyız

Hûdur bizim huzurumuz

Hak'tır bizim zuhurumuz" diyebilir miydi?

Hâlde tevhid eden zat-ı muhteremler, görerek, yaşayarak, zevk ederek şahadet verdiler. O zaman ne güzel buyurdular:

"Ne maziye ne müstakbel!"

Hâlde tevhid edelim."

Bu harem-i ismete girebilmek için, derviş, dünya, ukbadan geçecek. Fenâ-yı tamda bekâya erecek. Erecek de tapu ve senet sahibi olacak. Sözü senet olacak. Râbîta zevkiyle velâyeti kullanır, nübüvveti kullanır. Tevhidin hâliyle hâllenmek, zevkiyle zevkiyap olmak, şuhutta ve tefekkürde olmak ne güzeldir, ne güzeldir ne güzel!

Bu güzelliğe paha olmaz. Dil onu anlatamaz. Allah bütün dostlara harem-i ismetinin kapısını açsın. Aşkla zevkle muhabbetullah ikram, ihsan eylesin.

Gelin Dostlar!

Hâlde tevhid edelim. Şuhud üzre duralım. Sevelim, sevilelim. Sevgiye paha olmaz. Lisan onu anlatamaz. Yaşanılır da söylenemez.

Selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet ediyorum.

12. 07. 2005

***Kuran, Hadis rehber bizde
Hak aşkı var gönlümüzde
Hakk'ın zikri kalbimizde
Melâmîler derler bize***

BİR MELÂMÎ NASIL OLMALIDIR!

Gerçi bir Melâmîyi tarif etmek mümkünattan değildir. Dille anlatılmaz, kalem yazamaz.

Ehlullah ne güzel demiş:

Melâmîdir evliya,

Dahi nice enbiya

Hem cihar-ı bâsafa,

Kendine gel hey kendine

Bir Melâmî, Kur'an-ı Kerîm'in canlı örneğidir. Bunu fahmedip zevk edip yaşayandır. Bir Melâmî Hakk'ı-bâtılı, helâli-haramı, erkânı-âdabı çok iyi bilen olmalıdır.

Gerçek Melâmî, nefsini levmedip benliğinden geçip Hak benliğine ulaşan ve Hakk'ı diyet edendir. Ehl-i tevhitir. Kur'an-ı Kerîm'in ikiz kardeşidir.

Bir Melâmî, velâyette velilerle haşrolmuş, nübüvet makamında gerçek kulluğu yaşamış, kesret vahdet tevhid etmiştir. Gerçek Melâmet'e gönül vermiş, ahkâm-ı şeriye, ahlâk-ı Muhammediye ile gönüller fethetmiştir. Bu tevhid erinin elinden, dilinden, âzâlarının kimseye zarar gelmez.

Melâmet'e intisap edip fenâ-yı tamda bekâya eren, velilerle haşrolan Hak dost, ehl-i mânâ, ehl-i hakikat olarak konuşan Kur'an olur. Hak mürşidin emir ve

rızası doğrultusunda hatmü'l makam olur. Maziyi, istikbâli hâlde tevhid edip görerek, bilerek şahadet verir. Kadere rıza, emre itaat, telkine sadâkat ile gönüller fetheder.

Muhteremler!

Şairimiz diyor ki:

Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker

Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alni değer

Bu mukaddes vâdilerde, şühedanın kanıyla yıkanmış vatanda sakın ha, abdestsiz dolaşmayın. Çünkü aldığınız telkine göre abdestsiz yere basmayacaksınız. Ehl-i tevhid abdestlidir. Şuhutta ve tefekkürdedir

Ehl-i tevhid olan kardeşlerimiz çok okuyacak. Hem okuyacak, hem okutacak. Hak mürşidin rızası doğrultusunda hizmeti görev bilerek, karınca kaderince çevresine nur saçacak. Şeriatın ahkâmı ve güzel ahlâk ile çevresine mesajlar verip iyiliğin timsali olduğunu gösterecek. Gösterecek ki velâyette velilerle nübüvvet-te nebilerle haşrolsun.

Melâmî hâlde tevhid edendir. Varlıktan benlikten geçip Hak benliğine ulaşan ahkâm-ı şeriye, ahlâk-ı Muhammediye ile halkın hüsn-i teveccühünü (takdirini) kazanan zat-ı muhteremdir.

Halkı seven, Hakk'ı seven, iyilikte, tenezzül tevâzuda yarışan, nefsanî hareketlere uymayan, kendisini hizmete adayan, farkiyet sahibi olandır Melâmî.

Bu zat-ı muhteremi nasıl anlatalım? Himmete ermiş, Hak mürşitten ders almış, ender fenâdan bekâya göç etmiş...

Allah himmetlerini üzerimizden eksik etmesin!

Cümllemizi sevgisine mazhar kılsın. Amin! Amin!

14. 07. 2005

**Zâhir bâtın hük-m-ü kader
Pîr bunları telkin eder
Kâmilleri aynen söyler
Pîr Seyyid'dir rehberimiz**

MELÂMET BİR MEŞREPTİR

Muhterem Dostlar!

Melâmet'e intisap edeli uzun yıllar geçti. Çok taş attırdılar. Yanlış hareketler oldu. Bütün suçlamalar Melâmîliğe yüklendi. Haklı olarak da bazı dostlarımız Melâmî kelimesinden kuşkulandılar. Çünkü nâehle görev verilmiş, çok yanlış hareketler olmuş. Şahısların yaptığı eksik hareketler, suç olarak Melâmî'e yüklenmiş.

Pîr Seyyid Muhammed Nur, 3. Devre Melâmîliğin kurucusudur. Melâmî'yi zuhura getirdiği zaman herkes O'na saygılı, hürmetkâr davranmıştır. Pîrimizin devrinde hiçbir tarikat, "Biz de varız!" diyememiştir. Bizim bütün tarikatlara saygımız sonsuzdur.

Pîr'in zamanında Melâmîliğe Melâmî-i Nuriye ismi verilmiştir. Mürşidimiz de Melâmî-i Fehmiye demıştır.

Büyük mücadelede, yanlış yapanlardan uzak olduk. Ehl-i Sünnet itikadı ile yolumuza devam ediyoruz. Dervişanimiz abdestlidir, ibadet u taatındadır, beş vakit namazlarını kılar, hac ve zekâtlarını da asla ihmâl etmezler.

Biz, taş attıranlardan çok şükür ayırız. Onların mumları yatsıya kadar da yanmadı.

Muhterem Dostlar!

Çok şükür dinimiz İslâm, kitabımız Kur'an. Melâmet bir din, bir mezhep değildir; bir meşreptir. Hak mürşidin telkin ettiği bir hakikattir. Yâni "*Mûtû kable en temûtû!*" hadisinin mânevî mânâsıdır. Fenâ-yı tamda bekâya ulaştırın bir hakikattir.

Melâmet vaktiyle şimşekleri üzerine çekmiş. Nâ ehle görev verilmiş, çok taş atılmış, yanlış konuşmalar yapılmış, yanlış fetvalar verilmiş...

Çok şükür, Allah'ın lütuf ve keremiyle bu kötü intibayı sildik ve silmekteyiz. Melâmet bizi merâtib-i tevhid ile kelime-yi tevhidin mânâ-yı hakikatine ulaştırmıştır.

İnşallah bu yolda Kitap, Sünnet üzerine, Allah'ın emir ve rızası doğrultusunda gereken hizmetlerin verileceğinden emin olunuz. Çok şükür verilmekte! Biz bunun semeresini gördük ve görmekteyiz.

Kur'an-ı Kerîm'in ışığı altında Ehl-i Sünnet itikadı ile Pîr Seyyid'e lâyük hizmet vermek, Allah cümlemize ihsan, ikram eylesin. Amin!

Yazılarımızda yanlış yapmadık, diyemeyiz. Bir beşer icabı yanlışlarımız olabilir. Lütfen kitabımızı okuduğunuz zaman, bizimle görüşün. Yanlışları beraber düzeltelim. Bize iyilik etmiş olursunuz. Yalnız bize değil; bütün ihvana, tevhide büyük hizmet olur.

Elbetteki kemâlat Hakk'ındır.

Selâm, sevgilerimle Allah'a emânet olunuz!

19. 07. 2005

**Fenâfillah olanlarız
Bekâda yer tutanlarız
Vahdet zevkin alanlarız
Ehl-i mânâ derler bize**

MELÂMET ANLAYIŞIMIZ

Muhterem Dostlar!

Melâmîlik, insanı fenâfillaha uğratar. Varlığından soyar, Hak varlığına ulaştırır. Zâhiri halk ile bâtını Hak şuurunu, anlamını verir.

Melâmet-i Fehmiye, kişiyi fehmetmeye, tefekkür etmeye sevk eder. Bütün engellerden, nefsânî isteklerden kurtarır, vuslat-ı yârla halvet ettirir. Kişiyi kendinden alır, Hak varlığı ile doldurur. Bir güneş misâli karanlıkları aydınlatır.

Elbetteki bu, Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle; aşkla, zevkle, zikrullah ile olur. Allah bizi bu nurlu yoldan zerre kadar ayırmasın.

Bizim Melâmet anlayışımız; fenâ-yı tamda bekâyı bulmak, vuslat-ı yârla halvet etmektir. Biz Melâmet merdiveninden buraya yükseldik. Yoklukta olan bu merdivenden her an çıkmaktayız. O merdiven bizi gerçek varlığa ulaştırıyor, vuslat-ı yârla halvete getiriyor, fenâ-yı tamda bekâyı bulduruyor.

"Sermayemdir yokluğum

Hak varlığıdır kârım."

Yokluğu sermaye eden Hak dostlar, fenâfillah ile yokluğa uğradılar. Uğradılar da Hak varlığını kâr ettiler.

Bu kutsî ve ulvî merdiven, bizi vuslata getirmiştir. Ona can ü gönülden saygılıyız. Öyle mahviyet (tevâzu) öyle yokluk ki ebedî vara kavuşturur insanı.

Üçüncü devre Melâmet'i bize bahşeden Pîr Seyyid Muhammed Nur, bu yokluğu Kur'an'dan almıştır.

Yeryüzüne ilk gelendir Melâmî

Sandılar ki suç işledi Âdem'i

Oldu Melâmet Âdem'in cenneti

Melâmîyiz Melâmîyiz Melâmî

Melâmet, bizi nispet fiilden fiilullaha, nispet sıfattan sıfatullaha, nispet vücuttan vücudullaha geçirir. Bu öyle bir ifade, öyle bir terim, öyle bir hakikat ki Melâmet'e uğramayan, fenâfillah olamaz kemâlata eremez.

Melâmet, insan vücudunda ihtilâl yapar. Zandan, evhamdan, şüpheden arındırır. O zaman kişi: "Görürsün hiç, bilirsin hiç, olursun hiç" hâline ulaşır. Bu hiçliğe bizi kavuşturan, o ilâhî telkindir. Onun için kendisine nam verilmiştir:

Melâmîdir evliya

Dahi nice enbiya

Giy Melâmet hırkasını bînişan etsin seni

Bizi Hak'tan uzak tutan; gurur, kibir, benlik, gizli şirkten, Melâmet kurtarır. Şirkten, benlikten, bütün kötülüklerden Melâmeti zevk edip yaşayarak kurtulan ehl-i tevhid dostlar, Hak mürşidin erkân ve âdabıyla, telkin ettiği merâtip ve makâmat zevkiyle bu hakikate ermişlerdir.

Melâmet'in fenâfillah mertebelerinde ender

fenâya uğramak, varlıktan, benlikten geçip Hak benliğine ulaşmak; Hak mürşidin telkiniyle erkân, âdâbıyla olmuştur.

Daima yokluk râbitalarına ihtiyacımız vardır. Çünkü bu yokluk; nispet fiilden fiilullahaya geçirdi, nispet sıfattan sıfatullahaya geçirdi, nispet vücuttan vücudullahaya mazhar kıldı.

"Mûtû kable en temûtû!" sırrına bizi uğratan, vuslat-ı yârla halvet ettiren, kesret vahdet tevhid ettiren, Melâmet'in özü ve mânâsını bize telkin eden, Hak mürşittir. Hak mürşide ve onun telkin ettiği Melâmet'e sonsuz saygı ve hürmetlerimizi bildirir, râbıtaya can simidi gibi sarılmanızı tavsiye ederiz.

Melâmet'in derslerini görenler, yokluktan varlığa kavuştular, sırra sırdaş, Hak yolda yoldaş oldular. O telkin dünya, ukbadan geçirip ol dost ile halvet ettiriyor. O telkini verene de sonsuz saygı ve hürmetlerimizi arz ederiz.

Mektubun zarfı, mektup kadar kıymetlidir. Mektubun edebini, hayâsını koruduğu için, mahremiyetini muhafaza ettiği için. Hakikati koruyan, telkin eden Melâmet, hakikatin zarfı gibidir.

Sakin soyma onu nâmahrem içre

Yüzü suyu hayâsıdır şeriat

Şeriatsız yürüme râhe noksandır

Şeriat aynen hakikattir.

Zâhir ulemâ şeriatı telkin ederken, hakikat ulemâ- sı da şeriatla hakikati bir vücut olarak anlatmalıdır. Şeriatın hakikatsiz, hakikatin de şeriatsız olması mümkün değildir. Peygamber Efendimizin (s.a.) ledün ilmine, hakikat ve mânâ ilmine ulaşabilmemiz için fenâ-yı tam- da bekâyı bulacağız.

Üçüncü Devre Melâmîlik, kişiyi nefsinden geçirip

Hakk'a vuslat ettirir, yokluğa uğratar, Hak varlığına ulaştırır. Hak erenler hep bu yolda gittiler. Gittiler de öyle bir hâle geldiler ki... Yâni Melâmet'in mahviyetine uğradılar. Yokluğu sermaye edip Hak varlığına ulaştılar. Telkin edilen bu ilâhî merdivenden tırmandılar. Tırmandılar da -aman Allah'ım- Kur'an'ın, hadisın hikmetlerini çözdüler.

Üç mertebe olan tevhid, fenâ-yı tamda bekâyâ ulaştırır. Fenâfillah olmayanın tevhibi şirkten kurtulmaz. Şirk-i hafiden kurtaran, telkin edilen Melâmet'in hikmet ve mânâsıdır.

Fenâ-yı tamda bul bekâ

Yetmez mi sana bu safa

Her nefes zikrullah eyle

Kalp ile fikrullah eyle

Selâm, sevgi, dualarımla Allah'a emânet olun, derim.

20. 07. 2005

Can vermişiz, can almışız
Cânanı diyet etmişiz
Hakk'ı bâtilı seçmişiz
Biz Melâmî kurbanıyız

MELÂMET'İN ÖZÜNÜ MUHAFAZA

Melâmîlik öyle bir devir geçirdi ve geçirmekte ki eksiklikleri Melâmet'in mensuplarına değil, Melâmîliğe yüklediler.

Melâmet'e intisap edip de mânâsından haberdar olamayanlardan birçokları "Melâmîlik ne kadar ağır, ne bozukmuş!" deyip kaçtılar. Bazıları, içlerindeki şüpheyi atamayıp Melâmet'i zevk edemediler.

Bazıları da Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkat gösteremeyen bu zavallıları gördüler de Melâmîliği onlarla muhakeme ettiler.

Bazıları, içinde oldukları hâlde Melâmet'e cephe aldılar. Eksik hareketler, kişinin kendisine aittir; tevhi-de ait değildir.

Melâmîlik, mensubunu aşkla, zevkle vuslata, harem-i ismete getirir. Varlığından soyar, Hak varlığını giydirir.

Muhterem Dostlar!

Gavs-ı Âzâmın, mürşid-i kâmillerin buldukları tarîkatlar ne kadar kemâlli olursa olsun, kişiyi kurtarmaz, kurtaramaz. Dervişin kurtulması Hak mürşidin emrine itaat, telkinine sadâkatle olacaktır.

Hak mürşitler ne âli makamlar, ne yüksek hakikatler zuhura getirmişler; ama derviş bunlardan nasip-

dar olamamış. Eksiklik kişinin kendisine aittir.

Neylesin Tâlip, olamaz teslim

Ya nice bulsun ol kemâlatı

Şunu da ifade edeyim ki İslâmiyet'e bağlı olan, ancak şeriatın zâhirinde kalanlar vardır. Zâhirinde kalanlar, şirk-i hafiden nasıl kurtulacaklar? Biz oradan geldik!.. Hasan Fehmi Hz.'leri:

Gerek âlim, gerek zâhit

Ki bilmez nefsin tahkik

Onların imanı hep taklit

Eder inkâr Ev Edna'yı

Bütün ehlullahlar, ârif-i billah olan olan zevat-ı kıram İslâm'ın özüne, hikmet ve mânâlarına erebilmek için Melâmet'in yokluğuna uğradılar, fenâfillah oldular.

Fenâfillah olan sâlik

Olur hem nefsine fâik

Bulur bir sermedî varlık

Bulur hem semme vechullah

İslâm İslâm; ama hakikatinden mahrum olanlar, Hakikatsiz şeriatı olanlar; ehl-i tevhid olan can dostlarından, üstatlarımızdan büyük intikamlar aldılar. Tevhide düşmanlık yaptılar. Fenâ-yı tamda bekâya eremeyenler -Molla Kasımlar gibi- Seyyid Nesîmi'nin derisini yüzdüler, Şeyh Muhiddin, Şeyh Bedrettinleri astılar. Kerbelâda Evlâd-ı Resûlü kesenler de müslümandılar. Hak Resûlün soyundan intikam aldılar.

Bizler şeriatıyla, hakikatiyle mürşidimizin tarif ve telkinleriyle çok şükür, hidâyet olunan yolda yürümekteyiz. Şeriatlı gidenler felâkete uğradılar. Şeriatlı hakikatin tecellî etmesi mümkün değildir.

Bizler çok şükür 3. devre Melâmîliğin mensupları olarak şeriatımızla, hakikatimizle ilm-i zâhir, ilm-i

bâtınla Hak yolda yürümekteyiz. Yolumuzun müntesibi olan bu canlara canu gönülden selâm, sevgi ve dualarımla Allah'tan sonsuz iyilikler dilerim.

Bizler Melâmet'in yokluğunda ne hikmetler, ne mânâlar bulduk.

Sermayemdir yokluğum

Hak varlığıdır kârım

Gönlümdeki mihmanım

Bildirdi beni bana

Melâmet bazı yerlerde sıfırlara kadar, bazı yerde yüzde onların altına düşmüştü. İhvanımızı Şeriat-ı Muhammediye ile giydirdik. Çok şükür, Hakk'ın inayeti ile Hak mürşidin lütuf ve keremiyle randıman yüzde yetmişlerin üzerine çıkmıştır. Katı uygulamalara başladık, herhalde bu duruma gelemezdik.

İslâm'dan tâviz vermiyoruz; ama hakikatten mahrum bir İslâm görüşüyle de hedefe varılmayacağını açık seçik ifade ediyoruz.

Çok şükür, 46 senedir geceyi güne katarak, Mevlâ'nın lütuf ve keremiyle Hak mürşidin emri ve rızası doğrultusunda hedefe doğru gitmekteyiz. Allah bu yolda cümlemizin elinden tutsun.

Kur'an-ı Kerîm -bu kutsî ve ulvî kitap- ilâhî emirler ve nehiyeler, farz, vacip, sünnetler, helâller, haramlardan bahdeder. İnsanlığa eşitliği, kardeşliği getiren bu kutsî kitap; emirleri uygulaya uygulaya, ilâhî emirleri yerleştire yerleştire 23 senede nâzil olmuştur. **"Bugün dininizi ikmal ettim."**⁸⁹ âyeti nâzil olduğu zaman sevinenler olmuş, emirler tamam, bu kadar, diye. Bazıları da ağlamıştır, din ikmâl olduysa, Hak Resûlün görevi bitti, diye.

---

⁸⁹ Mâide, 5/3

Biz öyle düşünmüyoruz. Hak Resûlün mânâsına erdik, mürşidin sayesinde. Tevhidin velâyetiyle nübüv-
vetiyle Hak Resûlle hemdem olduk. O, Rahmetenli'l
Âlemindir. Buyuruyor ki: "*Ben peygamber iken, Adem
(a.s.) toprakla su beynindeydi.*" Yâni çamurdu. Onun
kesafet olan vücudu Mekke'de doğdu, 63 yaşında Me-
dine'de vefat etti. Hak Resûlün mânâ vücudu evveldir.
"*Allah önce benim nurumu yarattı.*" buyuruyor. Biz Hak
Resûlün mânâsına biat ettik.

Biat-ı Hakk'ı, Muhammed'den kılanlar merhaba

Buldunuz iman-ı kâmil, cümle yâran merhaba

Hz. Muhammed'in (s.a.) hakikatine biat, Hakk'a
biattir. Âyet-i kerime: "***Habîbim! Sana biat edenler,
hemen ancak bana biat ederler.***"⁹⁰ Onun için çok
şükür, "*Adem toprakla su arasındayken ben nebiydim.*"
diyen Peygamberimizin (s.a.) mânâsını buldu ehl-i tev-
hid olan dostlar.

Bizler fenâ-yı tamda bekâya erenleriz. Hâlde
tevhid ederek, açık seçik şahadet verenleriz. 21. asırda
da bu kemâlatı Melâmet'e intisap edip fenâ-yı tamda
bekâya erenlerde bulursunuz.

Allah fenâfillah olmuş, Hakk'ı diyet etmiş, kesret
vahdet tevhid etmiş, görerek, bilerek, yaşayarak şaha-
det vermiş, ehl-i hâl, ehl-i zevk, ehl-i mânâ olan zat-ı
muhteremlerin himmetlerini üzerimizden eksik etme-
sin.

Himmet deyince ihvan neyi düşünüyor acaba?
Hak mürşidin himmeti, zikrullahtır. Zikir veriyor,
tevbe-yi Nasuh yaptırıyor. Suskun diller Allah diyor.
Fenâ-yı sıfattan tecellî-yi sığata geçiriyor. Dil Hak ile
Hakk'ı söyler. Göz, Hak ile Hakk'a nazar eder. Kulaklar
Allah sohbeti dinler.

---

⁹⁰ Fetih, 48/10

En büyük himmet, şirk-i hafiden kurtarmak! Bunun da Melâmetsiz olması mümkün değildir.

Tabîî ki söylemek istediğimiz, bu yolda bu erkân ve âdâp üzerine Hak mürşidin telkiniyle hatmü'l-merâtip, hatmü'l-makam olduk. Allah Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin! Yâni merâtib-i tevhid, makâmat-ı tevhidin râbitasından düşürmesin.

"Mûtû kable en temûtû!" hadisinin sırrına ulaşabilmek için fenâfillah mertebeleri olan üç mertebeyi çok iyi zevk edip yaşamak gerekir. Allah şuhuttan, teffekkürden düşürmesin.

Şunu da ifade edeyim ki:

Muhteremler!

Merâtib-i tevhid, makâmat-ı tevhid birdir. Tevhid-i Efâl'in aynası Kavseyn'dir, Cemü'l-Cem. Tevhid-i Sıfat'ın aynası Hazretü'l-Cem'dir. Tevhid-i Zat'ın aynası Makam-ı Cem'dir.

Onun için Hak dost, Melâmet'teki yokluğun karşılığı bekâbillahtır. "*Sevdiğim kulun diyeti olurum.*" bu yuruyor Mevlâ. Sevilen kul, şirk-i hafiden kurtulan kuldur. Çünkü onlar, Allah'ın sıfatlarını Allah'ın rızası doğrultusunda kullanırlar. Kullanırlar da Hakk'ı diyet ederler, sevilen kul olurlar. Tabîî ki bu sohbetlerimiz, hâlde tevhid edenler içindir.

Hâlde tevhid edemeyen, fenâ-yı tamda bekâyaya eremeyen, Hakk'ı diyet edemeyen nasıl bilsin? Onlara da Hak hidâyet eylesin. Amin!

Sevgili Dostlar!

1984 senesinde şikayet üzerine bizleri -18 arkadaş- içeri aldılar. Orada, -Siyasî Şube'de- 5 gün kaldık. Siyasî Şube'nin müdürü bizi hesaba çekiyor, soru soruyor. Her gün 2 saat, 3 saat bizden ifade alıyorlar. "Nedir Melâmîlik?" diye soruyorlar.

Dil tarif edemez, yaşanır da bilinir. Şunu ifade edeyim ki Melâmet, nefsî mücadelede muzaffer olanların hâlidir. Onlar fenâfillah olurlar. Hakk'ı diyet ederler. Onlar, zandan, evhamdan, şüpheden arınmışlardır.

Melâmet güneş gibidir, fakirin sırtına biner; ama ısıtır, ağırlık vermez. Karanlıkları aydınlatır. Kişiyi hâlde tevhid ettirir.

Mahkemede savcı tutanağında diyor ki: "Ben inceledim. 700 seneden beri Melâmet, İslâm'a ışık tutmuştur. Melâmîler, siyaset üstüdürler. Asla materyalist değildirler. Suret ve şekilleri halktan farksızdır. Asla kimse hakkında kötülük düşünmezler; iyilik düşünürler. Şeriatlarıyla, ahkâm ve ahlâklarıyla hiçbir zararlı tarafları yoktur. Bilakis çok faydalıdırlar."

İddia makamında olan savcı bey bizi müdafaa ediyor, gerçekleri söylüyordu. Biz de hakim beye "Suçlu isek, katiyetle af istemiyoruz. Vatanına, milletine, dinine zararlı olanlar çeksinler cezalarını." dedik.

Hakim bey:

- "Hayır! Hayır!.. Biz sizi inceledik, araştırdık. Sizden başka İzmir İmam-Hatip Okulu'na yardımcı ve destek olan bir imam yok. Fakirlere, bilhassa fakir cezazelere, gecekondusu yıkılmış, su içerisinde kalmış fakirlere dostlarınızı toplayarak ev yaptığınız, birçok iyilikler yaptığınızı inceledik. Hiçbir karşılık beklemeksizin, Allah rızası için yaptığınızı biliyoruz."

Elbetteki bu duruma bizi getiren, Hak mürşidimizin nasihatleri, fenâfillah şuuru, halka hizmetin, Hakk'a hizmetin aynı olduğunu şuhud ve tefekkür etmemizdir.

Allah'a sonsuz hamd ü senâlar eder, razı olduğu iyilikleri üzerimizden hiçbir zaman eksik etmemesini dua ve niyâz ederim.

Muhteremler!

Melâmîlik, tarikatlar üstü bir hakikate erdiren, en

büyük bir vasıtaadır. Vahdet-i şuhuda velâyet itibariyle ulaştırır. Nübüvvet itibariyle Hz. Muhammed'e (s.a.) halis muhlis ümmet eden bir hakikattir.

Allah Hak mürşidin himmetlerini üzerimizden eksik etmesin! Amin!

20. 07. 2005

**Melâmîler şerîata bağılıdırlar
Hakikati şeriatla zevk ederler
Hak Resûlün izinden aşkla giderler
Güzel ahlâklarıyla sevilir bunlar**

ANA TEMEL İHMÂLE GELMEZ

Muhterem Dostlar!

1. Şeriat
2. Tarîkat
3. Hakikat
4. Marifet

Bunların dördü insanı kemâle getirir.

Şeriat: Şeriat-ı Muhammediye. Hz. Muhammed'in (s.a.) Allah'ın emriyle bize getirip alın dediği kurallardır. Bu şeriatın içerisinde Tarîkat-ı Muhammediye vardır. Tarîkat-ı Muhammediye, kişiyi Hakikat-ı Muhammediye-ye getirir. Hakikat-ı Muhammediye'ye vasıl olan Hak yolcusu Marifet-i İlâhîye'ye ulaşır.

Sadâkat, ihlâs ile şeriatı yerine getirenler, Hz. Muhammed'in (s.a.) kurallarına, emir ve nehiyelerine dikkat ederek *emri bilmaruf ve nehyi anilmünker* olan Hak yolcuları için tarîkat-ı Muhammediye'ye, Hz. Muhammed'e (s.a.) giden yol açılır.

Sâlik, Tarîkat-ı Muhammediye'den de Hakikat-ı Muhammediye'ye, Hz. Muhammed'in (s.a.) ilm-i Ledün- nüne, hakikat ilmine nail olur. (ulaşır) Bu ilim de

Marifet-i İlâhîye'ye yâni Allah'ı bilme şuuruna ulaştırır.

Bu yolculukta ana temel, şeriatın kurallarına harfiyen uymaktır. Elbetteki seyr ü sülûk eden ihvanın elinden mürşid-i kâmil tutacak. Bir kâmil mürşide varmadan olmaz.

Her tarîkatın bir kurucusu vardır. Üçüncü devre Melâmîliğin kurucusu, Gavs-ı Âzam, Pîr Seyyid Muhammed Nur'dur. Melâmet'ten öte bir tarîkat düşünemi- yorum. Pîr Seyyid Muhammed Nur, uruç ve nüzûlün yolunu açmış, fenâ-yı tamda bekâyı vermiş.

Şeriat-ı Muhammediye'ye gönülden sarılan, tarîkat-ı Muhammediye'de hedefe yürüyen Hak dostlar, mürşid-i kâmiller, Pîr'in telkinini aynen yaparlar. Önce fenâfillaha uğratırlar. Şirk fiilden fiilullaha, şirk sıfattan sıfatullaha, şirk olan vücuttan vücudullaha mazhar kılarlar.

Ne yazıktır ki bazıları ana temel olan şeriattan - İslâm'ın nizamı Kur'an-ı Kerîm'in zâhirî ve bâtinî mânâlarını hâvi olan şeriattan- uzak bir hakikat ararlar. Böyle olanlar, değil ehl-i tevhid olsunlar, tevhid düşmanlığı yaparlar, taş attırırlar.

Pîrimizin devrinde ahkâmsız olanları, Pîr, cemiyyetine almazmış ve onları katiyen kabul etmezmiş.

Muhterem Dostlar!

Melâmet'in krize uğramasının nedenlerini araştırdık. Nâehle görev verilmiş, olduk-bildik diye hakîkatten uzaklaşmış. Bunları görenler de Melâmet'e taş atmışlar haklı olarak. Gerçek suç asla Melâmet'te değil; taş attıranlardadır.

Mürşidimiz bize "Asla abdestsiz olmayacaksınız. Siz öyle bir namazdasınız ki salât-ı daimûn yâni daimi namazdasınız.

Şeriatın abdestini suyla alacaksınız. Bizim ihvanımız, zikre, tefekküre ancak bu abdestle ulaşır. Salât-ı

daimûne de iç abdest, zikrullah ile gireceksiniz." buyurmuştur.

Şeriat inancı, ameli kuvvetli olanlar, emre itaat, telkine sâdık olan Hak dostlar, bu yolda hedefe ulaşabilirler. Yâni Hakikat-ı Muhammediye'den Marifet-i İlâhîye'ye.

Bazı hâdiseleri bizi tedirgin ediyor. Ahmet Efendi Hz.'lerinin bize emânet ettiği bu görevde: "Aman Sabri Efendi! Dikkat edeceğiniz özellikler var. Ana temel olan Şeriat-ı Muhammediye'ye can ü gönülden hizmet edeceksin. Kişiyi Tarîkat-ı Muhammediye'ye ancak Allah rızası için yapılacak bu ibadet ulaştırır. Tarîkat-ı Muhammediye de Hakikat-ı Muhammediye'nin yolunu açar. O da Marifet-i İlâhîye'ye ulaştırır.

Şeriat, tarîkat yoldur varana

Hakikat, marifet ondan içeri

Şeriat, Kur'an-ı Kerîm'in zâhiridir. Bize "Yalan söylemeyeceksin. Haram yemeyeceksin. Hakk'a hukuka tecavüz etmeyeceksin. Allah Resûlü'nün eksiksiz, alın dediklerini alacaksın ve atın dediklerini de atacaksın." der.

Temsil ettiğin bu hakikat yolu, zerre kadar hile kabul etmez. Ne yazıktır ki eksikliklerimizi tevhide mal ediyorlar!..

İslâm'ın şartına eksiksiz inanıp amel etme kemale gelmek için şarttır. Şeriatı sağlam olanlar, hakîkatte kemâle erdiler. "Biz Melâmîyiz." deyip de şeriat düşmanı olanlar vardır. Benim hem haccıma, hem de imamlığıma taş attılar. Allah onların mumlarını söndürdü.

Muhterem Dostlar!

Şeraitsiz yürüme râhe noksandır.

Şeriat, mülk-ü Ahmed'dir, şeriat, aynen hakîkattir.

Şunu da ifade edeyim ki şeriatın miraç yönüne, hakikat yönüne, vuslat yönüne mürşid-i kâmilin telkiniyle ulaşılır. Dostlar, fenâfillah olarak bekâya erdiren Hak mürşitlerin himmetiyle lütuf ve keremiyle yollar açılır.

Şeriatsız hakikat, hakîkatsiz şeriat asla düşünülemez. Ruh bedensiz, beden de ruhsuz olmayacağı gibi. Çok şükür bizler can ü gönülden bu yoldayız, hizmetteyiz. Bir kanadımız Şeriat-ı Garra-i Ahmediye, bir kanadımız Hakikat-ı Muhammediye. Tek kanatla uçamayız.

Tevhide dahil olup da avam şeriatı, itikatı ile tevhide cephe alanlar var. "*Biz ehli tevhidiz.*" deyip de şeriattan uzaklaşanlar da var.

Bu iki zümrenin arasında biz, birleştirici, barıştırmacı olmaya çalışıyoruz. Allah bu yolda yardımcımız olsun.

Biz bu zümrelerin arasında büyük mücadeleler verdik. Bu büyük mücadeleden sonra Allah bizi muzaffer kıldı, yardımcımız oldu. Resûlünün, Habîbinin elimizden tuttuğundan hiç şüphemiz yoktur.

Bütün ehlullahlar, Hak dostlar, velâyetle nübüvveti tevhid ettiler de kemâle erdiler. Velâyetten Hakk'ı ve hakîkati, nübüvvetten Hak Resûlü ve dostlarını tevhid ederek Kavseyn yaptılar.

Allah'ın emri: "***Beni sevenler, Muhammedime tâbi olsunlar. O zaman Allah da onları sever ve bağışlar.***"⁹¹

Çok şükür Pîr Seyyid'in bize hediye ettiği ve emânet ettiği ilm-i Ledün, Melâmîlik kanatlanmış ve şahlanmıştır.

---

⁹¹ Âl-i İmran, 3/31

Bizi kemâle getirecek olan, hiçbir tarîkatın ismi veya mürşitlerinin, gavslarının büyük olmaları değildir. Hak mürşit yüzünden Hakk'a biat edenler, kemâle gelirler. "**Habîbim sana biat edenler, bana biat ettirler**"⁹² âyetine göre. Hâlis, muhlis Hak yolda emre itaat, telkine sadâkatle bütün engellerin aşılabacağından asla şüphe etmeyelim.

*Biat-ı Hakk'ı, Muhammed'den kılanlar merhaba
Buldunuz iman-ı kâmil, cümle yâran merhaba.*

Kâmil iman, sâlih amelle olur. Sâlih amel de kâmil imanla olur.

*Buluştun bir ten ü bir can
Bu mülkü ettiler seyran
Niyâzi'den görünen ol
Ben ancak ad ile sanım.*

Muhterem Efendiler!

Malûm-u âliniz, Melâmet, insanı fenâfillaha getirir. Şirk fiilden fiilullahaya geçirir, aynası Kavseyn'dir. Yâni Cemü'l-Cem. Şirk sıfattan sıfatullahaya geçirir, bunun da aynası Hazretü'l-Cem'dir. Tevhid-i zatta fenâ-yı zat olur, mümkünü'l-vücut kalkar, Vacibü'l-Vücut tecellî eder. Fenâ-yı zattan tecellî-yi zata geçilir ki tevhid-i zatın aynası da Makam-ı Cem olur.

İşte yokluğu sermaye eden zat-ı muhterem buyuruyor ki:

*Sermayemdir yokluğum
Hak varlığıdır kârım*

Yokluğun ne büyük lütuf ve kerem olduğunu, yokluğun Hakk'ın varlığına ulaştırdığını beyan ediyor. Melâmet'in kemâlatının Lâ ilâhe ilallah Muhammedün

---

⁹² Fetih, 48/10

Resûlullah olduğunu zevken yaşamak Allah bize nasip etsin.

İşte Pîr Seyidimiz bize "Hak'ta yok olun ve Hakk'ı diyet edin." Yâni fenâfillah, bekâbillah zevkiyle zevkiyap olun, diyor.

Allah bütün dostlara ve cümlemize bu zevkle zevkiyap olmayı nasip eylesin. Amin!

Muhterem Dostlar!

Bir dervişin fenâfillah, bekâbillah zevki arttıkça, hâlde tevhid ettikçe, görerek şahadete erdikçe gün be gün aşkı, zevki, tevhide bağlılığı artacaktır. Bizi bu âli makamlara, Kur'an, Hadis, Hadis-i Kutsî makamlarına yücelten, Hak mürşidin telkinine sadâkatimiz , saygı ve hürmetimiz artacaktır.

Sadâkatin yolun açar

Dostun diyarına uçar

İki günümüz müsavi geçmeyecek. Daha olgun daha kemâlli olacağız. Bu da Hak mürşide gösterdiği-miz emre itaat, telkine sadâkatle olacak inşallah.

Sayın Dostlar!

Bu büyük mücadeleye bizi mecbur eden olaylar vardır. "Hakîkate erdik." deyip de şeriattan uzak olanlarla; "Biz şeriatçyız." deyip hakîkate taş atanların bu mücadelemize sebep olduklarını açıkça ifade ediyoruz. Bu mücadeleyi vermekteyiz.

Allah aşkına bu yolda gönül birlik, aşkla, zevkle hedefe beraber yürüyelim. Hedefimiz, vahdet kesret tevhid etmek.

Mazi ve istikbal olaylarına kendimizi kaptırırsak, hâlde tevhitlen mahrum kalma ihtimâli olur. Hak dostlar derler ki:

"Ne maziye, ne müstakbel"

"Hâlde tevhid edenler, ederler hep teşehhüt"

Yine Hak dost buyuruyor:

Vermeyecek onlar hesap

Geçeyecek onlar sırat

Mürşide verdiler hesap

Hep gördüğü dîdar, hep cemâl olur.

Ulu Yaratanım!

Ledün ilminin, hakikat ve mânâ ilminin bize hâlini, yaşantısını, zevkini ihsan, ikram eyle. Bizi Muhammedî- yetten mahrum etme. Hak Resûlün ahkâm ve ahlâkı ile bizi şereflendir.

Mevlâm!

İman-ı kâmil, amel-i sâlihle Hak yoldan yürüme-yi, Hak mürşidin telkinine sadâkatle bütün engellerden aşmayı ihvanımıza ve cümle dostlara nasip eyle.

Bizleri de razı olduğun iyiler zümresine ilhak eyle Bizleri derken katiplerimi kastediyorum. Bizleri tevhide hizmet etmekten mahrum etme Mevlâm. Emrin ve rızan doğrultusunda amel etmemizi ihsan eyle.

Amin! Amin! Vel hamdu lillahi Rabbi'l-Âlemin.

Allah'a emânet olun dostlar!

25. 07. 2005

***Aşkımın ateşine derece koyamazsın
Gönlümün baharına hiç engel olamazsın
Uzaklarda ararsan can içre bulamazsın
Sevgilinin sohbetine gönül verenleriz***

İLÂHÎ AŞK

Muhterem Dostlar!

Bu sohbetleri şahıslara bağlamak verimli olmaz, insanları etkilemez. Sohbetleri ilhama, Hakk'a bağlarsak, kıymetine, zevk u safasına paha olmaz.

Aşkımın ateşine derece koyamazsın

Îlâhî aşk öyle bir ateş ki... Yakar, yıkar, dağları, taşları eritir. Nispet varlıkları, benlikleri yok eder kökünden.

Gönlümün baharına hiç engel olamazsın

O zaman gönülde bahar havası eser. Gönülde öyle tecellîler olur ki gönlün baharına, aşkına, zevkine, muhabbetine hiçbir şey engel olamaz.

Öyle bahar olur ki aman Allah'ım! Güller, çiçekler, lâle, sümbüller açar. Gönül öyle mânâlar saçar ki o baharın gönülde tecellî etmesi, sâlikini sonsuz mânâlara sevk eder. Çünkü gönüldeki gayriyet, benlikler, varlıklar yıkılmış, tarümar olmuş. Aşk ateşi bunları kökünden yıkmış, atmış.

Uzaklarda ararsan can içre bulamazsın

Eğer sevgiliyi uzaklarda arıyorsan, can içre bulamazsın. Uzak değil çok yakınsın. Gönlün baharı gelmiş. Donlar, buzlar erimiş. Varlık ilân edilmiş. Hak varını izhar etmiş.

Sevgilinin sohbetine gönül verenleriz.

Sevgilinin sohbetine gönül verenler, gönülde Mevlâyı bulanlardır. O kişi ki fenâ-yı tamda bekâyâ ermiş, Hakk'ı diyet etmiş, sevgilinin sevgisine mazhar olmuş, sohbetine gönül vermiş.

Dikkat edelim! Kulak verenler değil; gönül verenler! Gönülde Mevlâyı hakim edenler! Canda cânanla buluşup bilişip sevişenler! Miracınız mübarek olsun!..

Dikkat edelim can dostlar!

Hak dostlar, tevhide dahil olup bütün müşkilâtları hâlleliyorlar. Sırat, mizandan geçiyorlar. Görerek, yaşayarak şahadet veriyorlar. Hak dostlar, yarınla hiç iş bırakmıyorlar. Hâlde tevhid ederek, şahadet sırrına eriyorlar.

"*Canım bu nasıl olur?*" deme. İtiraz etme bize. Gavs-ı Âzam Pîr Seyyid Muhammed Nur'un bize ikram, ihsan ettiği ilm-i tevhid, ilm-i Ledün, açık seçik Melâmet'tir.

Kurtulup şüphesi i şirk-i hafiden bulduk eman

Korkma Fehmi var iken ol Mustafa Sultanımız

Canda cânanla buluşup bilişip sevişmek, ilm-i Ledünde, hikmet ve mânâ ilmindedir. Bu ilme gönül verenler Pîrimizin mensuplarıdır.

Pîrimiz ederse kabul

Olursun indallah makbul

Yıkma sakın hiçbir gönül

Gönüldedir zevk u safa

Bu dava, gönül erlerinin davası. Bu dava Hak'ta yok olup Hak'la var olanların davası. Bu dava, tenezzül tevâzuyla Hakk'a kul olanların davasıdır.

Bu kutsî davaya dünya ukba pazarından geçmeyenler giremezler. Bunu anlayıp zevk edemezler. Onla-

ra da ihsan eylesin Mevlâ.

Sevgili Dostlar!

Hak mürşidin yolunda, telkininde hiç gayriyet yok. Gelin, siz-biz diyerek ayrıcalık yapmayalım.

Gelin Dostlar!

Sevişelim, candan içre kaynaşalım. Neyimizden uzak duruyorsunuz? Fenâ-yı tamda bulduk bekâyı. Kelâm-ı Hak'la sohbet ederiz. Kelâm-ı Hak'la "buyurun!" deriz. Davetimiz mutlaktır, Hak'tandır.

"Ne var Melâmet'te?" dersen vallahi üzülürüm. Ne yok ki Melâmet'te!..

Melâmîdir evliya

Dahi nice enbiya

Hem cihar-ı bâsafa

Kendine gel hey kendine.

Geyemiz canda cânanla buluşmak. Bilişip sevişmek. Zikri ehlinden alarak, telkin üzerine Allah demek. Bu zikir canda cânanla buluşmayı sağlar. Tende mihmanla hedefe doğru gider.

Önderimiz, Hz. Sıddık'ımız: "Ya Rab! Benim vücudumu o kadar büyük yap ki cehennem benimle dolsun." buyuruyor. Sıddîkiyet makamının sahibi. Rahmetenli'l-Âlemin'in mazharı. Biz de bu zat-ı muhteremlerin himmet ve lütuflarıyla, sıddîkiyetle davet ediyoruz: Gelin bize! Gelin bize!

Hz. Ömer gibi farkıyetle davet ediyoruz: Gelin bize! Gelin bize!

İki nur sahibi olan, Cem'le Hazretü'l-Cem'i cem eden Kavseyn sahibi Hz. Osman gibi davet ediyoruz: Gelin bize, Gelin bize!

İlmin şehrinin kapısı olan, Ene nâtikü'l-Kur'an "Ben Konuşan Kur'an'ım!" buyuran, kötülük edene iyi-

lik eden Keremallahu Veche, Hz. Ali lisanıyla davet ediyoruz: Gelin bize! Gelin bize!

Canım kaşını çatıp da "Ne var sizde?" diye sorma bana.

Hak mürşidin himmetiyle ne yok ki bizde...

Lütfen elimizi vicdanımıza koyarak okuyalım ve tefekkür edelim. Hak mürşidim tevbe-yi Nasuh verirdi. Zikri talim etti. Suskun diller, Allah dedi. Şirk fiilimi aldı, fiilullahı ihsan etti. Fâil-i Hakikiyi tanıttı. *Lâ fâile illallah* râbitası verdi.

Hâlâ soruyor musun: "Ne var sizde?"

Nispet sıfattan sıfatullahı mazhar kıldı. Şirk olan sıfatlarımızı kaldırdı. Gerçek mevsufu bildirdi. *Lâ mevsûfe illallah* dedirtti.

Allah aşkına dinle ve sorma: "Ne var sizde?"

Gerçek Melâmet'in sırrına erenlerde, fenâ-yı zattan tecellî-yi zata geçme vardır. Men aref sırrına erdirdi de bulan bilen, hâlini yaşayanlardan etti. Münezzehte veya gökte sandığımızı gönüle getirdi. *Lâ mevcûde illallah* râbitasının hâlini yaşattı. Çok şükür!

Yine mi soruyorsun: "Ne var sizde?"

Hak mürşidim söyler:

Zat-ı Hakk'ı anla zatındır senin

Hem sıfatı hep sıfatındır senin

Sen seni bilmek necatındır senin

Gayre bakma sende iste sende bul yahu

A canım, sen nasılsan, ben de öyleyim. Aramızda bir fark mı var! Sakın ha, kırılma bana, gönül koyma! Ben istiyorum, sen olayım. Seni ben yapayım. Candan içre birbirimizle sevişelim; halka-yı zikirde, tevbe-yi Nasuh- ta. O tevbe ki seyyiatı hasenâta çevirir, cezayı mükâfat eder. Kahrı lütfâ, nârı nura döndürür.

Hakk'ı istersen yürü insana bak

Hak yüzü insan yüzünden görünür

Yâni halkı seven Hakk'ı sever. İnsanları sevmek, hoşgörölü, tatlı dilli olmak, hülâsa insana hizmet etmek ne güzel!

Âyet-i kerîmede: **"Müminler kardeştirler. Aralarında bir sürtüşme, bir çekişme olursa, onu sulh ediniz."**⁹³ Bu kardeşlik, anne baba kardeşliği değil, mümin kardeşlik. Allah ve Resûlü'nde kardeş olmak.

Ulu Yaratanım!

İslâm'ı bulduk, bildik. İslâm'ı yaşamak nasip et bize. İslâm üzerine doğduk. İslâmiyeti yaşamak, İslâm olarak da ölmeyi ve bekâ âlemine bir sabah güneşi gibi doğmayı bize nasip et. Zandan, evhamdan, şüpheden bütün ihvanımızı ve bizleri korusun.

Muhteremler!

Bilir misiniz canım ne ister?! Canım ister ki sorgu suâl meleklerinin suâllerine şimdiden cevap verelim. Rabbim Allah, dinim İslâm, kitabım Kur'an-ı Kerîm. Peygamberim; peygamberler peygamberi, iki cihanın serveri, Hatemü'l-Enbiya Hz. Muhammed Mustafa (s.a.)

Bu sorulara cevap vermek, kişiyi sıradan, mizandan, muhasebeden, muhakemeden geçirir. Bana soruyorsan "Ne cesaretle bunları söylüyorsun?"

Hak dost diyor ki:

Vermeyecek onlar hesap

Geçmeyecek onlar sırat

Dünyada verdiler hesap

Hep gördüğü dâdar, hep cemâl olur.

---

⁹³ Hucurat, 49/10

Hak dostlar bize öyle ışık tuttular ki ne hikmetli ne mânidar sözler söylediler. Bizler o zat-ı muhteremlerin bendeleriyiz. Yolundan, izinden giden dervişleriyiz.

Allah bize çok çok iyilikler versin. Aşk, muhabbet versin. Âşıklık, sâdıklık, âriflik rehberimiz olsun inşaallah.

Selâm, sevgi ve dualarımla Allah'a emânet olunuz!

26. 07. 2005